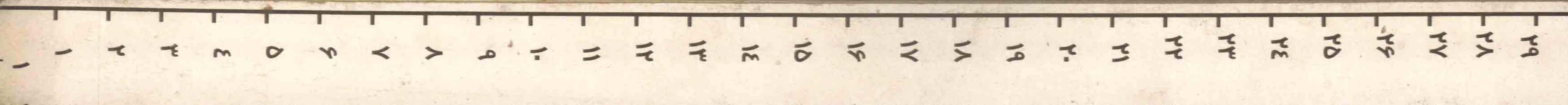

Handwritten text on a small paper tab in the center fold, likely a page number or reference mark.

Handwritten text on a small paper tab in the center fold, likely a page number or reference mark.

خواص تربت حضرت ائمه اربعین علیه السلام ص ۴۷
دعاء تربت حضرت

مدت برای خواندن سوره و اذکار و مبدن برآیند که در صفحه ۳۰۱ مذکور است

سوره حمد	۳ دقیقه
آیه الکرسی	۱۵ دقیقه
سوره حمد	۲۰
سوره اعراس	۶۲
سوره فلق	۲۰
سوره ناس	۲۰
سوره توحید	۱۵
لا اله الا الله	۵
الله اکبر	۵
صمد	۸
سوره اربعه	۱۰
۲۸۰ دقیقه	
در چهار رشت و چهار دقیقه	

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم
در ظل توجهات
صاحب العصر والزمان
حجه بن الحسن علی الله تعالی منسرحه

و آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود
خوان کتابچی (کتاب فروشی اسلامیة) اقدام
بگذاشتند و چاپ کتاب مستطاب مفتاح الجنان
که از تالیفات جناب حاجی شیخ عباس قمی
میباشد نمودند و آنچه لازم بود وقت بود
در خط و مقابل و تصحیح و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار فرستادند
و بچاپخانه کیهان بکار فرستادند

تألیف و تالیف این کتاب علی قزوینی

تألیف و تالیف این کتاب علی قزوینی

کتابخانه مجلس شورای ملی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (دینا چار)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ عَلٰی اَعْدَائِهِمْ اَجْمَعِينَ
و بعد بر صاحبان بصیرت واضح در روشن است که قواعد دین است مقدسه اسلام بر روی اساس صدق اتفاق و ایقان و
اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در زیاد از بقا و موضع مرجع صادقین و ذمه کاذبین فرموده و میزان
مردود را در اخبار طبیعت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و ادا امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دین است
اسلام مخصوص مذہب جعفری بر صدق درستی و گفتار و کردار است هیچ وقت سخن کذب و رواج بازاری اسلام نبوده بخصوص در
حمل روایات و نقل احادیث اولین نشانه و معتبرترین معیار همانا صدق احو و سماع از ثقة مقرر شده . بعد از تمیز این مقدمه
که چه اندازه باید مسلمین و مؤمنین قدر وانی نمایند از کتب که بر طبق این اصل مهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احترام و جتناب
نمایند از طبع و نشر کتبی که برخلاف این دستور تعیین گردیده سخنان بی مایه و جملات بی مستند چه طعم بزرگی بر عالم دین است
وارد آورد و چه صدمه سخت بر ارکان دین است اسلامیت میزند چه دست آویز برای دشمنان دین اسلام فراهم میسازد
در این مقدمه و جیزه پیش از این در این موضوع مجال قلم فرسانی نیست (در خانه اگر کسی است که حرف پس است) از جمله کتبی که درین
عصر تالیف و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و با نهایت احتیاط و اتفاق نسخه است کافی و مجموع است وانی که مجمع
او حیدر و اوراد و موقوفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است کتاب مفاتیح الجنان است که از قلم حضرت مستطاب
العلماء ذین الاقیاء العالم العادل الجلیل و المحدث الکامل النبیل البحر الخیر و نقاد البصیر حاصل بود الحدیث و کتب سائ
ثقة الاسلام و المسلمین مولانا الحاج شیخ عباس قمی متعاهد بقاء تالیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان
و جنة الواقیه عذاب نیران است مصباح متجددین و مقیاس عابدین است بلد الامین مسافران اعقاب مقدمه در
الزائرین مجاوران بقاع قبر که است زاد المعاد است کامل و معجز الدعواتی است برای فلاح دستور العملی است که بر رسم
و عنوان تحفه بجنور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم تقدیم میشود . الله در صحیفه هدی الودیع
سبل الهدی و مآلک الارشاد . عَفَّتْ مَلَانِکَ السَّمَاءِ بِذَلِّهَا . لِفَضَاءِ کُلِّ مَهْمَةٍ وَ مُرَادٍ .
نَفِثَ بِهَا نَفِثَ الصَّخَائِفِ کُلُّهَا . حَاشَايَ غَبْرَ حَیْفَةِ الْجَنَادِ . در هاشم آن کتاب مستطاب نسخه شریفه
باقیات صالحات است که حقیقه اسمی است با سنی و لفظی است با معنی مطابق و الباقیات الصالحات خبر عین ذلک و
نقد در مؤلفه البارک که در این تالیف شریف متن و هاشم و سایر تالیفات خود کوی سبقت از همگان ربوده و ابواب جنان
بر اهل ایمان گشوده فیهامات شهید الانفس و وَلَکُمُ الْآخِرُ و باقیات صالحاتی برای خود بانی گذارسته سزاوار است

(دینا چار)

که قاطبه مؤمنین قدر دان این کتاب بوده و مستیارات این نسخه شریفه را بدانند و چنانچه مؤلف معظم له بوجه این خدمت
منظر نظر ائمه دین صلوات الله علیهم جمیعین میباشد که آنکه در طبع و نشر این نسخه شریفه اقدام نموده و بذل مال کرد و در بر
اعلاای کلمه حق منظر نظرند و باید قدر دان این نعمت عظمی باشند و حفظ این رتبه سعادت نمایند که این منصب جلیل
نصیب هر کس نباشد . بنابراین آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود اخوان کبابچی (مدیر کتابفروشی چاپخانه هلاک)
نظر باینکه نسخه های سابق که در چاپخانه سنگی چاپ شده و در بعضی صفحات محو و غلط چاپی اتفاق افتاده و یا از حیث
جمع قدری بزرگتر شده و بدین سبب قارئین محترم در زحمت بودند لذا از (طاهر خوشنویس) تبریزی خواست نمودند که برای گراوی
کردن یک نسخه دیگر با دقت تمام نویسد ایشان هم قبول زحمت نموده با خط خوب خوانا بطریقی که فارسی پیش با خط ریز
و دعائیش با خط درشت و جلی شود مرقوم داشتند . و باینکه نه فقره دعا علاوه بر چاپهای دیگر اضافه نوشته شده باز حجم
کتاب خیلی کوچک و پسندیده گردید که قارئین محترم با کمال سهولت در سفر یا حضر از آن کتاب استفاده نمایند . و پنج
وقت است در نوشتن آن شده که ابد اکلمه بغیر از غلط بجای شیه زفته و آقای حاج ملا علی و غلط خیابانی (تبریزی) با بیت
غلت اصلح آقای محمد صادق و غلط زاده که در مقابل کردن این کتاب شریف ذوق سرشاری داشت از روی نسخه که بقلم
خود مؤلف تصحیح شده بود مقابل و غلطگیری کرده اند . و اینجانب حاج سید احمد و حاج سید محمود برای حصول اطمینان کامل که غلط
هم از کلمه یا اعراب نداشته باشد دوباره از جناب مستطاب شریفه ائمه الاسلام آقای حاج میرزا محمد علی طهرانی مشهور با دیب
وام فقه العالی که از تبریزین و مدرسین حوزه علمیه قم میباشند و از کثرت اشتها مستغنی از توصیف میباشد تقاضا و خواست
نمودیم که ایشان برای کمال اطمینان از صحت این کتاب شریف نظر نمایند و در تصحیح آن وقت و سعی کامل فرمایند و جناب مغزی
ایده هم با وجود ضعف و نقایص مزاجی بملاحظه اینکه شاید ائمه در روز معاد وسیله نجات باشد این خواست را اجابت فرمود
و با کمال سعی و اهتمام این امر را انجام دادند و گمان نمیداد که بعد از تصحیح ایشان در این کتاب شریف از حیث کلمه و اعراب غلطی داشته
باشد . علاوه بر تصحیح جناب مغزی ایده برای تکمیل این کتاب شریف دوام دیگر را هم رعایت فرمودند یکی آنکه مؤلف طاب ثراه
در نقل دعای و زیارتها فقط رعایت نسخه کفیمی را فرموده اند ایشان برای اینکه مؤمنین ادراک واقع را کرده باشند نسخه مجلسی ابرام
بغیر از نسخه رعایت فرمودند و دیگر آنکه چون غالب از دعای و زیارتها مثل بر لغات مشکله میباشند و قارئین شایق فهمیدن معانی
آنها باشند لهذا آنها را بفارسی ترجمه فرمودند . رجاء واثق است که مؤمنین و قارئین در حین قرائت بانی و کاتب و تصحیح بطلب
مغفرت یار و شاد فرمایند ائمه . و اینجانبان نیز با صرف سرمایه و زحمات زیاد و بگراور و چاپ کردن این نسخه شریفه بوقت شایسته
اللَّهُمَّ اجْعَلْ خاتَمَ مَا تَحْتَ كَيْدِ أَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً وَ اغْفِرْ لَنَا وَلِإِنِّ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عَلٰی اَعْدَائِهِمْ اَجْمَعِينَ مِنَ الْاَنِّ اِلَى الْيَوْمِ الدِّينِ
تاریخ مقدمه شهر ربیع الاول مطابق با روز مولود مسود حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله (۱۳۶۰) هجری قمری . نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس

(٦) (فهرست کتاب مفاتیح الجنان)

ص ٢٨٩	تأخیر نماز شب اول و ثان	ص ٣٠٠	زیارت اربعین	ص ٣٢٩	و زاع حضرت امیر المؤمنین
ص ٢٨٧	اعمال شب عاشورا و روز آن	ص ٣٠٢	باب سیم در زیارت	ص ٣٣٠	زیارت جناب فاطمه زهرا
ص ٢٨٨	بیان آنکه روز عاشورا روزی است	ص ٣٠٣	مقدمه زیارت	ص ٣٣١	زیارت حضرت زین العابدین
ص ٢٩٣	در جمیع روزها	ص ٣٠٤	خبرها خاد حضرت هارون	ص ٣٣٣	زیارت اربعین
ص ٢٩٣	که مشتمل بر فضیلت	ص ٣٠٥	و سافرا و بیست و هفت	ص ٣٣٤	در آنجا و حضرت امیر المؤمنین
ص ٢٩٢	روز عاشورا	ص ٣٠٦	ادب مسافران	ص ٣٣٥	باب سیم در زیارت
ص ٢٩٣	اعمال ماه صفر	ص ٣١٠	کلام در زیارت زهرا	ص ٣٣٥	زیارت زاع حضرت زین
ص ٢٩٣	روز اربعین	ص ٣١٠	و مذمت مزاجت ایشان	ص ٣٣٦	تکالیف زیارت زین
ص ٢٩٤	روایت هفتم صفر	ص ٣١١	باب آخر همان	ص ٣٣٦	فضیلت زیارت حضرت امیر المؤمنین
ص ٢٩٥	ماه رجب الاول و شب	ص ٣١١	اذن دخول حرم مطهر	ص ٣٣٧	ظاهر شدن قبر آنحضرت
ص ٢٩٥	اول و روز آن	ص ٣١٢	اذن دخول دیگر	ص ٣٣٨	قصه احمی بن حجر الجبار
ص ٢٩٥	اعمال روز هفتم و	ص ٣١٢	فضیلت زیارت حضرت زین	ص ٣٣٩	کیفیت زیارت آنحضرت
ص ٢٩٦	دوازدهم آن	ص ٣١٣	و فاطمه زهرا و بقیع علیهما	ص ٣٣٩	کیفیت زیارت آنحضرت
ص ٢٩٦	اعمال هفدهم روز	ص ٣١٤	کیفیت زیارت حضرت زین	ص ٣٤٠	دعاها بعد از زیارت
ص ٢٩٦	مولود حضرت رسول	ص ٣١٤	صلی الله علیه و آله و سلم	ص ٣٤١	حضرت امیر و بعد از نماز
ص ٢٩٦	اعمال ماه جماد الاخره	ص ٣١٥	اعمال روضه منوره	ص ٣٤١	فرضیه نافله در نجاشه
ص ٢٩٦	و چهار رکعت نماز آن	ص ٣١٧	زیارت حضرت فاطمه علیها	ص ٣٤٩	فضیلت زیارت حضرت امیر
ص ٢٩٧	روز نهم آن حضرت	ص ٣١٩	زیارت حضرت پیغمبر از بعد	ص ٣٥٠	ادب زیارت امام حسین
ص ٢٩٧	فاطمه علیها و اعمال آن	ص ٣٢٥	زیارت حضرت زین و آئمه هدی	ص ٣٥٠	دعا در حرم امام حسین
ص ٢٩٨	روز نهم و لا در	ص ٣٢٥	علیه و روز جمعه از دور	ص ٣٥١	صلوات بر امام حسین
ص ٢٩٨	حضرت زهرا و اعمال آن	ص ٣٢٦	صلوات و سلام بر حضرت	ص ٣٥٣	زیارت چهارده و پنج
ص ٢٩٨	اعمال هر ماه و نماز آن	ص ٣٢٦	رسول صلی الله علیه و آله	ص ٣٥٣	زیارت ششم حضرت امیر
ص ٢٩٨	اعمال عید نوروز	ص ٣٢٦	و فضیلت آن	ص ٣٥٧	زیارت هفتم
ص ٢٩٩	اعمال ماههای	ص ٣٢٦	زیارت آئمه بقیع علیهم	ص ٣٥٧	زیارت دهم و سیزدهم
ص ٢٩٩	رومی	ص ٣٢٦	قطعه از قصیده ازری	ص ٣٥٧	زیارت یازدهم و بیستم

(٧) (فهرست کتاب مفاتیح الجنان)

ص ٥٦٢	فضیلت زیارت امامزادگان	ص ٥٠٨	اشعار جامه در مدح آنحضرت	ص ٤٦٧	زیارت اربعین
ص ٥٦٢	فضیلت زیارت حضرت	ص ٥٠٩	زیارت آئمه تسنن رأی	ص ٤٦٩	اوقات شریفه زیارت آنحضرت
ص ٥٦٣	مقصودها در قسم	ص ٥٠٩	زیارت امام علی النقی علیهم	ص ٤٧١	فوائد ادب و تربیت مقدسه
ص ٥٦٣	کیفیت زیارت حضرت معصومه	ص ٥١٤	زیارت امام حسن عسکری	ص ٤٧٥	فضیلت زیارت کاتبین
ص ٥٦٣	زیارت حضرت عبدالعظیم	ص ٥١٨	زیارت والد حضرت فاطمه	ص ٤٧٥	فضیلت زیارت کاتبین
ص ٥٦٧	زیارت حضرت امامزاده حسن	ص ٥٢٠	زیارت جناب حکیمه علیها	ص ٤٧٦	زیارت امام موسی علیهم
ص ٥٦٧	زیارت قبور مؤمنین	ص ٥٢١	جلالت حسین فرزند حضرت	ص ٤٨٠	زیارت امام محمد تقی علیهم
ص ٥٧٠	تأکید فرستادن هدی	ص ٥٢١	هادی علیهم	ص ٤٨٣	کیفیت زیارت کاتبین
ص ٥٧١	برای مردگان	ص ٥٢١	جلالت سید محمد فرزند	ص ٤٨٤	حکایت حاجی علی بغدادی
ص ٥٧١	عزیز گرفتن از اموات	ص ٥٢١	حضرت هادی	ص ٤٨٨	فضیلت مسجد برات
ص ٥٧١	بسم الله الرحمن الرحیم	ص ٥٢٢	زیارت حضرت صاحب الامر	ص ٤٩٠	فضیلت قباب اربعه
ص ٥٧١	فهرست کتابهای	ص ٥٣٢	دعاء ندبه	ص ٤٩١	فضیلت شجر کلینی
ص ٥٧١	صالحات که در	ص ٥٣١	زیارت حضرت حجه علیهم	ص ٤٩١	فضائل جناب سلمان
ص ٥٧١	حاشیه کتاب مفاتیح	ص ٥٣٩	دعاء عهد	ص ٤٩٢	کیفیت زیارت سلمان
ص ٥٧١	الجنان است	ص ٥٤٠	دعاء بر امام معصوم	ص ٤٩٤	مرو و حضرت امیر طایر
ص ١٤	اعمال مابین الطلوع	ص ٥٤٢	زیارت جامعه صغیره	ص ٤٩٥	فضیلت زیارت امام رضا
ص ١٤	ارباب بیت الخلا	ص ٥٤٥	زیارت جامعه کبیره	ص ٤٩٧	کیفیت زیارت حضرت رضا
ص ٢٠	فضیلت مواک	ص ٥٥٠	حکایت سید رشتی و	ص ٥٠٢	دعاء بعد از زیارت آنحضرت
ص ٢١	ادب وضو	ص ٥٥٠	تشریف و بخت ماعتصم	ص ٥٠٥	و زاع زیارت آنحضرت
ص ٢٣	ادب رفتن بمسجد	ص ٥٥٢	زیارت جامعه	ص ٥٠٥	فضیلت نماز جعفر
ص ٢٧	ادب نماز	ص ٥٥٤	دعاء بعد از زیارت	ص ٥٠٥	در حرم آنحضرت
ص ٢١	دعای تکبیرات	ص ٥٥٤	صلوات بر حجج طاهرو	ص ٥٠٦	و ر و آنحضرت بقره در سفر
ص ٣٠	سائر ادب نماز	ص ٥٥٤	علیهم	ص ٥٠٦	خراسان
ص ٣٥	فضیلت تعقیب	ص ٥٥٤	فضیلت زیارت قبور	ص ٥٠٧	پیاد رفتن شام عباس
ص ٣٩	تسبیح زهرا علیها	ص ٥٥٤	انبیاء علیهم	ص ٥٠٨	صورت کینه بقیع مطهره
ص ٣٩	تسبیح زهرا علیها	ص ٥٥٤	انبیاء علیهم	ص ٥٠٨	حضرت رضا علیهم

(۸) (فهرست کتاب باقیات صالحات در خواسته)

صفحه	باب دوم	دعا برای اینها از سر روزگار	در کیفیت آن	صفحه	نصیحت شیخ تربت
۲۰۴	در نمازها مستحبه	در زندگان و شیطان و غولان و دزدان	۹۶	۴۵	تغیبات مشرک
۲۰۵	نماز اعرابی			۵۳	فضیلت حمد آیه الکرسی
۲۰۸	نماز هفت معصومین علیه السلام	در کسالت و کسالت که فضیلت بسیار برای آن نقل شده	۹۶		و آیه شهادت و آیه ملک بعد از هر نماز
۲۱۰	نماز لیلۃ الدفن بدو		۹۸		فضیلت آیه الکرسی بعد از هر نماز
۲۱۱	خبر برای اموات	از عینه ساعت روز	۱۰۰	۵۵	دعای وقت زوال
۲۱۵	نماز برای والدین و اولاد و اموات	دعای ساعت اول	۱۱۱	۵۶	دعای شبیه هدی
۲۱۶	نماز برای پدر و مادر	دعای ساعت دوم	۱۱۱	۵۸	فضیلت تیمان اربع
۲۱۷	نماز گرسنه	دعای ساعت سیم	۱۱۱	۶۱	فضیلت تهلیل ماثور
۲۱۷	نماز حدیث نفس	دعای ساعت چهارم	۱۱۳	۶۶	دعای مکنون فضیلت آن
۲۱۸	اذکار حدیث نفس و دفع وسوسه	دعای ساعت ششم	۱۱۵		فضل سوره توحید بعد از هر نماز
۲۲۰	نماز استخاره و انوار الراقع	دعای ساعت هفتم	۱۱۶	۷۰	دعای امرزش گاهان
۲۲۲	مینه استخاره و کیفیت آن	دعای ساعت هشتم	۱۱۸	۷۳	دعای طول عمر
۲۲۳	کیفیت استخاره و تسبیح منسوب با امام عصر عجل الله فرجه	دعای ساعت نهم	۱۱۹	۷۴	تغیبات مخصوصه بنابر صحیح
۲۲۳	استخاره صاحب الامر	دعای ساعت دهم	۱۲۳		فضیلت سوره قدر
۲۲۳	ساعات استخاره	دعای ساعت یازدهم	۱۲۶	۷۹	طریق تفریق ۷۶ مرتبه
۲۲۳	ساعات استخاره	دعای ساعت دوازدهم	۱۲۹		انرا بر شبانه روز
۲۲۳	ساعات استخاره	دعای سجد	۱۲۹	۸۲	فضیلت بسمه و کوفه
۲۲۳	ساعات استخاره	صیغه استغفار و فضیلت آن	۱۳۰	۸۴	دعای جامع دنیا و آخرت
۲۲۵	نماز قضای دین و کفایت ظلم سلطان	دعای ماه ماثوره و دهر روز	۱۳۰	۸۴	دعای اداء قرض
۲۲۶	نماز حاجت	نامه پوشیدن بنون	۱۳۰		دعای برای دفع پریا و بیماری
۲۲۸	نماز دهمان	دعای عددن لکل هول و فضیلت آن	۱۳۹	۸۵	
۲۳۰	نماز رفع غم و سختی	استغفار یک سبب	۱۵۰	۸۷	دعای عهد
۲۳۰	نماز یاد شدن روزی	زیادت علم یا مال شود	۱۵۲	۸۹	فضیلت سجد شکر

(فهرست کتاب باقیات صالحات در خواسته) (۹)

صفحه	بجهت در دعوت	اربعه الامر و اسقام	صفحه	ایضا در نماز دیگر
۳۱۰	دعای امان از شر جن و انس	که از جمله دعای یمن کبریا لارض است	۲۳۱	نماز حاجت
۳۱۱	توسل بخصم بنجر و علی	دعای غایت	۲۳۳	نماز دیگر
۳۱۲	فصل (۸) دعای اوارده	برای خون دماغ	۲۳۴	رقعه حاجت
۳۱۵	بجهت رفع علمها و مریضها	تعوید بطلان سحر	۲۳۷	ایضا نماز حاجت
۳۱۶	فصل (۹) در بعضی احزان و عودات	برای دفع شهابین و جادوگران و جیان	۲۳۸	نماز دیگر
۳۱۷	آیه سحره فضیلت اسفند	از علل و اسقام	۲۳۹	نماز حاجت در شب
۳۱۹	حزنهای چشم زخم	دعای مادر برای مرض فرزند خود	۲۴۱	ایضا نماز حاجت
۳۲۲	دعای یمن اظهر الجبل	تعوید در دوسر و در	۲۴۲	بندهای معتبره
۳۲۲	دعای امام حسین علیه السلام	تعوید در شقیقه و در دهان	۲۴۵	کلامی در وظیفه حاجت طلبند
۳۲۳	روز عاشورا	بجهت امینی از درد	۲۴۵	نماز استغاثه
۳۲۳	دعای سراج الاجابة	عوزان عقرب و مار	۲۵۰	نماز استغاثه بخصم فاطمه
۳۲۵	دعای الحاج	بجهت در دینه	۲۵۱	ایضا نماز استغاثه
۳۲۵	حکایت عبد الرحمن بن سبا به وصیت حضرت صادق علیه باو	بجهت در شکم	۲۵۳	نماز مسجد جگر آن در
۳۲۸	فصل (۲) در بعضی دعاها و غریب و بیدار شدن	بجهت قولنج	۲۵۵	نماز امام زمان در شب
۳۴۲	فصل (۳) در دعاها و وقت بیرون آمدن از منزل	بجهت مالول	۲۵۶	نماز خوف و ظلم
۳۴۲	فصل (۴) در اربعه قبل از نماز و بعد از آن	بجهت درمها بدن	۲۶۱	نماز بجهت ذهن و حافظه
۳۴۶	فصل (۵) در دعاها و وارد بجهت درون	بجهت دفع دشواری و زنان	۲۶۲	نماز برای امرزش گاهان
۳۴۶	فصل (۶) در دعاها و اربعه مؤخره که مستحب شده از هیچ و مجتبی	بجهت باز کردن بسته	۲۶۳	نماز وصیت
۳۴۹	حزن حضرت فاطمه علیها	تعوید هات	۲۶۵	نماز عفو و نماز استغفار
۳۵۴	حزن حضرت امام بن الحائبه	بجهت زحیر	۲۶۵	نمازهای یام هفته
۳۵۴	حزن حضرت امام جعفر صادق	بجهت قرقه شکم	۲۶۶	باب بیستم
۳۶۰	حزن حضرت امام موسی علیه السلام	بجهت برص و پستی اندام	۳۰۷	در اربعه عوزان الام و اسقام
۳۶۲	رقعه الجیب	بجهت جرب و مل و قوباء	۳۰۹	

(۱۰) فہرست کتابیات خانہ صالحانہ دروائیہ

[illegible]

فهرست کتاب بیان صالحان در حواله (۱۱)

۵۸۳	دُعَا وَ عِبَادَةُ اللَّهِ بِجَنَدِ	۵۷۲	تَهْنِئَةُ فَرَسْتِ	۵۵۹	اِذَا بَجَلَ جَنَازَهُ	۵۲۲	خَوَّصَ نَكْتًا ثَمَّ عَقِيقَ وَ
۵۸۵	دُعَا وَ حَدِيثِ قَدِی		مُلْحَقَاتُ بَاقِیَاتِ	۵۵۹	اِرَابِ دَفْنِ مِیْتِ		نَگَاہِ کَرْدَنِ رُوضِ بَنَانِ
۵۸۷	اِزْدَعْبَةُ سِرِّ قَدِی		صَالِحَاتِ دُطْبَعِ	۵۶۳	اَحْکَامِ دَفْنِ اَمُوْتِ		وَرُدُّ عَاخُوْنَدَنِ
۵۸۷	دُعَا وَ قَتْلِ بَرُونِ رَقَتِ		۞ (یَقِیْمِ) ۞	۵۶۳	دُعَا وَ بَرَایِ مِیْتِ	۵۲۳	دُعَا وَ دَفْنِ فَرَا مُوْتِی
	اِزْدَعْبَةُ سِرِّ		دُعَا وَ مَوْجِزَةِ رَحْمَتِ	۵۶۵	تَلْفِیْنِ مِیْتِ		دُعَا وَ رُؤَا وَ بِجَهَةِ زَبَانِ
۵۸۹	نَمَازِ وَ دُعَا یِ شَبِّ زَنَانِ	۵۷۲	وَ اسْتَغْفَارِ	۵۷۰	خَتْمِ کِتَابِ	۵۲۴	حَافِظَةِ
	دُعَا یِ هَبِّهِ کِه دُعَا یِ	۵۷۳	دُعَا وَ دَفْعِ هَوْلِ وَ غَمِّ	۵۷۲	تَهْنِئَةُ فَرَسْتِ	۵۲۴	اِیضًا بِجَهَةِ قُوَّةِ حَافِظَةِ
۵۹۰	بِنِیَاهِمِ صَحِیْفَةِ اَنْتِ کَمِ حَضَرِ	۵۷۴	دُعَا وَ بِنَا رِیَاهِ وَ نَاخُو شِنَا		مُلْحَقَاتُ مَفَایِیْحِ	۵۲۶	دُعَا وَ تَجَدُّدِ حَقِّقَاتِ
	اَلْمُؤْمِنِیْنَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ شَبِّ		دُعَا وَ اَبْلَةُ رِزْوِ کِه بَشَرِ		اَلْجَنَانِ دِی طَبَعِ	۵۲۶	دِرَا زَا بِلَا مَوَاتِ ۞
	دِرْ حُرَابِ عِبَادَتِ اَنْزَا	۵۷۴	گویند		۞ (یَقِیْمِ) ۞	۵۳۱	نَاکِدِ دِر اَمْرِ وَ صِیْتِ
	مِیخواند	۵۷۴	دُعَا وَ خَنَازِیْرِ	۵۷۲	دُعَا وَ رَا عِ مَآهِ رَمَضَا		اَسْتِ
۵۹۴	فَرَسْتِ مُلْحَقَاتِ	۵۷۵	دُعَا وَ دَر دِ کَمَرِ	۵۷۴	خُطْبَةُ رُوزِ عِیدِ فِطْرِ	۵۳۲	عَهْدِ نَامَةِ مِیْتِ
	دِی قَدِی دِ طَبَعِ بِنِجْمِ	۵۷۵	دُعَا وَ دَر دِنَافِ		زَبَارْتِ جَامِعَةِ اَئِمَّةِ	۵۳۵	نَخْصَةُ نُوْشَةِ کِه گَدَا شُدِ
۵۹۴	دُعَا وَ بَعْدِ زَنَازِ حَضَرِ	۵۷۶	تَعْوِیْدِ هَر دِر رِی	۵۷۷	اَلْمُؤْمِنِیْنَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ		مِی شُودِ بَا مِیْتِ
	اِمَامِ حَبِیْبِ عَلَیْهِ	۵۷۶	دُعَا وَ دَر دِ خَاصَرِ		دُعَا وَ کِه بَعْدِ زَنَازِ	۵۳۹	اِرَابِ مَحْضَرِ وَ تَلْفِیْنِ
۵۹۶	دُعَا وَ بَعْدِ زَنَازِ زَبَارْتِ	۵۷۶	دُعَا وَ دَر دِ شَمِکِ وَ	۵۸۳	هَر اَمَلِ خَوَانِدِ مِی شُودِ	۵۴۱	اَو کَلِمَاتِ فَرَجِ زَا
	حَضَرِ جَوَادِ عَلَیْهِ	۵۷۶	قَوْلِیْ وَ نِخْوَانِ		زَبَارْتِ وَ رَا عِ هَر یَکِ		دِر کَفْنِ مِیْتِ اَسْتِ
۵۹۷	زَبَارْتِ دِ بَکَرِ اَلْمَحْضَرِ	۵۷۷	دُعَا وَ شَخْصِ مَهْمُوْرِیَّةِ	۵۸۶	اِز اَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ	۵۴۲	دِر کِیْفِتِ زَا اِذَا بَجَلَ
۵۹۷	زَبَارْتِ اِمَامِ زَرْ دِ گَانِ		رِیْدِ		رَقْعَةُ کِه بَرَا یِ خَاجَتِ		مِیْتِ اَسْتِ
۵۹۷	زَبَارْتِ دِ بَکَرِ اَز بَرِ ۴ اَوَّلَاتِ	۵۷۷	دُعَا وَ اِمَامِ مَوْکَاظِمِ عَلَیْهِ	۵۸۷	مِی نویسد دِر رَا بِ	۵۴۴	تَلْفِیْنِ مِیْتِ وَ دِر جَرِیْدِ
۵۹۱	دُعَا وَ رَا عَالِ رُوزِ عَرَفَةِ		بِجَهَةِ خَلَاصِ زَنْدِ		جَا رِی مَآجَاهِ مِی آندَزِ		اَسْتِ
۵۹۹	دُعَا وَ مَکَارِ اِذَا اَحْلَاقِ تَقْوِی	۵۷۸	دُعَا وَ فَرَجِ		دُعَا وَ کِه دَر زَنَانِ	۵۴۶	دِر حُوطِ مِیْتِ وَ نَمَازِ
۵۹۴	مُلْحَقَاتُ دِ مَوَاقِیَاتِ صَالِحَاتِ	۵۷۹	دُعَا وَ نَمَازِ وَ تَرِ	۵۸۱	عِجَبِ بَا بَدِ خَوَانِدِ	۵۵۲	مِیْتِ اَسْتِ
۵۹۴	دُعَا وَ حَضَرِ سَجَادِ عَلَیْهِ		دُعَا وَ حَزِیْنِ کِه بَعْدِ زَنَانِ	۵۹۱	اِرَابِ زَبَارْتِ بَرِ	۵۵۵	دِر شِیْعِ جَا زَهِ اَسْتِ
۵۹۴	دِر دِ کَرِ تَوْبِی وَ طَلَبِ اَنْ	۵۸۱	نَمَازِ شَبِّ خَوَانِدِ مِی شُودِ		نِیَابِ	۵۵۷	دُعَا وَ رُؤِیْتِ جَنَازَهُ
						۵۵۷	نَهَادَتِ چهل نفر دِر رَقَتِ

وَأَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ وَصَدْرَتَهُ اسْتَلَّ اللَّهُ الْخَوْرَ الْعِيقَ وَصَدْرَتَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ
الْحَيُّ الْمُبِينُ وَصَدْرَتَهُ تَوْحِيدَ وَصَدْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدْرَتَهُ سُجْدَةَ
اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَدْرَتَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بَنِي بَوَاصِلُ
اللَّهُمَّ مَعْصِمَايَ مَا مَكَ الْمُسْبَحِ الَّذِي لَا يَطَاوُلُ وَلَا يُحَاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَائِبٍ وَطَائِفٍ
مِنْ سَائِرٍ مَنْ خَلَفْتَ وَمَا خَلَفْتَ مِنْ خَلْفِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ
خَوْفٍ يَلْبِاسٍ سَابِغَةٍ وَلَا أَهْلٍ يَنْبِئُ نَبِيَّكَ مُحْتَجًّا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ إِلَى آذَانِهِ
يُجِدُّ رَحِصِينَ الْأَخْلَاصِ فِي الْأَعْيَافِ بِحَقِّهِمْ وَالْمَسْكُ بِحَقِّهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَقَّ
لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُولَى مَنْ وَالُوا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَأَعِذْ فِي اللَّهِ لَهُمْ
مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَنْقَبَ بِهِ بِأَعْظَمِهِمْ حَزَنُ الْأَعَادِي عَنِّي يَسُدُّ بَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَجْعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشِنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و این دعا در هر صبح و شام خوانده میشود و آن دعاء امیر المؤمنین علیه السلام است در ایامه المیه و در وقت
روا باشد که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید **سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ** حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام و فقر و خاندن
سفر و دامن یا خرافت در هنگام پیری و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روا نموده که هر که بعد از
نماز صبح و نماز مغرب بگوید **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ**
حق تعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا که اسامی آنها یاد و پیی و دیوانگی باشد و اگر شقی باشد
محو شود از اشقیاء و نوشته شود از سعداء و نیز از آن حضرت روا نموده که برای دنیا و آخرت و دفع
در دهم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخواند **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ**
عَلَيْكَ صَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالبَقِيَّةَ فِي
قَلْبِي وَالأَخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالعَافِيَةَ فِي رِزْقِي وَالتَّكْرَمَةَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

شیخ ابن فهد در عده الداعی رخصاً فامر رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح
این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه انسان شود برای او کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم است
بیشتر از آنکه بگوید **اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** و **إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ** و **اللَّهُ يَبْصُرُ بِمَا تَعْمَلُونَ**
وَاللَّهُ سَمِيعٌ و **مَا مَكْرُهَا إِلَّا إِلَهُ إِلَّا أَنْتَ بِنَحْنِكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ** فاستجبنا
له و نجبناه من النعم و كذلك ينبغي المؤمنين حبنا الله و نعيم الوكيل فانقلبوا بعضهم
من الله و فضل لهم سؤ ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله ما شاء الله
لا ما شاء الناس ما شاء الله و ان كره الناس حبى الرب من المؤمنين حبى
الخالق من المخلوقين حبى الرازق من المرزوقين حبى الله رب العالمين حبى
من هو حبى حبى من لم يزل حبى حبى من كان مذكك لم يزل حبى
حبى الله لا اله الا هو عليه توكلت و هو رب العرش العظيم مؤلف كويد

که شیخ ماثقه الاسلام قوری نورالله مرقد در کتاب ذوالسلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم
ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی نقل فرموده که فاضل مقدس اخوند ملا محمد صادق
عراقی در غایت یحیی و پریشانی و بد حالی بود و هیچوجه برای او گشایش نمیشد تا آنکه شبی در خواب
دید که در یکواری خیمه بزرگی باقیته سرپا است پریشان خیمه از کیست گفتند از کف حصین و غیاث
مضطرب مسکین حضرت قائم محمد و امام منظر مرضی عجل الله فرجه میباشد پس تعجیل خدمت آنحضرت
مشترف گردید و یحیی حال خود را با آنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم
خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بپسند از اولاد خود و اشاره فرمود با و و نیمه او اخوند از خدمت
آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید پسرند و جبرئیل
عالم اجمد مؤید جناب آیت محمد سلطان آبادی است در آنخیمه و در رؤیای سجاده نشسته مشغول دعا
و قرائت است اخوند بر پسر سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس پسر برای گشایش امر و معن
رزن او را دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در خالیکه اندگاه در خاطر او بود و قصد کرد خانه
پسر را و پیش از این خواب اخوند از پسر منازک او بود و بجهتی که از او بگریه پسر چون بخدمت
پسر رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلائی خود نشسته مشغول ذکر و استغفار

أَنْجِلْ نِيْلَ الدِّينِ جَعَلَ الْمَاءَ
 طَهُورًا وَأَلْزَمَ جَعْلَهُ نَجًّا
 بَيْنَ مَلَكُوتِ رَبِّهِ خُودِ رَأْيِش
 إِذَا تَكَدَّخَ لِحَاطِظِ الْإِبْرَةِ وَبُكُونِ
 دُرُوفَتِ الْأَخْلَاقِ وَنَاسِطِ
 ظُرُنِ ابْنِ يَمِّ اللَّهِ وَبَالِغِ
 الْإِلَهِي الْجَبَلِي مِنَ التَّوَابِينِ
 وَأَجْعَلِي مِنَ الْمُنْطَهَرِينَ
 بَيْنَ سَرْدِفَةِ مَضْمَنَةِ مَكِينِ
 بَابِ كَفِّ الْأَرْكَانِ مَكُونِ الْإِلَهِي
 لَفِي حُجَّتِي بَوَّالِ الْفَلَاحِ
 أَطْلُقِ لِأَبِي بَدْرٍ كَرَامِ
 بَيْنَ سَرْدِفَةِ اسْتِنَاقِ مَكِينِ
 وَمَكُونِ الْإِلَهِي لِأَخْصَرِ عَالِي
 رِيحِ الْجَنَّةِ وَأَجْعَلِي مَعْنَى
 تَكْتُمِ رِيحَهَا وَرُوحَهَا وَطَبِيعَهَا
 بَيْنَ مَرْجَعِ ثَلَاثِينَ صُورِ
 وَمَكُونِ الْإِلَهِي

الحمد لله الذي عرفني لذته
وإعني في جدي قوته
وأخرج عني آزاره بالهاينة
بالهاينة بالهاينة
يقدر القادرون قدرها
زبون خواص وصور بکری
ابتداء میکنی بموال غورن
که در هزار نایکه میکند رستم
را بر طرف حفظ از نادیک
وباعث زبادنی حسان
دخوش و هفتاد است درد
رکت نماز با موال افضل
است از هفتاد رکت بغیر آن
مواک و اگر مواک بنشد
انگشت چرخ است از آن در
سزاوارات که در وقت وضو
گفتن رو بقبله نیستی
ظرف ابرو بجانب راست
بگذاردی و چون نگاهت
رواب افتاد این دعا

الحمد لله الذي عرفني لذته
وإني في جدي قوته
وأخرج عني آزاره بالهايفه
بالهايفه بالهايفه
يقدر القادرون قدرها
زبون خواص وصوره
ابتداء مبكى وصوره
كهذا زيانا كيهذا غور
لار طرف وخطا زيانا
وباعت زيانا حسان
وخوشه هفتا لار
ركت ناز نامواك اشد
است از هفتاد ركعت افضل
مواك واگر مواك بغير
انگش جزيات از ان
سزاوار است كه در وقت و جو
گفتن رو بقبله بنشيند
ظرف ازاد بجانب راست
ميكند از ي و چون نگاه
روا افتاد اين دعا

سلام کرد پس جواب سلام داد و تبتی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس بخوند برای
کتابش مرغ خوش دعا خواند خواست پس بتد تعلم او نمود همان دعا را که در خواب باو تعلیم فرمود
پس بخوند مشغول باند غاشد باند که زمانه دنیا از هر طرف باو درآورد و از سخن بدجالی بپزداید
و مرحوم حاج ملا فضل رحمة الله علیه بتد را مدح میکرد مدح بلخی او را ملاقات کرده بود و مقدّم
از زمان هم شاگردی و نموده بود اما آنچه را که بتد تعلیم اخوند کرده بود در خواب و بیداری پس
سه چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سپه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید و دوم
کند بخواند این دعا که در کاف است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود از امیر از صحابه
که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باند که زمانه ناخوشی و پریشانی از او برطرف
لا حول ولا قوة الا بالله توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ
ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الدن و كبره تكبيرا ستم
در عقب نمازهای صبح بخواند دعا را که از شیخ ابن مهد نقل شد و این او را در باب غیبت شمرده
بخواند ان مواظبت نموی و از فوائد آن غفلت نمود و بداند که بجهت شکر بعد از نمازها مستحب
مؤکد است و دعا و از کار بسیار در حال دارد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که اگر خواهی
صد مرتبه شکر اشکر بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفو اعفوا و نیز از آنحضرت منقول است که کمتر آنچه
در این بجهت گویند آنکه سه مرتبه بگویند شکر الله و نیز بداند که در وقت طلوع اقبال وقت
غروب اربعه و از کار بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرين عليهم السلام مأثور گردیده
است و تحریر و ترغیب بشمار بر محافظت ایند و وقت در اوقات و اخبار و از شده است و ما در
این مختصر بد کرد دعا و معنی آنها را که ما بیکم اول مشایخ حدیث بسند های معتبره از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده اند که فریضه و واجب بر هر مسلمان که در سه مرتبه پیش از طلوع اقبال و سه مرتبه
پس از غروب بپند غار بخواند لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد يحيي ويميت ويحيي الموتى بيدك الخير وهو على كل شيء قدير
و در بعضی از روایات است که اگر زک شود قضا کنید که لازمت در وقت و نیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب اقبال مرتبه بگو اَعُوذُ بِاللّٰهِ التَّيْمِ الْعَلِيمِ مِنْ هَرَاتِ

و در وقت سجده
لا حول ولا قوة الا بالله
بکشت آب چشمه شستن
دست و در وقت شستن
میگوید اللهم اعطني كل
شيء و الحمد لله الذي لم يتخذ
ولدا و حاملي في الجنان
بسیار است و حاشا بی حجاب
در در وقت سجده
لا اعطيني كل شيء الا
بالحسن و در وقت ظهر و لا
تجعلها مغلوله الى عني
و اَعُوذُ بِكَ مِنْ مَقْطَعِ
النيران پس میگویند جلوس
در طوبی دست راست خود
و میگویند در اقبال اللهم
عني رحمتك و در کاف

الشياطين و اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ يَحْضُرُونِ اِنَّ اللهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ستم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعت شمارا که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانی اللهم
مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ الْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي
و هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ و اَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ اَمْدُدْ لِي فِي عَمْرِي اَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي و انشر على رحمتك و ان كن
عندك في م الكتاب شيئا فاجعلني سعيدا فانك تحو ما تشاء و تثبت و
عندك ام الكتاب چهار مرتبه از آنحضرت منقول است که در هر صبح و شام این دعا بخوان
الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غير الحمد لله كما يحب الله
ان يحمي الحمد لله كما هو اهله اللهم ادر خطي في كل خير ادر خلت فيه محمد و آل
محمد و اخرجني من كل شر اخرجني منه محمد و آل محمد صلي الله على محمد و آل محمد
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر
و از جمله دعاها در ایند و وقت نماز **فصل سیم** عشارت که بعد از این خواهد آمد
در ذکر دعاها و بام هفت **در عار و زیکشند** منقول از ملحقا صحیفه بتجارت
بسم الله الرحمن الرحيم (ب)
بسم الله الذي لا يرضى لغيره الا فضله و لا اخي الا عدله و لا اعتمد الا قوله و لا
امسك الا بحبله بك استجير يا ذا العفو و الرضوان من الظلم و العدا و ان
و من غير الزمان و نواتر الاخران و طوارق الحدائين و من نفضاء المدة قبل
النآقيب العدة و اياك استرشد لما فيه الصلاح و الاصلاح و بك
استعين فيما يقترن به الفلاح و النجاة و اياك ارجع في لباس العافية
و تمامها و شمول السلامة و دوامها و اَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَرَاتِ الشَّيَاطِينِ

پایهای خود را منبسط کند
اللهم تبتني على
الارض طوبى لمن
الافانم و ان جعل نعمي
فيما بينك عني يا ذا الجلال
و الاكرام و من فانيشده
از وضو میگوید اللهم اني
استأثرت تمام وضو را بک
الضلو و تمام مني الحمد
و التبت و بگویند بسم الله
و التبت و بگویند بسم الله
سوره قدر را سه مرتبه
پس بعد از طلع از وضو
خوش بجا بیاورد مجدا یا
ملک سکینه و قار میگوید
در وقت برون شدن از خانه
بجهت رفتن بمسجد یا
الذي

وَأَخِرُ بِلَطَانِكَ مِنْ جُورِ السَّالِطِينَ فَاقْبَلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَواتِي وَصُومِي وَاجْعَلْ
غَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَبُيُوتِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاجْعَلْ
بِقَظْفِي وَنُومِي فَأَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْزُقُكَ
فِي بُيُوتِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَحَادِ مِنَ الشَّرِكِ وَالْإِلْحَادِ وَأَخْلَصُ لَكَ دُعَايَ نَعْرَضًا
لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَى طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ الدَّاعِ
إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَضَامُ وَاجْعَلْ بَعْثِيكَ إِلَيَّ لِنِشَامِ وَأَحْيِي
بِالْإِفْطَاحِ إِلَيْكَ أَمْرًا وَبِالْغُفْرِ دُعَايَ عَارُوزِي شَبِيهًا عَمِّي نَكَتَ الْغُفُورِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَهْدِ أَحَدًا مِنْ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا اتَّخَذَ مَعِينًا
حِينَ بَرَأَ السَّمَاءَ لَمْ يَشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ وَلَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلِّبَ الْأَلْسُنَ
عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَالْعُقُولَ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لَهْبَنِيَّةٍ وَعِنْدَ
الْوُجُوهِ يُخَشِنُهُ وَانْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَقَاتِلًا وَمُتَوَالِيًا
مُسَوِّقًا وَصَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَمِعَ اللَّهُ أَلْحَمُّهُ أَجْعَلْ أَوَّلَ
بُيُوتِي هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ بُيُوتٍ أَوَّلُهَا فَرَجٌ
وَأَوْسَطُهَا جَزَعٌ وَآخِرُهَا وَجَعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَكُلِّ وَعْدٍ
وَعَدْتُهُ وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ
فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ أَمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قَبْلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ
فِي نَفْسِي أَوْ فِي عَرْضِي أَوْ فِي مَالِي أَوْ فِي أَهْلِي وَوَلَدِي أَوْ غِيْبَةٍ أَغْيَبْتُهَا هُنَا
أَوْ تَحَامَلْتُ عَلَيْهَا بِبَيْلٍ أَوْ هَوًى وَأَنْفِي أَوْ حِيْبَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصِيْبَةٍ غَائِبَةٍ
كَانَ أَوْ شَاهِدًا أَوْ حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَفَضَّرْتُ يَدِي فِي ضَانٍ وَسَعَى عَنْ رَدِّهَا إِلَيْكَ

فَقَدْ كُنْتُ مَعْدِي وَكَانَ مَعِي
بِطَعْنِي وَبِطَعْنِي وَرَأَى
مُرْتَضًى فَهُوَ بَطْنِي الَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يَحْيِيْنِي وَ
الَّذِي أَطْعَمُنِي أَنْ يَقْبَلُ
خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ وَرَبِّ
فَتَبِّحْ بِحُكْمِكَ وَالْحَقِّقْ بِأُ
صِدْقِي فِي الْأَخْرَيْنِ وَاجْعَلْ
لِي مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَنَّةَ النَّعِيمِ
وَأَغْفِرْ لِي بِرُحْمَتِكَ
وَأَجْعَلْ بَيْتِي مِنْ بَيْتِ
تِلْكَ كَفَرٌ خَوْفٌ بِمَا لَكَ مِنْكَ
بِأَنْ يَنْشَأَ مِنْ بَنِي بَيْتِ
رَأْمَقْدَمٍ مَسْدَرٍ بِي مِنْ
أَبْدَعَارٍ يَمُوتُ لِلَّهِ وَبِأَيْدِي
وَمِنْ أَيْدِي اللَّهِ وَرَأَى أَنَّهُ وَجَّزَ
الْأَسْمَاءُ كُلَّهَا بِأَيْدِيهِ وَكَرَّرَ
عَلَى أَيْدِيهِ

وَالْحَمْدُ لَهُ فَاسْأَلْكَ بِأَمْنِ بَيْتِكَ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُنْجِيَّةٌ لِمَشَبِّهٍ وَمُسْرَعَةٌ
إِلَى إِرَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَضِّيَهُ عَنْيَ ثَمَّ اشْتِ وَهَبْ لِي
مِنْ عَيْنِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَلَا تَنْتَزِعُكَ الْمَوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ أُولِي فِي كُلِّ يَوْمٍ ثَلَاثِينَ نِعْمَتِينَ مِنْكَ ثَلَاثِينَ سَعَادَةً فِي وَلِيهِ بِطَاعَتِكَ
وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهِ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنَّ
النَّفْسَ لَا مَارَةَ بِالتَّوَّابِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَدْبُرُ
دَنَابًا إِلَى ذَنْبِي أَخِيرُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَإِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ خِزْيِكَ فَإِنَّ خِزْيَكَ
هُمُ الْمَفْلُحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنَّ أَوْلِيَاءَكَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةُ أَمْرِي أَصْلِحْ لِي أَعْرَافِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي إِلَهِي
مِنْ مُجَاوَرَةِ اللَّهِ شَامِ مَقَرِّي أَجْعَلْ الْحَيَاةَ زِينَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً
لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ وَأَصْحَابِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَهَبْ لِي فِي ثَلَاثَةِ نِوَالٍ لَا تَدْعُ لِي
دَنَابًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا غَمًّا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوًّا إِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ
الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اسْتَدْفِعْ كُلَّ مَكْرُوهٍ أَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَآخِرُهُ
كُلُّ جُورٍ لَهُ رِضَا فَاغْنِنِي بِدُعَايِ وَزِي شَبِيهٍ مِنْكَ بِالْعَقْرِانِ يَا وَلِيَّ الْإِسْلَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ قُتُورًا لَكَ الْحَمْدُ

وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْوَقْدَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَفْخِمْ فِي أَبْوَابِ رَحْمَتِكَ
وَأَغْنِنِي مِنْ
مُصِيبَتِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ
ذُرِّيَّتِكَ وَتَحَارِيكِهَا جَدِيدِ
وَمِنْ بَنَاتِهَا جَدِيدِ فِي اللَّيْلِ
الْأَنْهَارِ وَمِنْ الدُّنْيَا وَمِنْ صَلَواتِ
خَاشِعُونَ وَأَدْعُو عَنِّي بِأَجْعَلْ
الْحَمْدُ وَجُودَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى
وَجِزْنِ أَرَادَ كَرَمِي كَذَلِكَ
يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدِمُ إِلَيْكَ
مُحَمَّدًا أَصْلَكَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بَيْنَ يَدَيْ خَاشِعِينَ وَأَتَوَجَّهُ
بِهِ إِلَيْكَ فَأَجْعَلْنِي مِنْ
وَجْهِكَ عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ وَ
اجْعَلْ صَلَواتِي بِكَ

و بدانکه از برای خواندن آیه الکرسی علی اکثری در روز جمعه فضیلت بسیار و اینست هفت
غسل جمعه کند و آن از سنه های مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که با علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را
بفروشی آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سستی بزرگتر از این نیست و از حضرت صادق
منقولست که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُنْظَرِينَ برای او طهارت باشد تا جمعه آنده
یعنی از گناهان پاک شود با اعمال و با طهارت معنوی و مقبول و اقشود و لحوط آنست که تا مگر
شود غسل جمعه و ترک نکند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه
بزوال نزدیک شود بهتر است نهیم سر را بخیطی نشود که امان می بخشد از پستی و پوانگی و هم
ناخن و شارب بگریزد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد میکند و از نگاه پاک میکند تا جمعه بگریزد
و امان می بخشد از دیوانگی و خورده و پستی و در آن چنین بخواند **بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللهِ وَعَلَى سُنَّةِ**
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و در گرفتن ناخن ابتدا کند با انگشت کوچک دست چپ و ختم کند با انگشت کوچک
دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس ریزهای ناخن را در فن کند باز در فن
بوی خوش بکار برد و جامه های پاکیزه خود را بپوشد و در آن دم صدق کند که موافق روایتی صدق
در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است سیزدهم آنکه برای اهل و عیال چیز نهی کوی نازه
از موه و گوشت بخورد تا نشاء شوند بآمدن جمعه چهاردهم هنگامیکه ناشاء است انا بخورد و
برک کاسی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هر که یک انا در روز
ناشاء بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دانا بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انا
بخورد تا صد و بیست روز و نوسه شطرنج از او در گرداند و هر که و نوسه شطرنج از او
دور گردد و معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح
فضیلت بسیار و اینست که در خوردن انا در روز جمعه و در شب آن باز در فن خود را از کارها
و بیافارغ سازد و مشغول با موختن مسائل این خورد شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بپرو
گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل بیعازان و سخره که عیب گویند مردمان

از غیر قطع کردن و از حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که
هر که از شافارغ بگریزد از نگاه
پاک بماند و دشمنان را بلند کند
و در دعا و از زبان استفاده
است که تعقیب بناد کند و روز
و شارب بگریزد در نماز است
حق الله مشغول است و دعا کند
از نماز واجب بگریزد
علامه مجلسی فرمود که در
علی بن ابراهیم و کلینی آیه
عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِاللهِ
وَعَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
مافی التمرات و مافی الارش
و مافی النعمان و مافی الارش
عالمی از تعقیب از مافات الزمان
الانجیل من زاد الدینی تا
فهم فیما لا یورث

و خند های قهقهه و خواندن اشعار و خوش و باطل و امثال اینها که مفاسدش بسیار است
ذکر شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که افتاد بر مسلمانانکه در هفت روز جمعه را صراحت
مسائل این خود نگرداند و برای این امر خود را از کارهای بگرفارغ سازد و از حضرت رسول صلی الله
علیه السلام منقولست که هرگاه ببینید که در روز جمعه مردی پیری تواریخ جاهلیت و کفر برای مردم
نقل میکند سنک و پیر و سرش بریندا سازد قم هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام مرویست که هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر و
صلی الله علیه و آله و جعفرین مولف گوید که اگر فرصت نکردی تا صد مرتبه صلوات از ترک نکند تا در قیامت
روی و نورانی شود و روایت شده که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه استغفر
الله رَبِّی و آتُوبُ إِلَیْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته امر زیاده شود و نیز روایت است که
صلوات بر محمد و آل محمد در مابین ظهر و عصر بر او است با هفتاد و پنج هفتاد و نهارت حضرت رسول
و ائمه طاهرین سلام الله علیه هم اجعین نماید و بیاورد که بقیست آن در باب زیارت است و هر چه زیارت
اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السلام
روایت شده که زیارت کنید مرد گاراد در روز جمعه که میدانند کیست که زیارت ایشان رفته است
و شاد میشوند و نوزدهم دعا ی ندبه و آنکه از اعمال عباد اربعه است بخواند و بیاورد بعد از این در
محل خودش آنست که بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت است که بقیست
آن بنا بر مشهور آنست که شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود بجای آورده شود و شش رکعت
دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و در رکعت بعد از زوال پیش از فریضه
و با آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بخواند و در بخوبی در رکعت فقهاء و مصابیح ذکر
شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است اگر چه اکثر
آنها اختصاصی جمعه ندارد لکن در روز جمعه بجای آوردن آنها افضلست از جمله آنها است
نماز کامله که شیخ و سید و شهید و علامه دیگران بسند های معتبر بسیار از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آباء گرام الخضر که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در
روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بکند ارد و در هر رکعت سوره حمد را در مرتبه و هر یک
از **قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْاِنْسَانِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ قُلْ اِيَّاهُ الْكَافِرُونَ**

و بعد از آن و الحمد لله رب العالمین
علامه مجلسی فرموده که تعقیب
ظاهرین آنست که باید زیارت
و ذکر که متصل باشد و کتب افضل آن
تعقیب بیست و یک و کتب افضل آن
است که با وضو باشد و نشاء
باشد و در قبله و بهتر آنست که
طریقی باشد نشاء باشد و
سخن گوید در آشنای تعقیب
خود و تعقیب نماز شام و بعضی
گفته اند که جمیع شرائط نماز را
در تعقیب غایت کند و ظاهر
آنست که هر چه از آنکه بعد از نماز
مشغول فزان و ذکر و دعا باشد
نواب تعقیب اجماله باشد
اگر چه در راه رفتن باشد
مولف گوید که از ائمه اطهار
دعاها را بسیار برای این وقت
در تعقیب نمازها و در

دوازده مرتبه دعاء انحضرت اهل خشت الاصول لك وصليت لاخلام فيك
 ووجل كلتي منك وهرب كلتي اليك وضاق الاشياء دونك وملا كل
 شئ نورك فانك الرفع في جلالك وانت الهم في جلالك وانت العظيم في
 قدرتك وانت الذي لا يورثك شئ يا منزل نعمتي يا مفرج كربتي ويا قاضي حاجتي
 اعطني من شئ بلا لاله الا انت امنت بك فخلصك ديني اصيحت على عهدك
 ووعدك ما استطعت ابوء لك بالنعمه واستغفر لك من الذنوب اني لا بغفرها
 غيرك يا من هو في علوه دان وفي دنوه عال وفي اشرافه منير وفي سلطانة قوي
 صل على محمد وآله نماز حاضر امام رضا عليه ش ر كعت در هر ركعت حد بكن
 وقل اني على الانسان ده مرتبه دعاء انحضرت با صاحي في شديتي يا ولي في نعمتي
 ويا اهل في اله ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب يا رب كهيعص وبن والقرا
 الحكيم اسئلك يا احسن من سئل ويا خير من دعي ويا اجود من اعطي ويا خير
 مرتجي اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد نماز حاضر جواد عليه دو ركعت
 در هر ركعت حد بكن به وتوحيد هفتاد مرتبه دعاء انحضرت اللهم رب الارواح
 الفانيه والاحياء الباليه اسئلك بطاعة الارواح الرجعه الى اجسادها
 وبطاعة الاجساد الملممه بعروقيها وبكلمتك النافذ فيهمم واخذ لك الحق
 منهم والخلاق بين يديك بشظرفن فصل فضائك وبرجون رحنك وبخافوا
 عقابتك صل على محمد وآل محمد واجعل النور في بصري البقي في قلبي وذكرك
 بالليل والنهار على لساني عملا صالحا فارزني نماز حاضر هادي عليه دو
 ركعت در ركعت اول شؤد بن ودر ركعت دوهر شؤد والرحمن دعاء انحضرت
 يا ابا يا وصو يا شاهد كل غائب يا قريبي بعيد يا غالب غير مخلوب يا من لا

در ديكه حور بان هشت
 چون ملكي را ي پندك
 زمين مباد از او الماسيك
 كه بشم و زيب حضرت حنين
 عليا را را ي مباد زود
 حديث صحيح انحضرت امام رضا
 عليه منقولك من ميبايد
 حال بناسد از بچيز مولا
 و شانه و سجاده كه در دوران
 نماز كند و بچي كه در ان
 و چهار دهه باشد و انگار
 عقيق و ظاهر انكه خام
 بخت هر دو خوب و حله بن
 است و از حضرت صادق عليه
 منقولك هر كه بنسب و زرت
 قريما را حنين عليه بن
 بچ بگويد حقه را براد
 چهار صد خسته بنويد
 و چهار صد گاه از او بخوك
 و چهار صد حاجت او را
 برادر

يعلم كيف هو الا هو يا من لا تبلغ قدرته اسئلك اللهم باسمك المكنون
 الخزون المكنوم عن شئت الظاهر المظهر المقدس من النور النامر الحي القيوم
 العظيم نور السموات ونور الارضين عالم الغيب الشهاده الكبر المنعالي
 العظيم صل على محمد وآل محمد نماز امام حسن عسكري عليه چهار ركعت
 در هر ركعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره اذا زلزلت ودر ركعت دوهر بعد از حمد پانز
 مرتبه توحيد دعاء انحضرت اللهم اني اسئلك بان لك الحمد لا اله الا انت
 البدي قبل كل شئ وانت الحي القيوم ولا اله الا انت الذي لا يذل شئ
 وانت كل يوم في شان لا اله الا انت خالق ما يرى وما لا يرى العالم بكليتي
 بغير تعليم اسئلك يا لائق وتعاينك بآتاك الله الرب الواحد لا اله الا انت
 الرحمن الرحيم واسئلك بآتاك انت الله لا اله الا انت الورا القره الاحد
 الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد واسئلك بآتاك الله لا
 اله الا انت اللطيف الخبير الفاعل على كل نفس بما كتب الرقيب الحفيظ واسئلك
 بآتاك الله الاول قبل كل شئ والاخر بعد كل شئ والباطن دون كل شئ الظاهر
 النافع الحكيم العليم واسئلك بآتاك انت الله لا اله الا انت الحي القيوم الباق
 الوارث الحنان المثلان بدع السموات والارض والجلال والاكرام وذو الطول
 وذو العزه وذو السلطان لا اله الا انت احصت بكليتي علما واحصيت كل
 شئ عند راسل نماز حاضر حيا للزمان عجل الله تعافجه على محمد وآل محمد
 در هر ركعت بخوانه در هر ركعت شؤد رانا اياك نعبد و اياك نستعين وچو بان به
 رسيد از اصد من ميگوئي در مرتبه اخر سوره انما ميكني بس قل هو الله احد را يكار بخوانه
 وچو از نماز فارغ شد اين دعا بخوانه اللهم عظم البلاء ورح الخفاء وانكف الغطاء

در چهار صد درجه بر اعي بلند
 كند و مرتبه يكه مستغاث است
 و شانه كه بود ايت در يك زمان
 و از بعضي روايت مستغاث و بنو
 كز نا اياك شان شمرن فضل
 است و لكن احاديث فضيلت
 نوب مطلقا اكثر و اقوي است
 و در بعضي است كه بعد از سلام
 نماز حاضر سمر مرتبه در ركعت اول
 يا خاذي و در ركعت دوم يا ذا الجلال
 يا زك يا ذا الفول و يا ذا عظم
 الله اكبر بگويد چنانكه عظم
 ابراهيم و سيد بن طاووس و ابن
 باويه بنده هاي منبر انحضرت
 صادق عليه روايت كنند
 كه منقول بن عمل از انحضرت
 برسد كه چهره لك نماز كن
 بعد از سلام سمر مرتبه بگويد

لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَانَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَا بَرُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ بِأَمُولَائِهِ
 يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْأَثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمْ وَبِاسْمِكُمْ وَأَنَا
 فِيهِ ضَبَفْتُ لَكُمْ فَأَضِيفَانِي أَخِي ضَافِي فَنِعْمَ مَنْ أُنْضِيفَ بِهِ أَنَا وَأَنَا فِيهِ مِنْ
 جَوَارِكُمْ فَأَجِيرَانِي فَأَتَاكُمْ مَا مَوْرَانِ بِالضَّافَةِ وَالْأَجَارَةِ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَالْكَامِ
 الطَّيِّبِينَ **روز شنبه** بسم حضرت امام زين العابدين و امام محمد باقر و امام جعفر
 صادق عليهم السلام است زيارت كن ايشان زيارت زيارت السلام عليكم يا خزان عليم الله السلام
 عليكم يا زوجه وحي الله السلام عليكم يا أئمة الهدى السلام عليكم يا أعلام الله
 السلام عليكم يا أولاد رسول الله أنا غارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُبْصِرٌ بِأَيْكُمْ مُعَاذٌ لِأَعْدَانِكُمْ
 مَوْلٍ لِأَوْلِيَانِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأَخِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنُوَالِي آخِرَهُمْ كَمَا
 تَوَالَيْتُ أَوَّلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ دُونَهُمْ وَأَكْفُرُ بِالْجَبِّ وَالظَّالِمِ وَاللَّادِي
 الْعَرَفِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
 الْعَالَمِينَ وَسَلَامُ اللَّهِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 صَادِقَ مَصَدَّقِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِي هَذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثَّلَاثَةِ وَأَنَا
 فِيهِ ضَبَفْتُ لَكُمْ وَمُسَجِّمٌ بِكُمْ فَأَضِيفُونِي وَأَجِيرُونِي بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكُمْ وَإِلَيْكُمْ

موسی و ابن بابویه و حمیری
 بسند های صحیح و معتبره
 علی بن ابی حمزه و احمد بن محمد
 حضرت رسالت مذکور در
 علی بن ابی حمزه و احمد بن محمد
 اگر چه کتب اصحاب خود در
 جامعها و کتب دیگر در
 کتب اربعه و کتب دیگر در
 کتب اربعه و کتب دیگر در
 که میگویند باری رسول الله فرمود
 چنانچه که ائمه علیهم السلام
 و شاخه های در زمین است
 علی بن رسول الله و احمد بن محمد
 بسند از هر نماز و روزی که
 بخواند الله و الحمد لله و لا
 که اصل اینها در زمین است
 و در عثمان در زمان و دفع
 میکند ازادی خانه و دفع
 و غرضش در روزی که

الطَّيِّبِينَ **روز چهارشنبه** بسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی التقی عليهم السلام است بگوید در زیارت ایشان
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّجَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ
 الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آلِ بَيْتِكُمْ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا بِي
 أَنْتُمْ وَأَخِي لَقَدْ عَبْدْتُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ وَجَاهِدْتُ فِي اللَّهِ حَتَّى جُهِدْتُ حَتَّى أَتَيْتُكُمْ الْيَقِينُ
 فَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَانَكُمْ مِنَ الْبُحَيْنِ وَالْأَنْسِ أَجَعِينَ وَأَنَا بَرُّ إِلَى اللَّهِ وَلِإِيكُمْ مِنْهُمْ بِأَمُولَائِهِ

يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَنَا مَوْلَى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَجَوَارِكُكُمْ
 مُضَيَّفٌ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا وَهُوَ يَوْمُ الْأَرْبَعَاءِ وَمُسَجِّمٌ بِكُمْ فَأَضِيفُونِي أَجِيرُونِي

بِإِلَيْتِكُمْ **روز پنجشنبه** الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 روز حضرت امام حسن عسکری است بگوید در زیارت حضرت السلام عليك يا ولي الله السلام
 عليك يا حجة الله وخالصته السلام عليك يا امام المؤمنين ووارث المرسلين و
 رب العالمين صلى الله عليك وعلى آل بيتك الطيبين الطاهرين يا مولى يا ابا محمد
 الحسن بن علي أنا مولى لك ولآل بيتك وهذا يومك وهو يوم الخميس أنا ضيفك فيه
 مسجيم بك فيه فأخضض ضافتي وأجارني **روز جمعه** بحق آل بيتك الطيبين الطاهرين

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام الخبايا همان روزیست که در آن روز ظهور خواهد نمود بگوید زیارت
 انحضرت السلام عليك يا حجة الله في ارضه السلام عليك يا عين الله في خلقه السالم
 عليك يا نور الله الذي يهدي به المهتدون و يفرج به عن المؤمنين السالم عليك
 ايها المهدي الخائف السلام عليك ايها الولي الناصح السلام عليك يا سفيحة النجاة
 السلام عليك يا عين الحجة السلام عليك صلى الله عليك وعلى آل بيتك
 الطيبين الطاهرين السلام عليك عجل الله لك ما وعدك من النصير و ظهور الامر
 السلام عليك يا مولى أنا مولاك غارِفٌ بِأَوْلِيَّكَ وَآخِرُكَ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
 بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ وَأَنْظُرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى بَدَنِكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ
 يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُجْعَلَنِي مِنْ الْمُسْتَظَرِّينَ لَكَ وَالتَّائِبِينَ وَالتَّائِبِينَ لَكَ
 عَلَى أَعْدَانِكَ وَالْمُسْتَظْهِدِينَ بِبَدَنِكَ فِي جُلَّةِ أَوْلِيَانِكَ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ
 الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكُمْ

چاه افادت و در روزی که
 و جمله مدبرین و مصلحان
 از روزان سالان نزل کند
 اینها باند باقیات خالصات
 حشمت در قرآن فرموده
 و بسند صحیح دیگر از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که
 این شیخ از ائمه اربعه و از
 چهل نوبت بخواند بپیش از آنکه
 از جای حرکت کند هرگاه
 که از خدا سوال کند در آن روز
 و بسند صحیح از حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام منقول است که هر
 صاف نماز فریضه می نهد
 بخواند الله بگوید در روز
 میخواند الله بگوید در روز
 گاهی مانند مکرر بگوید
 حدیث صحیح دیگر از حضرت
 منقول است که در زیارت که
 تعالی در کلام

إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا الْمَسْأَلُ
وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَحِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ
وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ
وَأَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطِي عِبَادَكَ بِالسُّؤَالِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ
الْمُنْفَرِدُ الصَّمَدُ الْقَرُّ وَالْبَيْتُ الْمَصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي اسْتَرْعَى عُبُوبِي وَأَفْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقًا وَاسْعَا يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (ي غای مجیر) * الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَعَالِيَتْ رَفَعَ الشَّانَ مَرَّةً مِنْ خَضِرِ رَسُولِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَبْرِئِيلُ بَرَاءِي الْخَضِرِ أَوْدَدَ وَرَقَتِي وَرَ
مَقَامِ ابْرَهیم مشغول بنماز بود و گفتی در بلاد الامین و صباح اند غاذا ذکر کرده و در حاشیه ان اشارت بفضیلت
ان نموده و جمله فرموده هر که ایند غاذا را با نام البض ماه رمضان بخواند کما هاشم آمیزد شود اگر چه بعدد
ذاته های بازان و برک درختان و برک بیابان باشد و برای شفاء مرض و قضاء دین و غنا و توانگری
رفع غم خواندن ان نافع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * اسْتَدْعَاهُ اسْتَدْعَاهُ

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ
يَا كَرِيمُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مَالِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ
تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ يَا رَحْمَنُ
يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُنْكَسِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيرُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ

و بعد از نماز غصه کرده و مرتبه
و بعد از غشاء هفت مرتبه
و در وقت خواب یا از ده مرتبه
و از جمله ثواب است که حق
تعالی هر آنکس را خلق کند
که در سبب شش هزار سال بگذرد
این باب و بیست و پنجم
اللهم علمم بسبب غنای خود
انام محمد بن باقر علیه السلام
که حضرت رسول صلی الله علیه
والله فرمود که هر که روزی
عقب نماز صبح ده مرتبه بخواند
سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم حق تعالی او را
و خورده و در پیشانی و خانه و
سپش فرود آمدن و خانه و
در هنگام خواب

تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ يَا رَحْمَنُ
يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ
يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرَّاحُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا سَبِّدُ تَعَالَيْتَ يَا مُوَلَّيُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِي
تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيدُ يَا رَحْمَنُ
يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ
يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ
يَا مُبِيتُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا أَيْنِسُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤْنِسُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ
يَا جَلِيلُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَلِيلُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُعْبُودُ تَعَالَيْتَ
يَا مُوَجُّدُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا مُدْكَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُشْكَوِّرُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا
جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مُعَاذُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا جَلَّالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَّالُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا زَائِقُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ
يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا قَالِقُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَمِيعُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ سُبْحَانَكَ

ششم در بلاد الامین و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام در وقت
کرد است که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله علیه السلام فرمود که هر که
که خدا را جل و بالا بخواند و
او را بر دشمنان ببارد و هر که
و از هر که صبر دارد و در این
باید که هر بار در این باب
و دعا را دست نهد و سر بر بکشد
سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي
مَشْهُدِي الْحَيِّ الْقَيُّومِ يَا رَحْمَنُ
و زينة العرش و تسبیح
الکریمی و سر منبر بگوید
سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي
مَشْهُدِي الْحَيِّ الْقَيُّومِ يَا رَحْمَنُ
و زينة العرش و تسبیح
الکریمی و سر منبر بگوید

وَالْأَخْبَارِ يَا رَبِّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبِّ الصَّغَارِ وَالْكَبَارِ يَا رَبِّ الْجُودِ وَالْقَمَارِ
يَا رَبِّ الْأَنْهَارِ وَالْأَنْجَارِ يَا رَبِّ الصَّحَارِ وَالْبَرَارِ يَا رَبِّ الْبَحَارِ يَا رَبِّ
الْبَلِّ وَالنَّهَارِ يَا رَبِّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ (۵۵) يَا مَنْ نَعَدَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ
يَحْيِي بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تَحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَتَهُ
يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تُشَاوِرُ
كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ رِذَالُهُ يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قَضَائِهِ يَا مَنْ لَا تَمْلِكُ الْأَمَلُ
يَا مَنْ لَا عِظَاءَ إِلَّا عِظَائُهُ (۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالشَّرْءُ يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى (۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِأَعْفُو
بِأَعْفُورٍ بِأَصْبُورٍ بِأَشْكُورٍ بِأَرْوَفٍ بِأَعْطُوفٍ بِأَسْأَلُكَ بِأَوْدُودٍ بِأَسْتَوْجُ بِأَقْدُوسٍ
(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عِظَمُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ إِبَانَتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا
مَنْ فِي الْبَحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ بِيَدِهِ الْخَلْقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ
يَا مَنْ إِلَهُهُ رَجُوعُ الْأُمُورِ كُلِّهَا يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا
رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِيبَ مَنْ لَا مُعِيبَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا آيِسَ مَنْ
لَا آيِسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ
اِسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اِسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنْ اِسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اِسْتَرْعَاهُ يَا نَازِلَ
مَنْ اِسْتَفْأَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اِسْتَفْضَاهُ يَا مَغْنَى مَنْ اِسْتَعْنَاهُ يَا مُوَفِّي مَنْ اِسْتَوْفَاهُ يَا مُقْنِي

که متعلق به جوشن کبیر است
که که مبتدا و خبر و مفعول و خبر
از بیان خلق و ذرات و کبریا
موسی گفت پسندم ای درودگار
من فرمود و ای که درودگار
بندگان خود مطلع شدم در
میان ایشان کسی ندیدم که
زودتر نفس از خود بگذرد
بدین سبب که چون قوا را از غفلت
پیشتر در طاعت درود خود را
بخشاید میگرداند و درود
موسس از حضرت امام رضا علیه
مقولست که سجده بعد از نماز
واجب است و خدا است و اینکه
توفیق داده باشد خود را و
انکه اگر درود خود را و
ایچه در بیان سجده و کبریا
که سه مرتبه بگوید و بگوید
را و بگوید که چه معنی دارد
شکر الله حضرت فرمود
که معنیش

مَنْ اِسْتَفْأَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اِسْتَوْلَاهُ (۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا زَارِقُ
يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا قَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاقِقُ يَا زَانِقُ يَا سَانِقُ يَا سَامِقُ (۶۲) يَا مَنْ
يُغْلِبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ
يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ
لَمْ يَخْلُقْ وَالْأَمْرَ يَا مَنْ لَمْ يَخْلُقْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ
يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا (۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ
الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ آيِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ
حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ النَّاسِ يَا مَنْ لَا يَضِلُّ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ
لَا يَضِيعُ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجُودَ الْأَجُودِ
(۶۴) يَا ذَا الْمَرْبُوعِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعِظَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ
يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَبِيلَ لُتْنَاءِ يَا قَدِيرَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْخِرَاءِ
(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَارِقَ يَا غَفَّارَ يَا فَهَّارَ يَا جَبَّارَ يَا صَبَّارَ
يَا بَارِدَ يَا خُنَّارَ يَا فَتَّاحَ يَا نَفَّاحَ يَا مُزْنَحَ (۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي
وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَادْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي
وَكَلَّلَنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ اِسْتَنَى وَأَوَانِي يَا مَنْ اِمْلَأَنِي
وَأَحْيَانِي (۶۷) يَا مَنْ يُجِئُ الْحَيَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يُجِئُ
بَيْنَ الْمَرَّةِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مُعِيبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ نَفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ
يَا مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِمِيزَانِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
(۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْنَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ

سجده ششم
انکه این سجده از من تکرار
خدا است و اینکه من توفیق دارم
که بخدمت او قیام نمودم و
فضل و ازا را کردم و شکر خدا
موجب میسر شد و توفیق
طاقت و اگر در نماز تقصیر
مانده باشد که بخانه امام
شده باشد این سجده نماید
و اما کتب این سجده بخیر
و اقصود بعمل آید و بعد
و اقصود اگر بر زمین باشد
انکه مانند سجده نماز
تواند مانند سجده کند و بیاید
هفت عضو سجده کند و بیاید
و از سجده کند و افضل آن
بر آن میگرداند و نماز
است که بخلاف سجده نماز
در نماز بر زمین بخواند و
نکته از بر زمین بخواند و
نکته است که اول
بیاید

(۹۹) بِأَمْنٍ لَا يَنْغَلِقُ عَنْ سَمْعٍ بِأَمْنٍ لَا يَنْغَلِقُ عَنْ فِعْلٍ بِأَمْنٍ لَا يَنْغَلِقُ عَنْ قَوْلٍ عَنْ قَوْلٍ بِأَمْنٍ لَا يَنْغَلِقُ عَنْ سُؤَالٍ عَنْ سُؤَالٍ بِأَمْنٍ لَا يَنْجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ بِأَمْنٍ لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا الْحَاحُ الْمُلِحُّ بِأَمْنٍ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُتَرَبِّينَ بِأَمْنٍ هُوَ مُشْتَهَى هِمِّ الْعَارِفِينَ بِأَمْنٍ هُوَ مُشْتَهَى طَلِبِ الطَّالِبِينَ بِأَمْنٍ لَا يَنْجِي عَنْكَ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ (۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَجْعَلُ بَأْجَادًا لَا يَجْعَلُ بَأْصَادًا لَا يَخْلِفُ بَأَوْهَابًا لَا يَمَلُّ بِأَقَامِرٍ لَا يَغْلِبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوَصِّفُ بِأَعْدَلٍ لَا يَجِيفُ بِأَغْنِيًا لَا يَقْصُرُ بِأَكْبَرٍ لَا يَضْعُرُ يَا حَافِظًا لَا يَخْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلِّصْنَا مِنْ

التَّارِ (دعاء جوشن صغیر) یارب

در کتب معتبره بشری مینویسند که جوشن کبر نفی شده و کفعی در حاشیه بلد الامین فرموده که این دعا بیست و پنج بار در روز و چون مؤمنان دعا را بخوانند و قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام را نکنند و آنحضرت این دعا را خوانده و حدیث پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیده که باره فرموده که حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در هیچ الدعوات سیدین طاوس نه نفی شده و ما بین نخه کفعی و

سید اخلاص و موفق بلد الامین بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کفعی نقل نموده و این دعا بیست

الهی که من عَدُوٌّ وَاَنْضَى عَلَى سَبَفِ عَدَاوَتِهِ وَتَحْدِثُ لِي ظُبَةً مِدْبِيَةً وَارْهَفْ لِي شِبَاحِيهً وَذَافِ لِي قَوَائِلَ مُمُومِيهِ وَسَدِّ دَائِيَ صَوَائِبَ سِهَامِيهِ وَلَمْ تَنْتَمِ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسِيهِ وَاصْمِرْ اَنْ يَوْمِي الْمَكْرُوهَ وَخَجِّرْ عَنِّي عَافِ مَرَارِيهِ نَظَرْتِ اِلَى ضَعْفِي عَنِ اَحْصَالِ الْفَوَائِجِ وَخَجِّرْ عَنِّي الْاَضْطِرَّاتِ مِنْ قَصْدِي بِمَحَارِبِيهِ وَوَحْدِي فِي كَثِيرٍ مِنْ نَوَائِي وَارْصِدْ لِي فِيمَا لَمْ اَعْمَلْ فِكْرِي فِي الْاَرْضِ اَرْهَمُ بِمِثْلِهِ فَاَتَدْنِي بِقَوْلِكَ وَشَدِّدْتَ اَنْزِي بِضَرِّكَ وَفَلَّكَ لِي حُدُودَهُ وَحَدِّدْتَ لِي بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدٍ وَخَدِّدْتَ وَاَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّ دَائِيَ مِنْ كَائِدِ الْاَبَةِ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ وَلَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ يَزِدْ حَرَارَاتِ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَى اَنَامِلِهِ وَادْبَرَ مَوْلِيَا فَاَنْدَ

صدقه شکر انکار نکرد
الگوهای صدقه عفو
عفو در دعوت اخبار
الرضا از جهان بی اخبار
روایت کرده است که حضرت
امام رضا علیه السلام فرمودند
هرگاه از تنگی غارت ظاهر فارغ
میشد بجزند شکر بفرستد
صدقه میبکشد شکر بفرستد
و چون از تنگی غارت فارغ
میشد صدقه بفرستد در سجده
میکند حمد لله در روز پنجشنبه
کتاب بنده مستر از حضرت
صادق علیه السلام روایت
کرده است که روزی که در کربلا
احوال بنده بودی از تنگی غارت
خداوند و فی
است که بنده در روز پنجشنبه
را بخواند و چون

أَخَفَّتْ سَرَابَاهُ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يَغْلِبُ ذِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ صَلَاحًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنْتَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْإِلَهِي وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَنَصَبٍ لِي أَشْرَكَ مَصَائِدِيهِ وَوَكَلٍ لِي نَقْدَ رِعَابِيهِ وَأَضْبَالَكَ أَضْبَاءُ السَّبْعِ لَطَرِيْدِيهِ اِنْظَارًا لِانْتِهَارِ فُرْصَتِيهِ وَهُوَ ظَهَرَ بَشَاةَ الْمَلِكِ وَبَسْطَ وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ دَعْلَ سَرِيْرِيهِ وَقِحَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ لِشَرِيْكِي فِي مَلِكِيهِ وَأَضْمَحَ جُلْبَالِي فِي بَغْيِهِ أَرْكَسْتُهُ لِأَمْرِيهِ وَأَبْنَيْتُ بُنْيَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتُهُ فِي رَبِّيهِ وَرَدَدْتُهُ فِي مَهْوِي خُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ خَدَّ طَبَقًا لِرَأْبِ رِجْلِيهِ وَشَغَلْتُهُ فِي بَدَنِهِ وَرَزَقْتُهُ وَرَمَيْتُهُ بِحَجَرٍ وَخَفَفْتُهُ بِوُزْرِهِ وَذَكَيْتُهُ بِمِثْلِ قَبْرِهِ وَكَيْسْتُهُ بِمِثْلِ نَجْرِهِ وَرَدَدْتُ كِبْدَهُ فِي نَجْرِهِ وَرَبَّقْتُهُ بِسَدَامِيهِ وَفَسَّائِيهِ بِحَسْرَتِي فَانْجَدْتُ وَنَضَائِلَ بَعْدَ نَحْوِيهِ وَانْفَسَعَ بَعْدَ اِنْطِلَالِيهِ ذَلِيلًا مَأْسُورًا فِي بَنِي حِيَالِيهِ الْاَلَى كَانَ يُؤْمِلُ اَنْ يَرَانِي فِيهَا يَوْمَ سَطْوَتِيهِ وَقَدْ كَذَبْتُ يَا رَبِّ لَوْلَا رَحْمَتُكَ اَنْ يَجْعَلَ لِي مَا حَلَّ بِسَاحَتِي فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يَغْلِبُ ذِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ صَلَاحًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنْتَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْإِلَهِي وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِيْفٍ بِحَسْرَتِيهِ وَعَدُوٍّ شَيْخِي بِغَيْظِهِ وَسَلَفِي بِحَدِّ لِسَانِيهِ وَوَحْدِي بِمُوقِ عَيْنِيهِ وَجَعَلْتَنِي غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَقَدْ بَدَى خِلَافِي لَمْ تَزَلْ فِيهِ نَادِيْتُكَ يَا رَبِّ فَمِنْ جِوَارِكِ وَأَثَابْتَنِي عَزَا جَابِلِكَ مُوَكَّلًا عَلَى مَا لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِمًا اَنْهُ لَا يَضْطَهْدُ مَنْ أَوْى إِلَى ظِلِّ كَيْفِكَ وَلَنْ تَفْرَعَ الْحَوَارِثُ مِنْ لَحَا إِلَى مَخْفِلٍ اِلَّا نَضًّا بِكَ فَخَصَّنْتَنِي مِنْ بَابِيهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يَغْلِبُ ذِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ صَلَاحًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنْتَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْإِلَهِي وَكَمْ مِنْ سَيِّئٍ مَكْرُوهُ جَلِيَتْهَا وَسَمَاءٌ نَعْمَ مَطَرُهَا وَجَدَّ وَلِي كَرَامَتُهُ

یارب الارباب یا مالک الملوک یا سید الانام یا خیر الخیاری یا الیه الاصل صل علی محمد و آل محمد بن حاجب خوردا طلب پس بگو فاتح جبارک یا صبیحی فی قضیتک پس دعا که خواهی کن که حاجت تو روا شود و بر آوردن همه حاجت است و بر آوردن بیست و پنج بار و در روز پنجشنبه صدق علیه السلام روایت کرده است که بنده در مسجد کربلا روزی که در کربلا بودی از تنگی غارت خداوند و فی است که بنده در روز پنجشنبه را بخواند و چون

اجزئها واعين احداث طمنها وناشبه رحمة نشرها وجنة عافية البتها و
 خواهر كريات كفتها وامور جارية قد رطها لم تجزك اذ طلبتها ولم تمنع منك
 اذ اردتها فلك الحمد بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد
 وال محمد واجعلني لغنائك من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين الهى وكر من
 حسن حقيقت ومن كثر ملاي جبروت ومن سكتة فارحة حولت ومن صرع
 مهلكة نعتت ومن مشقة ارحت لا تشل عما تفعل وهم يشلون ولا ينفصل
 ما انفقت ولقد سئلت فاعطيت لم تشل فابند ات وانتهج باب فضلك
 فما اكدت ابنت الا انعاما وامسانا ولا نظولا بارب واحسانا وابنت الا
 انها كالحرماتك واجبراء على معاصيك وتعد بالحدودك وغفلة عن وعيدك
 وطاعة لعدوى عدوك لم تمنعك بالالهى وناصر اخلاي بالشكر عن اتمام
 اخلائك ولا حجرة في ذلك عن ارتكاب ما خطت اللهم وهذا مقام عبدي ليل
 اعترف لك بالتوحيد اقر على نفسه بالتقصير اذ اء حقت وشهد لك ببوغ
 نعمتك عليه وجميل عبادتك عنده واخسانك اليه هبه بالالهى وسبدي
 من فضلك ما اريدك الى رحمتك واتخذ سلما اعرج فيه الى مرضاتك وامر به
 من تخطك بعزتك وطولك ومحى نيتك محمد صلى الله عليه واله فلك الحمد
 بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد وال محمد واجعلني لغنائك
 من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين الهى وكر من عبدا منى اصبح في كرب الموت
 وخمر حبه الصدور والنظر الى ما تفزع منه الجلود وتفرغ له القلوب وانا في
 عافية من ذلك كله فلك الحمد بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل
 صل على محمد وال محمد واجعلني لغنائك من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين

فما اعطيتك من نعم الله عليك
 فاقول اللهم انك انت الله
 والحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

الهى وكر من عبدا منى اصبح سقما موجعا في ناه وعويل يغلب في غير لا يجد
 محصيا ولا بيع طعاما ولا شرابا وانا في صحبة من البدن وسلامه من العيش كل
 ذلك منك فلك الحمد بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد
 وال محمد واجعلني لغنائك من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين الهى وكر من
 عبدا منى اصبح خائفا مرعوبا مشفقا وجلا هار باطربا انجحر في مضيق وجناة
 من الخائب قد ضاقت عليه الارض برحمتها لا يجد حيلة ولا مفر ولا ماوى
 وانا في آمن وطمانينة وعافية من ذلك كله فلك الحمد بارب من مقدر لا
 يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد وال محمد واجعلني لغنائك من الشاكرين و
 لا لايتك من الذاكرين الهى وسبدي وكر من عبدا منى اصبح مغلول لا مكمل له الحمد
 بانه العدا لا برحونه فقيدا من اهله وولده منقطع عن اخوانه ببلد يتوقع
 كل ساعة باي فئلة يقتل وباي مشقة يموت وانا في غافية من ذلك كله فلك
 الحمد بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد وال محمد واجعلني
 لغنائك من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين الهى وكر من عبدا منى اصبح
 بفاس الحرب مباشرة الفئال بنفسه قد غشبه الاعداء من كل جانب بالسوف
 والرماح والاله الحرب يتفجع في الحدي قد بلغ جهوده لا يعرف حيلة ولا يجد مفر
 قد اذيف بالجر اجات او متخطا بيد تحت السنايك الارجل يفتى شربة من ماء
 او نظرة الى اهله وولده لا يفد رعلها وانا في غافية من ذلك كله فلك الحمد
 بارب من مقدر لا يغلب ذى ناه لا يجعل صل على محمد وال محمد واجعلني لغنائك
 من الشاكرين ولا لايتك من الذاكرين الهى وكر من عبدا منى اصبح في ظلمات
 الجوار وعواصف لراح والاهوال والامواج يتوقع القروق والهلاك لا يفد

فما اعطيتك من نعم الله عليك
 فاقول اللهم انك انت الله
 والحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِضَاعِقَةٍ أَوْ هَدَمَ أَوْ حَرَّمَ أَوْ شَرَعَ أَوْ مَنَعَ أَوْ قَذَفَ
 وَأَنَا فِي غَافِبَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا تَحْدُ بَارِتٍ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا
 يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
 إِلَهِي وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ مُسَافِرًا شَاحِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّرًا فِي الْمَفَارِقِ
 نَاطِقًا مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَاوِ وَحَيْدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا
 أَوْ مُشَاذًا بِأَبْرَدٍ أَوْ حَرًّا أَوْ جُوعًا أَوْ غَرَمًا أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مَا أَنَا مِنْهُ خُلُوفٌ غَافِقٌ
 مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا تَحْدُ بَارِتٍ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَرَمِي
 عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فَهَرَاغًا لَا عَارَ بِأَمْلِقًا خَفِيفًا مَهْجُورًا جَائِعًا ظَنَانًا
 يَنْظُرُ مَنْ يَبُوءُ عَلَيْهِ يَفْضِلُ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ عِنْدَكَ هُوَ أَوْ جَاهٍ مَعِي عِنْدَكَ وَاشْدُدْ
 عِبَادَةَ لَكَ مَغْلُوبًا مَقْهُورًا فَدَجَلْ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعِبَادَةِ وَشِدَّةِ الْجُودِ بِي وَكُلْفَةِ
 الرِّقِّ وَثِقَلِ الضَّرْبَةِ أَوْ مُبْتَلَى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا يَفْلَحُ لَهُ إِلَّا أَمْنُكَ عَلَيْهِ أَنَا الْمُخْذَلُ
 أَسْتَعِزُّ بِالْمُعَافَى الْمَكْرَمَةِ فِي غَافِبَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَا تَحْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقَدِّرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ عَلَيْهِ أَمْرٌ بِضَائِعًا
 مُدْنِقًا عَلَى فَرْشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا يَنْفَلَبُ بِمِثْنًا وَشِمَالًا لَا يَعْرِفُ ثَبَاتًا مِنْ لَدُنْهِ
 الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَدُنْهِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
 وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

سر بجهه میکند اشد اندام
 میخواند اللهم مغفرتك رزق
 من ذنوبي وذنوبك رزق
 عیندی من علی فاعفونی
 ذنوب بالحق الامور
 رهم قبل وند از حق
 صادق علیه وادان کرد
 که هرگاه باشد در غشی
 عارض شود وند غشی
 بجهه کن رزق وند
 مدد کل جبار با معز
 دلیل قد وحق بلع
 محمود وفضل علی محمد
 وال محمد وقرش علی محمد
 عده الذای از حق
 وند انکه است از حق
 می نازد بالامر شریک
 نازد و غنی نازد
 خود را در سعاد

عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِضَاعِقَةٍ أَوْ هَدَمَ أَوْ حَرَّمَ أَوْ شَرَعَ أَوْ مَنَعَ أَوْ قَذَفَ
 وَأَنَا فِي غَافِبَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا تَحْدُ بَارِتٍ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا
 يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
 إِلَهِي وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ مُسَافِرًا شَاحِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّرًا فِي الْمَفَارِقِ
 نَاطِقًا مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَاوِ وَحَيْدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا
 أَوْ مُشَاذًا بِأَبْرَدٍ أَوْ حَرًّا أَوْ جُوعًا أَوْ غَرَمًا أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مَا أَنَا مِنْهُ خُلُوفٌ غَافِقٌ
 مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَا تَحْدُ بَارِتٍ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَرَمِي
 عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فَهَرَاغًا لَا عَارَ بِأَمْلِقًا خَفِيفًا مَهْجُورًا جَائِعًا ظَنَانًا
 يَنْظُرُ مَنْ يَبُوءُ عَلَيْهِ يَفْضِلُ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ عِنْدَكَ هُوَ أَوْ جَاهٍ مَعِي عِنْدَكَ وَاشْدُدْ
 عِبَادَةَ لَكَ مَغْلُوبًا مَقْهُورًا فَدَجَلْ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعِبَادَةِ وَشِدَّةِ الْجُودِ بِي وَكُلْفَةِ
 الرِّقِّ وَثِقَلِ الضَّرْبَةِ أَوْ مُبْتَلَى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا يَفْلَحُ لَهُ إِلَّا أَمْنُكَ عَلَيْهِ أَنَا الْمُخْذَلُ
 أَسْتَعِزُّ بِالْمُعَافَى الْمَكْرَمَةِ فِي غَافِبَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَا تَحْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقَدِّرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ عَلَيْهِ أَمْرٌ بِضَائِعًا
 مُدْنِقًا عَلَى فَرْشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا يَنْفَلَبُ بِمِثْنًا وَشِمَالًا لَا يَعْرِفُ ثَبَاتًا مِنْ لَدُنْهِ
 الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَدُنْهِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
 وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ وَفَدْنَا بَوْمَهُ مِنْ حَفْنَةٍ وَاحِدَةٍ
 بِكَ مَلِكُ الْمَوْتِ فِي عَوَانِهِ يُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَحِبَاسَهُ نَدُّ وَعَيْنَاهُ بِمِثْنًا
 وَشِمَالًا لَا يَنْظُرُ إِلَى حَبَاتِهِ وَأَوْدَانِهِ وَأَخْلَانِهِ قَدْ مَنَعَ مِنَ الْكَلَامِ وَحَجَبَ عَنِ الْخَطِّ
 يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ
 وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ
 ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فِي قَضَائِ
 الْجُودِ وَالْجُودِ وَكَرِيمًا وَذِيهَا وَحَدِيدًا هَائِلًا وَلَهُ أَعْوَانُهَا وَزِيَانُهَا فَلَا يَدْرِي
 أَحَى خَالٍ يُفَعِّلُ بِهِ وَآيَ مُشْكَلٍ يُمَثِّلُ بِهِ فَهُوَ فِي خَيْرٍ مِنَ الْعَبَسِ وَضَنْكِ مِنَ الْجُودِ يَنْظُرُ
 إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ
 وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ
 ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَيِّدِي مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فِي قَضَائِ
 عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَاحْدَقَ بِهِ أَلْبَاءُ وَفَارَقَ أَوْدَانَهُ وَاجْتَانَهُ وَأَخْلَانَهُ وَأَمْسِي
 أَسِيرَ أَحْبَبٍ أَدْلِيلاً فِي أَيْدِ الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ يَنْدُو لَوْنُهُ بِمِثْنًا وَشِمَالًا قَدْ حَصَرَ فِي الْقَطْرِ
 وَقِيلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى ثَبَاتًا مِنْ ضَبَائِلِ الدُّنْيَا وَلَا مِنْ دُجَاهِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً
 لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي
 لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ وَفَدْنَا بَوْمَهُ مِنْ حَفْنَةٍ وَاحِدَةٍ
 بِكَ مَلِكُ الْمَوْتِ فِي عَوَانِهِ يُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَحِبَاسَهُ نَدُّ وَعَيْنَاهُ بِمِثْنًا
 وَشِمَالًا لَا يَنْظُرُ إِلَى حَبَاتِهِ وَأَوْدَانِهِ وَأَخْلَانِهِ قَدْ مَنَعَ مِنَ الْكَلَامِ وَحَجَبَ عَنِ الْخَطِّ
 يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ
 وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ
 ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فِي قَضَائِ
 الْجُودِ وَالْجُودِ وَكَرِيمًا وَذِيهَا وَحَدِيدًا هَائِلًا وَلَهُ أَعْوَانُهَا وَزِيَانُهَا فَلَا يَدْرِي
 أَحَى خَالٍ يُفَعِّلُ بِهِ وَآيَ مُشْكَلٍ يُمَثِّلُ بِهِ فَهُوَ فِي خَيْرٍ مِنَ الْعَبَسِ وَضَنْكِ مِنَ الْجُودِ يَنْظُرُ
 إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ
 وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ
 ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَيِّدِي مَوْلَايَ وَكَرَمِي عَبْدِي أَمْسِي وَأَصْبَحْ فِي قَضَائِ
 عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَاحْدَقَ بِهِ أَلْبَاءُ وَفَارَقَ أَوْدَانَهُ وَاجْتَانَهُ وَأَخْلَانَهُ وَأَمْسِي
 أَسِيرَ أَحْبَبٍ أَدْلِيلاً فِي أَيْدِ الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ يَنْدُو لَوْنُهُ بِمِثْنًا وَشِمَالًا قَدْ حَصَرَ فِي الْقَطْرِ
 وَقِيلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى ثَبَاتًا مِنْ ضَبَائِلِ الدُّنْيَا وَلَا مِنْ دُجَاهِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً
 لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خُلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُجْعَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي
 لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

نار من رهنه کند وند
 بجهه کند وند
 برساند و حاجت خود را طلب کند
 باز هم با او برسد
 از حق صادق علیه وادان کرد
 که هرگاه باشد در غشی
 عارض شود وند غشی
 بجهه کن رزق وند
 مدد کل جبار با معز
 دلیل قد وحق بلع
 محمود وفضل علی محمد
 وال محمد وقرش علی محمد
 عده الذای از حق
 وند انکه است از حق
 می نازد بالامر شریک
 نازد و غنی نازد
 خود را در سعاد

نار من رهنه کند وند
 بجهه کند وند
 برساند و حاجت خود را طلب کند
 باز هم با او برسد
 از حق صادق علیه وادان کرد
 که هرگاه باشد در غشی
 عارض شود وند غشی
 بجهه کن رزق وند
 مدد کل جبار با معز
 دلیل قد وحق بلع
 محمود وفضل علی محمد
 وال محمد وقرش علی محمد
 عده الذای از حق
 وند انکه است از حق
 می نازد بالامر شریک
 نازد و غنی نازد
 خود را در سعاد

وَمَا سَرَّنَا عَلَىٰ بِحْلِيكَ فَلَا تَهْنِكْهُ وَمَا عَلِمْتَ مِنْ قَبِيحِ فِعْلِي فَاعْفِرْهُ إِلَهِي
اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَهِيكَ وَاسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ أَنْتَ بَلَاءُ مَعَانِي إِخْسَانِكَ وَرَأَى
فِي مَنَانِكَ مُسْتَشْفِئًا وَابِلَ طَوْلِكَ مُتَهَيِّطًا غَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَانِكَ قَائِدًا
جَنَابِكَ وَارِدًا شَرِيعَةً رَفِيدًا مُلَهُ سَائِي الْجَهْرَانِ مِنْ عِنْدِكَ وَإِقْدًا إِلَىٰ خَضِرٍ
جَالِكَ مُرِيدًا أَوْجَهَكَ طَارِقًا بَابَكَ مُسْتَكِينًا لِعَظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ فَافْعَلْ بِمَا
أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ بِمَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ الْيَقِينِ

بِرَحْمَتِكَ السَّادِسَةُ مَنَاجَاتُ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

إِلَهِي أَذْهَلَنِي عَنْ إِقَامَةِ شُكْرِكَ نَنَابِعُ طَوْلِكَ وَأَعْجَزَنِي عَنْ إِحْصَاءِ ثَنَاتِكَ فَخُصُّ
فَضْلِكَ وَشَغَلَنِي عَنْ ذِكْرِ خَمَائِدِكَ تَرَادُفُ عَوَائِدِكَ وَأَعْبَانِي عَنْ تَشْرِعِ عَوَارِفِكَ
تَوَالِي أَبَادِيكَ وَهَذَا مَقَامٌ مِنْ غَرَفِ بُسُوعِ التَّغَاءِ وَقَابِلُهُمَا بِالْإِنْصَابِ وَشَهِيدُ
عَلَى نَفْسِي بِالْأَهْمَالِ وَالنَّصِيحِ وَأَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَخْتِيبُ
فَاصِدِيهِ وَلَا يَطْرُدُ عَنْ فَنَائِهِ أَمِيلِيهِ بِسَاحَتِكَ تَحْطُرُ حَاكِ الرَّاحِمِينَ وَيَعْرِضُ
تَقِفُ أَمَالُ الْمُتَرَفِدِينَ فَلَا تُقَابِلُ أَمَالَنَا يَا تَحْيِيئِي لِأَيَّاسٍ لَا تُلْبِسُنَا نِيرَالِ
الْفُطُوطِ وَالْأَبْلَاسِ إِلَهِي نَصَاغِرُ عِنْدَ تَعَاظِمِ الْأَنْكَ شُكْرِي نَضَائِلُ فِي جَنْبِ الْكَرَامَةِ
إِنَابَتِي ثَنَائِي وَتَشْرِي جَلَلَتْنِي نَعْمَتِكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ حُلَاا وَضَرَبْتَ عَلَى طَائِفِ
بِرِّكَ مِنَ الْعِزِّ كِلَالًا وَقَدْ تَنَبَّهْتُ مِنْكَ قَلِيلًا تَدَلَّاهُ تَحَلُّ وَطَوْقَتْنِي أَطْوَا قَالَا تَقَلُّ فَالْأَنْكَ
جَهْتُ ضَعْفَ لِسَانِي عَنْ إِحْصَائِهَا وَتَعَاوُكَ كَثِيرَةً قَصَرَتْ هَيْسِي عَنْ إِذْكَهَا فَضْلًا
عَنْ اسْتِغْصَائِهَا فَكَيْفَ يُحْصِي الشُّكْرُ وَشُكْرِي يَا نَاكَ بِتَغْفِيرِي إِلَى شُكْرٍ فَكَلَّمَا
قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لَدُنْكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي فَكَمَا غَدَّيْنَا بِطُفْكَ

هذا القرآن ما هو سورة
ولا الحمد منها نحو الكفا
كفي جاز است مثل ما
نوافل ودرست بلند
خواندن قرآن دران و
همچنین در بار نافله ها
تب پس چون از نافله عز
فاد غنله ما غنيت از
انكه بخواند از تعقيب شمره
الچه كه خواهي بي بخت فست
بجايما در به غنويك در سابق
گذشت و اقل جزه كه در
بخند نيكو جزه است انكه
بگو شكر اشكر اشكر
و شيعه بكني از حضرت صادق
عليه السلام كه در آن
هرگاه از نماز مغرب فارغ
شد دست بكني بر جبين
خود و بگو مرتبه

وَرَبَّنَا بَصُغِكَ قَتَمَ عَلَيْنَا سَوَائِجَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنَّا مَكَارِدَ النِّقَمِ وَأَنْتَ مِنْ جُطُوطِ
الدَّارِ بِنِ أَرْفَعُهَا وَأَجْلَاهَا عَاجِلًا وَاجِلًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَاؤِكَ وَبُسُوعِ
تَعَانِكَ حَذَّ بَوَاقِ رِضَاكَ وَتَهَنُّيَ لِعَظَمَتِكَ مِنْ بَرِّكَ وَنَدَاكَ بِأَعْظَمِ بِكَرَمِهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا السَّابِعَةَ مَنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلَّهِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِرَحْمَتِكَ السَّابِعَةُ مَنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلَّهِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

إِلَهْمْ أَهْمُنَا طَاعَتَكَ وَجَنَّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَتَبَرَّكْنَا بِلُغَمَانِ نَمَتِي مِنْ ابْتِغَاءِ
رِضْوَانِكَ وَأَحْلَلْنَا بُحُوحَ جَنَابِكَ وَاقْشَعِرْ عَنْ بَصَارِنَا تَحَابُّ الْأَرْبَابِ كَيْفَ
عَنْ قُلُوبِنَا أَغْشِيَةَ الْمَرْبَةِ وَالْحِجَابِ أَرْهَقِ الْبَاطِلَ عَنْ خَمَارِنَا وَأَثْبِتِ الْحَقَّ فِي
سَرَائِرِنَا فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونِ لَوَائِحُ الْفِتَنِ وَمُكِدَرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنَاجِي وَالْمِنِ اللَّحْمِ
أَحْمِلْنَا فِي سَفَرِ نَجَاتِكَ وَمَتَّعْنَا بِلَذِيذِ مَنَاجَاتِكَ وَأَوْرِدْنَا جِهَادَ جَنَابِكَ وَأَرِثْنَا
حَلَاوَةَ وَرْدِكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَأَخْلَصْ ثَنَانَنَا
فِي مُعَامَلَتِكَ فَإِنَّا بَيْنَكَ وَلَكَ وَلَا وَبَيْلَهُ لَنَا إِلَهٌ إِلَّا أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي مِنْ
الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْحَقِيقِيِّينَ الصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ السَّائِقِينَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ السَّالِمِينَ
إِلَى الْجَهْرَانِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْأَجَابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِرَحْمَتِكَ السَّابِعَةُ مَنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلَّهِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سُبْحَانَكَ مَا أَصْبَحَ الظُّرْنُ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَمَا أَوْضَحَ الْحَقُّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ
سَبِيلَهُ إِلَهِي فَاسْئَلْكَ بِسَبِيلِ الْوُصُولِ إِلَيْكَ وَسَبْرِنَا فِي أَقْرَبِ لُظْفٍ لِلْوُفُودِ
عَلَيْكَ قَرِيبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدِ وَتَهَيَّلْ عَلَيْنَا الْعَبِيرَ الشَّدِيدَ وَالْحَقَّابِعِيدَ الْكَرِيمَ
فَهْمُ بِالْبِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبَابَكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ

بسم الله الذي لا اله الا هو
عالم الغيب الشهادة
الحم لله رب العالمين
الحق والحق وثابت
است انكه بخواند نماز غنله
و كفت ان در مقام سجده
من كوراست و چون شستن
نهمان شود اذان و اقامه
ميكند از برك نماز عشا
الاسيكه در سابق گذشت
پس شروع كن بخواندن فضيله
عشا با الازاب و شرايط و احوال
است انكه طول دهی قنوت
و تعقيب نماز را كه وقت است
و از بدین مجاز در تعقيب
دعا مشتركه بين جميع و شام
در آن مجاز دعاها
مختصه بشام

بقدری که بقدرت و ماعنی آن ببالغ مقدار حق اجل محلا لبقدرت و من
اعظم النعم علینا جر بان ذکرک علی السینا و اذنتک لنا بد غایت و تزیینت و
تسبیح الهی فالهنا ذکرک فی الخلاء و الملاء و اللیل و النهار و الاغلا و الا
و فی التراء و الصراء و اننا بالذکر الخفی و استعینا بالعلی الزکی و الخی المرفی
و جازنا بالمیزان الوفی الهی بک هامت القلوب الوالهة و علی مغیرتک جمع
العقول الثبایة فلا نظس القلوب الا بد کراک و لا تکن النفوس الا
عند رؤیاک انت المسبح فی کل مکان و المعبود فی کل زمان و الموجود فی کل
اوان و المدعو بکل لسان و المعظم فی کل جنان و استغفرک من کل ذنب یغیر ذکرتک
و من کل راحة یغیر انیک و من کل سرور یغیر قریبک و من کل شغل یغیر طاعتک
الهی انت قلت و قولت الحق با ایتها الدین امنوا ذکرک الله ذکرک کثیرا و
ستجوه بکثرة و اصیلا و قلت و قولت الحق فا ذکرک و فی ذکرک فامرنا
بذکرک و وعدتنا علیک ان نذکرک تا تشریفنا و تقیمنا و اعظما ما ونا نحن
ذاکرک کما امرتنا فافخر لنا ما وعدتنا با ذکرک الذکرین و با ارحم الراحمین
الرابعة عشر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **مناجات الحیصین**
اللهم باملاذ اللامذین و بامعاد العائدین و با منجی الهالکین و با غاصم البائسین
و با ارحم المساکین و با مجیب المضطربین و با کثر المغفرین و با جابر المتکسرين
و با ماوی المنقطعین و با ناصر المستضعفین و با مجیر الخائفین و با معیت الکروبین
و با حصن اللاحین ان لم أعد یعزک فیمن أعوذ و ان لم ألد یقدرک فیمن
الوذ و قد التجأنی الذنوب الی التشتب یا ذبال عفوک و اخرجنی الخطای الی
استفناج ابواب صفیک و دعنی الی لسانه الی الا نأخه یفینا عزک و جعلنی

و اگر خواستی که بیدار شوی
از برای غایت باغیر از این
از غلبه خواب و از غلبه خواب
کفایت کند که این است
اننا بکسر مثلک و فی کل لسان
الهم الله و ایلد فی کل مکان
تجود لقا و ربه فقل عمل علما
صالحا و لا یسرک بعباده
ربه احدا و روا بشیخ
صوت صادقه علیکم
هیچکس بخواند این را که بگوید
وقت خوابیدن که بگوید
می شود در آن ساعت که بخواند
بدر شود در آن ساعت که بخواند
از غریب و جاف و زان در کمر
من تر و بخواند این دعا را
که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
فرمودند که هر که بخواند
این دعا را هر روز

الخافه من یغیبک علی التمسک بعزقة عطفیک و ما حق من اعصم بحبک
ان یخذل و لا یلق یمین استجار یعزک ان یسلم او یهل الهی فلا یخلنا من جانبک
و لا یغیرنا من رعا یمینک و ذو ناعن موارد الهلکة فاننا یعینک و فی کفیک و لک
استک یا هل خاصیک من ملائیک و الصالحین من بریک ان تجعل
علینا واقیه یجیننا من الهلکات و یجیننا من الافات و یکننا من دوائی الصیبات
و ان تنزل علینا من سکنیک و ان تغشی و جوهنا یا نوار یجینک و ان توثرنا
الی شدید و لک و ان تجوئنا فی کفای عصمتک برافیک و رحمتک با ارحم الراحمین
الخامسة عشر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **مناجات الزاهدین**
الهی سکنتنا اذا احقرت لنا حقیر مکرها و علقتنا بایدی لئلا یاف جبابیل عذرها
فالیک تلجی من مکاید خدعها و بیک نعصم من الاغیرار بر خارف ینها فایها المهلکة
طالها الملیفة حلاها المحسوة یا لافات التخنونة بالتکبات الهی فزهدنا فیها
وسکننا منها یوفیک و عصمتک و انزع عنا جلا یدب فخالقک و قول امورنا
یحسن کفایتک و اوفر مزیدنا من سعة رحمتک و اجعل صلا ینا من فیض موهبتک
و اغیر فی افئدتنا اشجار محبتک و ائیم لنا انوار مغیرتک و اذقنا حلا وة عفوک
و لذة مغیرتک و افر راعیننا بومر لقا یمینک برؤیتک و اخرج حب الدنيا من قلوبنا
کما فعلت بالصالحین من صفونک و الا برار من خاصیک برحمتک با ارحم الراحمین
و با اکرر **مناجات من طوبی من المؤمنین علی بن ابیطالب الا کرین**
علیک الصلوة و السلام بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ **مناجات خیر امیر المؤمنین**
لک الحمد یا ذا الجود و المجد و العلی
الهی و خلای و خردی و مویلی
ایلیک لک الاعمار و البسیر افزع
من احب

و وقت سجود دعا این است
اعوذ بکلمات الله التاتیات
الهی لا تجاوب من بریک و لا
فاجر من شر ما ذنبت و من
شر ما جرت و من شر کل شیء
مواخذنا صیبتها و ان
علی صراط مستقیم و اگر آن
احکام از برای آنکه بگوید
اللهم انی اعوذ بک من
الاخلاق من سوء الاخلاق
و ان ان بالاعب فی الشیطان
فی البقعة و المنا و مکانه
از خواب شدن خانه و مکان
که در آنجا می خوابد پس بخواند
این دعا را ان الله یبک
السموات و الارض ان سکتا
و ان ذلنا ان سکتا

آتش جهنم بکمال راه از او در شود و دم غل کند سیم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از پیشرو هان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت نکند حسین بن علی علیه السلام از در روز اول رجب پیام از خداوند عالم از او البته چهار بخواند دعای طولی که سید در اقبال نقل فرمود پنجم شروع کند نماز سلمان و رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز کند و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت بکریه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سید الخیر و هو علی کل نبی قدس بر بگوید اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما صنعت و لا یففع ذالجد منک الجدد بر دستها را بر روی خود کشد و در روز نهم ماه نیز این نماز را همین کیفیت بخواند لکن عوض بند غا بعد از علی کل شیء قدیر بگوید ایا و احدا احد اقر اصمدا لم یخین صلیه و لا ولدا و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از علی کل شیء قدیر بگوید و صلی الله علی محمد و آله الطاهیرین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بر دستها را بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از قوابل این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول ایام ده رکعت در هر رکعت حمد یکبار و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجلس امرزش گاهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب و قیامت و رفتن جذام و برص و آن الجنب خوانده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سوره بجا و هفت بقول لا ادر حضرت باقر علیه السلام واقع شد و لکن بخار داعی در سیم صفر است و در روز دوم ایام بقول ولادت با سعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام و شهادت آنحضرت در سیم رویت و پنجاه و چهار در ستمین راه واقع شد و در دم بقول بن عیسا و لا ان شک بری هم حضرت ما محمد نقی علیه السلام واقع شد بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بکریه و تسبیح و تبارک الملك و توحید بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بد سلام همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سلام همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را در یابد و جمیع گناهانش غیر از شرک از وی

رکنی و جوارات کفاحد
 مغنا و جنانه ست
 قوت در غارهای دلجو
 است بر در هر رکعت دو
 از نوافل رکعات سبحان
 الله گفت و یا الله گفت
 اللهم اغفر لنا وارحمنا
 وعافنا واعف عانا و الدنيا
 والاخر و انك على كل شيء
 قدير و یا الله بگوید
 اغفر وارحم و یا الله بگوید
 تعلم و انك انت الاعز الاعز
 الاكرم و یا الله بگوید
 اقام و یا الله بگوید
 عبادت میا سار بخواند
 اللهم انك خلقني يوم
 و ان دعاء بخواند
 است و چون فارغ شود از
 هر رکعت

شود **روز نهم** اول آیه البیض است و ثواب بسیاری برای روزه این روز و در روز
بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل آن را و بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز نماز
بر مشهور بعد از سه سال از غام الفیل و لادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه در میان کعبه معظمه
واقعه است **شب نهم ماه رجب** شریفی است و در آن چند عمل است اول غسل دو مرتبه با
بنمایان که علامه مجلسی فرموده است و بارش امام حسین علیه چهار رکعت است که در شب نهم ذکر شد
نیم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و سه مرتبه توحید و این نماز را بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
تفکر کرده با فضیلت بسیار ششم و دوازده رکعت نماز هر روز رکعت بی کلام و در هر رکعت هر یک از
سوره حمد و توحید و قل و ناس و آیه الکرسی و قدری از چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا و هر چه میخواهد بخواند
و این نماز را بدین طریق باید از حضرت صادق علیه روا شده و لیکن شیخ در مصباح فرموده و اینگونه را در
بن سرخان از حضرت صادق علیه که فرموده بجا می آید و در شب نهم رجب و از ده رکعت نماز بخواند در هر رکعت
حمد و سوره و چون فارغ شد از نماز بخواند بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیه الکرسی چهار
مرتبه و میگوید بعد از آن **تَبَّحَانَ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** چهار مرتبه پس بگوید
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بجا می آید و در
در شب بیست و نهم نیز مثل اینها و **روز نهم رجب** روز مبارک است و در آن چند عمل است
اول غسل دو مرتبه و بارش حضرت امام حسین علیه از ابن ابی نصر منقول است که گفت سوال کردم از حضرت
امام رضا علیه که در چه ماه و بارش کیم امام حسین علیه را فرمود روزه رجب نهم شعبان سیم نماز
سنان بخوبی که در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را برهن کند
بگوید **اللَّهُمَّ يَا مُدِيلَ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تَعْبِيَنِي الْمَذَاهِبُ**
أَنْتَ بَارِئِي خَلْفِي حَمَّةً لِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْفِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَاطِلِينَ
وَأَنْتَ مُوَدِّعِي النَّصْرَ عَلَى الْعَدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ يَا بَاقِي الْكَفَّةِ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ
الرَّحْمَةِ مِنَ مَعَادِيهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْكَرَامَةِ وَالرِّفَةِ
فَاَوْزِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ وَتَعَزَّزُونَ وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نَبِيَّ الْمَدَنَةِ عَلَيَّ اغْنَاهُمْ

شب پنجم میاورد در رکعت
نماز شفع و بیکر گفت نماز تو
و بخواند در این سه رکعت بعد
از حمد قل هو الله احد ثا
بمنه ان باشد که یکچشم قرآن
کرده باشد زیرا که شتو چید
ثلث قرآن است و با آنکه بخواند
در نماز شفع در رکعت اول
حمد و قل اعوذ برب الناس
و در رکعت دوم حمد و قل
اعوذ برب الفلق و چون از
نماز شفع فارغ شد مستحب است
آنکه بخواند اللهم تضرع
فی هذا الليل المتضرعون
و این دعا بیست که در اعمال
شب نهم شعبان در مضامین
الجنان ملاک و روشد و چون از
در رکعت شفع فارغ شد و در
نیمه شب بیکر گفت و

卷之四

بیت و بین من بودی و تفتح لی کل باب و لیل لی کل صعب و تهمل لی کل عیرو
تخرس عینی کل ناطق و یسر و تکف عینی کل باغ و تکف عینی کل عدو و یوحسید و تمنع
منی کل ظالم و تکف عینی کل عائق و یجول بین حاجتی و یجاول ان یقرن بینه
و بین طاعتک و یطی عن عبادتک یا من الیم الحق المتمردين و قهر عشاء
الشياطين و اذل رقاب المتجبرين و رد کبد السلاطين عن المضغفين استلک
بقدرتک علی ما تشاء و نهیک ما تشاء کف تشاء ان تجعل قضاء حاجتی
فما تشاء پس سجده کن بر زمین و برخاک بگردد و وطن رو خوردا و بگو اللهم لك تسجدت
و بک امنت فارحم ذلی فاقی اجتهادی و نضر عی مسکنی و ففری لبک بار و
و کوش کن که اشک بر زخمهای تو اگر چه بقله سر مکی باشد بدر سبکه این علامت استجاب است
روز بیست و پنجم سنه صد هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پس بجا
و بیجا الی در بغداد واقعه و ان روز بیست که احزان ال محمد علیه السلام و شیعیان ایشان ناله میجو
شب بیست و هفتم شب معش و از لیل منبر که است و در آن چند عمل است اول شیخ
در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرموده اند از رجیبت که
هفت است از آنچه که میباید بر آن افتاد ان شب بیست و هفتم رجبت که در صبح ان پیغمبر خدا بر سالک
مبعوث گردید بدرسکه از برای عاملان ان شب و شیعه ما اجر عمل شصت سال است بخداست انحصار
عرض شد که عمل در ان شب چیست فرمود چون بخوابی و در نماز عشاء و بر بخواب رفتی پس بیدار میشوی
هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه ان و بجا میآوری و در وازه رکعت نماز بخوانی در هر رکعتی چند
سوره از سوره های کوچک مفصل مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در
هر دو رکعتی فارغ شدی از نمازهای شبی بیدار سلام و بخوان حد را هفتم تبه و معوذتین را هفتم
و قل هو الله احد و قل يا ايها الکافرون هر کدام را هفتم تبه و انا انزلناه و اياه الکريم هر کدام را هفتم
تبه و بخوان در عقب هر ايند غار الحمد لله الذي لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس
في الملک و لم يکن له ولي من الدن و کثيره تکریم الله عز و جل
استلک بمعافد عزک علی ان کان عزک و منتهی الرحمة من کتابک

سجده کن بر زمین و برخاک بگردد و وطن رو خوردا و بگو اللهم لك تسجدت و بک امنت فارحم ذلی فاقی اجتهادی و نضر عی مسکنی و ففری لبک بار و کوش کن که اشک بر زخمهای تو اگر چه بقله سر مکی باشد بدر سبکه این علامت استجاب است روز بیست و پنجم سنه صد هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پس بجا و بیجا الی در بغداد واقعه و ان روز بیست که احزان ال محمد علیه السلام و شیعیان ایشان ناله میجو شب بیست و هفتم شب معش و از لیل منبر که است و در آن چند عمل است اول شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرموده اند از رجیبت که هفت است از آنچه که میباید بر آن افتاد ان شب بیست و هفتم رجبت که در صبح ان پیغمبر خدا بر سالک مبعوث گردید بدرسکه از برای عاملان ان شب و شیعه ما اجر عمل شصت سال است بخداست انحصار عرض شد که عمل در ان شب چیست فرمود چون بخوابی و در نماز عشاء و بر بخواب رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه ان و بجا میآوری و در وازه رکعت نماز بخوانی در هر رکعتی چند سوره از سوره های کوچک مفصل مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی فارغ شدی از نمازهای شبی بیدار سلام و بخوان حد را هفتم تبه و معوذتین را هفتم و قل هو الله احد و قل يا ايها الکافرون هر کدام را هفتم تبه و انا انزلناه و اياه الکريم هر کدام را هفتم تبه و بخوان در عقب هر ايند غار الحمد لله الذي لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس في الملک و لم يکن له ولي من الدن و کثيره تکریم الله عز و جل استلک بمعافد عزک علی ان کان عزک و منتهی الرحمة من کتابک

و یا سبک الأعظم الأعظم و ذکرک الأعلى الأعلى و یا سبک الأعظم الأعظم
ان تصلي علی محمد و آله و ان تفعل فی ما انت اهل له پس بخوان هر دعا که خواستی
و مستحبست غسل در این شب و گدشت در شب نیمه نماز بکه در این شب بخواند میشود و در بار
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که افضل اعمال این شب است و از برای انحضرت در این شب سه زیارت
که در باب زیارات بان اشاره خواهد انشاء الله و بدانکه ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علماء
اهل سنت است در شصت سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروفست بر حله
بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه بنحیف شرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولانا ابرار
المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی راضی هستند و از برای این روضه مبارک که کراماتی
ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجبت نام انب زاده اهل انجا لیله الحیا است
میاورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس روم و هرات و قزوین و زمین گبر که هفت و جمع
میشود از آنها قریب چهل نفر را انجا پس بعد از عشاء میآوردند این منلا یا از روضه میبردند مقدس مردم
جمع میشوند و منظرند خوب شد و برخاستن آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر
میگویند و بعضی قرآن تلاوت میکنند بعضی نمازهای روضه میکنند تا آنکه بگردد نصف نهار و ثلث
از شب انوقت جمع این منلا یا و زمین گبران که حرکت نمیتوانند بکنند بر میخیزند در حالیکه
صحیح و ندرست میباشد و علی در آنها نیست و میگویند لا اله الا الله محمد رسول الله علیه
و آله و این امر بیست و هفتم و من خورم الشیر از انجا درک نکردم لکن از مردمان
ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مکه رسته که منماخانه انحضرت است سه نفر زمینگیر
قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سومی از اهل خراسان بود از آنها
پرسیدم چگونه شما خوب نشد اید و انجا ماند اید گفتند ما شب بیست و هفتم زبیدیم و همین جا
ماندیم ابرار شب بیست و هفتم اینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاده از شهرها جمع میشوند
و بانا و برز که افامه میشود نامدت ده روز فخر گوید میآید استبعا دکنی این مطلب را همانا معجزان و
کرامات که از این شاهد مشرف بر روز کرده بواتر رسید زیاده از آنکه احصا شود و در مقام سوال
کن شده سه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمه الهاد و ضامن لامة المعص
مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام بسبب مرض فلج و بخوان

سجده کن بر زمین و برخاک بگردد و وطن رو خوردا و بگو اللهم لك تسجدت و بک امنت فارحم ذلی فاقی اجتهادی و نضر عی مسکنی و ففری لبک بار و کوش کن که اشک بر زخمهای تو اگر چه بقله سر مکی باشد بدر سبکه این علامت استجاب است روز بیست و پنجم سنه صد هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پس بجا و بیجا الی در بغداد واقعه و ان روز بیست که احزان ال محمد علیه السلام و شیعیان ایشان ناله میجو شب بیست و هفتم شب معش و از لیل منبر که است و در آن چند عمل است اول شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرموده اند از رجیبت که هفت است از آنچه که میباید بر آن افتاد ان شب بیست و هفتم رجبت که در صبح ان پیغمبر خدا بر سالک مبعوث گردید بدرسکه از برای عاملان ان شب و شیعه ما اجر عمل شصت سال است بخداست انحصار عرض شد که عمل در ان شب چیست فرمود چون بخوابی و در نماز عشاء و بر بخواب رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه ان و بجا میآوری و در وازه رکعت نماز بخوانی در هر رکعتی چند سوره از سوره های کوچک مفصل مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی فارغ شدی از نمازهای شبی بیدار سلام و بخوان حد را هفتم تبه و معوذتین را هفتم و قل هو الله احد و قل يا ايها الکافرون هر کدام را هفتم تبه و انا انزلناه و اياه الکريم هر کدام را هفتم تبه و بخوان در عقب هر ايند غار الحمد لله الذي لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس و لم ينجس في الملک و لم يکن له ولي من الدن و کثيره تکریم الله عز و جل استلک بمعافد عزک علی ان کان عزک و منتهی الرحمة من کتابک

دهد بر پشته از طلب که از او دارد پاک کند از آن پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که نظر کند
در حساب خود پس به پند قرض کند که صاحبش از آن مایوس شد پس از آن پس تحقیق که در او پنجه
بشاخه از آن و کی که کفالت کند بپیشی از آن پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که باز از سفسه
از عرض مؤمنی پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که بخواند قرآن یا چیزی از آن پس تحقیق که در
او پنجه از آن بشاخه و کی که یاد آورد خدا را و بشهر نغمه های او را و شکر کند پس تحقیق که در او پنجه از
آن بشاخه و کی که عبادت کند مرغی را پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که تنگی کند پدر
مادر خود یا یکی از آنها را پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که پیش از این روز قبضه ورده
بود ایشان را پس خوشودشان کرد در این روز پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و هر که تشیع کند
جنازه را پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که تسبیح دهد در آن مصیبت زده را پس تحقیق
که در او پنجه از آن بشاخه و همچنین هر کی که بخاورد و چیزی را از ابواب خبر در این روز پس تحقیق در
او پنجه از آن بشاخه انگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم بانکه مرا راسته به پیغمبر میگویم
فرمود که هر کس که فرا گیرد در از شتر گاه را در این روز پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از شاخه ها در
ز قوم پس آن کسانند است او را بوی تش انگاه فرمود قسم بانکه مرا راسته به پیغمبر فرستاده که هر
کس تفصیر کند در این روز نماز واجبی خود را و ضایع کند از آن پس تحقیق که در او پنجه از آن درخت
بشاخه و هر کس که بیاید در زرد و فیه ضعیف میدانند به حال او را و قادر است بر تخیلش
بدون آنکه ضرر بآورد و کسی هم نیست از او نیابت کند و بنشیند بجای او پس و اگر او را که
ضایع شود و هلاک گردد و در است او را دیگر پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که عدل خواهی
کند از او بدکاره پس نیند بر عدل را و از انگاه عقوبت نکند از او بقله بد او بلکه پیغمبر بد بر آن پس
تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که جلالت اندازد میان شوهری یا زنی یا پدر یا فرزندش یا
برادر یا برادرش یا خویشی یا خویش پامیان دو هاله پامیان دور رفیق یاد و خواهر پس تحقیق که در
او پنجه از آن بشاخه و کی که سخت بگیرد بر تنگدستی حال آنکه میدانند تنگدستی او را پس پیغمبر غبط
او بلاه او پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که بر او در پی باشد پس منکر شود از او صاحبش
و بعدی کند بر او نا آنکه باطل کند دین او را پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که جفا کند به
را از او رساند و از او مال و زانیه کند پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که داخل شود در

در او از آن که مرگ میبرد
عقل کند که ناله در مقام از
نیم از او بد و فواید را
نوشته شود باز در
قبضه را از آن که در این
المؤمنین علیه السلام را بر
که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که هر که صبح کند
چهار رکعت خدا را یاد کند
میرسیم که نعمت خدا را یاد کند
گردد الخیر فی الدنیا و الآخرة
نقشه و قرآن و کتب عیسان
القلب الخیر فی الدنیا و الآخرة
فی ثلثه الخیر فی الدنیا و الآخرة
و آله الخیر فی الدنیا و الآخرة
در توفیق بندگی و توفیق
در توفیق بندگی و توفیق
الخیر فی الدنیا و الآخرة
و غیره و غیره

عرض برادر مؤمن خود را و از مردم را بر آن پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که از آن خزان
کند بقسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که
بنشیند بشهر کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بر آن
پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که هاله اش مرضی شد پس او را عبادت نکرد محض استخفاف
بشان او پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که هاله اش مرضی شد پس او را عبادت نکرد محض استخفاف
بهمه خواری بودن او در نظرش پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که اعراض کند از مصیبت
و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی و در زدنش پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کی که عاقبت
کند پدر و مادر خود یا یکی از آنها را پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کی که پیش از آن غان کرده بود
و خوشود نکند ایشان را و امر از او و حال آنکه قدرت دارد بر آن پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و
همچنین هر کس بکند کارهای ناپا را پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و قسم بانکه مرا
را راستی به پیغمبر فرستاده که در او پنجگان بشاخه ها درخت طوبی بلند میکند ایشان را شاخه ها بپوشد
انگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت اندکی و میخندید و سر و بوی انگاه
نظر مبارک را بر آن انداخت بگو زمین پس پشته مبارک را در هم کشید و در میان کشش شد انگاه رو کرد
باصحاب خود و فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را راستی به پیغمبر که دیدم تحقیق درخت طوبی را که بلند
و بلند میکرد آنانکه با او را و پنجه بودند بپوشد و دیدم بعضی از ایشان را که در او پنجه بود و بشاخه
از آن و بعضی را و پنجه بودند و بشاخه از آن یا پنجه شاخه بر حسب فرا گرفتن ایشان مرطاع را
بدینیکه هر انبه می بینم زدن خار را که در او پنجه به بیش تر شاخه ها از آن پس آن شاخه ها بلند میکند
او را با علی علیه السلام هشت پس از این همه خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بگو زمین پس قسم بانکه
مرا راستی به پیغمبر فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین هفت شاخه ها او و پایین میبرد و از او شاخه
با و را بگوید و زخم و دیدم پاره از ایشان را در او پنجه بشاخه و دیدم پاره از ایشان که در او پنجه بد شاخه
یا پنجه شاخه بر حسب فرا گرفتن او و میباید او بدینیکه هر انبه می بینم بعضی از منافقین را که در او پنجه
به بیش تر شاخه ها او را هاله فرمود میباید او را با سفل در کات او پس از این همه زخم خود را ترش کردم پیش
زادرم کشیدم و روزی روزی مبارک است که شیخ در مصباح فرمود در این روز متولد شد جابر
حسین بن علی علیه السلام و بیرون آمد توفیق شریف بگو فاسم بن علاه همدان و کل حضرت امام حسن علیه السلام

بفحش و بی احترامی
پس خداوندی است
که خود را بمن نشانید و
کودل نکند است
روایت که از امامت محمد صلی الله علیه و آله
علیه السلام گردانید
خداوند پاک و در میان
متکفل شد و بدست مردم
شایش میکند و در میان خداوند
مرا بپوشانید و مرا بپوشانید
روایت که از سلمان فارسی
باز از این از سلمان فارسی
روایت که از سلمان فارسی
روایت که از سلمان فارسی
صاحب شود بگوید سه مرتبه
یا قوتی العالمین یا قوتی
یا قوتی العالمین یا قوتی
که بر آسمانها و زمین
هفتاد و پنج بار از او رفع
کرده اند و در آن وقت
بر زمین

که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه ستم شعبان پس روز یکشنبه روز زاده اوست عازاد
از وی خواست اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا اليوم الموعود بهما دینه قبل
اسمه لاله وولادته بکنه التما ومن فیها والارض ومن علیها ولنا بطا لاینها
قبیل العبره وسید الانس والمرد بالضره یوم الکفر والمعوض من قتله ان الایمه
من نسله والشفاء فی ربیه والفوز معه فی اوبیه والاوصیاء من غیره بعد فایم
وعنیه حتی یدرکوا الاونار ویشاروا النار ووضوا الجبار ویکونوا اخر انصار
صلی الله علیه وسلم مع اخلا فی اللیل والنهار اللهم فیکفهم البک انوتل وانسل نوال
مفتر فی معر فیصی الی نفسه میافراط فی یومیه وایه بئسک العصمه الی محمل
ومیه اللهم فصل علی محمد وعمره واخبرنا فی زمیره وبوننا معه دار الکرامه
ومحل الاقامه اللهم وکما اکرمتنا بمعرفیه فاکرمنا برفیه وارزقنا رافقه
وسابقه واجعلنا من بک لایمیره ویکثر الصلوة علیه عند ذکوره وعلی جمیع
اوصیائه واهل اصفیائه الممدودین منک بالعدد الالهی عشر النجوم الزهره
الحجج علی جمیع البشر اللهم وهب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه واجعل لنا فی کل طلیعه
کما وهبت الحسین لمحمد جدی وعاد فطر من هدی فخن عائدون بقبره من بعده
نهد نوبته وتنظر اوبته امین رب العالمین پس بخوان بعد از این بدعا حسین علیه السلام
واین خوراء انحصر در روزی که باشد بود شما او یغفر ذنوبکم اللهم انتم تعالی لکنان عظیم
الجبروت شدید الحال غنی عن الخلاق عریض الکبریا قادر علی ما تشاء قریب الرحه
صادق الوعد سابع النعمه حسن البلاء قریب اذ عیب محبط بما خلقت قابل التوبه
لین تاب لیک قادر علی ما اردت ومذکرک ما طلبت وشکورک اذ شکرک و ذکرک
اذا ذکرک ارفعوا رجلا وارغب لیک فقیرا وافرغ الیک خائفا واکلی لیک

درمینه صباح شام
از کل بنده
علیه السلام
صالحی
علی دین محمد و سید
دین علی و سید
الاوصیاء و سید
بیرم و علی بن
و غایبم و اعوذ
استعاذ منه رسول الله
صلی الله علیه و الله و
علی علیه السلام و الله و
سید علیه السلام و الله و
ارغب الی الله فیما یجوز
الایامه و لا حول و لا قوه
کلنی از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بشاری
نقل کرده براه خواندن این
دعا بعد از صبح

مکر و با و استعین بک ضعیفا و اتوکل علیک کافیا احکم بنسنا و بیان قوما
فانهم غر و نا و خدعوننا و خذلونا و غدر و اینا و قتلونا و نحن غیره نیتک و ولد
حبیبک محمد بن عبد الله الذی صطفیت به بالرساله و انتمت به علی و حیک فاجعل
لنا من امرنا قریبا و خیرا و خیرک با ارحم الراحمین ابن عباس گفت شنیدم از حسین
بن علی بن سفیان بزرگوار که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این
دعا از دعا های روز ستم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام شب سیم از حسین
بفضل است کیفیت نماز شب و شب شب نیم شعبان بعد در راه و شب گذشت
شب چهارم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
شد از فضل شب نیم شعبان فرمود ان شب فضل شبها است بعد از لیلۃ القدر و ان شب عطا می نماید خداوند
به بندگان فضل خود را و امر را پیش از این و کرم خوش پس سعی کوشش کنید در تقرب جتن بسوی
خدا تعالی و ان شب پس بدو شب که ان شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خاله
برنگزاند سائلی را از درگاه خود ما را میگوید سوال نکنه معصیت را و ان شب ان شبی است که قرار داده
حق تعالی از برای ما مقابل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و الله پس کوشش کنید
در دعا و ثواب خدا تعالی از خبر از جمله بركات ان شب مبارک است که ولادت با سعادت حضرت سلطان
عصر امام زمان ارواحه الهه القدره در محراب شب ستم رویت پیغمبر و پیچ در ستر من رای و فقه و
باعث من بد شرافت این لیلۃ مبارکه شده و از برای این شب چند عمل است که باعث تخفیف
گناهان میشود و هر حاجت این شب است بنماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میگوید
و در روایت است که هر که اجازت دارد این شب را بگذرد و روزی که در راه میبرد ستم زیارت حضرت امام
علیه السلام که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان و هر که خواهد با او مصافحه کند و
صدقه بدهد و چهار هزار پیغمبر زیارت کند انجا برادر این شب و اقل زیارت انحضرت انس که بیاید
برای و بجانب است و چپ نظر کند پس سر بجانب سامان کند پس زیارت کند انحضرت را باین کلمات
السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک ورحمة الله وبرکاته و هر کس در هر کجا
باشد در هر وقت که انحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره براه او نوشته
شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی بجا آور

درمینه صباح شام
از کل بنده
علیه السلام
صالحی
علی دین محمد و سید
دین علی و سید
الاوصیاء و سید
بیرم و علی بن
و غایبم و اعوذ
استعاذ منه رسول الله
صلی الله علیه و الله و
علی علیه السلام و الله و
سید علیه السلام و الله و
ارغب الی الله فیما یجوز
الایامه و لا حول و لا قوه
کلنی از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بشاری
نقل کرده براه خواندن این
دعا بعد از صبح

درمینه صباح شام
از کل بنده
علیه السلام
صالحی
علی دین محمد و سید
دین علی و سید
الاوصیاء و سید
بیرم و علی بن
و غایبم و اعوذ
استعاذ منه رسول الله
صلی الله علیه و الله و
علی علیه السلام و الله و
سید علیه السلام و الله و
ارغب الی الله فیما یجوز
الایامه و لا حول و لا قوه
کلنی از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بشاری
نقل کرده براه خواندن این
دعا بعد از صبح

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزله زبانت امام زمان صلوات الله علیه است اللهم
يحي لبيكنا ومولودها وتحيك وموعودها التي قرنت الى فضلها فضلا فتمت
كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا معقب لآياتك نورك المنالون
ضياءك الشريف والعلم التور في طهبا الذي جوار الغائب المنور جل مولد وكرم محمد
والملائكة شهداء والله ناصر ومؤيد اذا ان معاده والملائكة امداده سيف
الله الذي لا يهوى ونوره الذي لا يخو ودو الحليم الذي لا يصبو مد والذير نوا امير
العصر وولاه الامر والمنزل عليهم ما يتنزل في ليلة القدر واصحاب الخشوع والشر
تراجه وجهه وولاه امره وهب الله فصل على خاتمهم وقائمهم المنور عن
عواهم اللهم وادركنا ايامه وظهوره وقيامه واجعلنا من انصاره واقرب
ثارنا يشاره واكتبنا في اعوانه وخلصائه واجنا في دولته ناعين وصحبه
غائبين وبحقه قائمين ومن السوء سالمين يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين
وصلواته على سيدنا محمد وآله خاتمة النبيين والمرسلين وعلى اهل بيته الصادقين و
غيره الطاهرين والعن جميع الظالمين واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين
شيخ روايت کرده از اسمعيل بن فضل هاشمي كه گفت تعليم كرد مرا حضرت صادق عليه السلام اين دعا را كه فرمود
از ادرش شعبان اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرازق المحيي المميت
البدعي ابدع لك الجلال ولك الفضل ولك الحمد ولك المن ولك الجود و
لك الكرم ولك الامر ولك الحمد ولك الشكر وحدك لا شريك لك يا واحد
يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد صل على محمد
والجمل واغفر لي ارحمني اكنني ما اصبني في ارض ربي في رزقي فانك في
هذه السله كل امر حكي تفهم ومن تشاء من خلقك تروق فارزقي وانت
خير الرازقين فانك قلت وانت خير الفاضلين التاطفين واسئلو الله من فضله

دعا كه فرمود امام ابدعا
مخواند اللهم اني استعذرك
انه ما اصبني من غير
لذ عافيه في دين او دنيا
فمنك وحدك لا شريك
لك الحمد والذكر
ها على يحي رضى بعدد
در بعض روايات است
اللهم لانه ما اصبني من
يقية او عافيه في دين او
دنيا فممنك وحدك لا شريك
لك الحمد والذكر
ها على يحي رضى بعدد
الرضا ده مرتبه بخواند هر روز
خوبست همدم كلى و
در بندهاى معبر از حضرت
صادق و كامل علمدار و ان
كره اند كه چون زياد شود
بفرمود انبار

فمن فضلك اسئل وانك قصدت وابن نبيك اعطدت ولك رجوت فارحمي
يا ارحم الراحمين شتم بخواندن دعا كه حضرت رسول صلى الله عليه وآله در اين شب بخواند ندا اللهم
اقم لنا من خشيتك ما يحول بيننا وبين معصيتك ومن طاعتك ما تبلغنا به
رضوانك ومن البقين ما هوون علينا به مصيبات الدنيا اللهم امعننا يا سميعنا
وابصارنا وقوتنا ما اجمعنا واجعله الوارث منا واجعل ثارنا على من ظلمنا
وانصرنا على من عادانا ولا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا
مبلغ علينا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا برحمتك يا ارحم الراحمين و اين دعاى جامع
كامل است و خواندن آن در اوقات ديگر نيز غنيمت است و از عوالي السالئه نقل شده كه حضرت رسول صلى
الله عليه وآله هيبه اين دعا را بخواند هفت بخواند صلوات هر روز كه در وقت زوال بخواند هفت
بخواند دعاى كبل زكه در و درش در اين شب است و در باب اول گذشت تمام آنكه هر يك از شعبان الله
والحمد لله والله اكبر ولا اله الا الله واحد مرتبه بگويد نا خداوند تعالى گاهان گذشتند و
بيامر ز و برادر و خاهاى دنيا و آخرت و زاده قم شيخ در مصباح و اينكده از بويجه در ضمن خبره و در
شب نهم شعبان كه گفت گفتم بمولاى خودم حضرت صادق عليه السلام كه بهترين دعاها در اين شب کدام است
فرمود هرگاه بجا آورد نماز عشا را پس در ركعت نماز گذارد بخوان در ركعت اول حمد و سوره حمد كه قل يا ايها
الكافرون باشد و بخوان در ركعت دوم حمد و سوره توحيد كه قل هو الله احد است پس چون سلام
بگو شعبان الله سقى مرتبه والحمد لله سقى سه مرتبه والله اكبر سقى چهار مرتبه پس بگو يا من الله
ملكنا العباد في الممات واليه يفرغ الخلق في الممات يا عالم الجهر والخفي يا من
لا تخفى عليه خواطر الا وهام وتصرف الخطرات يا رب الخلق والبريات يا من
بيد ملكوت الارضين والسموات انت الله لا اله الا انت انت الهك بلا اله
الا انت قبالا اله الا انت اجعلني في هذه السله من نظر الله فرجه و
سمعت دعائه فاجبته وعليت اسفاله فافكته ونجا وزنت عن سالف خطيئتي
وعظيم جرمي ففدا شجرت بك من ذنوبي لجأت اليك في سر عيوني اللهم فجد

اين دعا بخوان تا ايمى كبرى
از شتر هر روز در وقت زوال
تعين و در زندان او و از
گذرد و صاحب هر روز
و غولان نيم الله الرحمن الرحيم
ان الحمد لله الذي لا ينجي ولا
ولا يكن له شريك في الملك
والحمد لله الذي يصفى و
لا يوصف ويعلم ولا
لا يعلم خائفة الاعين
تعليم يعلم خائفة الاعين
و ما تخفى الصدوق اعون
و ما تخفى الله الا كرم و بانه
يوجه الله شانه و
الاعظم من شانه و
ومن شانه و ما تخفى
من شانه و ما تخفى
من شانه و ما تخفى
النهار و من شانه و
وما ولا و من شانه
الرحيم

فَقَبِّرْ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرُ مُقَدَّرٍ أَحْصَيْتَ
 أَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَالْوَأَنَّهُمْ خَلْفًا مِنْ بَعْدِ
 خَلْقٍ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكَلَّمْنَا فَغَبَّرْنَا إِلَى رَحْمَتِكَ
 فَلَا تُصِرْ غَنَى وَجَهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْفَضَاءِ وَالْفَقْدِ
 اللَّهُمَّ أَتَفِيحُ خَيْرِ الْبَقَاءِ وَأَفْنِي خَيْرِ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَاذَةُ أَعْدَائِكَ
 وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةُ مِنْكَ وَالْخُشُوعُ وَالْوَفَاءُ وَالتَّسْلِيمُ لَكَ وَالتَّصَدُّقُ
 بِحُكْمِكَ وَاتِّبَاعُ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ
 أَوْ قُوطٍ أَوْ فَرَجٍ أَوْ بَدَاحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ نَمَاحَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ كُفْرٍ
 أَوْ فُوقٍ أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يَحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانًا
 إِيْمَانًا يَوْعِدُكَ وَوَفَاءً يَعْهَدُكَ وَرِضًا يَقْضَاكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
 فِي مَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً وَطَائِفَةً وَتُوبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جِلْمِكَ تُعْطِي مِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ نَظَاعُكَ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصِرْنَا وَ
 مَنْ لَمْ يَعْصِكَ لُكَّانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالنَّجَرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تَحْصِي لَا تُعَدُّ وَلَا يَفْئِدُ

قَدَّرَهَا غَيْرُكَ فَضِيلَتُهَا فِي مَبَارَكِ مَضَى

شیخ صدوق بنده مقبره فایکده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدر کوا از آن خود از حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام علیه ولاده السلام که فرموده خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود
 الناس بد رسته که روزه است بشو شام ماه خدا بابرکت و رحمت و امرزش ماه است که نزد خدا بهترین
 ماهها است و روزهاش بهترین روزها است و شبهاش بهترین شبها است و ساعاتهاش بهترین ساعاتها
 است و آن ماهیست که خوانده اند شمار در آن بوضیافت خدا و گردیده ابد در آن از اهل کرامت خدا
 نفسها شمار در آن ثواب بسیار دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

خیر کثیره و سلاما
 مؤلفو بد که این صلوات همان
 صلوات است که گفته اند حضرت
 صادق علیه السلام فرموده که هر که
 بخواند صد مرتبه در یک مجلس در آن
 صلوات السلام را در صلوات
 صلوات از آن بخواند و مادر
 منافع در اعمال روز عرفة
 از آن کند و در بد آنکه دعا
 داده در رجب و شام ببار
 در آن حضرت را بخواند بسیار
 این نیست و نباید در بار
 چهار مرتبه روزه دعا از کاف
 که در وقت صبح و شام خواند
 میشود و اگر وقت داشت بخواند
 دعای عمر بن خطاب و دعای مرد
 به جسته در دعا فرود دعا
 عند اللهم رب العالمین
 را و این دعاها را

و دعاهای شما در آن متجابت پس سوال کنید از پروردگار خود به پندهای دست و دلهای پاکیزه
 از گناهان و صفات زبیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن
 بد رسته شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از امرش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرستگی
 تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تقسیم
 نماید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نماید خویشان خود را و نگاه دارد بباها
 خود را از آنچه نباید گفت و پوشید بدلهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بپوشان
 دارد گوشههای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهریانی کنید با یتیمان مردم نامهربانی
 کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بشو خدا از گناهان خود و بلند کنید رستههای خود را
 بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعاتها است نظر میکنید حق تعالی در این
 اوقات بر حق بوی بندگان خود و جواب میگوید پادشاه هرگاه او را مناجات کند و لبیک میگوید
 ایشان را هرگاه او را ندا کند متجابت میگردد و اندر هرگاه او را بخوانند ابهر که مرده مان بد رسته جانها
 شما در گردنهای شما است پس از گرد بد او و بد بطلب مرزش از خدا و پندهای شما اگر تابا است از
 گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجده ها و بداند که حق تعالی موکند یاد کرده است
 بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازگزارندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نرساند ایشان را
 جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار و مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد
 نزد خدا ثواب بنده ازاد کردن و امرزش گناهان گذشتن بر بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه
 ما قدر بران نداریم حضرت فرمود پیر هیزید از آنش جهنم با فطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف
 دانه خرما باشد و اگر چه بیک شربت آید باشد بد رسته خدا این ثواب را میدهد که اگر چه چند کند اگر چه
 بر زباده از این باشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه بنکو گرداند بر صراط انسان بگذرد روزی که
 قدمها بران لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
 انسان گرداند و هر که در این ماه شتر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او
 باز دارد و هر که در این ماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه
 صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را بر حق خود در قیامت و هر که در این ماه قطع
 احسان خود را از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز رسته در این ماه

منافع ما ذکر کرد و بد و در اواب
 رب نیز ذکر نمودیم دعای
 اصحبت الله شتر متجابت
 بد و مالک را که شریح رب
 بدست گرفت و در دعا دارد
 صبح و شام برای عبادت
 صبح بخواند
 (فصل ششم)
 در دعاها تکیه در ساعات روز
 باید خواند و دعاها را هر روز
 بر خصوصیتی بیاغی ندارد
 که خصوصیتی و تکیه باین
 باینکه شیخ طوسی و تکیه باین
 و شیخ کفعمی هر روز باید و از
 و شیخ مفضم ناخن اند و هر
 ساعت منضم از اشتهای غریبه
 ساعت از اشتهای غریبه
 صلوات الله علیه و آله
 داده اند و برای هر ساعت دعا
 که متعلق بقوتل آن امام عالی
 مقام است ذکر
 کرده اند

بکند خدا برای و برات پیر از انش هتم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را از خدا عطا کند
ثواب هفتاد نماز واجب در ماهها دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین
گرداند ترا و می عمل او را در روزی که ترا از وی اعمال سبک باشد و کسی که یک بار از قرآن در این ماه بخواند
ثواب کسی دارد که در ماهها دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستی که در این ماه هفتاد بار این ماه
گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نهد و در روزهای هتم در این ماه باشد
پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نکند و در این ماه از این ماه غل کرده اند پس سوال کنید
از خدا که ایشان را بر شما مسلط نکند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد
حضرت رسول صلی الله علیه و آله از ادب میکرد هر سبزه که بود و عطا می نمود هر ساله **مَوْفُوقِ**
که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهیست که در این ماه انسان
و در این ماه هفتاد و هشت گنوده میشود و در روزهای هتم بنه میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر
است از عبادت هر ماه پس تا مل نما که چگونه بود در شب روزه و چگونه نگاه میداد اعضا و اجزا
خود را از معصیه های پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا نماز را در جرات
که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقیقتا هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند
و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعت هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند که هر یک مستوجب
عذاب شده باشند و در شب روز آخر ماه بعد از این ماه تمام ماه از ادب کرده است از ادب میکند پس این بر مبارک
بیرون رود ماه رمضان و نگاهان تو بانه مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مرد ها خود را بیکدیگر
توان بجله محرومان و زبانکاران باشد و تفریق بجوی بخود و اند ثبات و تعالی بلاوت کردن قرآن مجید
در شبها و روزها اینها و بپس دادن بنان وجد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات
فضیلت و کثرت استغفار و دعا **فَإِنَّ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ مَنْ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُغْفَرْ**
لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَهْدَ عَرَفَةَ و نگاه دار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن
بر چیزهای حرام و رفتار کن بخوبی که مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرمود که هرگاه روز
دارم میباشد که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو بپای تو بپایان بلکه از مکر و هات
و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرمود که روزه نه هفت روز خوردن و آشامیدن
است نه بلکه باید در روز روزه نگاه دارد زبان خود را از دروغ و بپوشانیدن دهانها خود را از حرام

و اگر چه در این روز مخصوص را از ادب کند خدا و ثواب هفتاد نماز واجب در ماهها دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترا و می عمل او را در روزی که ترا از وی اعمال سبک باشد و کسی که یک بار از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماهها دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستی که در این ماه هفتاد بار این ماه گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نهد و در روزهای هتم در این ماه باشد پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نکند و در این ماه از این ماه غل کرده اند پس سوال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نکند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله از ادب میکرد هر سبزه که بود و عطا می نمود هر ساله **مَوْفُوقِ** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهیست که در این ماه انسان و در این ماه هفتاد و هشت گنوده میشود و در روزهای هتم بنه میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هر ماه پس تا مل نما که چگونه بود در شب روزه و چگونه نگاه میداد اعضا و اجزا خود را از معصیه های پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا نماز را در جرات که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقیقتا هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعت هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب روز آخر ماه بعد از این ماه تمام ماه از ادب کرده است از ادب میکند پس این بر مبارک بیرون رود ماه رمضان و نگاهان تو بانه مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مرد ها خود را بیکدیگر توان بجله محرومان و زبانکاران باشد و تفریق بجوی بخود و اند ثبات و تعالی بلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزها اینها و بپس دادن بنان وجد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا **فَإِنَّ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ مَنْ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَهْدَ عَرَفَةَ** و نگاه دار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن بخوبی که مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرمود که هرگاه روز دارم میباشد که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو بپای تو بپایان بلکه از مکر و هات و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرمود که روزه نه هفت روز خوردن و آشامیدن است نه بلکه باید در روز روزه نگاه دارد زبان خود را از دروغ و بپوشانیدن دهانها خود را از حرام

و باید که بگزیند و حسد برید و غیبت نکنید و بخادله نکنید و سوگند دروغ مخورید
بلکه سوگند زانست نیز و دشنام مدهید و فحش مگویید و ستم نکنید و بجزی نکنید و دلتان شود
و غافل شوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید
و در روز کینه از اهل شر و اجتناب کنید از گناهان و دروغ و افتراء و خصوصیت کردن بامر مردم و گمان
بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرب با خمر دانید و منظر فرج و ظهور قافال
محمد علیه السلام باشید و از روضه شادمانیهای آخرت باشید و قوشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بر دارید و بر
شما باد آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکنجی و من آت مانند بند که از اقامه خود ترسد و ترسنا
باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت و از او بایستد پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها
و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد و توار کافها و بپزار به بجوی بوی خدا از آنچه غیر از
و در روزه و لایب خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حقیقتا نهی کرده است و در آن
از آن در آشکارا و پنهان و بترس از خداوند قهار از آنچه سزاوارتر رسیدن او است در پنهان و آشکارا
و بپشتی روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت
او و یاد او و بدین خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بان و خوانده است بپایان اگر همه
اینها را بعل آوردی آنچه سزاوارتر داشته است بعل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه که
کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدران از روزه تو که میشود از فضل آن و ثواب آن بدتر که بدترم
گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعنه طلبید از آن زن گفت
بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریه خود را دشنام داد و روزه از خوردن آشامیدن
نهان نیست بد رستیک حقیقتا روزه را حجابی گردانیده است از سایر اموال و قبیحی از کردار بد و گناهان بد چه
بسیار کند روزه داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه
بسیار روزه دار بیکه بهر نیست او را از روزه بغیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کنند که نیست
او را بهر از عبادت بغیر تعبای خوش خواب و زبکان که بهر از بیداری و عبادت احقان است
و خوشا افطار کردن زبکان که بهر از روزه داشتن بخیر از آن است و روا باشد از جابر بن عبد الله
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بخابر بن عبد الله فرمود ای جابر این
ماه رمضان هر که روزه بدارد روز آنرا و بایستد عبادت پاره از بشیر او باز دارد از حرام

و اگر چه در این روز مخصوص را از ادب کند خدا و ثواب هفتاد نماز واجب در ماهها دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترا و می عمل او را در روزی که ترا از وی اعمال سبک باشد و کسی که یک بار از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماهها دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستی که در این ماه هفتاد بار این ماه گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نهد و در روزهای هتم در این ماه باشد پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما نکند و در این ماه از این ماه غل کرده اند پس سوال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نکند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله از ادب میکرد هر سبزه که بود و عطا می نمود هر ساله **مَوْفُوقِ** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهیست که در این ماه انسان و در این ماه هفتاد و هشت گنوده میشود و در روزهای هتم بنه میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هر ماه پس تا مل نما که چگونه بود در شب روزه و چگونه نگاه میداد اعضا و اجزا خود را از معصیه های پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا نماز را در جرات که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقیقتا هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعت هزار هزار کس از انش هتم از ادب میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب روز آخر ماه بعد از این ماه تمام ماه از ادب کرده است از ادب میکند پس این بر مبارک بیرون رود ماه رمضان و نگاهان تو بانه مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مرد ها خود را بیکدیگر توان بجله محرومان و زبانکاران باشد و تفریق بجوی بخود و اند ثبات و تعالی بلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزها اینها و بپس دادن بنان وجد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا **فَإِنَّ الصَّادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ مَنْ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَهْدَ عَرَفَةَ** و نگاه دار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن بخوبی که مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرمود که هرگاه روز دارم میباشد که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو بپای تو بپایان بلکه از مکر و هات و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرمود که روزه نه هفت روز خوردن و آشامیدن است نه بلکه باید در روز روزه نگاه دارد زبان خود را از دروغ و بپوشانیدن دهانها خود را از حرام

روز است و در ماه رمضان در هر شب روز یکم است و اگر روز یکم نتواند بکند خوب است علامه مجلسی فرمود که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و اگر هر ختم قرآن را ثوابش بر روح مقدس یکی از چهارده معصومه هدیه کند ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنست که با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد مگر بدعا و تسبیح و استغفار و تکیه و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافله های شب و روز **قسمی و اعمالی** است که در شب های ماه رمضان باید بخواند و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منظر او باشند دوم آنکه افطار کند با چیزی پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آنست که بخورای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد و بخورای آب و برطب لبن و بخلوا و به نبات و آب که هر کدام که افطار کند نیز خوب است سیم آنکه در وقت افطار دعا های بارده از بخواند از جمله آنکه بگوید اللهم لك صمت و علي رزقك افطرت و عليك توكلت ناخدا عطا کند با و ثواب هر کس که در این روز روزه داشته و اگر دعای اللهم رب التوراة العظیم را که سید و کفیی و این کرده اند بخواند فضیلت بسیار باید و روایت شده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه بخواند افطار کند میگفت بسم الله اللهم لك صمتنا و علي رزقك افطرتنا فقبل منا انك انت التميع العليم چهارم در وقت افطار بگوید بسم الله الرحمن الرحيم یا واسع المغفرة اغفر لي ناخدا او را با مرزود و در جبرائیل که در آخر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از ختم نماز بخواند که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سوره قدر بخواند ششم در وقت افطار صدق کند و افطار در روز و از آنرا اگر چه بچند نام خرم یا شریع اب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسی که افطار دهد روز دوازدهم از برای او خواهد بود مثل اجران روز دوازدهم و آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکو که بجا آوردان افطار کنند بقوه آن طعام و آب را الله علامه حلی در رساله سعديه الفخريه صادق علیه نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را الفقه در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حق

به الکلمات و اوقات به النوايا استلک بخیر و اقل الذایع عن دینک و الخايد فی سبیلک و اقل مد بین بدی و اقلی آن فصلی علی فخر و ال محمد و ان تفعل بکذا و کذا ساعتی منسوبت بامام محمد باقر علیه السلام و ان از زوال اذان اللهم ربنا انصنا و العظماء و النور و الکبریا و السلطان و جبرائیل و میکائیل و رافیک و رزقک و علی عبادک علی موجود در رمضان و در ماه هتم دلیل بر بدی و عی

بکدام استجاب هفتم در هر شب خواندن هزار مرتبه انا انزلناه و ارد است هشتم در هر شب صد مرتبه خم و خان را بخواند اگر بیشتر شود نهم سید و این کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان از بندگان شود کاهان چهل سال و اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فيه القرآن و افترضت علی عبادک فيه الصیام صلی علی محمد و آل محمد و از رقی حج بیعت الحرام فی عامی هذا و فی کل عام و اغفر لی تلك الذنوب العظام فإنه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علام و دم در هر شب بخواند بعد از مغرب غایب را که در قسم اول گذشت باز دم بخواند در هر شب ماه رمضان اللهم انی افتح الشاء بجمدک و انت مسد للضواب بمنک و ایتنت انک انت ارحم الراحمین فی موضع لعفو و الرحمة و انت المعاقبین فی موضع التکال و الفقه و اعظم المتجبرین فی موضع الکبریا و العظماء اللهم اذن لی فی دعائک و مسئلتک فاسمع یا سمیع مدحی و ارحم یا رحیم دعوی و اقل یا غفور عشر فی فکر یا الهی من کربیه قد فرجتها و هووم قد کشفها و عشر فی قد افلحتها و رحمة قد نشرتها و خلقه بلا قد فککها الحمد لله الذی لم یخین صاحبها و لا ولد و لا یکن له شریک فی الملک لم یکن له ولی من الدل و کبره تکبیر الحمد لله جمیع محامید کلها علی جمیع غیر کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملکه و لا منازع له فی امره الحمد لله الذی لا شریک له فی خلیفه و لا شبیه له فی عظمیه الحمد لله الفاشیه فی الخلق امره و حمد الظاهر بالکریم حمد الباسط بالحدوده الذی لا تنقص خرائته و لا یزیده کثره العطاء الایود و کرماته هو الغیر الوهاب اللهم انی اسئلك فلیا من کثیر مع حاجه لی لبه عظیمه و غناک عنه قدیر و هو عند کثیر و هو عندک سهل بی اللهم ان عفوک عن ذنبی و تجاوزک عن خطیئتی و صفحک عن خطیئ و سترک علی فیج علی و حلتک عن کثیر جری عند ما کان من خطای و عذی اطعنی فی ان اسئلك فالا استوجب منک الذی رقی من رحمتک و اربقی من قدرک

تخیرک و تعلیمک و حاجتک و بدی و اقلی آن فصلی علی فخر و ال محمد و ان تفعل بکذا و کذا ساعتی منسوبت بامام محمد باقر علیه السلام و ان از زوال اذان اللهم ربنا انصنا و العظماء و النور و الکبریا و السلطان و جبرائیل و میکائیل و رافیک و رزقک و علی عبادک علی موجود در رمضان و در ماه هتم دلیل بر بدی و عی

وَعَزَّ فَنَقِي مِنْ اجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَرْغُوكَ اَمِنَا وَاسْتَلَكْ مُسَانَا لَخَائِفَا وَلَا وَجَلَا
مُدَّ لَا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَاعَنِي عَنَيْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ
الَّذِي اَبْطَاعَنِي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ اَرْمُولِي كَرِهًا اَصْبَرَ عَلَى عَيْدِ
لَيْتِمُ مِنْكَ عَلَى يَارَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي فَاُولِي عَيْنِكَ وَتَحْتَجُّبُ اِلَيَّ فَاتَبَعْضُ اِلَيْكَ
وَتَتَوَدَّرُ اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَانِ لِي الطُّوْلُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي الْاُخْرَانِ اِلَيَّ وَالْفَضْلُ عَلَى يَجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجَدَّ
عَلَيْهِ بِفَضْلِ خُصَائِكَ اِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِكَ الْمَلِكِ مُجْرِمِ الْفَلَاحِ مَحْمُودِ
الرَّيَاحِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ دُبَانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جَلَمِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ اَنَانِيَةِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا
يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ زِيَّ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ الْفَضْلُ
وَالْأَنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَّبَ قَهْمِدَ الْجُودِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَيْسَ لَهُ مُنَازَعُ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهُ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَايِدُهُ قَهْمُ بَعِيْرَتِهِ الْأَعْرَاءِ
وَتَوَاضَعُ لِعِظَمِهِ الْعِظَاءُ قَبْلَ بَقْدَرَتِهِ مَا بَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ
أُنَادِيهِ وَيَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْيِيهِ وَيُعِظُمُ النِّعْمَةُ عَلَيَّ فَلَا أَجَازِيهِ فَمَنْ
مِنْ مَوْهَبِهِ هَبْنِي قَدْ أَعْطَانِي عَظِيمَةً مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَبَهْجَةٍ مُوَفِّقَةٍ قَدْ رَازَنِي
فَأَسْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَادْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْنُكَ حِجَابُهُ وَلَا يَخْلُقُ بَابُهُ
وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُجِيبُ أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ
وَيَرْفَعُ الْمُضْطَعِفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَتَخَلَّفُ آخَرِينَ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ
الْمُسْتَضْرَجِينَ مَوْضِعِ خَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ

وَأَسْتَلِكُ بِحُجَّتِكَ الْبَائِسَ
مِنْ نَارِكَ وَأَسْتَلِكُ بِحُجَّتِكَ
جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَيْنِكَ قَائِدَهُ
بَيْنَ بَنِي هَوَىٍّ أَلْحَى أَنْ يَصِلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْوَحِيدِ وَأَنْ
تَقُولَ لَكَ أَوْلَدًا مَاعِزًا
هَفْمُ مَسْلُوبِ مَوْسَى بْنِ
جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا وَأَنْ اِنْ تَارَظَرُ
أَسْتَ نَامِقْدَارِ جَهَارِ كَرَمِكَ
فِي الْأَنْعَمِ بَامِنْ تَكْرَرِ
الْأَرْهَامِ صُورَتُهُ بَامِنْ
تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ وَرُودُهُ
بَامِنْ قَرَبِ عِنْدِ عَالِي خَلْقِهِ
بَامِنْ دَعَاةِ الْمُضْطَرُوزِينَ
وَلِجَالِ الْبَيْدَةِ الْخَائِفُونَ وَرَأَى
الْمُؤْمِنُونَ وَعِبْدَهُ الْكَائِنُونَ
وَمُحَمَّدٌ وَآلِهِ الْخُلُوصُونَ اسْتَغْنَى
بِحُجَّتِهِ تَوَدَّدَ

رَعَدَ السَّمَاءُ وَسُكَّاهَا وَرُجِفَ الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا وَتَمَوَّجَ الْبَحَارُ وَمَنْ بَسَجَ
فِي عَمْرَاهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا نَاهُهَا وَمَا كَانَتْ تُشَدِّدِي لَوْلَا أَنْ هَذَا أَنَا اللَّهُ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَرَزَقْ وَلَا يَرْزُقْ وَلَا يَطْعَمُ وَلَا يَطْعَمُ وَتَمَيَّتُ الْأَحْيَاءُ
وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِسَيِّدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَخَافِظِيكَ وَمُسَلِّمِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجَلَّ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَعْلَى
وَأَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ
مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ سَوْكِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَآخِي رَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ الْكَبِيرِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ وَ
صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِ الرَّحْمَةِ
وَأَمَامِي هَذَا الْحَسَنِ الْحَبِيبِ سَيِّدِي ثَنَابًا هَلِ الْجَنَّةُ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمَلِكِ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفَاءَ الْهَادِيَّ الْمُهَدِّيَّ حُجَّجَكَ عَلَى
عِبَادِكَ وَأَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةٌ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى وَلِيِّ امْرَأَتِكَ
الْقَائِمِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْظَرِ وَحَقِّهِ عَمَلًا تَكْمِلُ الْمُفْرَقِينَ وَأَيَّدُ بَرُوحَ الْفُقَرَاءِ
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكْنً لَهُ دِينُهُ الَّذِي نَصَبْتَهُ لَهُ أَبَدًا
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ آمَنًا بَعْدُكَ لَا يَشْرُكَ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزَّنِي بِهِ وَأَنْصُرْهُ
وَأَنْصُرْنِي بِهِ وَأَنْصُرْ عَزْرًا وَاقِعْ لَهُ فَخَابِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

أَنْصُرْنِي بِهِ وَبِحُجَّتِ مَوْسَى بْنِ
جَعْفَرٍ عَلَيْكَ وَأَنْصُرْنِي بِهِ
الْبَيْتِ وَأَقْدِمْهُ مَعِي بَيْنَ يَدَيْ
هَوَايَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ وَأَنْ تَقُولَ لَكَ
كُنْ أَوْلَدًا مَاعِزًا
مَسْلُوبِ مَوْسَى بْنِ
الرِّضَا عَلَيْهِمَا وَأَنْ اِنْ تَارَظَرُ
جَهَارِ كَرَمِكَ بَعْدَ زَهْرَتِكَ
نَامِقْدَارِ جَهَارِ كَرَمِكَ
بِأَخِي حَسَنِ أَعْطَى بِلَا خَيْرٍ
سُكَّالِ بَامِنْ أَضَاءِ بَائِسِهِ
خَوْفِ النَّهَارِ وَالْخَلَمِ بِ
خَلَّةِ اللَّيْلِ وَرَأَى أَوْلِيَاءَهُ
وَأَبِلَ التَّكَلُّفَ وَرَأَى أَوْلِيَاءَهُ
كَلَمَ بَامِنْ عَلَاةِ التَّمَلُّقِ
تَوَدَّدَ وَالْأَرْضُ خَوْفُهُ وَ
الْشَّرُّ وَالْغَنَاءُ قَهْمُهُ
بِلَا وَاسِعِ

نصیرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يتخفى بشي من الحق مخافة
احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تغزها الاسلام واهله
ونذل بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة
الى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا والاخرة اللهم ما عرفنا من الحق
فجعلناه وما قصرنا عنه قبلناه اللهم به شغبتنا واشعب به صدقنا
وارتق به قنصنا وكثرت به فلتنا واعز به ذلنا واغن به غائلنا واقض به عن
مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خللنا ولبس به عسرنا وبفض به وجوهنا وفك
به أسرنا وانج به طلبتنا وانجز به مواعيدنا وانجج به دعوتنا واعطنا به
سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والاخرة اماننا واعطنا به قوت رغبتنا باخبر النور
واوسع المعطين اشف به صدورنا واذهب به غمظ قلوبنا واهدنا به لما اخلت
فيه من الحق ياديك انك تهدي من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على عدوك
وعذونا به الى الحق امين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك علينا الى
وعيبه ولينا وكثرة عدونا وفلة عدونا وشدة الفتن بنا وظواهر الزمان
علينا فصل على محمد وآله واعنا على ذلك بفتح منك نجلة وبصر تكفيته و
نصر نغز وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجل لناها وغايبه منك
تلبسناها ورحمتك با ارحم الراحمين وازدقم در شهر شب بخواند اللهم برحمتك في
الصالحين فادخلنا وفي عليين فارفعنا وبكاس من معين من عين سليل
فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فز وحننا ومن اولدان المخلدين كاتهم لؤلؤ
مكون فاحد منا ومن ثمار الجنة والحور الطير فاطمنا ومن ثياب السندس
والحرير والاشبر فالبسنا وليلة القدر ورحم ببيتك الحرام وقتلا في

نور اشک بنی عیاز مود
الرضا علیما السلام وایده
بن بدی خواجی ان نصی
علی محمد وال محمد وان
تعلی لکن او کذا ساع
هم منوبت بجنون
امام محمد فی علی السلام و
ان از نماز عصر است نادر
ساعت بعد مکه یامن
دعاه المضطرون فاجابهم
والجالبه الخافون
فاسمهم وعبد الطائفون
شکرهم وشکره المؤمنون
فجاءهم واطاعوه فقصم
نیته فاعطاهم وثنا
قلوبهم وامن شکره فی
جعل الله منینا

سبيلك فوق لنا وصالح الدعاء والسئلة فانجبت لنا وادجعت الاول
والاخرين يوم القيمة فارحمنا وراثة من النار فاكتب لنا وفي جهنم فلا تغلنا
وفي عذابك وهوانك فلا تبثلنا ومن الزقوم والضريع فلا نطعمنا ومع الشياطين
فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبتنا ومن ثياب النار وسراويل الفطران
فلا تلبسنا ومن كل سوء بالا اله الا انت بحق لا اله الا انت فجتنا به من جهنم
صاود عتبت روايت که در شهر شب رمضان بخواند اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما تقضي و
تقدر من الامر الخوم في الامر الحكيم من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكبير
من حجاج بيتك الحرام المبرور رحمتهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عن
سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري في خير وعافيه و
توسع في رزقي وتجعلني ممن تنصر به لدينك ولا تبدل بي غيري
چهاردم در ان شب الصالحين است که در شهر شب ماه رمضان بخواند اعوذ بجلال الله
الکریم ان ينقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من ليلتي هذه ولك قبلتي
او ذنب تعدي عليّ بازدقم شيخ كنعني ورحا شبة بلدا لمن از سبدن باقي نفل کرده كه قوت
متجست است در شهر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حد و توحید سه مرتبه و چون سلام
داد بگوید سبحان من هو خفيظ لا يغفل سبحان من هو رحيم لا يعجل سبحان من هو
قاهر لا يهوي سبحان من هو داهر لا يلهو پس بگوید سبحان اربع را هفت مرتبه پس بگوید
سبحانك سبحانك سبحانك با عظيم اغفر لي الذنب العظيم پس ده مرتبه صلوات بفرست
بر پیغمبر زال او علمه السلام کیسه این دو رکعت نماز را بجا آورد و یا مرزد حق تعالی از برای او هفتاد
هزار کلمه الخ شازدقم در خبر است که هر که در شهر شب از ماه رمضان سوره انا فتحنا در نماز متوجه بخواند
ان سال محفوظ بماند و بدانکه از اعمال که در شهر شب ماه رمضان متجست است بجا آورده شود هزار رکعت
نماز است در مجموع اینها که مشایخ و اعظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بان اشاره
نموده اند و اما کیفیت بجا آوردن ان پس حادث در باب ان مختلف و آنچه موافق روایت ابن ابی

اشک بنی عیاز مود
علیما السلام وایده
بن بدی خواجی ان نصی
علی محمد وال محمد وان
تعلی لکن او کذا ساع
هم منوبت بجنون
امام محمد فی علی السلام و
ان از نماز عصر است نادر
ساعت بعد مکه یامن
دعاه المضطرون فاجابهم
والجالبه الخافون
فاسمهم وعبد الطائفون
شکرهم وشکره المؤمنون
فجاءهم واطاعوه فقصم
نیته فاعطاهم وثنا
قلوبهم وامن شکره فی
جعل الله منینا

وَكُلِّ مَنِكَ قَدِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
إِبَائِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ إِبَائِكَ كَرَمَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِبَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَحْدَهُ
وَجَبْرُوتٍ وَحْدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ
بِمَهْرٍ جَابِتٍ كَمَا دَرَى زَيْدُ خَدَّاءِ بَطْلِبُكَ الْبَتَّةَ بِرَأْوَدَةٍ سَتَ جَهَارِمْ دَرِمْ صَبَاحَ شَيْخٍ اسْتَكْرَاهَتْ
كَرْدَهُ بُوْحَمَزَةَ ثَمَالَةَ كَهْضَرِ أَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ دَرْمَاهُ رَمَضَانَ بِبَشْتَرِ أَزْشَرِ نَمَازِ مَكْرِدِ وَبُجُورِ
مِشْدَانِ عَاطِفِ نَدِ الْهَيْ لَئِي تُوَدِّعُنِي بِعَقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ أَنْ لِي الْخَيْرُ
يَا رَبِّ وَلَا يُوْجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ أَنْ لِي الْخَيْرُ وَلَا تَسْطَاعُ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَمَلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبِّ وَأَجْزَلَ عَلَيْكَ وَلَوْ رُضِيَكَ
خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِكَوْنِهِ أَنْتَ تَقْطَعُ شُودَ بَيْتِ عَرْفَتِكَ وَأَنْتَ
دَلَّيْنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاؤُهُ
فَيُجِيبُنِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ
كُنْتُ بَحِيلًا حِينَ يَسْتَفْرِضُنِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَادِيَهُ كُلُّ شَيْءٍ بِحَاجَتِي وَأَخْلُو
بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِيَسْرِيَ بَغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ
وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَنْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَلَّمَنِي الْبَتَّةَ فَأَكْرَمَنِي قَدْ لَمْ يَكْلَمْ لِي إِلَّا النَّاسَ
فَيُهَيِّئُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَلَّمَ عَنِّي حَتَّى
كَانَ لِي لَا ذَنْبَ لِي فَرِيَّةً أَحَدُ شَيْءٍ عِنْدَكَ وَأَحَقُّ بِحَدِّكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْمَطَالِبَ لِي لِيَنْتَهِيَ مُشْرَعَةً وَمَنَا هِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَالْأَسْئَةَ عَانَةً بِفَضْلِكَ
لِي مِنْ أَمْلَكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ مَفْتُوحَةً وَاعْلَمْ أَنَّكَ

بَدِي خَوَاجِي أَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
تَقْضِي لِي كَذَا وَكَذَا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَيُّهَا الْأَمْرُ الْبَيْنَ الْأَمْرِ
بِطَاعَتِهِمْ وَأَوَّلِي الْأَرْحَامِ
الَّذِينَ أَمَرْتُ بِصَلَاتِهِمْ وَ
تَعَوَّذُ بِهِمْ وَالْمَوْلَى إِلَى الدِّينِ
أَمْرٌ يَسْرُ فَيَنْجِيهِمْ وَأَهْلُ
النَّبِيِّ الَّذِينَ أَزْهَبَتْ عَنْهُمْ
الرَّحْمَتُ وَظَهَرَتْ عَنْهُمْ الظُّلُمَةُ
أَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي
كَذَا وَكَذَا عَلَامَةً عَلَيَّ
وَبِسْمِهَايَ مَعْتَرِدُ خَيْرُ
أَعْلَى جَعْفَرِ صَادِقٍ

لِلرَّاحِمِ بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلْمُتَوَقِّينَ بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَأَنْ فِي الْهَيْفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عَوَضًا مِنْ مَنِّعِ الْبَاحِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي بَدِي الْمُسْتَأْثَرِينَ
وَأَنْ الرَّا حِلَّ لَيْتَ قَرِيبًا لِمَسَافَةٍ وَأَنْتَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ تَحْبِبَهُمْ
الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ
بِكَ اسْتِغَاثَتِي قَبْدَ غَائِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِغْثَافٍ لِاسْتِغَاثَةٍ مِنْهُ وَلَا اسْتِجَابٍ
لِعَقُوبَتِكَ عَنِّي بَلْ لِيَقْنِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَجَاجِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَبِشَيْءٍ مَعْرِفَتِكَ مِنْ أَنْ لَا رَبَّ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْتَلَوْا
مِنْ فَضْلِهِ إِنْ أَنْتَ اللَّهُ كَانَ بِكَرَمٍ وَجْهًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ بِأَسَدِي إِنْ نَأْمُرُ بِالْشُّوَالِ
وَنَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمُنَانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
يَتَحَيَّرُ رَأْفَتِكَ الْهَيْ لِي تَبْدِيْنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوْهَتْ بِأَسْمِي كَبِيرًا
فَمَا مِنْ رَبٍّ بَنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعْمِهِ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ
وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمُولِي دَلِيلِي عَلَيْكَ وَجِي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ
دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَمَا كُنْتُ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ بِأَسَدِي بِلِسَانٍ
قَدْ أَخْرَبَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ أَنَا حَيْكَ بِقَلْبِي أَوْ بَقَاهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا
رَاغِبًا رَاغِبًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مُوَلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمَعْتُ
فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ خَجِي يَا اللَّهُ فِي جَوَائِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ إِيْبَانِي مَا تَكُونُ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ فَلَا حِيَابِي رَأْفَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَحْبِبَ بَيْنَ دَيْنٍ وَدَيْنٍ مُنْبِي فَيَقْضِي رَجَائِي وَنَمْنَعُ
دُعَائِي بِالْخَيْرِ مِنْ دَعَا دَائِعٍ وَأَفْضَلَ مِنْ رَجَاءِ دَائِعٍ عَظُمَ يَا سَيِّدُ أَمْلِي وَنَاءَ عَلَيَّ

مَنْفُوكَ حَتَّى مَجَانَّةً وَنَمْنَعُ
دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
وَرَوْحُو دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
بَادِيكَ دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
أَزْوَاجُكَ دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
وَرِجَالُكَ دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
أَنْتَ تَأْخُذُ بِمَنْزِلَتِي مِنْ
كَرَمٍ نَجِيدٍ وَنَجِيدٍ خَلْقًا
بِأَخْلَاقِكَ الْبَتَّةَ خَلْقًا
خَلْقًا أَوْ رَأْوَدَةٍ وَرَأْوَدَةٍ
خَلْقًا وَرَأْوَدَةٍ بِلِسَانِي
شَيْءٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
كَرَمًا وَتَمْنَعُ وَتَمْنَعُ كَرَمًا
كَرَمًا وَتَمْنَعُ وَتَمْنَعُ كَرَمًا
نَاعِمًا دَرِمْ سَاعَاتٍ وَدَرِمْ سَاعَاتٍ
وَأَجْوَادَ مَسَائِرِ خَوَاجَتِي
* (أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
إِلَهَ الْإِنْسَانِ)

الظريد الذي اوتيه انا يا رب الذي استجيت في خلاه ولم اذافيك في الملاء
 انا صاحب الدنيا والهي العظمى انا الذي على سبيله اجزي انا الذي عصيت جبا
 السماء انا الذي اعطيت على معاصي الجليل الرشا انا الذي حين يثرت بها
 خرجت اليها اني انا الذي مهلتني قمار عوبت وسرت على فتا استجيت و
 عملت بالمعاصي فعدت من عفتني من عبتك فبا بالبت فيجلبك امهلتني و
 يترك سرتني حتى كانت اغفلتني من عقوبات المعاصي جنتني حتى كانت
 استجيتني اهي لم اعصيت حين عصيتك وانا يربوبيتك جاحد ولا يامر بك
 مستخف ولا لعقوبتك متعرج ولا لوعيدك منهاون لكن خطيت عرفت و
 سوت لي نفسي غلبني هواي واعاني عليها شقوني وغرتني يترك المرح على فقد
 عصيتك وخالفك يجهد قالان من عذابك من يستفيدني ومن اند الحما
 غدا من يخلصني ويصل من اتصل ان انت قطعت حبلك عني فواسوا انا على ما
 احصى كما بك من علي الذي لولا ما ارجو من كرمك وسعة رحمتك وهبك انا
 عن النوط لقطت عند ما اند كرها باخبر من دعاه داع وافضل من رجاء
 اللهم بين مة الاسلام اوتسل اليك ومحرمة القرآن اعتمد اليك ومجي
 النبي الاتي القرشي الهاشمي الهامتي المكنى المدني ارجو الزلفه لك
 فلا توجس استيناس ايمان ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد يواك فان قوما امنوا
 بالسنيهم ليحفظوا به دناهم فادركوا ما املوا وانا امثالك بالسنينا وقلوبنا
 لعقوعنا فادركنا ما املنا وثبت رجائنا في صدورنا ولا نزع قلوبنا بعد
 ان هدت بنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب قوعرتك لوانهم
 ما يرحم من بابك ولا كففت عن تملقك لما اهتم قلوبهم من العرفه بكرمك

ماد فاعلم ان ربك انا
 كخبر رسول صلى الله عليه
 واله في روز قضاة من ربك
 استغفر الله وهما ربك
 اوتوب الى الله ودر كلف
 واما الشيخ طوسي بسند معتبر
 رواه في كتابه
 رسول صلى الله عليه واله
 من كره در خدمت من ربك
 لا اله الا الله الملك الحي
 اليين امان بالبدار فضل
 ورحمت بر تو انك و
 رواه او در درهات
 بر دنا وگوده شود در زمانه
 لا اله الا الله الحي اليين
 است در ثواب الاعمال
 حاس ورفعي من ربك روايت
 كره اندر قبط راوند در
 دعوات خود روايت
 كره

وسعة رحمتك الى من يذهب العبد الا الى مولاه والي من يلجئ المخلوق الا
 الى خالفه اهي لو قرنتني بالاضيق ومنعني سببك من بين الاشهاد وذلك
 على فضايح عيون العباد وامرتني الى النار وحلت بيني بين الابرار فاطقت
 رجائي منك وما صرفت ثاميلي للعفو عنك ولا خرج حبك من قلبي انا لا
 اني بادبك عندك ويترك علي في دار الدنيا سبدا اخرج حب الدنيا من قلبي
 واجمع بيني وبين المصطفى والخير منك من خليفك وخاقر النبيين محمد صلى الله
 عليه واله وانقلني الى درجة التوبة اليك واعني بالبكاء على نفسي فقد
 افنت بالتسوية الامال عمري قد تركت منزلة الايبين من خبره فمن يكون
 اسوء حالا مني انا نقلت على مثل خالي الى قبره لم امهده لرفدتي ولم
 افرشه بالعل الصالح ليصحبني وما لي لا ابكي ولا ادري الى ما يكون مصيره
 واري نفسي بخار غني انا بي بخايلني وقد خففت عند راسي اخيعة الموت فماله
 لا ابكي ابكي لخروج نفسي ابكي لظلم قبره ابكي لضييق الحجاب ابكي لثواب منكر
 ونكير انا بي ابكي لخروجي من قبري غرابا ناديا حاملا ثقلي على ظهري انظر حرة
 عن يميني واخرى عن شمالي اذ الخلائق في شان غير شاني لكل امرئ منهم
 يومئذ شان بخيبه وجوه يومئذ منفرة ضاحكة منبشرة وجوه يومئذ
 عليها غبرة رهفها قرة وذهله سبدي عليك معولي معمدني ورجائي و
 توكل في رحمتك تعلفني تصيب رحمتك من تشاء وهدي بكرامتك من تحب
 فلك الحمد على ما نفقت من لشرك قلبي ولك الحمد على بطلاني افيلساني
 هذا الكمال اشكرك امرغاية جهدي في عملي رضيت وما قد رلياني باربي
 في جنب شرك وما قد رعملي في جنب نعت واخسانك اهي ان جودك

از حضرت امام رضا عليه السلام
 حضرت رسول خدا صلى الله عليه
 واله فرمود كه هر كه خواهد كه
 او را از ناره او بجاهد بن در
 ملك اعلى شود بايد كه حاجت
 اين دعا بخواند اگر حاجت
 باشد باز در وقت و اگر
 باشد باشد بر او غالب گردد
 باشد باشد باشد باشد
 و اگر غنى مى باشد باشد
 زانكه در داند ما از هفت
 امان بالا رود و ناله شود
 محفوظ بر اى و نوشته شود
 (ابن دعا)
 سبحان الله كما ينبغي له ولا
 الحمد لله كما ينبغي له ولا
 الله الا الله كما ينبغي له ولا
 والله اكبر كما ينبغي له ولا
 ولا حول

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ بُحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ النَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيَسْجِ الرِّعْدُ بِحْدِهِ وَ
الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ
بِشْرَافٍ بَدَى رَحْمَتِهِ وَيَنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَةٍ وَيَنْشِئُ الثَّيَابَ بِقُدْرَتِهِ
وَيَقْطَعُ الْوُرُودَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْرُبُ عَنْهُ شَيْءٌ ذَرَّةً فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٤ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ
السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِعَقْدِ عِلْمٍ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكَ مَنْ أَسَرَ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُخْفٍ بِاللَّيْلِ قَارِبُ النَّهَارِ لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَغْضُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُفْرِغُ الْأَرْحَامَ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُتَمَيَّنٍ ٥
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ النَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ يُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ وَيَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ

ندید و گوشت نشین باشد
موت کند که شش و ریه در مجامع
بزرگ نماز را بطلان دهد و کلام
در روز نیت باشد دعا و ذکر
نیت بلکه فرموده چون نماز
شد از نماز بگو سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ الْكَبِيرِ وَلَا تَحُولُ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
روز نیت ماه رمضان
که اگر کسی در روز نیت از نماز
رکعت نماز نیت از دست ببرد
هر روز رکعت سلام بگوید
رکعت از هدیه حضرت رسول
صلی الله علیه و آله بکند و چهار
رکعت دیگر از هدیه حضرت
فاطمه صلوات الله علیها در روز
و هدیه حضرت امیرالمومنین
صلوات الله

وَيُعْزِمُنْ يَشَاءُ وَيُنْزِلُ مَنْ يَشَاءُ بِدَاكِ الْخَبَرِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فِي النَّهَارِ وَتَوَكَّلْ فِي اللَّيْلِ تَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ
تَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٦ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ
اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى
وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَنْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٧
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ النَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَحْصِي مَدْحَتَهُ الْفَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِالْأَشْءِ
الْشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَشَى عَلَى
نَفْسِهِ وَلَا يَحْطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ٨ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ
اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ النَّوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى
سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلْجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ

سلام علیه گرداند و بخند
موت و زان صفت را بجا آورد
بکند و هدیه امام کند و نیت
انها را آنکه در روز نیت چهار
رکعت کند و هدیه امام حضرت
صادق علیه السلام گرداند و باز در روز
صادق علیه السلام رکعت کند چهار
جمع هشت رکعت حضرت رسول
جمع از هدیه حضرت رسول
رکعت از هدیه دیگر هدیه حضرت
فاطمه سلام الله علیها گرداند
در روز نیت چهار رکعت هشت
حضرت امام موسی علیه السلام کند
مخمسین هر روز چهار رکعت نماید
بکند از هدیه امام عسکری
تبریز از هدیه امام عسکری
رکعت از هدیه امام عسکری
الله و صبر گرداند یا این در روز
آن که رکعت نمازها اینها
بخواند اللهم

اِمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ الْعَذَابِ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ ^{شريك في ذنوبه} اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلٰى مُوسٰى بْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ
 الْعَذَابِ عَلٰى مَنْ شَرِكَ ^{ظلمته} فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسٰى اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ
 مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ الْعَذَابِ عَلٰى مَنْ شَرِكَ ^{ظلمته} فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ الْعَذَابِ
 عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ
 مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ الْعَذَابِ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ
 الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ الْعَذَابِ عَلٰى مَنْ شَرِكَ ^{شريك في ذنوبه} فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلٰى الْخَلِيفَةِ مِنْ بَعْدِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَاْدٍ مِنْ عَاْدَاهُ وَصَاحِبِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى الْقَاسِمِ وَالظَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُفْعَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَالْعَنْ مَنْ اَذَى نَبِيِّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ
 اَذَى نَبِيِّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِيْ اَهْلِ
 بَيْتِهِ اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاصْطَرَفْ
 عَلٰى الْحَقِّ فِي السَّيْرِ وَالْعَلَايَةِ اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اَعْدَائِهِمْ وَوَرِثِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا
 وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِاسِ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ اَبْتَةٍ اَنْتَ اخْتَرْتَهَا
 اِنَّكَ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا سُبْحَنَ ظَاوَرِ فَرْوَدِهِ وَمَكُونِهِ بِاَعْدَائِهِ فِي كَرْبِيِّ وَبَا
 صَاحِبِي فِي شِدْدَتِي وَبَاوَلِيٍّ فِي نَعْبَتِي وَبَاغَايَتِي فِي رَغْبَتِي اَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ
 رَوْعَتِي الْمَقْبِلُ عَوْرَتِي فَاعْفِرْ لِيْ خَطِيئَتِي بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَمَيِّكُوْنِ اَللّٰهُمَّ
 اِنِّيْ اَرْعُوكَ لِهَيْمٍ لَا يَفْرَجُهُ غَمْرُكَ وَلِرَجَاءٍ لَا تَنَالُ اِلَّا بِكَ وَلِكُرْبٍ لَا يَكْنِضُهُ
 اِلَّا اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تَبْلُغُ اِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ لَا يَفْضِيْهَا اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ فَمَا كَانَ

مهرند همان ساعت از ملک
 بوی قرآن میباید که بوی
 دجله و فتنی بفرار از دست
 دهد تا در غایت حضور و عطا
 کند نماز را که از بعد از آن
 زبان طلوع میکند حسان
 و با لاله در شود از او چهل
 درجه مؤمنان بود که کف می
 این نماز را بهین بگفت نقل
 کرده بی از آن فرموده که در
 بعض کتب دیدم که در رکعت
 اول بعد از حمد آیه الکرسی
 بگویم و بگوید درم بید
 بخواند و علامه مجلسی در
 زاد المعاد فرموده که هر کس
 فراموش نکند در رکعت
 ایشان از اعمال خیر که ناله
 و از جانب فرزند آن و چون
 و برادران مؤمن میبرد و از
 و لسان ایشان را

مِنْ شَأْنِكَ مَا أَدْنَتْ لِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
سَيِّدِي لِأَجَابَةِ لِي فِيهِمَا رَعْوَتُكَ وَعَوَائِدُ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاهُ فِيمَا فَرَعْتُ
إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تُبْلَغَنِي وَ
تَعْنِي وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْأَجَابَةِ أَهْلًا فَإِنَّ الْفَضْلَ وَرَحْمَتَكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَلْتَعْنِي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمِي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَمِّي وَتُكَفِّفَ كُرْبِي وَتُعْجِزَ رَجَائِي وَرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ
إِنَّكَ تَسْمِعُ الدُّعَاءَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ جَاهِدُ وَنَهْ شَيْخٌ وَبَسْمُكَ مُؤَدِّدُ رُوحٍ وَزَيْجَانُ اللَّهِ تَهْمُ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَأُضِلُّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامُّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
رِزْقَكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَاكَ بِأَهْنَاهِ وَكُلِّ عَطَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَاكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ
إِحْسَانِكَ حَسَنُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَرَسُولِكَ
الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَنَجِّيكَ دُونَ خَلْفِكَ وَنَجِّيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَجِّيكَ بِالْصِدْقِ
وَجَبِّكَ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشِيرِ وَالنَّذِيرِ السَّارِحِ الْمُنِيرِ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الدِّينِ اسْتَخْلَصَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
جَبَّتْهُمْ عَنْ خَلْفِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الدِّينِ يُبَيِّنُونَ عَنْكَ بِالْصِدْقِ وَعَلَى رُسُلِكَ
الدِّينِ خَصَّصَهُمْ بِوَجْهِكَ وَفَضَّلَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الدِّينِ أَدْخَلَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَمَّةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَاءِكَ

باید دعا کرد و بعد از نماز هاله
فرضیه و در ماه شریفه
باید دعا کرد و اعمال خیر برای
ایشان بعمل آورد و در زیارت
که با فرزند که در حال حیوة بود
و مادر عاقل ایشان باشد و بعد
از فوت ایشان نیکو کار کرد
بسیار اعمال خیر که از برای ایشان
بعمل آورد و مادر نیکو کار
در حال حیوة پدر و مادر ایشان عاقل
باشد و بعد از فوت ایشان عاقل
گردد بسیار آنکه اعمال خیر که باید
از برای ایشان بعمل آورد که
بجمل آورد و عده خیرات برای
پدر و مادر و سایر خویشان
آنکه قرض ایشان را از حق
طلبان از حقوق
خدا

الطهْرَيْنِ وَعَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانِ
خَازِنِ الْجَنَانِ وَعَلَى مَلَائِكَةِ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَمِينِ حَمْدَهُ
عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَافِظِينَ عَلَى الصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ
بِهَا عِبَادُكَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلَ الْأَرْضِينَ صَلَوةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً وَآيَةً
نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بَيْنَ أَهْلِ الْفَضْلِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنِ النَّبِيِّ
اللَّهُمَّ وَاعْطِ مُحَمَّدًا أَصْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُمَّ مَعَ كُلِّ رُفْعَةٍ رُفْعَةً وَمَعَ كُلِّ وَبِيلَةٍ وَبِيلَةً
وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا تُعْطِي مُحَمَّدًا وَاللَّهُ يَوْمَ الْفَيْضِ أَفْضَلَ
مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا أَصْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ
أَذَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مُجَلِّسًا وَافْتَحْهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنِيْرًا وَاقْرَأْ لَهُمْ الْبَيِّنَاتِ
وَسِيْلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ شَفِيعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَجْمَحَ سَائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ
الْمَحْمُودَ الَّذِي يُعْطِي بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَأَنْتَ الَّذِي أَنْتَ أَصْلَى
عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَنْصَحَ صَوْنِي وَتُجِيبَ دَعْوَانِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَضَعَنِي
عَنْ ظُلْمِي وَتُنَجِّنِي مِنْ ظُلْمِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُنْجِرَنِي مِنْ أَعْدَائِي وَتُقِيلَ عَثَرَتِي وَتَغْفِرَ
ذُنُوبِي وَتَغْفُو عَنِّي جُزْئِي وَتُقِيلَ عَلَيَّ وَلَا تُغْرِضْ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِنِي
وَلَا تُبْتَلِيَنِي بِقُرْزَقِي مِنَ الرِّزْقِ أَطْيَبَهُ وَأَوْسَعَهُ وَلَا تُخْرِجَنِي مِنْ بَارِيٍّ وَأَقْصِ عَنِّي
وَضَعْ عَنِّي وَزْرِي وَلَا تُخْلِفْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ بِأَمُولِي وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ دَخَلْتَ فِيهِ
مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدِ وَآخِرَ حَيٍّ مِنْ كُلِّ نَوْءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ بِرِسْمِهِ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرِسْمِهِ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ فَلْيَلَا مِنْ كَثِيرٍ مَا

وخلق برای گرداندن روح و مبارک
عبداللہ کہ از ایشان فوت شد
باشد سببی کند پیغمبر را
تبع عباد آورد و در حدیث
منقول است حضرت صادق علیه السلام
در هر شب از برای فرزند خود
خود در رکعت برای پدر و مادر
در رکعت نماز می کند
در رکعت اول تا آخر آن
می خوانند و بلند می خوانند
صادق علیه السلام می فرماید که
باشد که بت در تنگدستی
بوده باشد و حقال باور
دهد و تنگ از او در آید
باور کند این فرج که تو را
داد بسبب نماز است که فلان
را در قومی و آن تو کرد
را در رسید و دست را در
کرد فرمودی نماز شب را می توانی

بِإِلَهِهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيرٍ وَهُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ
فَأَمِّنْ عَلَى يَدِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ بِحَمْدِ خَازِنِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي وَجُونَ طَوْلَانِي بِحَمْدِ خَازِنِ
الْأَزْدِ كَرَّمَ دَهْرَهُ طَالِبْتُ بِاقْبَالِ بَارِئِ الْمَعَادِ رَجُوعَ كَدِّ شَيْخٍ مُفِيدٍ دَرَكِ مُفِيدَةٍ وَابْتِكَرَهُ
از نفع جلیل علی بن عمر را از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که متعب است آنکه بیمار بگوید در هر وقت از شب
و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر باذان الندی کان قبل کل شیء فر خلق کل شیء فر یغنی و یغنی
کل شیء باذان الندی لیس کثیره شیء و باذان الندی لیس فی السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرْضِ
السُّفْلَى وَلَا فَوْقَ هُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا يَنْتَهِنُ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُكَ لَكَ الْحَمْدُ لَا يَقْوَى
عَلَى احْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ صَلَوةً لَا يَقْوَى عَلَى احْصَائِهَا إِلَّا
أَنْتَ هَفْشِ شَيْخٍ كَعْنِي دُرِّدَلَا مِنْ وَصْبِاحِ از اخبار رسیدن باقی نقل کرده که هر که بخواند این دعا
را در هر روز ماه رمضان یا هر روز در حلال کاهان چهل ساله او را اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ
الَّذِي تَزَلَّتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ أَزْزَقْنِي حَاجَتِي بِبَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ هَفْشِ دَهْرِهِ وَرَضْمِ رَبِّهِ ذَكَرُوا بگوید که محدث فیض و خلاصه الاذکار
ذکر فرمود سبحان الضار النافع سبحان الفاضل سبحان العلی الاعلی سبحان من و سبحان
سبحانه و تعالی هفش مفید در موقعه فرموده و از سن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا
است در هر روز صد مرتبه و اگر **مطلب بی قیوم** زناد و فرستاد افضل است
در اعمال مخصوص شب و روز **شب اقل** ماه مبارک رمضان است
در آن چند عمل اول آنکه طلب هلال کند و بعضی است هلال انباء را واجب انشاءند و هر چون
رویت هلال کرد یا شاد هلال نکند بلکه در بقیه کند و در نماز یا بلند کند خطا کند هلال را
و بگوید رَبِّی وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْلهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ

فرمود که شب شاد میشود و فرج
می آید بدعا و استغفار و ذکر
اوکت یا خیر از آن شاد میشود
هدیه که از او بزرگ و فرمود که
بیت را داخل شود در وقت نماز
و روز و پنج و صدق و سایر
خیر دعا و ثواب آن اعمال برای
کیسه کرد و بزرگ و هر روز
نوشته میشود و در حق و بیتی
که هر که از مسلمانان برای بیتی
عمل یا حجی کند خدا ثواب آنرا
مضاعف بگوید و در روز و بیتی
عمل مضاعف بگوید و در روز و بیتی
و از شد است که هر که
بیت بیتی نصیحت بکنند حق
تعالی جزای آنرا می نماید که با فضل
هر آن ملک بنده قبل از مرگ
می بخشد و در وقت از دنیا
نعمت الهی و هر یک
باز بگوید

[illegible]

بِأَفْئِلِ الْأَصْبَاحِ وَجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَاً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَاناً بِأَعْيُنِ بَآعِلِيمٍ
بِأَذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ بِأَنَّ
اللَّهَ بِأَرْحَمِ بَآلِلِهِ بِأَفْرَدٍ بِأَوْتَرُ بِأَلَّهِ بِأَظَاهِرُ بِأَبَاطِنُ بِأَحْيُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاؤُ اسْأَلْتُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّسَلَةِ فِي الْعُدَاةِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
أَحْيَانِي فِي عَلَيِّينَ وَاسْمِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَّتَا بُشَايَرِيهِ فَلْيَبِي إِيمَانَانَا
بِهَذِهِ بِالثَّانِي عَنِّي وَرَضِي بِمَا قَمَمْتُ لِي الْإِنْفَاءُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَفِي نَاعِدَاتِ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا زَكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ

(بِغَايَةِ شَبِّ بَيْتٍ وَبَيْتٍ)

بِاجْعَلِ لِلْبَيْتِ لِبَاءً وَالتَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ أَوْنَادًا يَا اللَّهُ
يَا فَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَنْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرُ يَا وَالْآلَاءُ اسْتَلَكْتُ أَنْ
نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَمْرِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي الْعُدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشَّهَادَةِ وَآخِائِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسْمَائِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِعَيْنِي بِنَا شَرِيهَ قَلْبِي

وَيُؤْتِيهِمُ الْإِلَهَ أَنْ اللَّهُ
يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَالْعِبَادُ هُمْ أَتَمُّ بِرِجَالِكُمْ
بِجَوَادِ ۚ فَاذْرُوعُ عُرْسٍ وَدُخَانِي ۚ
أَزْهَقُ صَادِقَ عِلْمِي مُفَوَّلَ ۚ
كَمْ جَوْنِ دَسْوَارِ بُوْدِ رَوَّكَارِ ۚ
دُرُوكُمُ نَمَازِ بِنِگِ اِرُوقِ ۚ
زَوَالِ بَهْوَانِ دُرُوكُمُ اَوَّلِ ۚ
فَاقْهَ دَقِيقِ هَوَالِهَ ۚ وَرَاشَا
فَتَحَالِكُ فَتَحَابِيْبِنَا مَاوِ ۚ
بَيَضُوكُ اللَّهُ نَضْرَ اَعْرَازِ ۚ
وَدُرُوكُمُ دُرُوقِ فَاقْهَ رَقْلِ ۚ
هُوَالِهَ اَحَدُ ۚ وَالْوَلَّ شَرْحِ ۚ
وَابِنِ نَمَازِ جَبْرِ رَسِيدِ اَسْتِ ۚ
نَمَازِ بَرِي ۚ بَارِ شَدَنِ دُرُوقِ ۚ
رَوَابِ اَسْتِ ۚ كَمْ مَرَّةٍ رَزْخُونِ ۚ
رَسُولِ حَلَالِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلدِّ ۚ
دَلَّتْ بَارِ رَسُولِ اللَّهِ مِنْ مَجْلِسِ ۚ
عِبَالِ مَرْدِ مَرْدِ وَحَالِ ۚ
اَسْتِ تَعْلِمُ فَرَمَ اَمْرَ اَدْعَاةِ ۚ
بِجَوَادِ ۚ

وَأَيُّهَا بَذْهَبَ الشَّكَّ عَنِّي وَرَضِيَ عَمَّا قَمِيتَ لِي وَأَنَا فِي لَدُنْهَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْخَرِبِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَىكَ
وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا أَوَّالَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

(دُعَايِ شَبِّ بَيْتِ وَ شَبِّ)

بِاجَاعِلِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ابْتِهِنْ بِأَمْنٍ مَحْأَبَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْ أَبَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِيَتَبَخَّرُوا فَضْلَ امْنِهِ وَرِضْوَانًا بِأَمْفِصِلِ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا بِأَمَّا جِدْ بِأَوْهَابِ
بِأَلَلِهِ بِأَجَوَادِ بِأَلَلِهِ بِأَلَلِهِ بِأَلَلِهِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي التَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَإِخْوَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِغِيَا بُشَيْرِيهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ لَكَ عَنْ قَرَضِيَّتِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي إِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَفِي عَذَابِ النَّارِ رَحِيمٌ
وَأَرْزُقُنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْفِيقَ

لَمَّا وَفَّقَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّالَ مُحَمَّدٍ رَعَا شَيْئًا بَدَأَ بِهِ هَفِيَّةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ

بِأَمَّا ذَ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَائِكًا وَجَعَلْتَ لَثَمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ
قَبْضًا بَیْرًا بِأَذَا الْجُودِ وَالظُّوْلِ وَالْكَبْرِ بَاءً وَالْأَلَا إِلاَّ اللَّهُ الْإِنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَاقِدُ وَسْ بِإِسْلَامٍ بِأَمُومِينَ بِأَمُهِمِينَ
بِأَعْمِهِ بِأَجْبَارٍ بِأَمُتْكَرٍ بِأَلَلَّهِ بِأَخَالِقُ بِأَبَارِئُ بِأَمُصُورُ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ لَكَ
الْأَنَّمَاءُ الْحَسَنُ وَالْأَمْثَالُ الْعُلُوبَا وَالْكَبْرِ بَاءً وَالْأَلَا أَنْتَ أَنْ تَصَلَّى عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَجْعَلَ أَمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَ
إِحْسَانِي فِي عَالَمِينَ وَإِسْمِي مَعْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي نَفْسِيَا بُشَا شَرِيهِ قَلْبِي وَإِيْمَانًا

[illegible]

الرَّاحِمِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اعْنِي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ فَيَأْتِي جَنَّتِي فِيهِ مِنْ هَقْوَانِهِ
وَأَتَامِهِ وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ يَوْفِيكَ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ رُزْهَةً
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةً الْإِبْنَانِ وَأَطْعَامَ الطَّعَامِ وَافْتَاءَ السَّلَامِ وَصَحْبَةَ الْكِرَامِ
بَطُولِكَ يَا مُلْجَا الْأَمِلِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
وَاهْدِهِ فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى مَرْضَانِكَ الْجَامِعَةِ تَجَنَّبَكَ
بِأَمَلِ الْمُتَشَافِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُفَرِّقِينَ بَيْنَكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَاةَ الظَّالِمِينَ
رُزْهَةً اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْأَخَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ التَّخَطُّ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُتَضَلِّينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ
اللَّهُمَّ زَيِّتِي فِيهِ بِالتَّيْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِبِلَاسِ الْفُتُوحِ وَالْكَهَافِ وَ
اجْعَلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَآمِنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا
بَاعِضَةَ الْخَائِفِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَفْذَارِ وَصَبِّرْنِي
فِيهِ عَلَى كَأْسَاتِ الْأَفْدَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصَحْبَةِ الْأَزْوَاجِ بِعَوْنِكَ يَا قَرَّةَ
عَيْنِ الْمَسَاكِينِ رُزْهَةً اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَقْلِبْنِي فِيهِ مِنْ
الْخَطَايَا وَالْهَقْوَانِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْأَفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ
الْمُسْلِمِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاسْخَرْ فِيهِ صَدْرِي
يَا نَابِذَ الْخَائِبِينَ يَا أَمَانَتِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوَاقِفِ
الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَأَوِّنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ
بِأُطْبَحَتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ أَقْبِلْ
فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأُمَالَ يَا مَنْ لَا يَخْتِاجُ إِلَى التَّفْخِيرِ وَالنُّوَالِ يَا غَالِيًا بِمَا فِي صَدْرِي

حاجي باشد وخواهد وازد
شود چهار رکعت نماز گذارد
وخواهد در هر رکعت فاتحه
الکتاب تمام و در عقب نماز
بگوید یا کریم یا کریم یا کریم
یا عظیم یا عظیم یا عظیم
یا اعظم من کل عظیم یا
مسیح الدعاء یا من لا یضره
البلاء و الاثم و الاثر
محمد و الله و ارزوم صل علی
نعمه و فاقنی و منکب فی قل
اعلم عظمه و انت اعلم
حاجی یا من زعم الخ
تغویب من لا یغیبه
قره عین من لا عین
ابوب بعد طول بلائه
یا من زعم محمد ام و من
البنم و الله و من
جبار و من

الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ يَهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَنْفَارِهِ
وَقَوِّ فِيهِ قَلْبِي بِضَبَائِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ أَثَارِهِ بِنُورِكَ يَا
مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْحَارِفِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ حَقِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي
إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْ نِي قَوْلَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِي بَا إِلَى الْحَيِّ الْمُبِينِ رُزْهَةً اللَّهُمَّ
أَفْعَلْ فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَأَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِدَلَالَةِ
الْقُرْآنِ يَا مُنِيرَ التَّكِينِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ لِي
مَرْضَانِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَى سَبِيلٍ وَلَا تَجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنَزَلًا وَ
مَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ أَفْعَلْ فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ
أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَانِكَ وَاسْكِنْنِي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ
جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ نَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ
فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ ائْتِمِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُفِيلَ عَثَرَاتِ الْمَذْنِبِينَ رُزْهَةً
وَهَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا بَرَضْتَكَ وَأَعُوذُ بِكَ بِمَا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ
التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أُطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبَاحًا لِخَاتِرِ أَنْبِيَائِكَ
يَا غَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَرِزْقِي فِيهِ
مَخْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْئُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيْرَ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْبُسْرِ وَأَقْبِلْ
مَعَاذِي بِي وَحُطِّعْنِي الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ بِأَرْوَاقِ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ
اللَّهُمَّ وَفِّقْ حَقِّي فِيهِ مِنَ التَّوَابِلِ وَآكِرْمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلِي
إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا تَغْلُهُ الْحَاجُّ الْمُلْجِئِينَ رُزْهَةً اللَّهُمَّ غَشِّنِي

وخواهد و از د
یا عظیم یا عظیم یا عظیم
یا اعظم من کل عظیم یا
مسیح الدعاء یا من لا یضره
البلاء و الاثم و الاثر
محمد و الله و ارزوم صل علی
نعمه و فاقنی و منکب فی قل
اعلم عظمه و انت اعلم
حاجی یا من زعم الخ
تغویب من لا یغیبه
قره عین من لا عین
ابوب بعد طول بلائه
یا من زعم محمد ام و من
البنم و الله و من
جبار و من

فيه بالرحمة وارزقني فيه التوفيق والعصمة وظهر قلبي من غباها لئله يا
رحماني عباد المؤمنين رويهم اللهم اجعل صياحي فيه بالشكر والقبول على
رضاه ورضاه الرسول محمدا فروع بالاصول بحق سيدنا محمد وآله
الطاهرين والحمد لله رب العالمين مولفك ويدك در نقد پروناجره غاها وعباد
هر يك در كتب عوات مختلف ذكر کرده اند چون روايتش معتبر نميد فمعرض ذكر آنها شدم و در كتاب
روز نبيست و عظمي و كنعني در روز نبيست و نهم ذكر کرده است و موافق مذهب شيعه در روز نبيست

بهم خوانند در روز نبيست **فصل چهارم در اعمال شب عید فطر** که انب باشد انهي

شب اول از جمله ليلي شريفه است در فضيلت ثواب عبادت و اجايي ان احاديث بسيار
وارد شده و روايت شده است که انب که نماز شب قد نبيست و از برای ان چند عملت و لغلت
در وقتيکه غروب کرد افتاب و تم اجاء ان شب بنماز و دعا و استغفار و سوال از حق تعالى و بپوشيد
مجد بتم انکه بخواند در عقب نماز مغرب عشاء و نماز صبح و عقب زعيد الله اکبر الله اکبر لا
اله الا الله والله اکبر الله اکبر و لله الحمد الحمد لله على ما هدانا له الشكر على ما
اولينا چهارم انکه چون نماز مغرب نافله از خواند رسته نماز با سو اسمان بلند کند و بگوید يا ذا
المن والظول يا ذا الجود يا مصطفى محمد و ناصره صل على محمد وآل محمد و اغفر
لي كل ذنبه خصبتك وهو عندك في كتاب مبين بر بجه برود و صدمه تبه در بجه
بگوید انوب الى الله بر هر حاجت که دارد از حق تعالى بخواهد که انشاء الله تعالى بر آورد خواهد
و در روايت شيعه است که بعد از نماز مغرب بجه برود و بگوید يا ذا الحول يا ذا الظول يا مصطفى
محمد و ناصره صل على محمد وآل محمد و اغفر لي كل ذنبه و نبيته
انا وهو عندك في كتاب مبين بر بگو صدمه تبه انوب الى الله بجه برود و بگو صدمه تبه
عبدك و انکه فضيلت بسيار دارد و در بار مخصوص اين شب باب زبانات بايد انشاء الله شتم
ده مرتبه بگوید ذکر يا ذا شتم الفضل را که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بخا آورد در رکعت
نماز يکه در شب اخري ماه رمضان گذشت شتم بخا آورد در رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد

طلب که انشاء الله بر آورد
ايضا نماز حاجت که جماعت
بسيار بار علماء مانند شيخ
مفيد و طوس و سيد بن طاووس
در بگو ان از نظر کرده اند
مخصوصا در وقت عید و کیفیت
ان موافق روز نبيست و کیفیت
است که هر گاه نماز حاجت
در روز عید بخواند و در
جل بس برود و نماز و در
شبه و بجه و بعد از آن
در روز بجه برود و در
شد غسل کن و بجه و در
نظيف بپوش و بجه و در
که بلند ترين با نمازخانه
باشد و در رکعت نماز بخا
آور و در رکعت نماز بخا
بلند کن و بگو اللهم اني
حلت لي حاجتك بغير عسر
و جهد اينگونه

هزار مرتبه توحيد و در دوم بگو صدمه تبه بخواند و بعد از سلام سر بجه بگوید انوب
الى الله بر بگوید يا ذا المن والجود يا ذا المن والظول يا مصطفى محمد صلى الله عليه
وآله صل على محمد وآله و افعل لي كذا او كذا و بخا ان حاجت خود را بطلبد و روايت
که حضرت امير المؤمنين عليه السلام در رکعت زباني گفت بخا بگو و در بجه برود و بگو
بجه ان خداوند يکه جانم بدست قدرت او است هر که اين نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
کند و اگر بعد از بگوهاي يابان نگاه داشته باشد خدا بياورد و در روايت ديگر بخا هزار مرتبه توحيد
صدمه تبه و در شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب نافله ان بايد بخا آورد و شيخ و سيد بعد از ان نماز
ابن دعا و تفكر كنند يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله يا مملك يا الله
يا قدوس يا الله يا سلام يا الله يا مؤمن يا الله يا مهيمن يا الله يا عزيز يا الله يا
جبار يا الله يا متكبر يا الله يا خالق يا الله يا باري يا الله يا مصور يا الله يا عالم
يا الله يا عظيم يا الله يا علیم يا الله يا كريم يا الله يا حلیم يا الله يا حكيم يا الله يا
سمیع يا الله يا بصير يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا جواد يا الله يا ماجد
يا الله يا ملى يا الله يا وافي يا الله يا مولی يا الله يا قاضي يا الله يا سريع يا الله يا
شديد يا الله يا رؤف يا الله يا رقيب يا الله يا مجيد يا الله يا حفيظ يا الله يا
محيط يا الله يا سيد السادات يا الله يا اول يا اخر يا الله يا ظاهر يا الله
يا باطن يا الله يا فخر يا الله يا قاهر يا الله يا رباه يا الله يا رباه
يا الله يا وود يا الله يا نور يا الله يا دافع يا الله يا مانع يا الله يا دافع يا الله
يا فاتح يا الله يا نقاش يا الله يا جليل يا الله يا جميل يا الله يا شهيد يا الله يا شهيد
يا الله يا معيذ يا الله يا حبيب يا الله يا فطر يا الله يا مطهر يا الله يا مملك يا الله
يا مقدر يا الله يا فاض يا الله يا باسط يا الله يا محيي يا الله يا مميت يا الله يا باعش
يا الله يا وارث يا الله يا معطي يا الله يا مفضل يا الله يا منعم يا الله يا حي يا الله

و صدمه تبه و انکه لا فائدة
على قضاء حاجتي غيرك
وقد علمت يا رب انك
تظاهر بفضلك على
تافيتك و قد طهرت
كنا و كذا الجاي كذا و كذا
خود را زد کرد و بگو
عالم غير محلي و بگو
تسليم فاشك يا حي
الذي اقصت على
فكفت و اقصت و على
السموات فانك ترون و على
الارض فانك تلمح و انك
يا حي الذي جعلت عند
محمد صلى الله عليه وآله
و عند علي و الحسن
و علي و محمد و جعفر
و موسى

اَعُوْزُ بِاللّٰهِ اَدْرِكْ بِنَا فِیْ اَمَامَةِ وَاَشْهَدُ نَا اَبَامَهُ وَصَلِّ عَلَیْكَ وَارْدُ الْبَنَّا
 سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ ویدانکه هر ماه در حقه الله در
 رساله اربعه ایام خود در بیان اعمال روز وحوالارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز
 افضل اعمال است واکذا اذاب منون است و همچنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه ورجب افضل است و نیز
 بنابر مؤکد و محثوث علیه است روز آخر ماه سنه رویت و بیست و نهمین روز حضرت امام
 محمد تقی علیه السلام بر هر معصوم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تفریب از فوت مامون گذشت
 بود چنانکه خود آنجناب میفرمود الفرج بعد المأْمُون یُتْلٰی شَهْرًا و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت
 از سوء معاشرت مامون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج و کفایت خود تعبیر نموده چنانکه
 پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولائیت خود نیز چنین بوده و در هر جمعه که از
 مسجد جامع مراجعت میفرموده بهمان حال که عرقدار و غبارلود بوده دستها را بر دگاه الهی بلند میکرد
 و میگفت الهی اگر فرج و کفایت من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعبیر فرما و بپوش
 در غم و غصه بود نا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شصت
 بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود قبرش پیش در بقعه مبارکه کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش
 حضرت امام موسی

فَضْلُ شَمْسِ اَعْمَالِ ثَابِتِ الْحَجَرَاتِ عَلَیْكَ وَاقْتُ
 بدانکه این ماه از ماههای شریفه است و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعین اهتمام عظیم در
 عبادت میکردند و در همه اول ان ايامش ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر آن شده است و در
 ثواب فضیلت و برکت و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مریدینکه عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد
 حق تعالی محبوبتر نیست از این ماه و در این ماه اول روز گرفته اند روز اول این ماه
 که ثواب روزه تمام عمر دارد و در هر خواندن دو رکعت نماز مابین مغرب و عشاء در تمام شهرهای این ماه
 در هر رکعت بعد از حمد بخواند بکرتبه توحید و ایه و اَعْدْنَا مَوْسٰی ثَلٰثَیْنِ لَیْلَةً وَاَتَمَّ نَمَاسُهَا
 بِعَشْرِ فَنَمَ مِیْقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِیْنِ لَیْلَةً وَاَقَالَ مَوْسٰی لِاَخِیْهِ هَارُونَ اَخْلَقْنِیْ فِیْ قُوِّیْ
 اَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ نَابَا ثَوَابِ خَاجَانِ شَرِیْفِ ثَوْبِهِمِ از روز اول تا عصر روز
 عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این عازا که شیخ و استاد حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند

منفی است در عالمی نوزده
 که مقتضای بندگی در این ماه
 و آنکه چنین کی چنانکه
 استغاثه میکنی دعاها و در
 صلوات بر ایشان صلوات
 نماز استغاثه (جمعین)
 که چون خواستی در کمال از
 بگردد از دست خود غفلت
 که در آن آب ظاهر باشد
 پوشان از آب یا بر چشمت
 و چون بیدار شدی در روز
 شب بزرگ نماز شب از آن
 آب بیست و سه مرتبه در روز
 یک بار آن آب در رویت
 کن و از آن روز بقیه
 رکعت نماز کن و بخوان
 ان هر سوره که بخوانی در
 و چون از قرآن فارغ شد
 رکوع میزدی و

اللّٰهُمَّ هِدْهُ الْاَبَامُ الَّتِیْ فَضَّلَهَا عَلٰی الْاَبَامِ وَشَرَّفَهَا قَدْ بَلَّغْنِیْهَا بِمَنْنِكَ وَرَحْمَتِكَ
 فَارْزُقْ عَلَیْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَارْزُقْ عَلَیْنَا فِیْهَا مِنْ نِعَمَاتِكَ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
 اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُهْدِیَنَا فِیْهَا السَّبِیْلَ الْهُدٰی الْعَافِیَ الْعَافِیَ
 وَالْعَمَلِ فِیْهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَمَوْضِعِ كُلِّ شَكْوٰی وَبِاِ
 سَامِعِ كُلِّ نَجْوٰی وَبِاِشْهَادِ كُلِّ مَلَا وِبِاَعْلَامِ كُلِّ خَفِیَّهٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُكْشِفَ عَنْهَا فِیْهَا الْبَلَاءَ وَتُنَجِّیْتَ لَنَا فِیْهَا الدُّعَاةَ وَتُقَوِّیْنَا فِیْهَا وَ
 تُعِیِّنَنَا وَتُوفِّقَنَا فِیْهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰی وَ عَلٰی مَا افْرَضْتَ عَلَیْنَا مِنْ طَاعَتِكَ
 وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ وَاهْلِیْ وَلَا یُنِیْكَ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِیْنَ اَنْ
 تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُهَبَّ لَنَا فِیْهَا الرِّضَا اِنَّكَ سَمِیعُ الدُّعَاةِ وَلَا تُخْرِقُنَا
 خَبْرًا تُنْزِلُ فِیْهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ بِاَعْلَامِ الْغُیُوْبِ اَوْحِبُّ لَنَا
 فِیْهَا ذَا الرِّحْلُوْدِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُتْرِكْ لَنَا فِیْهَا ذَنْبًا اِلَّا اَعْفَوْنَهُ
 وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا دُیْنًا اِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا اِلَّا اَدْبَتَهُ وَلَا حَاجَةً
 مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا وَبَسَّرْتَهَا اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اللّٰهُمَّ
 بِاَعْلَامِ الْخَفِیَّاتِ بِاَرْحَمِ الْعَبْرَاتِ بِاَحْسَنِ الدَّعَوَاتِ بِاَرْبَابِ الْاَرْضِیْنَ وَالسَّمَوٰتِ
 بِاَمِّنْ لَا تُنْشَا بَهُ عَلَیْهِ الْاَصْوَاتُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِیْهَا مِنْ غَفَائِلِكَ
 وَطَلْفَانِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَارِیْنَ مِنْ جَحَنِّكَ وَالنَّاجِیْنَ بِرَحْمَتِكَ بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِیْنَ
 وَصَلِّیَ اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْعَلْ جَنَامِیْ دَرَهْمًا وَرُزْزًا دَهْمًا بِخَوَانِیْ دُعَائِهِ اَیُّ
 حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیه السلام از جانب حق تعالی هدی آورده که در ایام این ماه بخواند و این
 پنج دعا این است (۱) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحُجْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

در رکوع بیست و نهمین
 یا غیاث التائبین
 از رکوع بیست و نهمین
 و نهمین میگویی و همچنین در
 سجده اول و بعد از آن باین
 و در سجده دوم و بعد از آن
 داشتن در هر رکعت بیست و
 نهمین میگویی و همچنین در
 و در آن نهمین گفتن بسیار
 که مجموع سجدات و سلام میباید
 پس شهادت بخواند و سلام میباید
 و بعد از نماز سر بر سجده
 و می بگوید من اعبد
 الله لیلی الموءنن الجلیل
 میطلبی هانا و زواج
 و خواهد شد ان شاء الله تعالی
 نماز استغاثه بخواند و بعد از آن
 الله علیها و ان شاء الله تعالی
 ترا حاجتی

وَيَحْيِ كُلَّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّغَاوَاتِ وَالْمَرَوِّهِ وَتَجِيبُ لَهُ دُعَائَهُ بِأَجْبَبٍ
اسْتَلَكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَلْمَاءِ وَهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدْ مَنَّا وَمَا آخَرْنَا
وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبَدْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَجِدٍ
يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا زَارِقَ كُلِّ حَزُونٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ مُسَوِّحٍ
صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَايَةَ كُلِّ نَبِيٍّ خَاطِبَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
يَا صَرِيحَ الْمُنْصَرِّحِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمُؤْمِنِينَ يَا بَدِيعَ
الْهَوَاوِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْهِيَ غَايَةَ الظَّالِمِينَ يَا حُجُبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجودَ الْآجودِينَ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْفَارِدِينَ اغْفِرْ لِي
الدُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ لَنْدَمَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ لَتَمَّ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُهْنِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُزِيلُ
الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُجْبِسُ قَطَرِ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُجَلِّ
الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُجْلِبُ لَشَفَاءَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ
وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُكْشِفُ الْخَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ
وَاجْعَلْ عَنِّي كُلَّ بَعْدٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَخَرَجًا وَبُشْرًا وَآزِلَ
بُغْيَتِكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَغَايَتِي فِي مَقَامِ
وَاصْبِرْنِي فِي لَيْلِي وَنَارِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي مِنْ قُوَّةِ
وَمِنْ تَحْتِي وَبَسْمِ الْبَيْتِ وَاحْشِنِي الْبَيْتِ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَيْرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ
رَاسِلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُورٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِ الْفَلَاحِ

فانظر زهرا عليها السلام في دعائها
فارغود سر سجده همد و صد
بار صلوات و بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم علمهم من سجد و ان فعل
از لفظ مبارک نام علیها
که حق صلوات نام علیها
فی بیست و یکمین دعا
در رکعت نماز شب هر کس
باشد که در رکعت نماز شب
گزارد و باشد
اغفر و در هر یک از اینها
کتاب کون الفلاح شیخ طری
نقل کرده که هر کس از اینها
مقدمه حضرت صاحب الزمان
علیه الصلوة والسلام که هر کس
بوی حقیقه حاجه باشد
باید که بعد از نصف شب
عسل کند و بخاک نماز خود
رود و در رکعت نماز خود
بخواند

وَالنَّجَاحِ مَجْزُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْخُلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَاجْرِنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ
وَأَقْلِبْنِي ذَاتَ نَوَقْتِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَفْسِكَ وَمِنْ زَوَالِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ تَحْدِ
الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْفَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يُبْرِكُ مِنَ الْعَمَلِ
وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللَّهُمَّ لَا تُجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَجْعَلْ
صُحْبَةَ الْأَخْبَارِ وَاجْعَلْ جُودَةَ طَيْبَةٍ وَتَوْفَقِي وَفَاءَةَ طَيْبَةٍ تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْ
مُرَافِقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى خَيْرِ
بَلَاءَتِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْأَيْسَلِ وَأَتْيَاجِ الشُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِيْلِكَ
وَعَلَّمْتَهُمْ كَمَا بَكَ فَاهْدِنَا وَعَلَّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى خَيْرِ بَلَاءَتِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسِنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي هَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
هُدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى النِّعَامِ عَلَى قَدِيمٍ وَحَدِيثٍ أَفْكَرَ مِنْ كَرَمٍ يَا سَيِّدِي قَدْ
فَرَجْتَهُ وَكَرَمْتَنِي يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَرَمْتَنِي هَمَّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَرَمْتَنِي
بِلَا يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَرَمْتَنِي عَيْبِي يَا سَيِّدِي قَدْ سَرَفْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْسَى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ مُقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ جَمِيعِ نَفْسِي أَوْضَرِ تَكْفِيهِ أَوْ
سُوءِ تَصْرِفِهِ أَوْ بَلَاءٍ نَدَفَعَهُ أَوْ خَيْرِ تَوْفِقٍ أَوْ رَحْمَةٍ نَشَرَهَا أَوْ عَافِيَةٍ نَلَيْسَهَا
فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيدِكَ خَرَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ
الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأْلُهُ وَلَا يَجُوبُ أَمْلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ مَا عِنْدَهُ
بَلْ يَزِدُّ أَوْ كَثُرَ وَطَيْبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَرَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفِي وَمِنْ

نوع حداد و سجده
و آیات تسبیح و سجده و انکه
از مکر کند و بعد از آنکه
منتهی تمام شود فتمت سور حداد
بخواند و بعد از تمام شد سور
حداد سور قل هو الله احد را
بکبر بخواند و رکوع و سجده
بجا آورد و سجده و رکوع و سجده
و سجده را هفت بار در رکعت اول
و سجده را هفت بار در رکعت دوم
و سجده را هفت بار در رکعت سوم
و سجده را هفت بار در رکعت چهارم
و سجده را هفت بار در رکعت پنجم
و سجده را هفت بار در رکعت ششم
و سجده را هفت بار در رکعت هفتم
و سجده را هفت بار در رکعت هشتم
و سجده را هفت بار در رکعت نهم
و سجده را هفت بار در رکعت دهم
و سجده را هفت بار در رکعت یازدهم
و سجده را هفت بار در رکعت چهاردهم
و سجده را هفت بار در رکعت پانزدهم
و سجده را هفت بار در رکعت شانزدهم
و سجده را هفت بار در رکعت هیجدهم
و سجده را هفت بار در رکعت بیستم

وَحَسْبُكَ الْوَاسِعَةُ إِنَّ عَطَانَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَحْمَتُكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و در بخواندن هر مرتبه بیجاات عشر را که بعد ذکر فرموده و بیاید در اعمال
روز عرفه ستم بخواند دعا **اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبًا وَهَيْبًا** را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نذر و آ
و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام و زیارت کر بلا را و بماند در
انجا تا روز عید تا آنکه از شتران سال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه و از اعجاز عظیم
است اگر چه باسم عید نامیده شده است و در روزی که حقیقتا بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود
خواند و موافق بود و احسان خود را برای ایشان کترانید و شیطان در این روز خوار و حقیرتر
در انداخته و خستنا کترین اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
شاید در روز عرفه صدای سائلین را که از مردم سوال می نمود فرمود با و ای بر تو ای از غیر خدا سوال
میکنی در این روز و حال آنکه امید هر دو در این روز براهی بجهت های در شکم آنکه فضل خدا شامل
انها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل و زیارت امام حسین علیه السلام
که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت
در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبة مقدسه آنحضرت باشد ثواب
کس از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در
باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی ستم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعا های عرفه
شود و در رکعت نماز بخواند در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد خدای بگناهان خود تا غافل نباشد
بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و اربعه عرفه که از حج ظاهر صلوات الله
علیهم روایت شده و آنها را زیاده از آنست که در این مختصر ذکر شود لکن بما بمقدار یکی این کتاب گنجایش آنرا
داشته باشد نقل میکنم شیخ کفعمی در مصباح فرموده است در روز عرفه برای کسی که قصد
بیاد نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام و در روز و شب
عرفه و چون وقت زوال شد در آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود بیکو بعل آورد و چون
فارغ شود و در رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا اهلها
الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند اگر در هر رکعت بعد از حمد توحید پنججاه مرتبه
بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

در غایت است اللهم عز و جل
اطاعتك فالحمد لله لك
وان عصيتك فالحمد لله لك
منك الروح ومنك الفرج
نجان من اثم ذنبي
من قدر وعفرت الله ان
كنت عصيتك فاني قد
اطعتك في واجب الاشياء
الك وهو الايمان بك
لما اخذت لك ولد اولاد
ادع لك شريكاً منكم
يبدع على الامانة يدعلك
وقد عصيتك بالاعمال
غيره خير المكاره ولا
عن غيرة ذنبي ولا
لربوبيتك ولكن اطف
هو الله والى الشيطان فلا
تعدني

پس فرمود بخوان این بیجا را که مروتی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است پس بدین طرز را قبال
ذکر فرموده **سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي**
فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ سُبْحَانَ
الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَمَةِ عَدْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فَعَّ السَّمَاءَ
سُبْحَانَ الَّذِي سَطَّ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَلَا مُجَانِمَةَ إِلَّا إِلَهُهُ پس بگو سُبْحَانَ
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیه الکرسی
صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه بگو لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد يحيي ويميت يحيي وهو حي لا يموت بيده الخیر وهو على كل شيء قدير
و در مرتبه استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و انوب اليه و در مرتبه يا الله و در
بارحمن و در مرتبه يا رحيم و در مرتبه يا بديع السموات و الارض يا ذا الجلال و الاكرام و در مرتبه
يا حي يا قيوم و در مرتبه يا حنان يا منان و در مرتبه يا لا اله الا انت و در مرتبه امين و در مرتبه بگو
اللهم اني استسلك بامن هو اقرب الي من جبل الوريد يا من يحول بين المرء و قلبه
يا من هو بالمنظر الاعلى و يا لافق المبين يا من هو الرحمن على العرش استوى يا من ليس
كشيله شيء و هو السميع البصير استسلك ان تصلي على محمد و آل محمد و بخوان حاجت خود را
که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواند
مس و رکعت محمد و آل محمد عليهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اللهم يا اجود من اعط
و يا خير من سئل و يا ارحم من استرحم اللهم صل على محمد و آله في الاولين و صل
على محمد و آله في الآخرين و صل على محمد و آله في الملاء الاعلى و صل على محمد و آله
في المرسلين اللهم اعط محمد و آله الوسيلة و الفضيلة و الشرف و الرفعة و الدن
الكبرى اللهم اني امنك بمحمد صلى الله عليه و آله و لم اره فلا تحرمني في القبر
رؤيته و ارزقني صحبته و توفي على مليه و اسقني من حوضه مشرباً و يا سائلاً

فاني نوبت غيري ظالم و ان
تغفر لي و تغفر لغيري فانك
جواد كريم و بعد از آن تا
فصل و فاكند يا كريم يا كريم
يا مكرم بگويد و بعد از آن بگو
يا انا يا من كل شيء و كل شيء
منك خائف خائف حدرا استسلك
يا من كل شيء و خوف
يا من كل شيء ان تصلي
على محمد و آل محمد و ان
تغفر لي يا انا يا من كل شيء
و قل الله و ان لا اخاف ولا
بدع على حتى لا اذنبك
احسان من شيء قدري و خجسته
على كل شيء قدري يا كريم
الله و نعم القليل يا كريم
ابراهيم و محمد و باجاف
موتني و بخوان

کنت من المستغفرين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا
 انت سبحانك اني كنت من الخائفين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
 الوجلين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الراغبين لا اله الا انت سبحانك
 اني كنت من الراغبين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المهلكين لا اله
 الا انت سبحانك اني كنت من السائلين لا اله الا انت سبحانك اني كنت
 من المتجيبين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المنكرين لا اله الا انت
 سبحانك ربي ورب الابائي الاولين اللهم هذا اثناي عليك مجددا واخلص
 لي كرك موحدا وافراري باللائك معددا وان كنت مفرا اني لم اخصها
 لك رها وسبوعها ونظامها ونقادها الى حادث ما لم يزل تعهدني به
 مع ما منند خلفني وبرائي من اول العسر من الاغناء من الفقر وكفنا الضر و
 تسبب البسر ودفع العسر وتفريج الكرب والغاية في البدن والسلامة في الدين
 ولور قدني على قدر ذكرك نعمتك جميع العالمين من الاولين والآخرين ما قدر
 ولا هم على ذلك تفدست وتعاليت من رب كرم عظيم رحيم لا تحصى الاذك
 ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعمائك صل على محمد وال محمد وانتم علينا نعمك
 واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك تجيب المضطر و
 تكفي التوء وتعين المكروب وتفي التميم وتغني الفقير وتجبر الكبر و
 رحم الصغير وتعين الكبير ولبس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت العلي
 الكبير باطلاق المكبل لاسير بارازن الطفل الصغير باعصمة الخائف النجير
 يا من لا شريك له ولا وزير صل على محمد وال محمد واعطني في هذه العتبة افضل
 ما اعطيت وانت احد من عبادك من نعمة قولها والآية تجد دها ولبني

بگذاورد و چون در هر رکعت
 بعد از حمد بگویند سوره قل هو
 الله احد و سوره انا انزلناه
 خداوند بفرموده ما را از آسمان
 اورد از هر گاه و روزه فرماید
 با خود در رکعت نماز کند
 پنجمین و فرموده است که هر که
 روز پنجمین در رکعت نماز
 کند و بخواند در هر رکعت
 سوره حمد و قل هو الله احد
 داده و بگوید ملائکه با او گویند
 که هر حاجتی که دارد بخواند
 را آورده خواهد شد نماز
 روز جمعه و نیز فرموده که هر که
 کند و بخواند در هر رکعت نماز
 حمد و ثنا و بگوید یا ایها الله
 و تم سجده حقه را اورد از هر
 جهت کند و شفاعت اورد
 در حق اهل بیت او

تصرفها و كبريه تكفيها و دعوة تهمها و حسنة تنقلاها و سيئة تنفخها
 انك لطيف بما تشاء خبير و على كل شيء قدير اللهم انك اقرب من دعي و
 اسرع من اجاب و اكرم من عفي و اوسع من اعطى و اسمع من سئل بارحمنا الدنيا
 و الآخرة و رحيمنا البس كشيائك مسؤل و لا يوالك مأمول و دعوتك فاجبتني و
 سئلك فاعطيتني و رغبك اليك فرجيتني و وثقت بك فثبتتني و فرغت
 اليك فكفبتني اللهم فصل على محمد عبدك و رسولك و نبيك و على اهل
 الطيبين الطاهرين اجمعين و تم لنا نعمائك و هبتنا عطائك و اكبتنا لك
 شاكرك و لا لائك ذاكرين امين امين رب العالمين اللهم يا من ملك فقد
 و قد رفقه و عصي قسر و استغفر فغفر يا غايه الطالبين الراغبين و
 منتهى مل الراغبين يا من احاط بكل شيء علما و وسع المستغفرين رافه و رحه
 و حلما اللهم انا نوجه اليك في هذه العتبة التي شرفتها و عظمتها محمد
 نبيك و رسولك و خيرتك من خلقت و امنيتك على وحيك البشير النذير
 السراج المير الذي انعمت به على المسلمين و جعلته راحة للعالمين اللهم
 فصل على محمد و آل محمد كما محمد اهل لذلك منك يا عظيم فصل عليه
 و على اهل المنجيين الطيبين الطاهرين اجمعين و تعهدنا بعفوك عنا فإليك
 تحيت الأصوات بضوف اللغات فاجعل لنا اللهم في هذه العتبة نصيبا
 من كل خير تفيمه بين عبادك و نور تفدي به و رحه تنشرها و بركة تزيها
 و عافيه تجللها و رزق تبسطه يا ارحم الراحمين اللهم اقبلنا في هذا الوفاء
 منجيين مفلحين مبرورين غايبين و لا نجعلنا من الفانيين و لا نجعلنا من
 رحمتك و لا نجعلنا من ائمتك من فضلك و لا نجعلنا من رحمتك محرومين

فرماید و بگوید و در هر رکعت
 بعد از حمد و سوره قل هو الله احد
 سوال کند از حاجتی که در روزه
 از روزه این نمازها را با بدین
 اورد و فرموده است که هر که
 را وقت نزل
 باب سیم در ایام
 و عوف الام و اشفا
 و علل اعضا و بغيره
 بتدین طاعت در هیچ الدعوات
 تفکر و از تجدید این دفعه
 در واسطه آن بود گفت مرا چه
 عظیم بود که طیبیان از علاج
 عاجز بودند و دیدم مثل مبارک
 الشارب و طیبیان و شارب
 مقدم تر از آب است و طرب
 جمع کرد باین معالجه من ایشان
 فکر کردند و گفتند که
 این من را

وَلَا يُفْضَلُ مَا تَوَمَّلَهُ مِنْ عَطَاكَ قَانِطِينَ وَلَا تَزِدْنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ
يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ وَآكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَلَيْسَ لَكَ الْحَرَامُ آمِينَ
قَاصِدِينَ قَاعِنَا عَلَى مَنَائِكَ وَكَيْلَ لَنَا جَنَانًا وَعَفُوفًا وَعَافِنَا فَعْدَ مَدَدِنَا
إِلَيْكَ أَبَدُ بِنَاهِي بَدَلِهِ الْأَعْرَافِ مَوْسُومُهُ اللَّهُمَّ قَاعِطْنَا فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ مَا
سَلَّمْنَاكَ وَاقْنَمْنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِدُ
فِينَا حُكْمَكَ مُحِيطُ بِنَا عِلْمَكَ عَدْلُ فِينَا فَضْلُكَ إِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا
مِنْ أَهْلِ نَجَرِ اللَّهِ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْآخِرِ وَكَرَمِ الدُّخْرِ وَوَامِلِ الْبُشْرِ
وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْعَلْ لَنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تُضِرْ عَنَّا رَافِقَكَ وَ
رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذِهِ الْوَفْقِ مِنْ شَلِكِ قَاعِطِنَا
وَشُكْرَكَ فِرْدَنْهَ وَثَابَ إِلَيْكَ فَفَيْلِكَ وَتَنْصِلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَقَرْنَا
لَهُ بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ وَتَقْنَمْنَا وَسَدِّدْنَا وَأَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ
سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْضَاؤُ الْجَفُونَ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ
وَلَا مَا اسْتَفْرَفَ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا انْطَوَى عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ أَلَا كُلُّ ذَلِكَ
قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسَّعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا تَسْبِيحُ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
بِسَبْحِ مَجْدِكَ فَلَا تَحْمَدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضِيلِ وَ
الْأَنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجَاهِرَةِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِيَّ فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمِنْ خَوْفِي وَاعْنِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسُدْ رِجْلِي وَلَا تَخْذَعْ عَنِّي أَدْرِعْ عَنِّي شَرَفَقَةَ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ
بِسُوءِ دِينِي خُذْ رَابِي سَمَانَ بِلَنْدُكُورِ وَزَيْدِهَا مَبَارَكِشْ أَبْهَرِيحِشْ مَا نَدْرُوشْ بَصْدُ

عبد خدا کی غوثی علاج کند
از این سخن شکسته دل و غمناک
شدم و کلایار کلاههای پدرم
بودم و زانم که چرخه از آن مظلومه
نمایم و در پست آن کتاب بیدم
نوشته که انصاف نام جعفر منور
علیه السلام در بیان جعفر منور
علیه السلام فرمود که هر که را در حق
عبد خدا نماز صلاه کامل بگوید
بسیار الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَعَالَيْتَ
عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا تَسْبِيحُ لَكَ
السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ
وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
بِسَبْحِ مَجْدِكَ فَلَا تَحْمَدُ
وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ بِأَذَى
الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضِيلِ
وَالْأَنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجَاهِرَةِ
وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ
الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِيَّ فِي
بَدَنِي وَدِينِي وَأَمِنْ خَوْفِي
وَاعْنِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسُدْ
رِجْلِي وَلَا تَخْذَعْ عَنِّي أَدْرِعْ
عَنِّي شَرَفَقَةَ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ
بِسُوءِ دِينِي خُذْ رَابِي سَمَانَ
بِلَنْدُكُورِ وَزَيْدِهَا مَبَارَكِشْ
أَبْهَرِيحِشْ مَا نَدْرُوشْ بَصْدُ

بِلَنْدُكُورِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمُبَارَكِينَ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي الْيُسْرَى أَنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ
يُضِرْ بِي مَا مَنَعْتَنِي فَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي شَلِكِ فَكَأَنَّكَ رَفَعْتَنِي مِنَ النَّارِ
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَحَدِّثْ لَنَا شَرِيكَ لَكَ لِلْمَلِكِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا
رَبِّ بِنِمْكَرٍ مَهْكَتَ يَا رَبِّ وَكَسَانِيكَ دُرُودًا خَصْرُثُ بُوْدُنْدُ تَمَامُ كُوشْ زَادَهُ بُوْدُنْدُ بَدْعَاءُ الْخَصْرُثُ وَ
اَكْفَارُ كَرْدَهُ بُوْدُنْدُ بَابَهُنْ كَفْتَنُ بِرُصْدًا هَابَتَانِ بِلَنْدُكُورِ بِرُكْبَتَيْنِ بَا الْخَصْرُثُ نَاغُوبُ كَرْدُ افْتَابُ بَادُ
كُرْدُنْدُ وَرِزَانَهُ جَانِبُ شَعْرِ الْحَرَامِ شَدُنْدُ مَوْلُوكُورِ بَدَكَ كَفْعِي دَعَاءُ عَرَفَةُ إِمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ زَادُ رُبْدُ
الْأَمِينِ نَا انْجَا نَقْلُ فَرْمُودَهُ وَعَلَانَهُ مَجْلِسِي دُرُودِ الْمَعَادِ بِنِ دَعَاءِ شَرِيفِ الْمَوَافِقِ رَوَابِثُ كَفْعِي
نَمُودَهُ وَلَكِنْ سَبْدُ بِنِ طَاوِسِ دُرُوقَالِ بَعْدُازِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِنِ زِيَادَتِي زَادُ كُرْمُودَهُ
إِلَهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لَا أَكُونُ فَقِيرًا فِي فَقْرِي إِلَهِي أَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي
فَكَيْفَ لَا أَكُونُ جَهْلًا فِي جَهْلِي إِلَهِي أَنْ اخْلُفْ نَدِيرَكَ وَسُرْعَةَ طَوَائِفِ مَقَادِيرِكَ
مَنْعَاءِ عِبَادِكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ التَّكُونِ إِلَى عَطَاءِ وَالْبَاسِ مِنْكَ فِي بِلَاوِيهِ
مَنْ مَيَّ مَا يَلِيقُ بِلُؤْمِي مِنْكَ مَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ إِلَهِي وَصَفَتْ نَفْسُكَ بِاللَّطْفِ وَالرَّأْفَةِ
بِي قَبْلَ وَجُودِ ضَعْفِي أَفْتَنَعْنِي مِنْهَا بَعْدَ وَجُودِ ضَعْفِي إِلَهِي أَنْ ظَهَرَتْ لِي الْحَاسِرُ
مِنْ فَيْضِكَ وَلَكَ الْمِثَّةُ عَلَيَّ وَإِنْ ظَهَرَتْ لِي الْبَسَاوِي مِنْ فَيْضِكَ وَلَكَ
الْحُجَّةُ عَلَيَّ إِلَهِي كَيْفَ تَكَلَّمْتَنِي وَقَدْ تَكَلَّمْتَ لِي وَكَيْفَ أَضَامُ وَأَنْتَ النَّاصِرُ لِي أَمْ
كَيْفَ آخِبُ وَأَنْتَ الْخَفِيُّ بِي هَا أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَكَيْفَ أَوْسَلُ
إِلَيْكَ يَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أَشْكُو إِلَيْكَ حَالِي هُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ
أَمْ كَيْفَ أَرْجُمُ بِمَقَالِي وَهُوَ مِنْكَ بَرَزَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ أَمَلِي وَهِيَ قَدْ وَفَدَتْ
إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَا تَحْسُنُ أَخْوَالِي وَبِكَ قَامَتْ إِلَهِي مَا الطَّفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي
مَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فَعْلِي إِلَهِي مَا أَقْرَبَكَ مِنِّي أَبْعَدَ لِي عَنْكَ وَمَا أَزَافَكَ لِي

وچهل نوبت این دعا را بخواند
درست باشد و حال بد را ببرد
نملک ان مضرت از من دفع
و من نشسته بودم و میبیدم
که میباید برگردانم و من
بدین حال بودم باز نگردد
بعد از آن بد را ببرد و حال او را
قصر بین بگرداند و حال او را
و برای بعضی از اطباء که در حق
بود از آن فکر بدین دلیل
نزد من آمد و عرض داد که
بطرفش در حال حال مسلمان
شد و کلمات شهادت گفت و مصباح
نیکو کردید و شیخ کفعمی در مصباح
فرمود که هر که در حق علی باشد
درست بمال بموضع سجده بخورد
بمال او را بر موضع علقه خف
منه در عقب مغز و خف خف
بگو یا من کتب الارض علی
الارض و کتاب الحق
بالحق

فَمَا الَّذِي تَحْبِبُنِي عَنْكَ إِلَهِي عَلِمْتُ بِاخْتِلَافِ الْأَثَارِ وَتَقْلَابِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَكَ مِنِّي أَنْ تَعْرِفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلَهِي كَلِمَا آخِرَتِي لَوْ حَقَّقْتَنِي كَرَمَكَ وَكَلِمَا ابْتِنَانِي وَصَافِي أَطْعَمْتَنِي مِنْكَ إِلَهِي مَنْ كَانَتْ مَحَابِسُهُ مَسَاوِي فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِي وَمَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِي فَكَيْفَ لَا تَكُونُ دَعَاوِيهِ دَعَاوِي إِلَهِي حُكْمُكَ النَّافِدُ وَمِثْلُكَ الْفَاهِرُ لَمْ يَزَلْ كَالَّذِي مَقَالُ مَقَالًا وَلَا الَّذِي خَالَ خَالًا إِلَهِي كَرَمٌ طَاعَةٍ يَتَّبِعُهَا وَحَالَةٌ شِدَّةٍ تَهَادِمُ اعْتِمَادَ عَلَيْهِمَا عَدْلُكَ بَلْ أَفَاقِي فِيهَا فَضْلَكَ إِلَهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدِمِ الطَّاعَةُ مِنِّي فَعِلَا جَزَاءً فَقَدْ رَأَيْتُ حُبَّكَ وَعَزَمًا إِلَهِي كَيْفَ أَغْنِي عَنْكَ الْفَاهِرُ وَكَيْفَ لَا أَغْنِي عَنْكَ الْأَمْرُ إِلَهِي تَدْرِي فِي الْأَثَارِ يُوْجِبُ بَعْدَ الْمَرَارِ فَاجْعَلْنِي عَلَيْكَ بِخِيَدَةٍ تُوْصِلُنِي إِلَيْكَ كَيْفَ بُسِّدَ لِي عَلَيْكَ مَاهُو فِي وَجُودِهِ مُفْقِرٌ إِلَيْكَ أَتَكُونُ لِغَيْرِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الظَّاهِرُ لَكَ مَتَى غِيبَتْ حَتَّى تَخْتِجَ إِلَى دَلِيلٍ يَدُلُّ عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدَتْ حَتَّى تَكُونَ الْأَثَارُ إِلَهِي إِلَهِي تُوْصِلُ إِلَيْكَ غَيْبَتِي عَنْكَ لَا تَزَالُ عَلَيْهِمْ رَافِقِيًا وَخَيْرَتِ صَفْقَةٍ عُبْدٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ جُنُودِكَ نَصِيْبًا إِلَهِي أَمَرْتُ بِالرَّجُوعِ إِلَى الْأَثَارِ فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكُوْنِ الْأَنْوَارِ وَهَيْدَايَةِ الْأَسْبَاطِ رَحْمَةً ارْجِعْ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتَ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونِ السَّيْرِ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَمَرْفُوعِ طَمَعٍ عَنِ الْأَعْيَادِ عَلَيْهِمَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي هَذَا الَّذِي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَهَذَا حَالِي لَا أَخْفِي عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي يُوْرِكَ إِلَيْكَ وَأَمْنِي بِصِدْقِ الْجُودِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلَهِي عَلِمْتَنِي مِنْ عَلَيْكَ الْخُرُونِ وَصُنِّي بِثَرِكَ الْمَصُونِ إِلَهِي حَقَّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَأَسْأَلُكَ بِمَسْأَلِ أَهْلِ الْجَدْبِ إِلَهِي أَغْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِاخْتِبَارِكَ عَنْ اخْتِبَارِي وَأَوْفِقْنِي

وَأَخَارَ لَيْفَةِ أَحْسَنِ الْأَمْنَاءِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبَلْ
بِحَبْلِ دُرِّ عَرْفَةٍ دَعَاوِي
كَلِمَا آخِرَتِي لَوْ حَقَّقْتَنِي
مَنْ كَانَتْ مَحَابِسُهُ مَسَاوِي
فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ
مَسَاوِي إِلَهِي حُكْمُكَ النَّافِدُ
وَمِثْلُكَ الْفَاهِرُ لَمْ يَزَلْ كَالَّذِي
مَقَالُ مَقَالًا وَلَا الَّذِي خَالَ
خَالًا إِلَهِي كَرَمٌ طَاعَةٍ
يَتَّبِعُهَا وَحَالَةٌ شِدَّةٍ
تَهَادِمُ اعْتِمَادَ عَلَيْهِمَا
عَدْلُكَ بَلْ أَفَاقِي فِيهَا
فَضْلَكَ إِلَهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ
أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدِمِ الطَّاعَةُ
مِنِّي فَعِلَا جَزَاءً فَقَدْ
رَأَيْتُ حُبَّكَ وَعَزَمًا إِلَهِي
كَيْفَ أَغْنِي عَنْكَ الْفَاهِرُ
وَكََيْفَ لَا أَغْنِي عَنْكَ
الْأَمْرُ إِلَهِي تَدْرِي فِي
الْأَثَارِ يُوْجِبُ بَعْدَ
الْمَرَارِ فَاجْعَلْنِي عَلَيْكَ
بِخِيَدَةٍ تُوْصِلُنِي إِلَيْكَ
كَيْفَ بُسِّدَ لِي عَلَيْكَ
مَاهُو فِي وَجُودِهِ مُفْقِرٌ
إِلَيْكَ أَتَكُونُ لِغَيْرِكَ
مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ
حَتَّى يَكُونَ هُوَ الظَّاهِرُ
لَكَ مَتَى غِيبَتْ حَتَّى
تَخْتِجَ إِلَى دَلِيلٍ يَدُلُّ
عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدَتْ
حَتَّى تَكُونَ الْأَثَارُ
إِلَهِي إِلَهِي تُوْصِلُ
إِلَيْكَ غَيْبَتِي عَنْكَ
لَا تَزَالُ عَلَيْهِمْ رَافِقِيًا
وَخَيْرَتِ صَفْقَةٍ عُبْدٍ
لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ جُنُودِكَ
نَصِيْبًا إِلَهِي أَمَرْتُ
بِالرَّجُوعِ إِلَى الْأَثَارِ
فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكُوْنِ
الْأَنْوَارِ وَهَيْدَايَةِ
الْأَسْبَاطِ رَحْمَةً ارْجِعْ
إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتَ
إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونِ
السَّيْرِ عَنِ النَّظَرِ
إِلَيْهَا وَمَرْفُوعِ طَمَعٍ
عَنِ الْأَعْيَادِ عَلَيْهِمَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ إِلَهِي هَذَا
الَّذِي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَهَذَا حَالِي لَا أَخْفِي
عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ
الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ
أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي
يُوْرِكَ إِلَيْكَ وَأَمْنِي
بِصِدْقِ الْجُودِ بَيْنَ
يَدَيْكَ إِلَهِي عَلِمْتَنِي
مِنَ عَلَيْكَ الْخُرُونِ
وَصُنِّي بِثَرِكَ الْمَصُونِ
إِلَهِي حَقَّقْنِي بِحَقَائِقِ
أَهْلِ الْقُرْبِ وَأَسْأَلُكَ
بِمَسْأَلِ أَهْلِ الْجَدْبِ
إِلَهِي أَغْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ
لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِاخْتِبَارِكَ
عَنْ اخْتِبَارِي وَأَوْفِقْنِي

عَلَى مَرَاكِزِ اضْطِرَارِي إِلَهِي أَخْرَجْنِي مِنْ ذُلِّ نَفْسِي طَهَّرْنِي مِنْ شَكِي وَشَرِّكَ قَبْلَ
حُلُولِ رَمْسِي بِكَ أَنْصِرْ فَأَنْصُرْني وَعَلَيْكَ أَنْوَكُلُ فَلَا تَكِلْنِي وَإِيَّاكَ أَسْأَلُ فَلَا
تُخَيِّبْنِي فِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا تَحْزِنْنِي بِجَنَابِكَ أَنْتِيبُ فَلَا تُبْعِدْنِي وَبِجَانِبِكَ
أَقِفْ فَلَا تَنْظُرْ دُنِي إِلَهِي تَقَدَّسَ بِضَاكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ عِلْمٌ مِنْكَ فَكَيْفَ يَكُونُ لَهُ
عِلْمٌ مِنِّي إِلَهِي أَنْتَ الْغَنِيُّ بِذَانِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ التَّفَعُّلُ مِنْكَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ
غَنِيًّا عَنِّي إِلَهِي إِنَّ الْقَضَاءَ وَالْقَدْرَ يَمْنَعُنِي فَإِنَّ الْهَوَى يُوْثِقُنِي الشَّهْوَةَ أَسْرَفْنِي
فَكُنْ أَنْتَ النَّصِيرُ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتُبَصِّرَنِي وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى أَسْغِي بِكَ
عَنْ طَلْبِي أَنْتَ الَّذِي أَشْرَفْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ وَلِيَّائِكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ
وَأَنْتَ الَّذِي زَلْتَ الْأَغْبَارَ عَنْ قُلُوبِ جَبَائِلِكَ حَتَّى لَمْ يَجِبُوا يَوَاكَ وَلَمْ يَلْجُوا
إِلَى غَيْرِكَ أَنْتَ الْمُوْثِقُ لَهُمْ حَبْثُ أَوْحَشَتِهِمُ الْعَوَالِمِ وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَبْثُ
أَسْبَابَتِ لَهُمُ الْعَالَمِ مَاذَا وَجَدَ مِنْ فَقْدِكَ وَمَا الَّذِي فَقَدَ مِنْ وَجْدِكَ لَقَدْ
خَابَ مَنْ رَضِيَ وَنَكَتَ بَدَلًا وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْكَ مُتَحَوِّلًا كَيْفَ يَرْجِي يَوَاكَ
وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْأَخَانَ وَكَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ
الْأَمْنَانِ بِأَمْنِ آذَانَ أَجْبَاءَهُ حَلَاوَةِ الْمَوَانِسَةِ فَمَا مَوَابِنُ بَدَلَهُ مُمْتَلِفِينَ
وَبِأَمْنِ الْبَسِ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسِ هَيْبَتِهِ فَمَا مَوَابِنُ بَدَلَهُ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الذَّاكِرُ
قَبْلَ الذَّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبَادِي بِالْأَخَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلْبِ الطَّالِبِينَ وَأَنْتَ الْوَهَّابُ مُرَلِّيًا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَفْرِضِينَ
إِلَهِي أَطْلُبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَاجِدْنِي بِعَيْنِكَ حَتَّى أَقْبِلَ عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ
رَجَائِي لَا يَنْقُطُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَبَتِكَ كَمَا أَنَّ خَوْفِي لَا يَزِيلُنِي وَإِنْ أَطْعَمْتَ
فَقَدْ رَفَعْتَنِي لِعَوَالِمِ إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْفَعْتَنِي عَلَيَّ بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلَهِي كَيْفَ

وَأَزَعَلْنَا الدَّاعِيَ انْخَضَتْ
خَادَتُ عَلَيْكَ فَكَلِمَةً كَبِيرَةً
زَوَّلْتَ دِرْعَاكِ خُودَكَ كَمَا
كَفَى دُرِّ الْعَرْفَةِ وَدَسْمَانًا
بِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَمَّيْتَ
أَفْوَاجًا فِي كِبَائِكَ فَطَلَبْتُ قُلُوبَ
أَرْغُوا الدُّنْيَا وَتَعَمَّيْتُ مِنْ رُوحِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَيْفَ الْفَضْلِ
عَمَّيْتَ وَلَا تَخْشَى لَا تَخْشَى
بِمَا كَيْفَ كَفَى ضَمِيرِي لَا تَخْشَى
عَمَّيْتَ خَدَّيْهِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِدِهِ وَآلِهِ وَكَفَى ضَمِيرِي وَتَوَلَّى
إِلَى مَنْ يَدْعُو مَعَكَ الْهَلَا
أَنْتَ تَدْعُو أَنْتَ تَدْعُو
غَيْبَتِكَ وَوَدَّ أَنْتَ تَدْعُو
كَهْمِي بَارِكْ وَعَلَيْكَ بِمَا كُنْتَ
بِمَا لَمْ يَمُضِ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ
خَلُوصَ نَبْذٍ وَتَرْتِيلٍ مِنَ الْفَرْدَانِ
مَا وَصَفْنَا وَرَحْمَةً وَتَعَمَّيْتُ

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر
 المؤمنین علیه السلام را بخلاف خود و فرمود که هر کس من مولا افای و بر من علی مولا و افا و پیوسته است
 و آن روز بجهاد هم زی تجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید
 و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
 رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گرداند و هر پیغمبر و وصی خود
 وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بر نبطی است از حضرت رضا
 علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 حاضر شوی بدینیکه خدا در این روز میامرز از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله
 ایشان را و در این روز ازاد میکند از اثنای جهنم و برابر آنچه ازاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
 و شب فطر یکدرهم که در این روز به برادران مؤمن بدهد برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر
 بدهد و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
 قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر روزه مرته ملائکه با ایشان مختار
 کنند و با جمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفار و شصت
 سال گناه است و در خیریت که برابر است با روزه عمر دنیا و معاد است با صد حج و صد عمره و دویست
 عمل ستم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر
 مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روزه زیارت مخصوص نقل شد که یکی از آنها زیارت
 معروفه بامیر المؤمنین است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز
 و در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذ را که بعد از آن حضرت رسول خدا صلی الله
 علیه و آله را بگوید پنجم دو رکعت نماز کند و بجهاد رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد
 و بخواند اللهم انی استلک بان لك الحمد و خدک لا شریک لك و انک واحد
 احد صمد لم یلد و لم یولد و لم یکن لك کفو احد و ان محمد عبدک و رسولک
 صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم فی شان کما کان من شانک ان تفضلک
 علی بان جعلت من اهل جایتک و اهل دینک و اهل دعوتک و وقفنی

ما عارف علی غایت در این عید
 که هرگاه روزی در این عید
 بالا به نام روزه و صفت از سر
 بگرید که گوید در روز انسان
 ظاهر شود بر بجهاد روزه
 بگوید اللهم عز و جل
 اعطینیه و انت و جنته
 لا اله الا انت
 انوار جلاله فاجعل فی شانک
 انوار جلاله فاجعل فی شانک
 مقید در این سر بلند نکند
 و هیچ شهید در فکر کرده که
 هر که در روزه زیارت کند
 و قدح آب چهل مرتبه بخورد
 حدیثی از ائمه بر سر روزه
 دیگر از مردم بعضی روزه زیارت
 خود را از ان گندم باشد بگوید
 و هر که از ان گندم باشد بگوید
 یا ای و نا شایان باشد
 انشاء الله

لذلك فی مبداء خلفی تفضلاً منک و کرم ما و جوراً ثم اردت الفضل فضلاً و الجود
 جوداً و الکرم کرم ما و افاة منک و رحمة الی ان جددت ذلك الهمدلی تجدیداً
 بعد تجدیدک خلفی و کنت نسباً منیباً ناسباً ساهباً غافلاً فامتمت نعمتک بان
 ذکر فی ذلک و مننت به علی و هدیتنی له فلیکن من شانک یا ارحم الراحمین و مولا
 ان نتم لی ذلک و لا تلین به حتی توفانی علی ذلک و انت عقی ذلک احو
 النعمین ان نتم نعمتک علی اللهم ربنا و اطعنا و اجبتنا و اعیتک بمنک فلك
 الحمد غفرانک ربنا و انک المصیر امتنا یا الله و خد لا شریک له و رسول محمد
 صلی الله علیه و آله و آله و صدقنا و اجبتنا داعی الله و اتبعنا الرسول فی مولاة مولانا
 و مولا المؤمنین امیر المؤمنین علی بن ابیطالب عبد الله و آخی سوله و الصدیق
 الاکبر و الحجة علی ربیناه المؤید به نیت و دینیه الحق المبین علماً لدین الله خاتماً
 لعلیه و عیبه غیب الله و موضع سیر الله و امین الله علی خلیفه و شاهده فی ربیناه
 اللهم ربنا اننا معنا مناد یا بنادی للایمان ان اموا ربکم فامتار ربنا فاغفر
 لنا ذنوبنا و کفر عنا سبائنا و توفنا مع الابرار ربنا و انما ما وعدتنا علی ربنا
 و لا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد فانما بار ربنا بمنک و لطیفک اجبتنا
 ذایعیتک و اتبعنا الرسول و صدقناه و صدقنا مولا المؤمنین و کفرنا بالحبیب و
 الطاغوت قولنا ما قولنا و احسننا مع امتنا فانما هم مؤمنون موقنون و هم مسلمون
 امتنا بیرهم و علانیتهم و شاهدیم و غایبیم و جیمیم و میمنیم و رضینا بهم ائمة
 وفادة و سادة و حبیبنا بهم بیننا و بین الله دون خلیفه لا یتغی هم بدلاً
 و لا یفقد من دینهم و لیجیه و برئنا الی الله من کل من نصب لهم حرباً من الجن و
 الانس من الاولین و الاخرین و کفرنا بالحبیب و الطاغوت و الاوثان الاربعه

و باسانید معتبره و اردشد
 که در آن کتب بازان خود را
 بنصرت و نه شیخ شهید نقل
 کرده برای دفع مضرت
 بکن از در بازوی راست و چپ
 و بخواند حمد هفتصد و پنجاه
 این دعا را اللهم عز و جل
 العیال و الذل و اعین الی
 الصیقة و الثفاء و آتیه یحیی
 مضیقه هذا الماده لیجوت و
 کفاراً لیستیانیه اللهم
 و صل علی محمد و آل محمد
 پس اگر از نکرد در خوشنود
 او مکر کند خدا را صفت
 منبر که از خواهد کرد انشاء الله
 از حضرت باقر علیه السلام روایت
 که هر که از ان گندم باشد

وَأَجْمَعُ بِهِ شَعْلَنَا وَلَا تَضِلُّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لَا نَعِيكَ مِنْ لَأَكْرِبَنَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّ وَجَلَّ فَضَّلَ هَذَا الْيَوْمَ وَبَصَّرَ نَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَ مَنَابِهِ
 وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَعَلَى عِزِّ نَجْمَا
 عَلَى مُحِبِّكَمَا مِنِّي أَفْضَلُ السَّلَامُ مَا بَقِيَ لِلْبَلِّ وَالنَّهَارِ وَبِكَمَا أَتَوَجَّهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ
 رَبِّكَمَا فِي تَجَاجٍ طَلِبَتِي قَضَاءُ حَوَائِجِي وَتَبْيِيرُ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَبْلِ مُحَمَّدٍ
 وَالْحَبْلِ أَن تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُلْعَنَ مَنْ جَحَدَ عَنْ هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْ تَكْرَ
 حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِأَطْفَاءِ نُورِكَ فَإِنَّ اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اللَّهُمَّ فَتَرَجَّ
 عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَأَيْفَ عَنْهُمْ وَهَيْمٍ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكَرْبَابِ اللَّهُمَّ
 أَمَّا الْآرَضُ عَائِمٌ عَدَلَا كَمَا مِلْتُ ظُلُمًا وَجُورًا وَأَخْجَزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
 الْمِيعَادَ وَكَرْتَوَانْدَ نَجْوَانْدَ دَعَايَ مَبُوطَةٍ زَاكِبْدَ دَرِاقِبَالِ رَوَابِكْرَهْ نَهْمٌ أَنْكَ جَوْنِ مُؤْمِنِي زَا
 مَلَا فَاتِ كُنْدَ بِنِ هَنْبِتِ زَا بَكُوبِدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُنْتَبِهِينَ يُولَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ زَيْنِ جَوَانْدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ مَنَابِهِ الْيَوْمَ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 بِعَهْدِهِ الْبَنَاءِ وَمِثَاقِهِ الَّذِي تَقَنَّنَا بِهِ مِنْ يُولَايَةِ وَلَا فِإَمْرِهِ وَالْقَوَامِ بِقِطْلِهِ وَلَمْ
 يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاهِلِينَ وَالْمُكْذِبِينَ يَوْمَ الدِّينِ دَهْمٌ أَنْكَ صَدْرُ مَبُوكُوبِدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ نِعْمَتِهِ يُولَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَبِذَلِكَ دَرِابِنِ رُوزِ شَرِيفِ اَزْبَرَايِ بُوْشْدِنِ جَاهِ هَائِي بِكُورِ زَيْنَتِ كُورِنِ وَبُيُوشِ خُوشِ اسْتَعْمَالِ
 نُمُونِ وَشَادِي كُورِنِ وَشَادِ نُمُونِ شَعْجَانِ امير المؤمنين عليه وعفواز نقصير ايشان وبراوردن
 حاجات ايشان وصلة ارحام و توسعة بر عيال واطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و
 مصافحه بامؤمنين و رفتن بزيارت ايشان و تبتم کردن بر رویشان و هذا با فرستادن برایشان
 و شكر الهی بجا آوردن بجهت نعمت بزرگ ولایت و ببار فرستادن صلوات و انكاد در عبادات و
 طاغات از برای هر يك فضيلتی عظيم است و يكدم كه كمر در اين روزه برادر مؤمن خود بدهد

من زيارت ايشان علی کلای
 قدیر این عبادت گشت برین
 انمرد را بعد از کمال در خلا
 که رنگ نیکو فرزند بود
 و گفت در هیچ دروغ خواندم
 این دعا را اگر که شفا بیاورم
 و داخل اندم مگر آنکه شفا بیاورم
 او برتر بیدم مگر آنکه خداوند
 عزوجل در ذکرش درازانی
 منقول است بخانه از بزرگانی
 کلاه بارت رسیده بود از آنجا
 صد سال که بر هر ده که گذارد
 میشد سال یکست پس آن
 کلاه را شکافتند که ببینند
 چه در آن است دیدند که در
 آن این دعاست زینم الهی
 الملک النبی البیّن شهد الله
 آتة لا اله الا هو و لا اله الا هو
 و اولو العلم قاتما با ایتها
 لا اله الا

برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بمجمیع غیر این
 و صدیقان است و در خطبه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه
 دارد در شب و وقت افطارش مثل آنکه ده فنام را افطار داده باشد شخصی بر خاست عرض کرد یا امیر
 المؤمنین فنام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صد پین و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت
 حال کی که جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامن او هستم بخداوند تعالی امان و امان
 از کفر و فساد و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنکه ذکر شود و این روز روز قبوله اعمال
 شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روز پیشکه حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه
 کرده و خداوند انش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام و رسالت کرده و حضرت موسی علیه السلام بوشع بن فون را
 وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام صفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام
 رعیت خود را بر استخلاف اصف بن برخیا اشتهاد کرده و جناب سید محمد صلی الله علیه و آله ما بین
 اصحاب خود برادرزاده افکند و لهذا شایسته است در این روز عقدا خویش با اخوان مؤمنین و کفایت
 آن بخوبی که شیخ ما در مشدرک و سائل از کتاب الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذاورد دست
 راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَالْحَبْلُكَ فِي اللَّهِ وَصَافِيَتُكَ فِي اللَّهِ
 وَصَافِيَتُكَ فِي اللَّهِ وَغَا هَدْتُ اللَّهُ وَمَلَأْتُكَهُ وَكُتِبَ وَرُسُلُهُ وَأَنْبِيَائُهُ
 وَالْأَئِمَّةُ الْمُخَصُّومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلَى آتِي أَنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّقَا
 وَأُزِنَ لِي بِأَنْ أَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا أَدْخُلُهَا إِلَّا وَأَنْتَ مَعِي أَنْكَاهُ بَرَادِرُ مَوْثُونِ بَكُوبِدَ قَلْبُكَ
 بِسْ بَكُوبِدَ اسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوفِ الْأَخَوَةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالْدُعَاءَ وَالزِّيَا
 وَخَدْتُ فِضْ نَهْرٍ دَرِ خَلَاصَةِ الْأَذْكَارِ صِغَةِ اخُوْتِ زَا قَرِيبِ بَهْمِ نَحْوِ ذِكْرِ نَمُودَه أَنْكَاهُ فَرَمُودَه
 پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس بنا قاط
 کند از همدیگر جمیع حقوق اخوت زاما سویی عا و زیارت روز بیست و چهارم
 بنا بر اشتهار روز پیشکه میاهله کرد و سید محمد صلی الله علیه و آله بانصاری نجران و پیش از آنکه خوا
 میاهله کند عبا بردوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام
 را داخل در زین عبا نمود و گفت بروردگار اهر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که مخصوصترین خلوق بود

هو الغفر الحكيم ان الدين
 عند الله الاسلام بانه نور
 وحكمة وحول وقوة وقدر
 سلطان و بمان لا اله الا الله
 و سلطان صلي الله لا اله الا الله
 الله ادم صلي الله لا اله الا الله
 ابراهيم خليل الله لا اله الا الله
 موسى عليه السلام لا اله الا الله
 محمد رسول الله و خبيبة
 المعصية من خلفه انك يا
 و خبيبة من خلفه و الامام
 الا و جامع و الا مقام و الامام
 و جميع العلم جميع العبادات
 كنك بالان كن له مائة
 الكيل و النهار و هو التجميع
 العليم و صلي الله على خير
 محمد و آله اجمعين
 در مكارم الاخلاق كنه خورا
 در مكارم ذات منور عليه
 ملك صديقي ذات منور عليه
 برای حضرت رسول صلي الله عليه
 و آله نوشت حضرت
 این دعا را

باو خداوند اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردی
 پس جبرئیل نازل شد و این نظم بر ایشان اید و در پیش حضرت رسول صلی الله علیه و آله اینها را بزرگوار
 بهر روز بردار برای مباحله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیقت آنحضرت را آثار نزول عذاب
 مشاهده کردند جنت مباحله نمودند و استدعای صالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگیزی خود را با نازل داد و این ائمه و ائمه کرام الله در شانش
 نازل شد و بالجمله این روز روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است اول غسل در پیر روز و سیم
 دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و اینه اگر کسی که در نماز
 مباحله است تا هم در نماز خال دل و آن است چهارم خواندن دعای مباحله که شبیه بدعای صحرائی ماه
 رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن مابین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است
 و من اخبار میگویم روایت شیخ را در صبح فرموده دعاء روز مباحله روایت با فضیلت آن
 حضرت صادق علیه السلام میگوید اللهم انی استسئلت من بها ناک با بها و کل بها ناک بهی
 اللهم انی استسئلت بها ناک کلله اللهم انی استسئلت من جلالک با جلیه و کل
 جلالک جلیل اللهم انی استسئلت بجلالک کلله اللهم انی استسئلت من جلالک
 با جلیه و کل جلالک جلیل اللهم انی استسئلت بجلالک کلله اللهم انی ادعوک کما
 امرتني فاستجب لی کما وعدتني اللهم انی استسئلت بعظمتک کلهما اللهم انی استسئلت من
 عظمتک عظمه اللهم انی استسئلت بکبر نورک بکبر نورک کلله اللهم انی استسئلت
 من رحمتک با وسعها و کل رحمتک واسع اللهم انی استسئلت برحمتک
 کلهما اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی کما وعدتني اللهم انی استسئلت
 من کمالک با کملیه و کل کمالک کمال اللهم انی استسئلت بکمالک کلله اللهم
 انی استسئلت من کلماتک با تمها و کل کلماتک نامته اللهم انی استسئلت
 بکلماتک کلهما اللهم انی استسئلت من اسمائک با کبرها و کل اسمائک کبره

روز ادرین روز در کلاه خود
 گذشت در پیش ما که شد
 آن خدایان است بیدار
 انجیل لاله الا الله الملك
 انجیل البین شهد الله
 الغیبه فی نور حیکه و
 وقوه و بهان و قدره و
 سلطان درجه با من کلانم
 لاله الا الله ارحم الخلق
 کلهم کلهم لاله الا الله مونی
 روح لاله الا الله علی
 الله محمد رسول الله و صفیه
 و صفوه صلی الله علیه و آله
 و سلم انک استسئلت من
 له ما فی السموات و الارض
 و من کمالک با کملیه و کل
 کمالک کمال و ما فی السموات
 و الارض و من کلماتک با
 تمها و کل کلماتک نامته

اللهم انی استسئلت با اسمائک کلهما اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی
 کما وعدتني اللهم انی استسئلت من عزیزک با عزیزها و کل عزیزک عزیزه اللهم انی استسئلت
 بعزیزک کلهما اللهم انی استسئلت من مشیتک با مضاهها و کل مشیتک مضیبه
 اللهم انی استسئلت بمشیتک کلهما اللهم انی استسئلت بقدرتک لانی استسئلت
 بها علی کل شیء و کل قدرتک منطیله اللهم انی استسئلت بقدرتک کلهما
 اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی کما وعدتني اللهم انی استسئلت من علیلک
 با نفعه و کل علیلک نافع اللهم انی استسئلت بعلیلک کلهما اللهم انی استسئلت
 من قولک با رضاه و کل قولک رضی اللهم انی استسئلت بقولک کلهما اللهم انی
 استسئلت من مسائلک با حیحها و کلها البت حیب اللهم انی استسئلت بمسائلک
 کلهما اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی کما وعدتني اللهم انی استسئلت
 من شرفک با شرفه و کل شرفک شریف اللهم انی استسئلت بشرفک کلهما اللهم
 انی استسئلت من سلطانک با ذومیه و کل سلطانک دامر اللهم انی استسئلت
 بسلطانک کلهما اللهم انی استسئلت من ملکک با فخره و کل ملکک فاکر اللهم
 انی استسئلت بملکک کلهما اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی کما وعدتني
 اللهم انی استسئلت من علائک با علاه و کل علائک عال اللهم انی استسئلت
 بعلائک کلهما اللهم انی استسئلت من ابائک با عجمها و کل ابائک عجمه اللهم
 انی استسئلت بابائک کلهما اللهم انی استسئلت من منیک با قدمیه و کل منیک
 قدمی اللهم انی استسئلت بمنیک کلهما اللهم انی ادعوک کما امرتني فاستجب لی
 کما وعدتني اللهم و انی استسئلت بما انت فیہ من الشؤن و الجبروت اللهم
 انی استسئلت بکل شأن و کل جبروت اللهم و انی استسئلت بما تجیبنی به حین

بایم و خا و ح و صاب و
 انجیل کل نیای و غواص
 الا لی الله نصر الامور
 نفوذ بجهت در دست در کون
 از قصه با و الملو و علی و
 است که بجهت منته بگوید
 می کند و صف منته بگوید
 اعوذ بالله الذی کن له
 مانع البت و الخیر و مانع الخیر
 و الارض و هو الیمین العظیم
 و بعد از این در گوش
 نیز از حضرت صادق علیه السلام
 منته بجهت منته بگوید
 و در گوش که بنده بگوید و این
 قد و کبر و بگوید و این
 من و ح و ک و در گوش
 و من و ح و ک و در گوش
 و من و ح و ک و در گوش
 و من و ح و ک و در گوش

فريضة و نافله در شب روزگن اوردن و زيارت اربعين كردن و انگش بر دست راست كردن و چپ در سجده برخاك گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و شيخ در هفتاد و پنج مصباح پاره مخصوص اين روز از حضرت صادق عليه السلام نقل كرده و ما انشاء الله از در باب زيارت نقل خواهيم نمود

روز نهم و هشتم سنه يازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبياء صلوات الله عليه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سنين عمر مباركش بيست و سه رسيده بود چهل سال از سن شريفش گذر شده بود كه وحى بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سيزده سال در مكه مردم را دعوت بخدا پرستي نمود و پنجاه و سه سال داشت كه بمدينه هجرت فرمود و در سال هجرت وفات فرمود و امير المؤمنين عليه السلام منوجه غسل و حنوط انحضرت شد و بعد از غسل و تكفين برانجنا نمازگن اورد پس سه دسه احباب آمدند و بدون امام بر انحضرت نمازگن اوردند و حضرت امير المؤمنين عليه السلام انجنا را در حجره ظاهر در همان محلي كه از دنيا رفته بود مدفون ساخت از ان بن مالك رواست كه چون از دفن پيغمبر فارغ شديم حضرت فاطمه سومين آمد و گفت اي انس چگونه نفس شما را فرمود كه خاك بصورت پيغمبر خدا صلى الله عليه و آله بر پيديد بر كپ و فرمود يا ابنا آجابه آجابه رجا دعه آجابه يا ابنا من ربي ما اذناه الح و لنعم ما قبل اي و همان روز من از چه خاك نه خاك نشين را چي و بروايت معتبر است كه آنحضره و شقي از خاك پاك ان قبر مطهر گرفت و بر ديدگان گذاشت و گفت ما ذا على الشيم ربه اخذ ان لا يتم مد الزنا عوا ليا صبت على مصائب لوانها صبت على الايام صير ليا ليا و شيخ يوسف شامي در رد الظيم نقل كرده كه ان حضرت بن اشعار و ادر مرثيه پدر فرموده

روز اخرو ماه سنه دويست و سه بقول شيخ طبرسي اين شهر شهادت امام رضا عليه السلام واقع شد بانگور صومر سن مباركش به پنجاه و پنج رسيده بود و قبر شريفش واقع شد در خانه حيد بن قبطيه در قريه ساباد از ارض طوس (فصل نهم) در انخانه است قبرش در ماه ربيع الاول است شب اول سال سيزدهم بعثت مبد و هجرت حضرت

ولا انما هفت روزه بر كپ
بجك زانه ماه چو زيارت
بناول پس به بند اهدا
خوف و بان سكي بپند و
پند از زيارت پناه و بعضي
گفته اند كه ساليست پيغمبر
در انخانه باشد كه ماه و زان
نهان است و بن نقل شده
كه صاحب قطعه نكي بگر
و عبد الله بن الوليد و غيره
سه مرتبه كذا خوانند و ان
على ايجل نا اننا هذا القرآن
ديند و انرا در تورات
بگردد كه وطن خواهد شد
و در خزان است كه ما ليدن
فرد و ناول و طر و خوا
كر انرا بجهت زيارت
روايت شده كه چون وضو نماز
پس از نماز فريضة بخوان و ان
از ان اهدا القرآن
على ايجل

رسول صلى الله عليه و آله بود از مكه معظمه بمدينه منوره و در ان شب در غار ثور مخفي شد و حضرت امير عليه السلام خود را فداي جان شريفيا نمود و در جاي انحضرت خوابيده از شمشيرهاي قبايل مشركين پروا نكرد و فضل خود و مواساة و برادري خود را باحضرت رسول صلى الله عليه و آله بر جميع عالم ظاهر كرديد و ايشان كرمه و من الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله در شان نازل شد **روز اول** علماء گفته اند مستحب است كه براي شكر نعمت سلامتي و موافق و امير المؤمنين صلوات الله عليهما روز و بارند و زيارت ان دو روزگوار در اين روز مناسب است و سيد در اقبال بر اين روز دعاي نفل فرموده و در اين روز بقول شيخ و كنعني حضرت عكرى عليه السلام وفات كرده و مشهور در روز هشتم است و شايد در چين روز اول مرض انحضرت بوده **روز هشتم** سنه دويست و شصت و شصت و فاضل افام حسن عكرى عليه السلام واقع شد و حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه بمصب جليل امامت فابر كرده مناسب است ان دو روزگوار در اين روز زيارت كردن **روز نهم** روز عید بزرگ و روز عید بقر است و از براي ان شرح بزرگي است كه در جاي خود ذكر شده و روايتي نقل شده كه هر كه در اين روز چيزي اتفاق كند گناهانش امر بدين شود و گفته اند كه مستحب است در اين روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گرايدن ايشان و توسعه دادن در نفقه و پوشيدن جامه هاي نو و شكر و عبادت خفيا كردن و اين روز و روز بزرگ شدن غما است و روز بيار شريف است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عكرى عليه السلام بوده اين روز و روز اول امامت حضرت صاحب الامر ارواح العالمين فذاه و سبب من بد شرافتش خواهد بود **روزي و از دهم** بقول جناب كليفي مشهور و مشهور بين عامه و لادن با سعادت حضرت رسول صلى الله عليه و آله است و مستحب است در ان دو ركعت نماز دو ركعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل يا ايها الكافرون و در دو مرتبه مرتبه توحيد و در انروز نه انحضرت بمدينه و در فرمود و شيخ فرموده كه در مثل چنين روز از سنه صد و سي و دو و بن بني مران منقضي شد **روز چهارم** سنه شصت و چهار بر پيدين مغويه بدكان جهم شافت و در اخبار و آله است كه بر پيدين بن زان الحنب ر حوران از دنيا رفت جنازه اش را بد مشق آوردند و در باب صغير او را دفن كردند و قبرش را پيك من بله ميباشد و سنين عمرش بي و هفت رسيده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول كشيد **شب هفدهم** شب ولادت حضرت خاتم الانبياء صلوات الله عليه و آله و شب بيار مباركيت و سيد نقل كرده كه در مثل چنين

تا آخر شود و در كن وقت
خواندن ان كه ان شاء الله
تا كن خواهد چهره رفع
رسول الله انهم انهم
و شيخ بسم الله الرحمن الرحيم
كلامهم يوم من انما
لا يلقوا الا ساعة من
كلامهم يوم من فها انما
الا عيشة او صليها از ان
امر ان عن ان رب انما
لاك ما في بطنى من انما
يحيي انك انت الجميع
پس به بند از بران رب
او چون فرزندش متولد
انرا باز كند و بن روايت شده
كه بخواند ان قافا قافا
انما من الى جنة الفخار
تا رجا حيا بكن بعد بلند
كند بدين ابر و انما

انحصر تراوان در دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانه و اگر نتواند در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند در رکعت دوم سوره قل يا ايها الكافرون و چون سلام گفت بخوان التلايم عليك نا اخر زيارت مذكوره و در بيستم سال پنج بار و مران بعث ولاوت با سعادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله عليها واقفند و در آن چند عمل مناسب اول روزه و در خيرات و صدقات بر مؤمنين ستم زيارت آن بچه دنيا و آخرت و بيايد كهفت زيارت

انحصر تراوان (فصل في ايام روزه)

در اعمال هر ماه نوروز و اعمال ماههای روزه است اما اعمال هر ماه نوجده چنانست اول خواندن دعاهاي مقوله در وقت روزه هلال كه بهترين افاده اى چهل و ستم صحيفه كامله است كه در اول ماه رمضان ذكر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره حمد براى دفع در چشم ستم اند كه پنهان خوردن رواست كه هر كس مقيد كند خود را بخوردن آن در اول هر ماه اميد است كه حاجتش در آن ماه رد شود چهار در شب اول دو ركعت نماز كند در هر ركعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حفظه سؤال كند كه او را از هر ترسه و درددل امان گرداند و نپندد در آن ماه امر يا كه مكره او باشد پنج در روز اول دو ركعت نماز كند در ركعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله و در ركعت دوم بعد از حمد سوره قل يا ايها الكافرون بخواند و بعد از نماز تصدقه كند چون چنين كند سلامتى خود را در آن ماه از حفظه بخرد و از بعضى روايات نقل است كه بعد از نماز بخواند بسم الله الرحمن الرحيم و ما من بآيه في الارض الا على الله رزقها و يعلم منقصرها و منقصرها كل في كتاب مبين بسم الله الرحمن الرحيم و ان يمسك الله بصير فلا كاشف له الا هو و ان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده و هو الغفور الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم سيجعل الله بعد غير ذل ما شاء الله لا قوة الا بالله حبيبنا الله و نعم الوكيل و افوض امرى الى الله ان الله بصير بالعباد لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين رب انى انزلت الى من خیر فقير رب لا تدركه فردا و انت خير الوارثين و اما اعمال عید نوروز بر چنان است كه حضرت صادق عليه السلام بعمل بن خنيس تعليم فرموده كه چون روز نوروز شود غسل كن و با كهن ترين جامه ها خود را بپوش و به بهترين بوهاي خوش خود را خوش بگو

در عمل عید نوروز
بپوشد جامه های نیکو
و خوشبوهای خوش
و با کهن ترین جامه
خود را بپوشد
و غسل کند
و روز نوروز
خوش بگوید
خود را خوش بگو

و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پهن و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن از بعضی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل يا ايها الكافرون و در رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بچند شکر و روایت عا بن حنظله اللهم صل على محمد و آل محمد الا و صيا المرصين و على جميع انبيائك و رسلك يا فضل صلواتك و بارك عليهم يا فضل بركانك و صل على ارواحهم و اجسادهم اللهم بارك على محمد و آل محمد و بارك لنا في يومنا هذا الذي فضلك و كرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم بارك لي فيما انعمت به علي حتى لا اشكر احدا غيرك و وسع علي في رزقي يا ذا الجلال و الاكرام اللهم ما غاب عني فلا يغيب عني عونك و حفظك و ما فقدت من شيء فلا تفقدني عونك عليه حتى لا تكلف ما لا احياج اليه يا ذا الجلال و الاكرام

چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو از من پند شود و بسیار بگو یا ذا الجلال و الاكرام اما اعمال ماههای روزه پس مادر اینجا اکفای میکنم آنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی را صاحب نشانه بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله داخل شد و برایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نماید شما را و ایشانکه جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوائه اطباء نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دیگران سوال نمودند که آن روا چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بمحضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نپسان روزه با زبان منبکری و سوره فاتحه الکتاب آیه الکرسی و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل يا ايها الكافرون هر یک را هفتاد بار بخوانه و بر وایت دیگر سوره انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه بخوانه و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفتاد در بامداد و پهن از آن آب میاشامی بحق اخذ و ندی که مرا راستی بر خلق مبعوث گردانیده است مگویند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بر دار از کسی که این ابرامیاشامد هر روز را که در

در روز نوروز
چهار رکعت نماز
بکن از بعضی
هر دو رکعت
بیک سلام
و در رکعت
اول بعد از
حمد ده مرتبه
سوره انا انزلناه
بخوان و در
رکعت دوم
بعد از حمد
ده مرتبه
سوره قل يا ايها
الكافرون و در
رکعت ستم
بعد از حمد
ده مرتبه
سوره قل هو الله
احد و در
رکعت چهارم
بعد از حمد
ده مرتبه
قل اعوذ برب
الفلق و قل
اعوذ برب
الناس بخوان
و بعد از نماز
بچند شکر و
روایت عا بن
حنظله اللهم
صل على محمد و
آل محمد الا و
صيا المرصين و
على جميع
انبيائك و رسلك
يا فضل صلواتك
و بارك عليهم
يا فضل بركانك
و صل على
ارواحهم و
اجسادهم اللهم
بارك على محمد
و آل محمد و
بارك لنا في
يومنا هذا الذي
فضلك و كرمته
و شرفته و
عظمت خطره
لهم بارك لي
فيما انعمت به
علي حتى لا
اشكر احدا غيرك
و وسع علي في
رزقي يا ذا
الجلال و الاكرام
لهم ما غاب عني
فلا يغيب عني
عونك و حفظك
و ما فقدت من
شيء فلا تفقدني
عونك عليه حتى
لا تكلف ما لا
احياج اليه يا
ذا الجلال و الاكرام
اما اعمال
ماهای روزه
پس مادر
اینجا اکفای
میکنم آنچه
که در زاد
المعاد است
سید جلیل
علی بن طاوس
ره روایت
کرده است که
روزی جمعی
را صاحب
نشانه
بودند حضرت
رسالت پناه
صلی الله علیه
و آله داخل
شد و برایشان
سلام فرمود
و ایشان جواب
سلام گفتند
پس حضرت
فرمود که
میخواهید
تعلیم
نماید شما را
و ایشانکه
جبرئیل مرا
تعلیم کرده
است که
محتاج
بدوائه
اطباء
نبوده
باشم
پس حضرت
امیر
المؤمنین
علیه السلام
و دیگران
سوال
نمودند
که آن
روایت
چیست
حضرت
رسول
صلی الله
علیه و آله
بمحضرت
امیر
المؤمنین
علیه السلام
خطاب
نمود و
فرمود
که در
ماه
نپسان
روژه
با زبان
منبکری
و سوره
فاتحه
الکتاب
آیه
الکرسی
و قل
هو الله
و قل
اعوذ
برب
الفلق
و قل
اعوذ
برب
الناس
و قل
يا ايها
الكافرون
هر یک
را
هفتاد
بار
بخوان
و بر وایت
دیگر
سوره
انا
انزلناه
را نیز
هفتاد
مرتبه
بخوان
و هفتاد
مرتبه
الله
اکبر
و هفتاد
مرتبه
لا اله
الا الله
میگوئی
و هفتاد
مرتبه
صلوات
بر محمد
و آل محمد
میفرستی
و هفتاد
در
بامداد
و پهن
از آن
آب میاشامی
بحق
اخذ و
ندی
که مرا
راستی
بر خلق
مبعوث
گردانیده
است
مگویند
یاد
میکنم
که
جبرئیل
گفت
که
حق
تعالی
بر دار
از کسی
که این
ابرامیاشامد
هر روز
را که در

که آنها تشرین الاخر و نینان و حزیران و بلولند و هفت دیگر غیر شیطا راسی بک میگردند و شیطا را در سه سال متوالی بیست و هفت میگردند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگردند و سال ایشان سیصد و شصت و پنجاه و دو و بیست و تشرین الاول که اول سال ایشان در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیل در کتاب بخارا لا نور آمدن کور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ابرار نمودیم آمین

(باب سیم در زیارت است)

و تمیلا بر یاقوت و چند فصل و یک خاتمه مفید و برای سفر است چون ازاده سفر کنی سزاوارانکه روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اخبار نماز روز شنبه را با روز سه شنبه را با روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز و روز شنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روز بخیر باشد در آن حد کن ثانیاً هیچ سیرت با شازده بیت یک باب بیست و پنج

و سفر مکن در محاق شهر و در حالیکه قدر در برج عقرب باشد و اگر ضرورت حاصل شود برای سفر کن در این اوقات دعاها را سفر بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بفر روی در و آیت شده که مرگ از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام ازاده سفر کن خدمت انحضرت رسید تا و ذاع کند با انجناب حضرت با و فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه ازاده میبود که بیرون رود بسوی بعضی اهل خود میفرید سلامتی خود را از خدا بآنچه انسان بود برای و یعنی بدادن صدقه هر چه که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگردانید و چون سلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد بآنچه که ممکن بود انتم و ذاع کرد و رفت و بجانب آوردن آنچه که انحضرت فرمود بود پس هلاک شد در راه آنجناب امام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داد شد اگر میپزد هفت و سزاوار است که پیش از توجیه شدن غسل بکشی پس جمع میکنی اهل خود را از خود و در رکعت نماز میکنی او را و از خدا خبر خود را سوال میکنی و آیه الکرسی میخوانی و حمد و ثناء الهی میخوانی و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم و میفرستی و میگوئی اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی و من کان منی بسبیل الشاهد منهم و الغائب اللهم احفظنا بحفظ الایمان و احفظ

مخالفت کن و در آن حد کن ثانیاً هیچ سیرت با شازده بیت یک باب بیست و پنج
از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و در روز هفتم و بیست و یکم خوب است

علینا اللهم اجعلنا فی رحمتک و لا تزلنا فضلك اننا لنبک راغبون اللهم اننا نعوذ بک من و غیاء السفر و کابیه المنقلب سو المنظر فی الازل و المال و الولد فی الدنیا و الاخره اللهم انی اتوجه الیک هذه التوجه طلباً لرضائک و تقرباً الیک فبلغنی ما اؤمله و ارجوه فیک و فی اولیائک یا ارحم الراحمین پس دعا کن اهل خود را و بر خیز و بر در خانه بایست و بشیخ حضرت فاطمه صلوات الله علیها بخوان و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیه الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو اللهم الیک وجهی و نعمت وجهی و عینک خلفت اهلی و مالی و ما خولتني قد وثقت بک فلا تخیننی یا من لا یخین من اراده و لا یضیع من حفظه اللهم صل علی محمد و آلِهِ و احفظنی فیما عینت عنه و لا تکلنی الی نفسی یا ارحم الراحمین الدعاء پس بخوان سوره قل هو الله احد را با زده مرتبه و سوره انزلنا و آیه الکرسی و سوره قل اعوذ برب الناس قل اعوذ برب الفلق پس دست بر جمع بدن خود بمال و تصدق کن هر چه بهتر باشد و بگو اللهم انی اشریت بهذه الصدقه سلامتی و سلامه سفری ما معی اللهم احفظنی و احفظ ما معی و سلینی و سلم ما معی و بلغنی ما معی یبلاغک الحسن الجمیل و با خود بردار عصای از چوب درخت بادام تلخ که روايت شده که هر که بسفری رود و با خود بردار عصای بادام تلخ و بخورد و لمّا توجه یلقاء مدین نا والله علی ما نقول و کمال و این در سوره قصص است حقیقاً او را این گردان از هر سج درند و از هر مرد زدن کنند و از هر جوان صاحب زهری نابجانه خود برگرد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلبت مرزش کند برای و نابار گردد و عصا را بگردد و دست او که با عصا به زمین روی و سر عصا در زرخند بگردان تا اینکه بتواسی برسد از دزد و غرون شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردار و در وقت بر داشتن بگو اللهم هذه طینه قبر الحسین علیه السلام و لیک و ابن و لیک اتخذ منها خزیلاً آخاف و ما لا آخاف و با خود بردار انگشتر عقیق و فیه ریح و خصوصاً نکهش که عقیق آن زرد باشد و بر یک طرفش نقش باشد ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله

انکه کفایت از اهل فتنه با یکبار
در شش ماه خلاص از (۷) نویسد
از برای تب و بند و بازوی
درست نبرد از بیم الحزن
الحسین علیه السلام و یغیر الله و یالله
تا آخر سوره فیم الله و یالله
اعوذ بکلمات الله التامه
کلها الی لا یخلف و لا یخلف
ولا فای من شتر ما خلق
ذکر و برة و من شتر ما خلق
و التامه و العاقبه و اللامه
و من شتر طوارق اللیل
و من شتر قسطنطنیه
و من شتر الشیطان
و من شتر کل شیء
و من شتر کل شیء
و من شتر کل شیء

در طرف دیگرش محمد و علی سیدین طایر و اما آنرا با خطار و زانو بکمرده از ابو محمد قاسم بن علا
از صاف خادم امام علی التقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزبانت جدش
امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری آشفه باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش بر
ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی نقش کرده باشد
چون انگشتر را با خود داری اما آنرا از شر زدن و زاه زدن و برای سلامتی تو تمام است
و درین ترا حفظ کنند تراست خادم گوید بیرون امدم و انگشتر بیکه حضرت فرمود بهم رسانیدم
و برگشتم که و ذاع کنم چون و ذاع آنحضرت کرده برگشتم و در و ردم فرمود که مرا برگردانند چون
برگشتم فرمود ای صاف گفت لبیک با سیدی فرمود که انگشتر فرو زده هم باید با خود داشته باشی
بد رسنه که میان طوس پیشا پور شهری بر خواهد خورد و بنو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن
تو پیش برو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو مولای من بگوید که در و ر شو از زاه و باید که بر یک
نگین فرو زده الله الملك نفس کنی و بر طرف دیگر الملك لله الواحد القهار زیرا که نقش انگشتر
امیر المؤمنین علیه السلام الله الملك بود چون خلافت بر آنجناب برگشت الملك لله الواحد القهار
نقش کرد و نگینش فرو زده بود و چنین نگین اما آنرا پیش از جواران در دند و باعث ظفر
و غلبه میشود در جنگها صاف گوید که رفتم بفر و بخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرمود
بود شهر بر سر زاه امد و آنچه فرموده بود بعل آوردم و شهر برگشت چون از زبانت برگشتم آنچه
گفته شده بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که بچیز ماند گفته اگر خواهی من نقل کنم گفت ای قائم
من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شیء بطوس نزدیک قبر شریف شیر آب میریزد که روی آنجناب
بزبانت قبر آنحضرت امد و بودند آن نگین را در دست تو بدند و نقش آنرا خوانند پس آنرا از
دست تو بد و آورده بردند بنزد بیمار که داشتند و آن انگشتر را در آیه شسته آن ابراهیم بیمار
خورا بیدند و بیمارشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی
ایشان در دست چپ تو کردند و از این مطلب تعجب بسیار کرد و سبب از انداختی و نزد یک سحر
با قوت یافته برداشتی و الحال همراه تو است بپایان از اینها شاداشی خواهی فریخت این فواید آن
جانی است که برای تو آورده بودند خادم گفت یا قوت را بیا از ابر دردم و بهشتا داشی فریختم همچنانکه
سیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسیکه بخواند ایتة الکرسی را در سفر در

بني علي بن ابي طالب
عليك توکلنا و التمسنا
اننا و التمسنا
كوبه زده از سلاطین
و از ادویه کبد آنجناب
علی فلان بن فلان
لا تفرحوا بدارنا
خطانا ما انور
الله لا اله الا هو
و بکلام و توکل علی الله
لا یخون و یخون
ببین تو بعباده خیر
بصیر لا اله الا الله
لا شریک له صدق و عده
و نصر عده و هزم الا
و خد ما شاء الله لا قوة
الله

هر شب سال بماند و سال بماند آنچه با او است و بگوید اللهم اجعل مسیری عبدا و صمعی
تفکرا و کلامی ذکر را و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام روایت شده که فرمود من بر و انبیکم هرگاه
بگو این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس ییم الله و بیا لله و من الله و االی الله
و فی سبیل الله اللهم ائیک اسلمت نفسی و ائیک وجهت و جهی ائیک قوضت
امری فاخضعی بحفظ الایمان من بین یدی و من خلفی و عن یمینی و عن شمالی و من
قوچی و من تحتی و ادفع عنی یحولک و قوئک فانه لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم مؤلف گوید اربعه و ارب سفر بسیار است و ما در اینجا اقتصار میکنیم بد که چند اب اول آنکه
سزاوارست برای شخص هرگاه سوار میشود ییم الله و ائیک نکند و در آنکه نفقه خود را حفظ کند
و در جای محکم بگذارد و زرا که در آن باشد که از نفقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود ستم آنکه
در مسافرات رفاقت و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند نا حتمی
بر طرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد و از درد دنیا از هم و غم و بر طرف کند از او اندوه
بزرگ روز قیامت را و در و ائیک که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر میکرد مگر با اشخاصی که
نشانند آنحضرت را برای آنکه در زاه اعانت آنها نماید زیرا که هرگاه پیشا خند آنجناب را
نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاف شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و اله
نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گو سفندی بکشند یکی گفت کشتن گو سفند
با من دیگری گفت کشتن پوست او با من دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن
همه مش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میداد
شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نیاید که از شما امتیاز پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد
که ببینند بند خود را که فضیلت داده خود را بر فطاش و بداند آنکه تقبلترین مردم در سفر نزد رفا
انکیست که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است نبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و مشطر
است که رفقای و کارهای او را بکشند چهارم آنکه مسافر مضاجبت کند با کسی که نظیر او باشد
در اتفاق کردن پنجم آنکه پیشا نماند از اب هر منزله مگر بعد از آنکه مزوج کند او را باب منزل قبل و
شایسته و لا فرست برای مسافر که با خود بر دارد از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده است
و هر منزله که دارد میشود مقداری از آن خاک بریزد در طرف اب خود و از آن خاک دهد پس

لا علین انا و ربی ان الله
قوی غنی عن الخلق و من یغنی الله
الغالیون و من یغنی الله
قد هدی الی صراط مستقیم
و صلی الله علی محمد و آله
الطیبین الطاهرات (۱)
بر سه قطعه شکر بنویسد و هر
را صبح ناشتا بخورد تا سه روز
در قطعه اول عقده یازدن
الله و در دوم شکر
یازدن الله و در سیم شکر
یازدن الله که شخصی بگوید
و ائیک که بنویسد
بجست موی بن جعفر علیه السلام
گفت مرا ز جوی است که آن
نمیپزد و من هرگاه فارغ شوم
از نماز شب بگو اللهم ما کان
من غیرک الاخذ فی فی
و ما عیلت من سوء فقد
حان و نسیه

در وقت بیرون رفتن از بلد انحضرت بمآثور بایضرا ن بیت و چهارم قوسه واستغفار نمودن بجهت
 گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از
 زیارت بیت و پنجم اتفاق کردن بقدر وسع و بر خادمان اسانه شریفه و سزاوار است که خدا
 انحل شریف از اهل خبر و صلاح و صاحب بن و مرتب باشند و تحمل نمایند آنچه از اثرین بی
 بینند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها ننمایند و بر قضاء حوائج
 محتاجین اقدام کنند و غریب را از امانت و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و با بجهت
 بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدایان لازمه از نظایف و حرالت و نظافت
 نازران و غیره بیت و ششم اتفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعطفین ببلد امام علیه
 خصوصاً سادات و اهل علم و منقطعین که عمارت غریب و تنگدستی مبتلا و همواره علم تعظیم
 شاعر الله را بر پانموده و دارا هستند جهات را که ملاحظه هر یک از آنها کافی است در لزوم
 اغانت و رعایت بیت و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله ارباب تعجب کردن در بیرون رفتن
 است در وقتیکه در یک کرد خط خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جو
 و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها
 زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که نجس و وضع کنند یعنی لباس خوب و
 عالی یا لباس بیت بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را
 بیند و شناسد و اگر بامردان زیارت نکنند نیز جایز است اگر چه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات
 معلوم شد که کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلاً که زنها با هم تشریف بر زیارت خود را از ایشان
 نموده با لباسهای نفیس از خانه ها بیرون می آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت بانامحرمان نمود
 و فشار بر بدنهای ایشان زده یا خود را متصل بضرای مطهره نموده یا در قبله مردمان نشسته شوند
 بر زیارت خواندن شده و حواس مردم را بریشان نموده عبادان محل را از زیارتین و نمازگزاران جدا
 و منصرفین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمزمه صارتین عن سبیل الله شد
 الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادان
 و داخل در مویقات شود نه قربان از حضرت صادق علیه منقول که حضرت امیر المؤمنین علیه
 باهل عراق فرمود یا اهل العراق بیئت ان زناکم یوافین الرجال فی الطریق اما تنحیون

چندین جهت بیرون رفتن
 از این مآثور بایضرا ن
 بیت و چهارم قوسه
 واستغفار نمودن بجهت
 گناهان و بهتر کردن
 حال و کردار و گفتار
 خود را بعد از فراغ از
 زیارت از آنچه دارا بود
 پیش از زیارت بیت و
 پنجم اتفاق کردن بقدر
 وسع و بر خادمان اسانه
 شریفه و سزاوار است که
 خدا انحل شریف از اهل
 خبر و صلاح و صاحب بن
 و مرتب باشند و تحمل
 نمایند آنچه از اثرین بی
 بینند و خشم خود را بر
 آنها فرو نشاند و غلظت
 و درشتی بر آنها ننمایند
 و بر قضاء حوائج محتاجین
 اقدام کنند و غریب را از
 امانت و دلالت کنند اگر
 راه مقصد را گم نمایند و
 با بجهت بایست خدام را
 که بحقیقت و راستی مشغول
 شوند در خدایان لازمه از
 نظایف و حرالت و نظافت
 نازران و غیره بیت و ششم
 اتفاق و احسان بر فقراء
 مجاورین و مساکین متعطفین
 ببلد امام علیه خصوصاً
 سادات و اهل علم و منقطعین
 که عمارت غریب و تنگدستی
 مبتلا و همواره علم تعظیم
 شاعر الله را بر پانموده
 و دارا هستند جهات را که
 ملاحظه هر یک از آنها کافی
 است در لزوم اغانت و رعایت
 بیت و هفتم شیخ شهید
 فرموده که از جمله ارباب
 تعجب کردن در بیرون رفتن
 است در وقتیکه در یک کرد
 خط خود را از زیارت برای
 مزید تعظیم و احترام و شدت
 شوق بر جو و نیز فرموده
 که در وقتیکه زنها
 میخواهند زیارت کنند بایست
 که خود را جدا کنند از مردان
 و تنها زیارت کنند و اگر
 در شب زیارت کنند اولی
 است و باید که نجس و وضع
 کنند یعنی لباس خوب و عالی
 یا لباس بیت بدل کنند که
 شناخته نشوند و مخفی و
 پنهان بیرون آیند که کسی
 کمتر ایشان را بیند و شناسد
 و اگر بامردان زیارت نکنند
 نیز جایز است اگر چه مکروه
 است مؤلف گوید از این کلمات
 معلوم شد که کثرت قبح و
 شناعة آنچه متعارف شده
 فعلاً که زنها با هم تشریف
 بر زیارت خود را از ایشان
 نموده با لباسهای نفیس از
 خانه ها بیرون می آیند و در
 حریمهای مطهره مزاحمت بانامحرمان
 نمود و فشار بر بدنهای ایشان
 زده یا خود را متصل بضرای
 مطهره نموده یا در قبله مردمان
 نشسته شوند بر زیارت خواندن
 شده و حواس مردم را بریشان
 نموده عبادان محل را از زیارتین
 و نمازگزاران جدا و منصرفین
 و گریه کنندگان از کار خود
 باز داشته و داخل در زمزمه
 صارتین عن سبیل الله شد الی
 غیر ذلک و فی الحقیقه بایست
 این زیارت از آن زنها از منکرات
 شرع شمرده شود نه عبادان و
 داخل در مویقات شود نه
 قربان از حضرت صادق علیه
 منقول که حضرت امیر المؤمنین
 علیه باهل عراق فرمود یا اهل
 العراق بیئت ان زناکم یوافین
 الرجال فی الطریق اما تنحیون

ای اهل عراق بمن خبر دهید که زنها ای شما میسرند بر ما در راه بعضی بر میخورند بناحرمان در کوچه و
 بازار با خباثت میکنند شماها و قال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روایصی بن نبانه عن امیر المؤمنین
 علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی اخر الزمان و اقرب الساعه و هو شر الازمنه نوره کاشفات عاریات
 منبر جات من الدین و اخلاص فی الفتن ما یلا لالتهلوت مسرعات الالکدن امتحانات المحرمان
 فی جهنم خاللات بیت و هشتم سزاوار است و فیکه زوار بسیار است کسانی که سبقت بضرع گرفته
 تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند نادیده گران نیز مثل آنها بقرب ضرع فائز گردند مؤلف گوید که ما
 در مقام زیارات امام حسین نقل خواهیم کرد از اینکه زائرین البجانب باید مراعات آنها را نمایند

فصل فی زیارت کرانی بن دخول هر یک از حریمها شریفه
 و در اینجا ذکر میشود از آن دخول اول شیخ کفنی فرموده چون خواستی داخل شوی بمجد حضرت رسول
 صلی الله علیه و اله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیه السلام بن بگو اللهم انی وقف علی
 باب من ابواب بیوت نبیک صلی الله علیه و اله و قد منعت الناس ان بدخلوا
 الا بایذیه فقلت یا اهل الدین امنوا لا تدخلوا بیوت النبی الا بایذیه لکم الله
 انی اعقید حرمة صاحب هذه المهد الشریف فی غیبتیه کما اعقیدها فی حضرته
 و اعلم ان رسولک و خلفائک علیهم السلام اخیاء عندک برزقون برزقون مقام
 و بهمون کلامی و برزقون سلامی انک حجت عن سمعی کلامهم و فحمت باب فحی
 یلذین مناجاتهم و انی استاذنک یا رب اولی استاذن رسولک صلی الله علیه
 و اله ثانیاً و استاذن خلیفتک الامام المفروض علی طاعته فلان بن فلان بجای
 فلان بن فلان نام ببرد ان امام را که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلاً اگر در زیارت
 امام حسین علیه السلام بگوید الحسن بن علی علیه السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام بگوید
 علی بن موسی الرضا علیه السلام و هکذا بن بگوید و الملائکه الموکلبین بهذه البقعه
 المبارکة ثانیاً اذخل یا رسول الله اذخل یا حجة الله اذخل یا ملائکه الله
 المفروضین الفیهمین فی هذا المهد فاذن لی یا مولای فی الدخول فصل ما از نذر لایح

و هیچ آلت و قوسه
 الیک لا یلتجأ ولا یجأ
 الیک ابن دانه بن نبانه
 خواج بافت انشاء الله تعالی
 جهته در زانو از آن
 فقلت که جایز نیست که گفت
 با قوسه و انبکود که گفت
 نزد امام حسین علیه السلام
 از شیخان از آنجا بسته آمدن
 و عرض کرد یا بن نبانه در باب
 بخدمت شما با بر چه در باب
 که از امام حسین علیه السلام
 از نبوت امام حسن علیه السلام
 گفت یا بن نبانه انما فحمت
 ان فحمت انما فحمت انما فحمت
 فحمت انما فحمت انما فحمت
 حکما بن نبانه انما فحمت
 فرموده بود انما فحمت

خارجات
داخلات

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَجَبَّكَ
وَجَبِّكَ وَصَفِيكَ وَخَاصِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَأَيُّهُ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يُعْطَى
بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِنِّي أَنبَتُكَ
مُسْتَغْفِرًا نَاسِيًا مِنْ نُوْبِي إِنِّي أَوَجِّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِتَغْفِرَ لِي نُوْبِي
وَإِنْ كُنْتُ خَاطِيًا بِكَ بِرَأْسِ قَبْرِ طَهْرٍ أَدْرَيْتُ كَفْتُ خُودِي وَرَبِّقْلَهُ كُنْ وَدَسْتَهَا زَارِعًا وَرُوحًا
خُودِي تَطْلُبُ بَدْرِي سَيِّدِي سِرًّا وَارِثًا كَرَامَةً شُودَانِ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَابْنُ قَوْلِهِ بَدْرِي مَعْبُودِي
كَرَّمَهُ مِنْ مُحَمَّدٍ مَسْعُودٍ كَمَا كَفْتُ دَهْمَ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَرَّمَهُ مِنْ قَبْرِ حَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْآلِهِ وَدَسْتُ مَبَارَكَ خُودِي بِرَقَبَتِكَ أَشْتُ وَكُنْتُ أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَجْبَاكَ وَآخَاكَ
وَهَذَاكَ وَهَذَاكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ بِرَفْعِ يَدَيْهِ وَأَنْ يَكْفِيكَ بِصَلَاتِهِ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا شَيْخٌ دَرَّ مَصْبَاحَ فَرْوَةٍ كَمَا جَوْنُ فَارُغْدِهِ
از دعاء در نزد قبر شریف پس بر وی در منبر و دست بر آن بمال و بگوید و بقیه یا ابن منبر که مثل انار
میباشد و بمال صورت و چشمهای خود را بآن پس بدر سینه در آن شفا چشم است و بابت نزد
منبر و حد و ثنای الهی بخاورد و حاجت خود را بطلب پس بدر سینه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر درختی است از درختهای بهشت پس هر که
بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز میکند در آنجا آنچه خواهد و نماز زیارت کند در مسجد پیغمبر صلی الله
علیه و آله پس بدر سینه نماز در آن مغادر با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد بشوی یا بپوش
بر روی صلوات بفرستی بر آنحضرت و نماز کن در خانه فاطمه صلوات الله علیها و بر روی مقام
جبرئیل علیه السلام و آن در زینا و آن است پس بدر سینه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت
اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله انجام داده و بگوید اَسْأَلُكَ أَيُّ جَوَادٍ أَيْ كَرِيمٍ
أَيُّ قَرِيبٍ أَيْ بَعِيدٍ أَنْ تُرَدَّ عَلَيَّ نِعْمَتُكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را
از نزد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آنظلومه طایفه گفته اند که مدفونست

نگاه دارند بر این که در این عالم
الله و مائتات الله بنی الله و
لا حول و لا قوة الا بالله و
قال موسى ما جئتم بيديكم
ان الله بسطله ان الله
لا يصح عمل الفاسدين ان الله
فوق الخ و بطل ما كانوا
يتمولون فقبولوا هذا لك
و انقلبوا صاغرين و نیز
از آنکه در دفع شیاطین و جادو
گران از حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله و آله و سلم
که آن را بخواند و آن را
ان ربکم الله الذی خلق
التواری و الارض فی سبعة
ایات و هم استوی علی الامر
یعنی المیزان التی انزلنا بها
الحق و النور و النور

و در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خود شاست و فرقه سیم گفته اند که
در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن میباشند آنکه زیارت شود آنظلومه از نزد
روضه و کعبه آنمظهر را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این موضع
از برای زیارت آن منجذبه بگو یا مُمْتَحَنَةُ اُمْتَحَنَتِكَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ
فَوَجَدَكَ لِمَا اُمْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا أَنَّكَ وَلِيَاءٌ وَمُصَدِّقُونَ وَصَارُونَ
لِكُلِّ مَا أَنَا نَابِيهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِي بِهِ وَصِيَّهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَا
إِلَّا الْحَقِّينَا بِنَصْدِ بَيْنَاهُمَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَنَسْتَجِدُ بِكَ أَنْتَ كَبِيرُ
الْتَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بَيْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ صَفِيِّ اللَّهِ
الْتَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ آمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَيْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ
الْتَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَتِي ثَنَابِي هَلِ الْجَنَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَنَابِي الصِّدِّيقَةِ الشَّهِيدَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَنَابِي الرِّضِيِّةِ الْمُرْتَضِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَنَابِي الْفَاضِلَةِ الزَّكِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَنَابِي الْخَوْرَاءِ الْأَنْبِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَنَابِي النَّفِيسَةِ النَّفِيسَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَنَابِي الْمُحَدَّثَةِ الْعَلِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَنَابِي الْمَظْلُومَةِ الْمَغْصُوبَةِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ثَنَابِي الْمُضْطَهَدَةِ الْمَفْهُورَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بَيْتِ رَسُولِ
اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ بِدَنِكَ شَهْدَانِكَ
مَضْبُوتٍ عَلَى بَيْتِي مِنْ رَبِّكَ وَأَنْ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَمَنْ جَافَكَ فَقَدْ جَافَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ ذَاكَ فَقَدْ

یا سید آلاء الخالق و الآلات
تبارک الله رب العالمین
ارغوا ربکم بخصایا و خصال
انما لا یحب المفسدین و لا
یحبوا فی الارض بعد
تفید و فی الارض خوار
اصلا حیاء و ادعوه خوفا
طعنا ان رحمة الله قریب
المحسنین و در بعضی روایات
است که تا تبارک الله رب
العالمین بخواند و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله نقل
شده که هر که این دعا را بخواند
در خانه سفید ملک شود
که با افاضت نا آنکه بگوید
و در بعضی روایات است
بر طبق میکند و در آن است
شفا خداداد و در آن است
بافند و کند و از حضرت
رضا علیه السلام نقل
که هر که

اذى رسول الله صلى الله عليه وآله ومن وصى له فقد وصل رسول الله
 صلى الله عليه وآله ومن قطعك فقد قطع رسول الله صلى الله عليه وآله
 لا تلك بضعة منه وروحه الذي بين جنبيه شهد الله ورسله وملائكته
 ابي راض عن رضى عنه ما خط على من سخط عليه من تبرئت
 منه موالين والبيت معاويلين عاديت مبغضين ابغضت محبت لمن
 احببت وكفى بالله شهيدا وحسبا ورازبا ومثيبا بين صلوات مبهمة برحمت
 رسول وائمة اطهار عليهم السلام مؤلفك وبك ما در روزنهم جادى لآخره زيارت ديگر برك
 حضرت فاطمه صلوات الله عليها نقل كرده و علماء نیز زيارت مبطوعى براى انظومه نقل كرده اند وان
 مثل همین زيارت كه از شيخ نقل كرده اول ان السلام عليك يا نبى رسول الله است
 شهد الله ورسله وملائكته كه از اينجا بعبدين خواست شهد الله وملائكته
 انا ولي لمن والاك وعد ولين عاداك وخراب لمن حاربك انا بامولا في بك
 ويا بيبك وبعلك والائمة من ولدك موقين ويولا بيتهم مؤمنين ولطاعهم ملتزمين
 شهد ان الدين بينهم والحق حكمهم وهم قد بلغوا عن الله عز وجل ودعوا الى
 سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لانا خذهم في الله لومة لائم
 صلوات الله عليك على ابيك وبعلك ذريتك الائمة الظاهرين اللهم
 صل على محمد واهل بيته وصل على النبوة الطاهرة الصديقة المصنوعة
 النبوة النبوة الرضوية الرضوية الزكية الرشيدة المظلومة المفهورة
 المصنوعة حقها الممنوعة ارضها المكورة ضلعها المظلوم بعلها المقتول
 ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه وفلذة كبده
 والخبر منك له والخبر خصصت بها رضىه وجيبه المصطفى
 وقربته المرتضى سيده النساء ومبشرة الاولياء حليف الورع والزهد

دیدی ملک در قلعی از آب و
 خواند زان حمد و ستودن
 در میدان در قلعی پس از فرود
 که از آن آب و در صورتش
 ریختند با هوشت آمد و فرود
 دیگر عود سخاوتمند کرد به تو
 هرگز در دوا نیت از خود
 رسول صلی الله علیه و آله که اگر
 جن سنگی افکند از سنگها
 بگریه و میافکند جهان موی
 سنگ از آنجا آمد و بگریه
 حسی الله و کفی و سمیع الله
 لین دعا بالنس و آلاء الله متقی
 داشتن مرغ و خرد و کوز
 در غاله در خانه نافست
 و نیز از برای شتر چنان نگاه
 و بیابان و مواضع هوناد
 آن از حضرت صادق علیه السلام
 مرویست که دست بر
 ملازم بر

وَنُقَاحَةَ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الْبَنَى تَشْرِفَتْ مَوْلِدُهَا بِنَاءُ الْجَنَّةِ وَسَلَّكَتْ مِنْهَا
أَنْوَارَ الْأُمَمِ وَأَرْخَبَتْ دُورَهَا حِجَابَ الشُّبُورَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً تَزِيدُنِي مَحَلَّهَا
عِنْدَكَ وَتُزِيلُهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلُهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مَنَاجِيحَ الْجَنَّةِ وَسَلَامًا وَ
إِيمَانًا لَدُنْكَ فِي جَمِيعِهَا فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَعُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوَ الْكَرِيمُ
مَوْلَاكَ كَيْدُكَ شَيْخُ دَرْهَنْدِيبِ فَرَمُودِهِ كَهْ أَفْخَرُ رَوَاقِشِ دَرْفَضِلِ زِبَارَتِ الْأَمْعَظَةِ بِشَرِيسَتِ زَانَكِهِ
اِحْصَا شُودِ وَعِلَامَةُ مَجْلِسِي ازْ مُصْبَاحِ الْأَنْوَارِ نَفْلُكَ كَرَمَهُ كَهْ اِنْخَضَرَتْ فَاطِمَةُ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهَا رَوَاقِشِ
كَهْ فَرَمُودِ بِرَمِ بَاسِ فَرَمُودِ كَهْ هَرِ كِهْ بِرِ قَوْصِلَواتِ بَفَرِشِدِ بِبَاسِ مِنْ دَرْ حَقِيقَةِ الْاَوْرَاوِطِطِ بِاَزْدَاوَرِ بَاسِ مِنْ دَرْ
جَا كَهْ بَاشِ اَزْ بَشْتِ زِبَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَزْ عِبِيدِ
عِلَامَةُ مَجْلِسِي دَرْ زَادِ الْمَعَادِ دَرْ اَعْمَالِ عِبِيدِ مَوْلُودِ كِهْ رُوزِ هَفْدِ قَمِ رَسْعِ الْاَوَّلَتِ فَرَمُوشِغِ بَعِيدِ
وَشَهِيدِ وَبَشَرِ طَاوُسِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَفْتُهُ اَنْدَكِهْ چُونِ دَرْ غَرِبِ دَهْ طَبِيعَةِ خَوَاصِ كِهْ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّي
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ زِبَارَتِ كَفِي غَسْلِ بَكْنِ وَشِبْهِ بَقِيرِ دَرْ بِشِ رُوحِي خُودِ بِاَزْ وَاسِعِ مَبَارَكِ الْاَنْخَضَرِ
بُرَّانِ بَنُو بِنِ وَبَابِيتِ وَدَلِ خُودِ رَا مُتَوَجِّهِ الْفَضْلِ كَرْدَانِ وَبَكُو أَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ
وَخَدُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَآنَهُ سَيِّدُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَآنَهُ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ
بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حِمَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاةً
بِالْفِطْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبْلِغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَا السِّرَاجَ الْمُنِيرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نَذِيرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نُورَ

کذا اردو صدای بلند
 اَفْعَبْ مِنْ اِنَّهُ يَبْعُونَ وَلَهُ
 اَسْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
 طَوَّعًا وَكَرْهًا وَابْنِ دُرُودِ مَضْمُونِ
 وَنَهْ دِيَابَانَ دُرُودِ مَضْمُونِ
 وَهَلْ لَكَ دُرُودِ اَسْلَمُ
 وَهَلْ اَزَانِ كُونِ خَرْجِ مِ
 بلند ازان گویند خَرْجِ مِ
 دُرُودِ اَبِ اَزَانِ بِنَا دُرُودِ
 وَنَهْ اَزْجِ صَادِقِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ
 چُونِ تَرسد که خِشَمِ اورد کی یا
 خِشَمِ کی دُرُودِ اَبِ اَزَانِ
 بگوید اَمَّا اِنَّهُ لَا قُوَّةَ لِيَا
 اَلْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَدُرُودِ اَبِ اَزَانِ
 اَحَدِ خُودِ رَا حِثْ بِنَا اَزَانِ
 تَبِ بِنَا دُرُودِ وَفِيكَ اَزَانِ
 مَلُودِ وَفِي اَعُوذُ رَا نَاضِرِ
 بَا وَخِجِ اَزَانِ
 تَعَالَى

الْمَنْعَةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَّيْتَهُ بِكَ وَبَلَغَ رِسَالَتِكَ وَقَاتِلْ أَهْلَ الْجُودِ
عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطْعَ رَحِمِ الْكَافِرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَلَيْسَ ثَوْبُ الْبَلَوَى فِي مُجَاهَدَةِ
أَعْدَائِكَ وَأَوْجِبْتَ لَهُ بِكُلِّ أَدَى مَتَهُ أَوْ كَيْدٍ أَحْسَنَ مِنْ الْفِتْنَةِ الَّتِي جَاوَلَتْ
قَتْلَهُ فَصَيَّلَهُ تَفُوقَ الْفَضَائِلِ وَمَلَكَ هِيَ الْجَزِيلِ مِنْ تَوَالِكَ وَقَدْ أَسْرَ
الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الزُّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغَضَّةَ وَلَمْ يَنْحَظْ مَا مَثَلَ لَهُ وَجْهِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوةَ رُضَا هَالِكِهِمْ وَيُغْنِيهِمْ مَتَابَعَتَهُ كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَائِيَانًا مِنْ
لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِمْ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَعُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
بِسَجْدِ رَكْعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَيْتِكَ بِدُورِ سَلَامٍ بِأَمْرِ يَوْمِهِ خَوْفِي جُونِ فَارِغْ عَنِّي نَيْجَ فَاطِمَةَ زَهْرَاءَ
سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْهَا وَأَجْزَلِ بَيْتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا وَلَمْ أَخْضُرْ زَمَانُ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ ذُرْتُهُ رَافِيًا
نَائِبًا مِنْ سَيِّ عَمَلِي وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي مُفَرِّكًا لَهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي
وَمُوجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّوْا نَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلِي اللَّهُمَّ مُحَمَّدًا
وَأَهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفَرَّقِينَ بِالْحَمْدِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
يَا بِي أَنْتَ وَآخِي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِلِيَّ أَوَّجِّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي بِبُضْطِي لِي حَوَاجِي فَكُنْ لِي مُفْعَلًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ
رَبِّي فَيَغْفِرَ الْمَسْئُولَ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ التَّفْصِيلُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْغُفْرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ
كَمَا أَوْجِبْتَ لِمَنْ أَمَى إِلَيْكَ مُحَمَّدًا صَلَّوْا نَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لِي بِذُنُوبِي
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ رَسُولَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ فَغْفِرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روایت شده که اسفاده کند
چندین بار این دعا را بخواند
باید که در روزی غلظت
الدین و شیخ شهباز حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
نقل کرده که فرمودند سلطان
و در وقت است شیطان
و آن در می شود بگویند لا
خول ولا قوة الا بالله العظیم
در می شود بنسازد ملکون
و محمد و آل اخواب علیهم
موفق گردد که در بیان نمازها
گفت نماز صبح و عصر و زجر
بعضی عوذات بجهت دفع و
باجامه الجسد شود بجهت امنی
از در زجر اندر حلقه ها
و فصل قل ادعوا الله را
الرحمن نا افرموده
عرب روانده که
بسیار نظر

اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَفَيْتُ بِكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ عَنْ سِوَاكَ
وَقَدْ أَمَلْتُ جَزِيلَ تَوَالِكَ وَإِنِّي لَمُفَرِّغٌ غَيْرُ مُتَكِرٍ وَنَائِبُ إِلَيْكَ مِمَّا أَفْرَقْتُ وَعَانَدْتُ
بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مَا فَدَمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي نَفَذْتُ إِلَيْكَ فِيهَا وَطَبَقْتُ عَنْهَا وَ
أَوْعَدْتُ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ وَجْهِكَ أَنْ تَغِيْبَنِي مَقَامَ الْخُرْجِي الدَّلِيلِ
يَوْمَ تُهْلِكُ فِيهِ الْأَشْيَارُ وَتَبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَالْفَضَائِلُ وَتَرَعُدُ فِيهِ الْقَرَابِصُ
يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ لَا يَنْفَعُكَ يَوْمَ لَا يَفِيهِ يَوْمَ النَّعَابِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ
يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ تُنْفَخُ يَوْمَ تَرْجَفُ الرَّاحِفَةُ تُلْبِغُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْرُغُ الْمَرْءُ مِنْ أَجْبِهِ
وَأَمْرِهِ وَأَيِّهِ وَصَاحِبِيهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ وَكَانَ السَّمَاءُ يَوْمَ تَأْتِي
كُلَّ نَفْسٍ نَجْدًا تَلْقَى نَفْسًا بِمَا كَانَتْ تَعْمَلُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ
إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ تَخْرُجُونَ مِنَ
الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُضِضُونَ وَكَانَتْهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرَةٌ مَهْطِعِينَ إِلَى
الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُحُ الْأَرْضُ رَجَاءً يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَنْتَلِجُهُمْ جَمًّا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ
الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَفًّا اللَّهُمَّ أَرْحَمُ مَوْفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَوْفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا
تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِي بِمَا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ يَا رَبِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعِي وَلِيًّا
مُنْتَظَفِي فِي زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ
مُورِدًا وَفِي الْغُرَى الْكَرَامِ مُصْدَرِي وَاعْظِي كِتَابِي بِمِثْنِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي
وَيُبَيِّضَ بِي وَجْهِي وَيُسَيِّرَ بِي حِسَابِي وَتَرْجَحَ بِي مِيزَانِي وَآمِضْ مَعَ الْفَائِزِينَ

روایت شده که اسفاده کند
چندین بار این دعا را بخواند
باید که در روزی غلظت
الدین و شیخ شهباز حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
نقل کرده که فرمودند سلطان
و در وقت است شیطان
و آن در می شود بگویند لا
خول ولا قوة الا بالله العظیم
در می شود بنسازد ملکون
و محمد و آل اخواب علیهم
موفق گردد که در بیان نمازها
گفت نماز صبح و عصر و زجر
بعضی عوذات بجهت دفع و
باجامه الجسد شود بجهت امنی
از در زجر اندر حلقه ها
و فصل قل ادعوا الله را
الرحمن نا افرموده
عرب روانده که
بسیار نظر

دار نعامه قبل ان يكتب عليك احكامه او يكلفك حلاله وحرامه ففلك
الله طيبا زاكما مرضيا ظاهرا من كل خير مفدا من كل ذنب بؤسك جنة المأوى
ورفعك الى الدرجات العلى وصلى الله عليك صلوة تفرها عين رسولك بيلغ
اكبر ما موله اللهم اجعل افضل صلواتك وازكاها وانقى بركاتك واوفاهها
على رسولك ونبيك وخبرك من خليفك محمد خاتم النبيين وعلى من نزل من
اولاده الطيبين وعلى من خلف من غيرهم الظاهرين برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم انى استلكت بحق محمد صفيك وابراهيم نجل نبيك ان تجعل سعيهم
مشكورا وذنبهم مغفورا وحبوبهم سعيده وعافيتهم هم حبه وحوالهم
مقبضه وافعالهم مرضيه وامورهم معوده وشؤونهم محموده اللهم
واحسن لي التوفيق وقصر عني كل ميم وضيق اللهم جنبني عقابك وامحني ثوابك
واسكني جناتك وارزقني رضوانك وامانك واسرك لي في صالح دُعائي والدنيا
وقلدي جميع المؤمنين والمؤمنات الاخبا منهم والاموات انك والى الباقين
الصالحين امين رب العالمين برحمتك يا ارحم الراحمين
زارت جناب فاطمه بنت اسد والله خير امر المؤمنين عليك يا بنت زهرا
اتخذوك مكيه التلام على نبي الله التلام على رسول الله التلام على محمد سيد المرسلين
التلام على محمد سيد الاولين التلام على محمد سيد الآخرين التلام على من بعثه
الله رحمة للعالمين التلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته التلام على
فاطمه بنت اسد الهاشميه التلام عليك انتها الصديقه المرضيه التلام عليك
انتها النفثه النفثه التلام عليك انتها الكرمه الرضيه التلام عليك يا
كافله محمد خاتم النبيين التلام عليك يا والده سيد الوصيين التلام عليك

من زيارت فاطمه زهرا ع
بسم الله الرحمن الرحيم
والا قوة الايمان العلي
التي هي من يد ربك
ربى بكونك زيدا جندار
فوق انواع بلاها وديار
جون داخل صوملا وديار
شد الخلد ريت الصبا
التمد الغالي الاضاح ذو
رببه الخلد ريت الصبا
يقدر ريت وجبا بالنهار
وخميه وشم في عافيه
ودله ارضافان واخر
ربك ريت الغرة عافيه
وسلام على المرسلين و
التمد ريت العالمين
فبسم الله

يا من ظهرت شفقتك على رسول الله خاتم النبيين التلام عليك يا من تربتها
لولي الله الامين التلام عليك وعلى روحك بدليك لظاهرات التلام عليك
على ولدك ورحمة الله وبركاته اشهد انك احسن الكفاله وادب الامانه
واجهد في مرضات الله وبالف في حفظ رسول الله عارفه بحقه مؤمنه بصدقه
مغفره بنوته مستبصره بنعمه كافله بنبييه مشفق على نفسه واقفه
على خدمته مختاره رضاه واشهد انك مصيب على الايمان والتمسك باثره
الادب ان راضيه مرضيه طاهره زكية نفثه نفثه فرضى الله عنك ارضا
جعل الجنة منزلك وما عليك اللهم صل على محمد وال محمد وانفعني زيارتها وشفقها
على محبتها ولا تخرمني شفاعتها وشفاعة الامت من ذنبيها وارزقني مراقبتها
واخبرني معها ومع اولادها الظاهرين اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارته
ياها وارزقني العود اليها ابدا اما ابقيتني فاذا توقفتني فاحشرني في زمريها وارزقني
ادخلني في شفاعتها برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم يحفظها عندك وميزانها
لديك اغفر لي ولوالدي وجميع المؤمنين والمؤمنات والينا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار برحمتك يا ارحم الراحمين
ميكى آنچه خواه ومنتريش زيارت حضرت حمزه رضي الله عنه مراد
چون زيارت حضرت زهرا ع زيارت رسول الله صلى الله عليه
واله التلام عليك يا خير الشهداء التلام عليك يا اسد الله واسد رسول الله
انتك قد جاهدت في الله عز وجل وجدت نفسك ونصحت رسول الله وكنتم
عند الله بخانه واعيا يا بني انت وامى انتك منقر يا رسول الله صلى الله عليه
واله يد لك راغب اليك في الشفاعه ابني زيارتك خلاص نفسي معود ابيك

تمنوت وحين نصحتك
انك في السموات والارض
وعنك وحين نظرت
تخرج الحق من الميت
الميت من الحق والحق
بعد موتها وكن لك
تخرج قدوس ربنا ورب
الملك والروح تسببت
رحمتك تحببك لا اله
الا انت سبحانك اظنك
تفني غفرت وارحمه
وتب على انك انت التوا
الخير
ما دون عليك ابن دعا
مع ربك وانت
احمدك وانت
منقر يا رسول الله
من يارك

حجّه الله التّلام عليك يا امام الهدى التّلام عليك يا علم النّقى التّلام عليك
ايها الوصى البرّ النّقى النّقى الوفى التّلام عليك يا ابا الحسن والحسين التّلام
عليك يا عمود الدين التّلام عليك يا سيد الوصيين وامين ربّ العالمين ودنيا
يوم الدين وخبر المؤمنين وسيد الصّديقين والصّفوة من سلاله النّبيين و
باب حكيمه ربّ العالمين وخازن وجهه وعبيته عليه والتّابع لآلته نبيّه
والتّالى لرسوله والمواصى له بنفسه والتّاطف بحجّته والتّداعى الى شريعته المنة
على نبيه اللهم انى اشهد انّه قد بلغ عن رسولك ما حيل ورعى ما استخفظ و
حفظ ما اشودع وحلّ حلالك وحرّم حرامك واقام احكامك وجاهد التّاكيد
فى سبيلك والفارطين فى حركك والمارقين عن امرك صابرا محتسبا لا ناخذ
فيك لومة لائم اللهم صلّ عليه افضل ما صلبت على احد من اوليائك واصفيا
واوصيا انبيائك اللهم هذا قبر وليك الذى فرضت طاعته وجعلت فى اغنا
عبادك مبايعته وخليفك الذى به ناخذ ونعطى به نيب نعاقب وقد
قصدته طعنا اعد دنة لاوليائك فبعظيم قدره عندك وجليل خطرك
وقرب منزله منك صلّ على محمد وآل محمد وافعل به ما انت اهلّه فانك اهل
الكرم والجود والتّلام عليك يا مولاي وعلى خبيعتك ادم وفوج ورحمة الله
وبركائه برض بجزايوس درجاب سرايت ويكو يا مولاي اليك وفودى بك انزل
الى ربّى فى بلوغ مقصودى واشهد ان النّويزل بك غير خائب الطالب بك
عن معرفه غير مرور الا بقضاء حوائجه فكن له شفيعا الى الله ربّك وربّى فى
قضاء حوائجى بنبي امور وكشف شدّى وغفران ذنبي سعة رزقى ونظور
عمري اعطاء سؤلى فى اخرى ودنياي اللهم العن قتل امير المؤمنين اللهم العن

در دينك از منزل خود برون
مبوء بيم الله حسي الله
وكلت على الله الحسنى الله
اشك خبر امور كلها
اعوذ بك من خزي الدنيا
وعذاب الآخرة كتاب فاني
حفظت الامور كما اشد علي
نازل اول الامر دينا واخر
مهاور اخبر من صانع
منقول كبري در دينك
من خود برون در دينك
وكلت على الله لا حول ولا
قوة الا بالله اللهم انى
اشك خبر ما خسرته
واعوذ بك من شر ما كثر
له اللهم ارفع علي من
فضلك وامن على نعمك
وانفعلي في طاعتك و
اجعل رغبتي فيما

قتله الحسن والحسين اللهم العن قتل الامّة وعذبهم عن ابا اليماني الا بعد
احدا من العالمين عن ابا كثير الا انقطاع له ولا اجل ولا امد بما شاقوا ولا
امر لك واعده لهم عن ابا له تحمله يا احد من خلقك اللهم وارجل على قتله
انصار رسولك وعلى قتله امير المؤمنين وعلى قتله الحسن والحسين وعلى
قتله انصار الحسن والحسين وقتله من قيل في ولايته ال محمد اجعين عذابا
اليماني مضاعفا في اسفل درك من الجحيم لا تخفف عنهم العذاب وهم فيه
مبلسون ملعونون ناكسوا رؤسهم عند ربهم قد غابوا التّدامة والخزى
الطويل لغيرهم عن انبيائك ورسلك واتباعهم من عبادك الصّالحين
اللهم الغمهم في مستير الير وظاهر العلانية في ارضيك وسمائك اللهم
اجعل لي قدم صديق في اوليائك وحيث الى مشاهدتهم ومنقرفهم حتى
لحقني بهم وتجعلني لهم تبع في الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين
بن ضر بجزايوس وبت بقبله بايت وروجاب قبر امام حسين عليه كن ويكو
التّلام عليك يا ابا عبد الله التّلام عليك يا بن رسول الله التّلام عليك يا بن
امير المؤمنين التّلام عليك يا بن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين التّلام
عليك يا ابا الامّة الهادي المهديين التّلام عليك يا صريح الدّمع الشّام
التّلام عليك يا صاحب المصيبة الرّائبة التّلام عليك وعلى جدك و
ايبك التّلام عليك وعلى امك واخيك التّلام عليك وعلى الامّة من
دريتك وبنيتك اشهد لقد طبّب الله بك التّراب واوضح بك الكتاب و
جعلك وباك وجدك وخالك وبنيتك عبرة لاولي الالباب يا بن الميامين
الاطياب لئلا ين الكتاب وحث سلاجي لك صلوات الله وسلامه عليك

ووقعت على ملك ريك
رسولك صلى الله عليه
اليه نجسم انضمت انما
رضا علي منقول كبري
ابن كلبا را بگفت در وقت
از منزل برون بيشد
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله وقول لا حول
ولا قوة الا بالله
فاني بركت
توكت يا رب متغيا ازل
فاني به في عافية
حضرت امام جعفر صادق
مديت كه كه بخواند قل
الله احد كه مرتبه هيكايه
از منزل خود برون به دري
در خط خد وندع وجل يات
وخصاك كه بان اوباك نا
وكره بمنزله خود صفتم
حضرت امام

یا فخر بن ابی بکر و برادرش جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون و گفت السلام
 عليك ايها الوصي المبرر النقي السلام عليك ايها النبي العظيم السلام عليك ايها
 الصديقون الرشيدين السلام عليك ايها البر الزكي السلام عليك يا وصي رسول رب
 العالمين السلام عليك يا خيرة الله على الخلق جميعين اشهد انك حبيب الله و
 خاصته الله وخالصته السلام عليك يا ولي الله و موضع سيرة و محبة عليه
 و خازن و حية بر خود را بقریب بیاورد و گفت یا ای نفع و ای یا امیر المؤمنین یا ای
 انت و ای یا حجة الخصار یا ای انت و ای یا باب المقام یا ای انت و ای یا نور الله
 الثامر اشهد انك قد بلغت عن الله و عن رسول الله صلى الله عليه و آله ما حلتك
 و رجمت ما انتحفظت و حفظت ما استودعت و حلتك حلال الله و حرمت
 حرام الله و اقم احكام الله و لم تعد حرد الله و عبدت الله مخلصا حتى انك
 البقيين صلى الله عليك وعلى الامم من بعدك بر خاتم انحضرت و در بالا ای سر
 انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت
 و این نماز را بکند برگردد بسوی هلس و حال اینکه گاهانش از بند شده باشد و علس مقبول و
 پسندیده شده باشد و بنویسد برای و ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
 بر سبیل تجرک (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمودی و هر شی هفتاد قبله از ملائکه
 انحضرت را زیارت میکنند بر سبیل که هر قبله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک بر انحضرت بفرستد
 یعنی به پشت برون آمد و در انشای برین آمد میگفتند یا حده یا سیداه یا طيبة یا طاه
 لا جعله الله اخر العهد منك و زفني العود اليك و المقام في حرمك و الكون
 معك ومع الأوار من ولدك صلى الله عليك وعلى ملائكة المحدثين بك
 صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میاید خبر هم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قریه را
 با نشان بدهم فرمودی و در می چند دادند که من قبر امرت اصلاح کرد زیارت چهارم

یا فخر بن ابی بکر و برادرش جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون و گفت السلام
 عليك ايها الوصي المبرر النقي السلام عليك ايها النبي العظيم السلام عليك ايها
 الصديقون الرشيدين السلام عليك ايها البر الزكي السلام عليك يا وصي رسول رب
 العالمين السلام عليك يا خيرة الله على الخلق جميعين اشهد انك حبيب الله و
 خاصته الله وخالصته السلام عليك يا ولي الله و موضع سيرة و محبة عليه
 و خازن و حية بر خود را بقریب بیاورد و گفت یا ای نفع و ای یا امیر المؤمنین یا ای
 انت و ای یا حجة الخصار یا ای انت و ای یا باب المقام یا ای انت و ای یا نور الله
 الثامر اشهد انك قد بلغت عن الله و عن رسول الله صلى الله عليه و آله ما حلتك
 و رجمت ما انتحفظت و حفظت ما استودعت و حلتك حلال الله و حرمت
 حرام الله و اقم احكام الله و لم تعد حرد الله و عبدت الله مخلصا حتى انك
 البقيين صلى الله عليك وعلى الامم من بعدك بر خاتم انحضرت و در بالا ای سر
 انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت
 و این نماز را بکند برگردد بسوی هلس و حال اینکه گاهانش از بند شده باشد و علس مقبول و
 پسندیده شده باشد و بنویسد برای و ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
 بر سبیل تجرک (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمودی و هر شی هفتاد قبله از ملائکه
 انحضرت را زیارت میکنند بر سبیل که هر قبله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک بر انحضرت بفرستد
 یعنی به پشت برون آمد و در انشای برین آمد میگفتند یا حده یا سیداه یا طيبة یا طاه
 لا جعله الله اخر العهد منك و زفني العود اليك و المقام في حرمك و الكون
 معك ومع الأوار من ولدك صلى الله عليك وعلى ملائكة المحدثين بك
 صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میاید خبر هم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قریه را
 با نشان بدهم فرمودی و در می چند دادند که من قبر امرت اصلاح کرد زیارت چهارم

و فرمود که الوسائل از من را قهر نفل کرده که روایت از مولای امام محمد باقر علیه السلام که
 فرمود باید در رفتم زیارت قبر حیدر امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس باید درم نزد
 قبر مطهر در گریب و گفت السلام علی ابی الامم و خلیل النبوة و المخصوص بالآخرة
 السلام علی عیوب الایمان و میزان الأعمال و سبفی الجلال السلام علی عیوب
 المؤمنین و وارث علم التبتین الحاکم فی يوم الدين السلام علی شجرة النفوی
 السلام علی حجة الله البالغ و نغمته الشایخ و نغمته الدامغة السلام علی
 الصراط الواضح و النجیم الدلیج و الامام الناصح و رحة الله و برکاته انکاه گفت
 انت و سبلی الی الله و در یعنی قی حق مولای و نامی فکری فی شیعنی الی الله عن
 و جل فی الوقوف علی قضاء حاجتی و هی فکاک رقی من النار و اصر فی موقی
 هذا ابی النجیح و یما سئل کله بر حینه و قد ربه اللهم ادر زفنی عفا کایلا
 و لبنا را حقا و قلبا زکبا و عملا کثیرا و ادبا بارعا و اجعل ذلك کله لی و
 لا تجعله علی برحمتک یا ارحم الراحمین زیارت پنجم شیخ کلینی روایت کرده
 از حضرت ابوالحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوید نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام علیه السلام
 یا ولی الله انت اول مظلوم و اول من غصب حقه صبرت و احتسبت حجة
 انک البقیین فاشهد انک لقیث الله و انت شهید عذاب الله فانک یا نواع
 العذاب جدد و علیه العذاب جئتک غار فابحقتک مستبصر ایشانک معاً
 لا عداؤک و من ظلمک الفی علی ذلك رب انشاء الله یا ولی الله ان لی
 ذنوباً کثیرة فاشفع لی الی ربک فان لك عند الله مقاماً معلوماً و ان لك
 عند الله جاهاً و شفاعة و قد قال الله تعالی و لا یشفعون الا لمن ارتضى
 زیارت ششم زیارتیست که جماعه از علماء روایت کرده اند که از جمله انها است شیخ
 محمد بن اسمعید که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد الطیالسی از سیف بن عیبه که گفت بیرون

یا فخر بن ابی بکر و برادرش جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون و گفت السلام
 عليك ايها الوصي المبرر النقي السلام عليك ايها النبي العظيم السلام عليك ايها
 الصديقون الرشيدين السلام عليك ايها البر الزكي السلام عليك يا وصي رسول رب
 العالمين السلام عليك يا خيرة الله على الخلق جميعين اشهد انك حبيب الله و
 خاصته الله وخالصته السلام عليك يا ولي الله و موضع سيرة و محبة عليه
 و خازن و حية بر خود را بقریب بیاورد و گفت یا ای نفع و ای یا امیر المؤمنین یا ای
 انت و ای یا حجة الخصار یا ای انت و ای یا باب المقام یا ای انت و ای یا نور الله
 الثامر اشهد انك قد بلغت عن الله و عن رسول الله صلى الله عليه و آله ما حلتك
 و رجمت ما انتحفظت و حفظت ما استودعت و حلتك حلال الله و حرمت
 حرام الله و اقم احكام الله و لم تعد حرد الله و عبدت الله مخلصا حتى انك
 البقيين صلى الله عليك وعلى الامم من بعدك بر خاتم انحضرت و در بالا ای سر
 انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت
 و این نماز را بکند برگردد بسوی هلس و حال اینکه گاهانش از بند شده باشد و علس مقبول و
 پسندیده شده باشد و بنویسد برای و ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
 بر سبیل تجرک (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمودی و هر شی هفتاد قبله از ملائکه
 انحضرت را زیارت میکنند بر سبیل که هر قبله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک بر انحضرت بفرستد
 یعنی به پشت برون آمد و در انشای برین آمد میگفتند یا حده یا سیداه یا طيبة یا طاه
 لا جعله الله اخر العهد منك و زفني العود اليك و المقام في حرمك و الكون
 معك ومع الأوار من ولدك صلى الله عليك وعلى ملائكة المحدثين بك
 صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میاید خبر هم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قریه را
 با نشان بدهم فرمودی و در می چند دادند که من قبر امرت اصلاح کرد زیارت چهارم

لِيَعْنِدَ اللهُ رَبِّي وَرَبَّكَ فِي خَلَاصِ قَبْضِي مِنَ النَّارِ وَقَضَاءِ حَوَائِجِي خَوَائِجِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَةِ رَحِيمِكَ يَا بَارِيَّ الْوَسْطَى يَا بَارِيَّ الْوَسْطَى يَا بَارِيَّ الْوَسْطَى
وَالْمُسْلِمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالنَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ
عَلَى أَنَّكَ صَارِقُ آمِنٍ صِدِّيقُ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ
ظَهْرُ ظَاهِرٍ مُطَهَّرٍ مِنْ ظَهْرِ ظَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ
بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَوَجْهُهُ
الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَآخِرُ رَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ أَتُبْنِيكَ مُنْقَرِبًا إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ يَا رُبَّكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَنْتَ
بِشَفَاعَتِكَ خَلَّاصُ قَبْضِي مِنَ النَّارِ وَمُعَوِّذُ بَلَدِي مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي
أَخْطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فِرْعَاءُ إِلَيْكَ رَجَاءُ رَحْمَةِ رَبِّي أَنْتَ شَفِيعُ بَيْتِكَ يَا
مَوْلَايَ وَأَقْرَبُ بَيْتِكَ إِلَى اللهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللهِ
فَإِنِّي عَبْدُ اللهِ وَمَوْلَاكَ وَذَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ
وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُتَضَعِّقِ آمِينَ الْأَوْفَى وَعَزِّزْ لَكَ الْوَفْقَى وَبَدِّدْ الْعُلْبَاءَ وَ
جَنِّبْكَ الْأَعْلَى وَكَلِّمْكَ الْحُسْنَى وَجَنِّبْكَ عَلَى الْوَرْدَى صِدِّيقِكَ الْأَكْبَرَى
سَيِّدَا الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِي الْأَوَّلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبَعُودِي لَدُنْ قُدْرَةِ
الصَّالِحِينَ وَآمَارِ الْمُخْلِصِينَ الْمُغْصُومِينَ مِنَ الْخُلَلِ الْمَهْدَبِينَ مِنَ الرِّزْلِ الْمَطْهَرِ مِنَ الْعَيْبِ
النَّزْوِيِّ مِنَ الرَّبِّ الْخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ سُلُوكِ الْبَائِسِ عَلَى فَرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ
بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلَتْهُ سَفَا لِنُبُونِهِ وَأَبَدَ لِرَبَائِصِهِ
وَشَاهِدِ عَلَى أَمْنِهِ وَدَلَالَةِ عَلَى حُجَّتِهِ وَحَامِلِ الرَّايَةِ وَوَقَايَةِ لُحْيِهِ وَمَا يَأْتِي

دعا آخره بخیر از روزی در روزی
عبدالمنزل فضلک فانک در
الفضل العظمی سیم از او صبر
منقول است کتابت کردیم بگو
حضرت صادق علیه السلام
خود دعا خواندند علی بن ابی طالب
تعلیم فرمودند علی بن ابی طالب
بن حضرت ابن عباس علیه السلام
من فرمود که از زمانیکه من خواند
از او بگو حاجت من بخیر
بگوید نماز شب در حال سجده
یا خیر من دعوی را بخیر
مسئول و با او از من اعظم
و یا خیر من دعوی را بخیر
علی بن ابی طالب از روزی در روزی
باز در قافله قبلیک از آن
علی بن ابی طالب از روزی در روزی
که شیخ طوسی از دعا خواندند
از روزی در روزی در دعا خواندند
در مصباح ذکر

لَأَمْنِهِ وَبَدِّدِ الْبَاسَ وَنَاجِ الرَّايَةَ وَبَابَ الْبَرِّ وَمِفْتَاحَ الْظَفَرِ حَتَّى هَزِمَ
جَبُوشَ الشِّرْكِ بِأَذْنِكَ وَأَبَادَ عَاكِرِ الْكَفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَدَّلْ نَفْسَهُ فِي مَرَضَانِ
رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَفَقَّا عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً بَاقِيَةً
بِرَبِّكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَالشَّهَابِ الثَّاقِبِ وَالنُّورِ الْعَاقِبِ يَا سَلِيلَ
الْأَطَابِ يَا سِرَّ اللهِ إِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي لَا يَأْتِي
عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاهُ فَيَجْعَلْ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّي وَأَسْرَعَاكَ أَمْرَ خَلْفِي كُنْ لِي إِلَى اللهِ
شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ جُجْرًا وَعَلَى الدَّهْرِ طَهْرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللهِ وَوَلِيُّكَ وَذَائِرُكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ بِرُبِّكَ رَكْعَتِ نَمَازٍ ذِي بَارَتٍ بَيْنَ وَهْدٍ غَاكُ خَوَائِجِي بِرَبِّكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامِ اللهِ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ بِرِثَانِهِ
كُنْ رَمُوحَهُ شَوْجَانِهِ فَرَامُوسِهِنَّ عَلَيْكَ وَبِكُو السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا بَنَ رَسُولِ اللهِ أَتُبْنِيكَ زَائِرًا وَمُؤْتِيلاً إِلَى اللهِ تَعَالَى رَبِّي وَرَبِّكَ وَمُؤْتِيَةً إِلَى اللهِ
بِكَمَا وَمُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَى اللهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَيَحْوِي مَا اخْرُجْتُ مِنْهُ فَإِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
بِرُّهُ وَبِقَبْلِهِ كُنْ وَيَحْوِي أَزْوَاجَ عَالَمٍ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا مُجِيبَ غَوْهِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا
كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا وَاصِرَ فِي بَقْضَاءِ حَاجَتِي وَكَفَّارَ مَا أَهْمَنِي هَمَّتْ مِنْ أَمْرِ
دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَبِّكَ شَوْجَانِ فَرَامُوسِهِنَّ عَلَيْكَ وَبِكُو السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامَ عَلَى أَيْعِيدِ اللهِ الْحَسَنِ مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
لَا جَعَلَ اللهُ الْآخِرَ الْعَهْدَ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَلَا فَرَقَ اللهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ مَوْلُوكُ بَدِّدْ
أَزْوَاجَ دَعَا صَفْوَانِ هَمَانِثَ كَمْ شَهْرُودَ بَدِّدْ عِلْمَهُ وَبَيَّادُ ذِكْرَانِ دُرْ زِيَارَتِ رَوْعَا شُورِ
زِيَارَتِ هَفْتِ زِيَارَتِ بَيْتِ كَسْبِ بَنِ طَاوُسِ دُرْ مَصْبَاحِ الزَّائِرِ نَفْلُكَ كَرَمَ بَيْنِ كَيْفِيَّتِ كَمْ قَصْدِ
كُنْ بَابَ السَّلَامِ بَعْنِي دُرْ كَاهِ رَوْضَةِ مَقْدَسِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ كَمْ صَرْحِ مَقْدَسِ نَمَاهَانِ مَشْهُورِ بِيْ
بِرُّهُ وَهَمَانِثِ اللهِ أَكْبَرُ دِكْرُ سَلَامِ اللهِ وَسَلَامُ مَلَأَتْ كُنْهِهِ الْمُفْتَرِّينَ وَ

دعا اولی طلب کردیم و یا خیر
یا اذن المظلمین و یا اذن
و یا ولی المؤمنین و یا اذن
القوة التین صل علی
و یا ولی و یا زرقه و
خافیه و آفیه ما آهست
عظیم ابو صبر اند عالمی
طلب کرد از حضرت صادق علیه السلام
نفل کرده و انصاف فرمود که این
دعا علی بن الحسین علیه السلام
که خدا را باین مجازات الهی
این آیت خست جلاله
معبیه اتقوا جلاله
خوای و اتقوا جلاله
این آیت من غیر آن نفع
بها قاطعی او نیست
علی بن ابی طالب

وَلَا تَقْرَهُمْ عَنِّي وَخَشَاءَ وَلَوْ اسْمَعِي النَّاسَ جَمِيعًا لَمْ أَكُنْ مُنْصَرِّعًا اِعْصَمْتَ بِاللَّهِ
فَعَزَزْتَ وَاثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْاُولَى فَزَهَّدْتَ وَاتَّيَدَكَ اللَّهُ وَهَذَا كَ وَاخْلَصَكَ
وَاجْتَبَيْكَ فَمَا نَأْتَا قَضَتْ فَعَالِكَ وَلَا اخْتَلَفْتَ اقْوَالِكَ وَلَا تَغْلَبَتْ اَحْوَالِكَ
وَلَا اَدْعَيْتَ وَلَا اَفْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ إِلَى الْحَطَامِ وَلَا دَسَّكَ لِأَنَامٍ
وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَبَيِّنَ مِنْ أَمْرِكَ هَذَا إِلَى الْحَقِّ وَالْحَقُّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
أَشْهَدُ شَهَادَةً حَقٍّ وَأُقِيمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّدًا أَوَّالُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
سَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّهُ وَآخُو
الرَّسُولِ وَوَصِيْبُهُ وَوَارِثُهُ وَأَنَّهُ الْفَائِلُ لَكَ وَالَّذِي يَخْشَى بِالْحَقِّ مَا أَمِنَ بِي مِنْ كُفْرٍ
بِكَ وَلَا أَفْتَرِ بِاللَّهِ مِنْ جَدِّكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَهَ
مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَرَأَاهُنْدَى إِلَى وَلَا يَنْبُكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفَى وَفُورُكَ لَا يَطْفَأُ وَأَنْ مِنْ جَدِّكَ
الظُّلُومُ إِلَّا شَفَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرِّشَادِ وَالْعَدَّةُ لِلْعَامِ
مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْاُولَى مِرْلَنَتَكَ وَأَعْلَى فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَبَصَرَكَ مَا
عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْتَكَ وَبَيَّنَّ مَوَاهِبَ اللَّهِ لَكَ فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْخِلَ الْحَرَمِ
مِنْكَ وَذَائِدَ الْحَقِّ عَنْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ الْآخِرُونَ الدِّينَ تَلْفَحُ وَجُوهُهُمُ النَّارُ
وَهُمْ فِيهَا كَالْحُجُونِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقْدَمْتَ وَلَا أَجْمَعْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَكَتَ
إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّ مَا فَعَالَ بَاعِلِي أَنْتَ مَنِي يَمْنُزِلُهُ هَرُونَ مِنْ مَوْسَى
إِلَّا أَنَّهُ لَا يَنْبِي بَعْدِي أَعْلَمُكَ أَنْ مَوْتَكَ وَجُودَكَ مَعِيَ عَلَى سُنْبِي فَوَاللَّهِ مَا كُنْتُ
وَلَا كُنْتُ لَأُضِلَّكَ ضَلَّ بِي وَلَا نَسِيتُ لِعَهْدِي إِلَى رَبِّي وَإِنِّي لَعَلِّي بَيْتُهُ مِنْ رَبِّي بَيْتُهَا

قد شفقت فؤادك وقلوب
جملتي وانطق من خلقت
رجلاي وقلوب من خلقت
وقولي عليك وقد رزقت
علي يا رب ان رزقي و
تقاضي كذا رزقك على
ان تعذبني وبتبلي
الهي ذكرنا ايدك و
والرجاء لا غلامك بقوت
لك اخل من غيبك بقوت
خلقتي قانت ربي و
ومعني في مجاي والحاظ
والذات عنى والرحم
والمتكفل بربني وفي
فصلك وقد رزقت كل
ما انا فيه قليك يا سيد
قد رزقت رزقت و
خلاص مما انا
فيه

لَيْتِيهِ وَبَيْتُهَا النَّبِيُّ لِي وَإِنِّي لَعَلِّي الظُّرْبُ الْوَاحِ الْفُطْلَةُ لَفُطَا صَدَقْتَ وَاللَّهِ
وَقُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ عَمَّنْ نَاوَاكَ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْوَى
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مِنْ فَرْضِ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَلَا يَنْبُكَ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَآخُو رَسُولِهِ وَالذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي تَطَوَّلَ الْفُرَاتُ
بِفَضْلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْفَاعِدِينَ أَجْرًا عَلَيْهِمَا
دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَجَلْتُمْ
سِقَابَةَ الْحَاجِّ وَغَارَةَ الْمَجِيدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَنْتَوْنُ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَ
جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ عِنْدَ اللَّهِ
الْمُخْلِصُ لِعِبَادَةِ اللَّهِ لَمْ يَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلًا وَلَمْ تَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَأَنَّ اللَّهَ
تَعَالَى انْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتُهُ قَدْ أَمَرَهُ بِأُظْهَارِهَا وَأَوَّلًا
لِأُمَمِهِ أَعْلَى لِسَانِكَ وَأَعْلَى نَالِهَا لِيَهْدِيكَ وَدَحْضًا لِلْأَبَاطِيلِ وَقَطْعًا لِلْبُعَاذِيرِ
فَلَمَّا اشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَارِصِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
بِأَتْيَهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَيِّمِ وَهَضَبَ فِي رَمَضَانَ الْهَجِيرِ
فَخُطِبَ وَاسْمَعُ وَنَادَى فَابْلَغْ ثُمَّ سَلَّمَهُمْ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلِّ
فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ قَدْ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ
بِيَدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا أَعْلَى مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنْ وَالَاهُ وَعَارِ مِنْ

جميعه والعاقبة لا قاب
لا اجعل يدع ذلك احدا
تغيبك ولا اعلم فيه الا
عليك فكن امان الخصال
والا اكن عند احسن
بك ورجائك لك و
تصبر على استكناج ضعف
رغبي وامن بذلك على
وعلى كل ارجع الله على
التي احييت وصلى الله على
عليه وآله ثم انصرف
جفرا صا دن علي بن الحسين
كفره ووصفه بالانذار هو
عليه السلام
كوبين كلاما ان جميع شؤنا
بلى من من واني
بلى الله ويا لله من الله والى
الله وفي سبيل الله
والجلى

عَاذَهُ وَأَنْصَرُ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخَذَ مِنْ خَدِّهِ فَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَلَا ذَاكَ كَرِهْتُمْ غَيْرَ تَخْيِيرٍ وَلَقَدْ أُنْزِلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ كَارِهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ بَرَزَ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَافٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤَيِّدُ مَنِ بَشَاءَ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُفِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي تَنْزِيلُهَا الرُّسُلُ فَكُنْتُمْ أَشْهَادِينَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَبَعَلَ الدِّينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبٌ يَنْفَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَآزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حَبِيءٍ مَسْكِينًا وَبَيْتِي وَأَسِيرَ الْوَجْهِ اللَّهُ لَا يُزِيدُ مِنْهُمْ جَرَاءً وَلَا شُكُورًا وَفِيكَ أُنْزِلَ اللَّهُ تَعَالَى وَيُؤَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَأَنْتَ الْكَاطِمُ لِلْغَيْظِ وَالْعَاقِي عَنِ النَّارِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ وَأَنْتَ الْفَاسِمُ بِالتَّوْبَةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ يَقُولُ آمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَتُوبُ إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحِكْمِ النَّاسِ وَنَصْرِ الرُّسُلِ وَلَكَ الْمَوَاقِفُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَبَعَلَ الدِّينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبٌ يَنْفَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَآزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حَبِيءٍ مَسْكِينًا وَبَيْتِي وَأَسِيرَ الْوَجْهِ اللَّهُ لَا يُزِيدُ مِنْهُمْ جَرَاءً وَلَا شُكُورًا وَفِيكَ أُنْزِلَ اللَّهُ تَعَالَى وَيُؤَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ وَأَنْتَ الْفَاسِمُ بِالتَّوْبَةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ يَقُولُ آمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَتُوبُ إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحِكْمِ النَّاسِ وَنَصْرِ الرُّسُلِ وَلَكَ الْمَوَاقِفُ

الشُّهُودَ وَالْمَقَامَاتِ الشُّهُورَةَ وَالْأَيَّامَ الْمَذْكُورَةَ يَوْمَ يَذُرُ وَيَوْمَ الْأَخْرَابِ إِذْ زَاغَتْ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتْ لُفُوفُ الْحَنَاجِرِ وَنُظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ تَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا فَنُفِثَتْ عَنْهُمْ غُرَّتُهُمْ وَغُرَّتَتْ جُنُودُهُمُ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِإِعْظِيمِهِمْ لَمَّا بَلَغُوا أَهْلَ الْإِيمَانِ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتْنَالِ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَيَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يَصْعَدُونَ وَلَا يَلُوتُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهُمْ وَأَنْتَ تَذَرُهُمُ الشُّرَكَاءُ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْإِيمَانِ وَذَاتِ الشِّمَالِ حَتَّى رَدَّ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكَ مَا خَافْتُمْ وَنَصْرَ بَيْتِكَ الْخَازِلِينَ وَيَوْمَ خَيْبَرَ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبَكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أُنْزِلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ بَيْتِكَ وَعَمَّتْ الْعَبَاسُ يُنَادِي الْمُنْهَرِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْجَنَّةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَبَتْهُمْ الْمَوْنَةُ وَتَكَلَّفَتْ دُونَهُمُ الْمَعُونَةُ فَعَادُوا إِسِيرَ مِنَ الْمُتَوْبَةِ رَاجِعِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى بِالتَّوْبَةِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَنْوِبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ بَشَاءَ وَأَنْتَ حَازِرُ دَرَجَةِ الصَّبْرِ فَارْتَبِعْ بِعِظَمِ الْأَجْرِ وَيَوْمَ حَبْرَةَ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ خَوْرَ الْمُنَافِقِينَ وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَبَعَلَ الدِّينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبٌ يَنْفَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَآزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حَبِيءٍ مَسْكِينًا وَبَيْتِي وَأَسِيرَ الْوَجْهِ اللَّهُ لَا يُزِيدُ مِنْهُمْ جَرَاءً وَلَا شُكُورًا وَفِيكَ أُنْزِلَ اللَّهُ تَعَالَى وَيُؤَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ وَأَنْتَ الْفَاسِمُ بِالتَّوْبَةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ يَقُولُ آمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَتُوبُ إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحِكْمِ النَّاسِ وَنَصْرِ الرُّسُلِ وَلَكَ الْمَوَاقِفُ

فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا آدَمُ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا آتَاكَ الْوَحْيُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَمَرَكَ أَنْ تَصْبَحَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقْبَالَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى اجَابَتِهِ مُطِيعًا وَنَزَلَ
عَلَى الْفُئَلِ مَوْطِنًا فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَأَبَانَ عَنْ جِبِلِّ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ بَشَّرَ نَفْسَهُ ابْنِخَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مَخَّنَكَ بِوَمَرٍ
صِفَتَيْنِ وَقَدْ رُفِعَتْ الصَّاحِبُ حِيلَهُ وَمَكَرَ فَأَعْرَضَ الشَّكَّ وَغَرَفَ الْحَقَّ وَانْجَحَ
الظَّنُّ أَشْبَهَتْ مَخْنَهُ هَرُونَ إِذَا أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَهَرُونَ
يُنَادِيهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِهينَ حَتَّى يَرْجِعَ الْبَنَامُ مُوسَى كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رَفِعْتَ الصَّاحِبَ
قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُذْ عُنْمَ فَعَصْوِكَ وَخَالَفُوا عَابَتَكَ وَأَسَدُوا نَصَبَ
الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَرَّاتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَقَوَّضْتَ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْفَرَّ
الْحَقُّ وَسَفِيَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلِيلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْفُصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ
الزُّمُوكَ عَلَى سَفَى الْحُكْمِ الَّذِي أَبَيْتَ وَأَجْوَهُ وَحَظْرَتُهُ وَأَبَا حَوَادِثِهِمْ أَلَيْسَ
أَقْرَبُ وَأَنْتَ عَلَى فَحْجٍ بِصِبْرِهِ وَهَدَى قَوْمٌ عَلَى سَبِيلِ ضَلَالَةٍ وَعَمَى قَمَارُ الْوَاغِلِ
الْإِفْثَاقِ مُصْرَبِينَ وَفِي النَّحْيِ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى إِذَا فُتِنَ اللَّهُ وَبَالَ آخِرِهِمْ فَأَمَّاكَ بِسِفِكَ
مَنْ عَانَدَكَ فَشَفِي وَهَوَى وَاجْتَنَى مَحْجَتَكَ مَنْ سَعَدَ هَدَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
غَادِيَةً وَرَاحَتَهُ وَغَاكِنَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يَجُطُّ الْمَارِجُ وَصَفَكَ وَلَا يَجُطُّ الظَّالِمُ
فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذْهَبُهُمْ عَنِ الدِّينِ أَفْنَةً
حُدَّ وَدَّ اللَّهُ بِجَهْدِكَ وَقَلَّتْ عَاكِرُ الْمَارِقِينَ بِسِفِكَ تَحْدُ هَبَّ الْحُرُوبِ
بَيْنَانِكَ وَهَنِكَ سُورِ الشَّبِّهِ بَيْنَانِكَ وَتَكَيْفُ لَبْسِ الْبَاطِلِ عَنْ حَرَجِ الْحَقِّ

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم بالصواب
ابن ابی عمیر
امیر المؤمنین علیه السلام
وقتی سوال کردم از حضرت
رسول الله علیه و آله
دعا کنید برای من بنفرت
فرمود دعا خوانم که در روز
غایت و غماز کند که در روز
بدعا و بدست گویا است و در
آنحضرت شنیدم میگوید اللهم
عنی عني عندك اغفر لي
یا مهربان علی بن ابی طالب
اللهم ان چه دعا به بود که در
روز غدیر که من از آن پیغمبر
باب اول در ذکر دعای که مآدر
شکر در کردیم بر عینه بنفرت
که مآب باین فصل

لَا تَأْخُذْكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا فِرٌّ وَمَدَحُ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنَى عَنْ مَدَحِ الْمَارِجِينَ
تَقَرُّبُ الْوَاصِفِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا بَدَلًا وَلَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قُلْتَ
التَّائِكِينَ وَالْقَائِطِينَ وَالْمَارِفِينَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعَدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ أَمَا إِنْ أَنْ تَحْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى بَعَثْتَ أَشْفَايَا
وَأَيْقَايَا نَكَ عَلَى يَتِيمَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ فَأَدْرُ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبْشِرٍ بِبَيْعِكَ
الَّذِي يَنْبَغِي بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَهُ أَيْبَانِكَ وَأَوْصِيَا
أَيْبَانِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَن مَنْ غَضِبَ لِيكَ حَقَّهُ وَ
أَنْكَرَ عَهْدَهُ وَخَدَّاهُ بَعْدَ الْبَيْعِينَ وَالْأَفْرَارِ بِالْوَلَايَةِ لَهُ يَوْمَ اكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ
اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَهُ أَيْمِرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْبَاعَهُمْ وَأَنْصَارَهُمُ اللَّهُمَّ
الْعَن ظَالِمِي الْحَسَنِ وَقَائِلِيهِ وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ
وَخَادِلِيهِ لَعْنًا وَبَيْلًا اللَّهُمَّ الْعَن أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَا نَعِيَهُمْ حَقُّهُمْ
اللَّهُمَّ خَصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَغَاصِبٍ لِي مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مُسْتَنِيٍّ عِمَاسٍ إِلَى يَوْمِ
الْفِتْنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْ لَهُمْ مُتَمَتِّكِينَ وَبَوْلَايَهُمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الدِّينَ لَا
خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ مَوْلَاكَ يَوْمَ أَنْ تَقُولَ اللَّهُمَّ اذْكُرْ هَذِهِ الزَّوَارِثِ أَشَارَهُ كَرِيمًا
ابن زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از زیارت در و در پیش خود خواند و این فایده جلیله اینست
که البته راغبین در عبادت و شایسته زیارت حضرت شاه و لایست علیها السلام را غنیمت خواهند
شمرد بسم زیارتیست که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که فرمود هرگاه در روز
عید غدیر بر زقیر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد زیارت قبر شریف آنحضرت برونبرد
از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشد اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است

فصل ششم
در ذکر چند دعا که در روز غدیر
در میان اول از حضرت صادق علیه السلام
نقل شده میگوید از برای من دعا
بیم الله و بآلله که من باین
قوله میگویم یا کاین و غیر این
علی بن ابی طالب و غیر اینها
و دیگر در پیش خود را در پیش
راست خود بعد از نماز فرماید
و میگوید من بآلله و بآلله
عنی عني و بحسب عافیتی
عنی عني و غیر اینها
اگر عمل با ایشان کردی
که این عمل با ایشان بود
در وقت از حضرت صادق علیه السلام
نقل شده که بگوید یا الله
در روز غدیر یا الله یا الله
و غیر اینها و لا یخیر
علیه و آله و لا یخیر

اللهم صل على قلیک و آخی نبیک و وزیر و جلیله و موضع سیر و
خبریه من سریره و وصیه و صفویه و خالصیه و آمینه و ولیه و اشرف
غریبه الدین امنویه و آبی ربتیه و باب حکمتیه و الناطق بحجیه و الداعی الی
شرعیه و الماضی علی سنتیه و خلیفیه علی امیه سید المصلین و امیر المؤمنین
و قائد الغر المحجلین افضل ما صلیت علی احد من خلقک و اصفیائک و اوصیاء
انبیائک اللهم انی اشهد انه قد بلغ عن نبیک صلی الله علیه و آله ما
حیل و رعى ما استحفظ و حفظ ما استودع و حلل حلالک و حرر حرمتک و اقام
احکامک و دعا الی سبیلک و الا اولیائک و عادی عدائک و جاهد الثانی
عن سبیلک و الفایضین و الماریقین عن امرک صابرا حسیبا مفیدا غفیرا مدیرا
ناخذة فی الله لومة لایم حتى بلغ فی ذلک الرضا و سلم الیک الفضاء و عبدک
مخلصا و تصح لک مجتهدا حتى انبه البقین فقبضته الیک شهیدا سعیدا و لیا
نیقبا رضیا زکاء هادیا مهدیا اللهم صل علی محمد و علیه افضل ما صلیت
علی احد من انبیائک و اصفیائک یا رب العالمین مؤلفک و بد که بد در مصالح
الزائر برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب از
زیارت که علامه مجلسی آنرا **ای و یمن از زیارت مخصوصه** زیارت و در ستم تحفه قرار داده
زیارت روز ولادت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس و ابن کثیر
اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارتی را که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در هفتم رجب الاول باین زیارت
و تعلیم فرموده از باقیه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقیفی رضی الله عنه و فرموده که چون بنای بمشهاد امیرالمؤمنین
پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و بخوش خود را بمطهر نماز برو و بارای و وقار
پس چون برسی باین سلام یعنی بر در حرمت مطهر و بقبله بایست و می رتبه الله اکبر بگو و بگو السلام
علی رسول الله السلام علی خیرة الله السلام علی البشیر النذیر السلام علی السراج المبین

اللهم صل علی محمد و آله و صحبه اجمعین
بکی بدست راست موضع
در دانه منتهی به سمت راست
امام محمد باقر علیه السلام
امیرالمؤمنین علیه السلام
رسول خدا صلی الله علیه و آله
در دست و فرموده که بگو اللهم
انی اشکک فی کل عین
و صبر اعلی بلیک و زود
لا تعجلک جهاد زحمت
مادد علیه در دست خود زیارت
میکن از دست خود زیارت
موضع در دست خود زیارت
اللهم صل علی محمد و آله و صحبه اجمعین
السلام علی الخیر الذی زل
فی الارض الامین و هو عند
تقیی الکابر علی سبیلک
بد و آنک و تعاقبی من
بذلک و صلوات
مفرقی

و رحمة الله و بركاته السلام علی الظاهر الظاهر السلام علی العلم الزاهر السلام علی
المنصور المؤمن السلام علی ابی القاسم محمد و رحمة الله و بركاته السلام علی انبیاء الله
المرسلین و عیال الله الصالحین السلام علی ملائکة الله الخافین هذ الحرم و هذا
الضریح اللانذین به بن بزرگ قبر ربوبک السلام علیک یا وصی لأوصیاء السلام
علیک یا عمار الأقباء السلام علیک یا ولی الاولیاء السلام علیک یا سید
الشهداء السلام علیک یا ابا الله العظمی السلام علیک یا خایر من هیل العباد السلام
علیک یا قائد الغر المحجلین الأقباء السلام علیک یا عصمة الاولیاء السلام علیک
یا زین الموحدين النجباء السلام علیک یا خالص الاخلاء السلام علیک یا والد
الائمة الامناء السلام علیک یا صاحب الخوض و حامل اللواء السلام علیک
یا قسیم الجنة و لظى السلام علیک یا من شرفت به مكة و منی السلام علیک
یا بحر العلوم و کف الففراء السلام علیک یا من ولد فی الکعبة و زوج فی التاء
یسیده النساء و کان شهودها الملائكة الاصفیاء السلام علیک یا مصباح
الضیاء السلام علیک یا من خسته النبی یجزیل الجباء السلام علیک یا من با
علی فراش خاق الامیاء و وفاه بنفیه شرا لاعداء السلام علیک یا من ردت
له التمس قافی شمعون الصفا السلام علیک یا من انجی الله سفینه نوح یا من
واسم آخیه حبث النظم المائا هوها و طنی السلام علیک یا من تاب الله به و یلجیه
علی دم اذ غوی لسلام علیک یا فلک التجاه الذی من رکیه نخی و من تاخر
عنه هو لسلام علیک یا من خاطب الثعبان و ذئب لفلان السلام علیک
یا امیر المؤمنین و رحمة الله و بركاته السلام علیک یا حجة الله علی من کفر
و اناب لسلام علیک یا امام ذوی الالباب لسلام علیک یا معین الحکمة

بجهد و آنکه علم السلام
بجهد از او من و ثابت کرد
عارض شد در روز انوار
نکات کرد از انوار انوار
باز و آنکه نور درگاه نماز کرد
بن بزرگ از آنکه اعطی یا
نیز من شکر و از آنکه انوار
از من صغری فلان حبیبی
من و بجای گفت خواند از او
خافیت یا من مؤلفک و بد که ما
در اول باب ستم دعاها را به
علی اسام ذکر خود فصل
فصل در بعضی از دعوات
و آنکه در پیش در انوار
اول زیارت علیک کتاب ان
خفت صادق علیه السلام
و شست کرد حضرت فرمود یا من
و شست نماز انوار که بگویند
و شست نماز انوار که بگویند
و شست نماز انوار که بگویند
و شست نماز انوار که بگویند

سپهر زیارت مخصوص زیارت شب مبعث و روزان است یعنی بیستم
رجب و در آن سه زیارت اول زیارت رجبه الحمد لله الذی شهدنا هذا ولایا
که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتیست که در ماه رجب در هر یک از شهادت مشرفه خوانند
میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن محمد از زیارت مخصوصه شب مبعث نیز شریف اند
و چون آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی غایب
در هر زیارت السلام علی ابی الامتیه و معیدین النبوة است که علامه مجلسی از زیارت
هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مخصوص است شب بیست و هفتم رجب چنانکه ما
در هدیه الزائر از ذکر کرده ایم ستم زیارتیست که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند باین طریق
که چون خواستی در شب مبعث یا در روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بابت بر درقه
شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو آشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و آشهد
ان محمدا عبده و رسوله و ان علی بن ابیطالب امیر المؤمنین عبد الله و خورشید
و ان الائمة الطاهرين من ولده حجج الله علی خلقه پس داخل شود بابت زیارت
قبر آنحضرت بنحویکه رو خود را بجانب قبر کرده باشد و قبله را در پشت خود قرار دهد نگاه صدمه بیکبار
بگوید و السلام علیک یا وارث آدم خلیفه الله السلام علیک یا وارث نوح صغیر
الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله
السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد سید رسل
الله السلام علیک یا امیر المؤمنین السلام علیک یا امام المتقین السلام علیک
یا سید الوصیین السلام علیک یا وصی رسول رب العالمین السلام علیک یا
وارث علم الاولین و الاخرین السلام علیک ایها التاب العظیم السلام علیک
ایها الصراط المستقیم السلام علیک ایها المهدی الکرم السلام علیک ایها
الوصی النقی السلام علیک ایها الرضی الزکی السلام علیک ایها البدیع المصنوع
السلام علیک ایها الصدیق الاکبر السلام علیک ایها الفاروق الاعظم

نویسنده کتب کرامت علی
هوای و فیضیه را از شیخ
الدین سالیان در زنجی
من خوار الیمن و القی مودت
و مودت علی و مودت النبی
و ادرستی و خجسته عباد
الضاحین ستم اند دعا
شریفی که نگاه میدارند
کامان و جامع بنار و در
بنام الله الرحمن الرحیم
و تو خدایک البتة یعنی بگو
العیون یا حسن الخا و زیارت
الغیر و زیارت سالیان
یا احمد یا صاحب کل کرم
و یا شفی کل شیء یا کرم
الصلی اعظم البتة بابت دعا
کل شیء یا سید و یا

السلام علیک ایها السراج المبرر السلام علیک یا امام الهدی السلام علیک
یا علم النبی السلام علیک یا حجة الله الکریم السلام علیک یا خاصه الله و
خالصه و امین الله و صفوته و باب الله و حجت و معیدن حکم الله و سیره
و عیبه علی الله و خازنه و سفیر الله فی خلقه آشهد انک آمنت الصلوة و
انت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و انبعت الرسول و تلوت
الکتاب حق بلا وید و بلغت عن الله و وفیت بعهده الله و تمت بک کلمات الله
و جاهدت فی الله حق جهاده و نصحت لله و لرسوله صلی الله علیه و اله و جدد
بنفیک صابرا و تخشیبا مجاهدا عن دین الله موقفا لرسول الله طالبا ما عند الله را
فما وعد الله و مضیت للذی کنت علیه شهیدا و شاهدا و مشهودا فجزاک الله
عن رسوله و عن الاسلام و اهله من صدیق افضل الجزاء آشهد انک کنت
اول القوم اسلاما و اخلاصهم ایمانا و اشد هم یقینا و اخوفهم لله و اعظمهم
عناء و اخوهم علی رسول الله صلی الله علیه و اله و افضلهم مناقب و
اکثرهم ثواب و ارفعهم درجه و اشرفهم منزله و اکرمهم علیه فقوبت
حین و هنوا و لزمت منهاج رسول الله صلی الله علیه و اله و آشهد انک کنت
خلیفته حقا لا تنزع برغم المنافقین و غیظ الکافرین و ضغن الفایقین و
فئت بالامر حین فیلوا و نطقت حین تمنعوا و مضیت بنور الله اذ وقفوا
من اتبعک فقد اهدت کنت و لهم کلاما و اشد هم خصاما و اذوبهم
منطقا و اشد هم زابا و اجمعهم قلبا و اکثرهم یقینا و احسنهم عملا و اعرفهم
بالامور کنت للمؤمنین ابارحما اذ صاروا علیک عیالا لا تحکمت افعال ماعنه
ضعفوا و حفظت ما اصاعوا و رعیت ما اهلوا و شمرت اذ جنبوا و علوت اذ

یا غایبه یا غایبه صلی
تجدد و الی و شک
ان لا تحکمت افعال ماعنه
میطلج از خضراء و حرج
چهارم از حضرت خاتون علیها
سفر که اند عاز خاندان
انت یقینا کل شیء و انت
و جاد و کل شیء و انت
کل امیر و کل شیء و انت
کرمین کرمین فی الجبل
الغوار و تغیر فی الجبل
و جند لعل الله القرب
و جند و یثبت به العبد
العیب و یثبت به العبد
و یثبت فی الامور و انت
بک و تلو فی التک و انت
فی من یوالک فخرت و انت
کنت و کنت و کنت
و کل شیء و کنت
و کل شیء و کنت
و کل شیء و کنت

فِي مَوْفِي هَذَا وَسَلُّكَ مَا دَنَى مِنْ نَفْسِكَ وَإِزَاحَهُ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نَفْسِكَ
وَالْبَرَكَةُ فِيمَا رَزَقْتَنِيهِ وَتَحْصِينَ صَدْرِي مِنْ كُلِّ هَيْمَةٍ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ فِي شَيْءٍ
وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَفَلَسَدُكَ كَهَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ دُرِّيَّةُ الطُّشْتِ

دُرُكُتْ   ﴿بَيَانِ نَمَازِ وَرُغَايِ رُفِیْطِ مَبْجِدِ﴾   نماز کرده اند

دو رکعت نماز می کنی در وسط سجد در رکعت اول حمد بخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم
حمد و قل یا ایها الکافرین پس و قنیه سلام وادی شیخ زهرا و علیها السلام و انجوان و بگو
اللهم انت السلام و منک السلام و الیک يعود السلام و ذارک ذار السلام
حینا ربنا منک یا السلام اللهم انی صلیت هذه الصلوة ابتغاء رَحْمَتِکَ
و رِضْوَانِکَ و مَغْفِرَتِکَ و تَعْظِیمِ الْمَجْدِ لَکَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و اَرْزُقْهَا فی عِلَّتِینَ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّی یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مؤلف گوید که این مقام زاده المعراج
گفته اند و ظاهر بلا خطه انشکه در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حضرات
رضت طلبید و در اینجا فرمود آمد و در رکعت نماز کن انا و در اول فصل روایت ان گذشت

اعمال ستون هفتی و آن مقامیست که در آن خصلت توفیق تو به بادم علیست داده پس بر
طرف ستون هفتم و بیست و نهم در زان رو قبله و بگوئیم الله و بالله و علی املا رسول
الله صلی الله علیه و آله و لا اله الا الله محمد رسول الله التلوه علی آیین
ادم و امنا حواء التلوه علی هابیل المقول طلبا و عدا و انا علی مواهب
الله و رضوانه التلوه علی شیب صفوة الله المختار الامین و علی الصفوة الصالحین
من ذریته الطیبین اهلیم و احرم التلوه علی ابرهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
و علی ذریتهم المختارین التلوه علی موسی کلیم الله التلوه علی عیسی روح الله
تلوه علی محمد بن عبد الله خاتم النبیین التلوه علی امیر المؤمنین و ذریته
طیبین و رحمه الله و برکاته التلوه علیکم فی الاولین التلوه علیکم فی الآخرین

السلام على فاطمة الزهراء السلام على الأئمة الهادين شهداء الله على خلقه
السلام على الرقيب الشاهد على الأئمة لله رب العالمين برناز مكنى زردان ستون بها
ركعت بمغنى در ركعت اول حمد وانا انزلناه ودر ركعت دوم حمد وقل هو الله احد ودر
ركعت ستم وچهار وبعين نحو و چون فارغ شدی بگو شیخ زهراء عليها السلام را پس بگو
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ مَنًّا
مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنِّي عَلَيْكَ وَأَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ لَا أَخِذَ لَكَ
وَلَا أَدْرَأُ لَكَ شَرِيكَاً وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَارِ
وَلَا أَخْرُجُ عَنْ عِبُودِيَّتِكَ وَلَا أَبْجُودُ لِإِبْهَتِيَّتِكَ وَلَكِنْ أَتَّبَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَنِي
الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَيَدُنُو بِي غَيْرَ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ
تَعْفُ عَنِّي وَرَحْمَتِي فَيَجُودُكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنْ ذُنُوبِي لَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا
رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَهُ الْحُرْمَانِ فَإِنَّا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ
وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَيَدُنُو بِي وَلَمْ تَطْلُبْ مِنِّي شَيْئاً وَإِنْ
تَغْفِرْ لِي فَخَبِّرْ رَأْسِي أَنْتَ يَا سَبِّدُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا
الْعَوَادُ بِالذُّنُوبِ أَنْتَ الْمُنْفَضِلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَادُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
يَا أَكْثَرَ الضَّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرَقَى يَا مُنْجِي الْأَهْلَكَ يَا مُبْتِئَ الْأَحْيَاءِ
يَا مُجِي الْمَوْتَى أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ
دُرَى الْمَاءِ وَخَيْفُ الشَّجَرِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَطَلَبُ اللَّيْلِ وَضُوءُ النَّهَارِ وَخَفْقَانُ
الطَّيْرِ فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَعْظَمِ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ الصَّادِقِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَإِلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّكَ عَلَى
فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنْ خُفِّقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ

عَمْرِكَ وَأَنْتَ بَرُّ الْبَرِّ
يُحْيِيهِ وَأَهْلِي بَيْتِهِ وَ
أَسْأَلُكَ بِكَ وَيَهْمُ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَفْعَلَ لِي كَذَا وَكَذَا
بِحَاجَتِي كَذَا وَكَذَا الْحَاجَةُ بِحَسْبِ
بِزْدَتِهِمْ مِنْ أَعْرَابِ الْمَقْدَامِ
مَرْدِيَّتِ كَمْ حَقِّصَ صَادِقُ عِلْمِهِ
أَمَّا كَرَمُ مِنْ أَسْدِ عَارِزِ
وَعَا جَمْعُ ثَنَا وَغُرُثِ مَدَنٍ
بَعْدَ زُحْدِ ثَنَايَ خِدَاوَدَةٍ
وَجَلَّ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ الْوَاحِدُ الْفَارُوقُ وَأَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ
الْمُتَعَالِي وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ الْقُدُّوسُ

بِهِ اَدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَابْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَمُوسَى كَلِيمًا وَعِيسَى رُوحًا وَ مُحَمَّدًا
حَبِيبًا وَعَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَقْشِرَ عَنَّا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي وَتَقْضِلَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَجْمَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِأَمْرِ فَجَرَحَ هَمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَاغِيَاثِ الْمَلْهُوفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزدستون
پنجم دو رکعت نماز گذار که ان مصلای ابرهیم علیهما السلام و بگو التلازم علی آیدنا ادم و امینا
حوائج الخ قریب بهمانکه در نزدستون هفتم رو بقبله خواند پیشد عمل ستون ستم
مقام امام زین العابدین علیه السلام انگار بر روی که امام زین العابدین علیه السلام
و ان در نزدستون ستم است از طرف متصل باب کده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل
است باد که باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده باب کده که مسدود شده و گفته شد
که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع منازع از ستون بعلا آورده شود زیرا که در آن محل بوده
و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حد و هر سوره که خواستی پس همیشه سلام داد
و هیچ نمودی پس بگو بسم الله الرحمن الرحیم اللهم ان ذنوبی قد کثرت و لم یبق لها
إلا رجاء عفوک و قد قد مت الاله الحمران الیک فاننا نسئک اللهم ما لا
استوجبہ و اطلب منک ما لا استحققه اللهم ان تعدنی فی ذنوبی لم تظلمنی
شیئاً و ان تغفر لی تخیر و ارحم انت یا سیدی اللهم انت انت و انا انا انت العواد
بالمغفرة و انا العواد بالذنوب انت المفضل بالجل و انا العواد بالجهل اللهم
فانی أسئک باکنز الضعفاء باعظیم الرجاء بامنفذ العرفه بامنجی اهلکی با
مہبت الاحباء باحمی الموتی انت الله الذی لا اله الا انت انت الذی سجد لك
شعاع الشمس و نور القمر و ظلمة الليل و ضوء النهار و خفطان الطیر فاسئک
اللهم باعظیم بحفک یا کریم علی محمد و آلہ الصادقین و یحیی محمد و آلہ الصادقین

العمل و عمل در مسجد بزرگ کوفه
در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حد و هر سوره که خواستی پس همیشه سلام داد
و هیچ نمودی پس بگو بسم الله الرحمن الرحیم اللهم ان ذنوبی قد کثرت و لم یبق لها
إلا رجاء عفوک و قد قد مت الاله الحمران الیک فاننا نسئک اللهم ما لا
استوجبہ و اطلب منک ما لا استحققه اللهم ان تعدنی فی ذنوبی لم تظلمنی
شیئاً و ان تغفر لی تخیر و ارحم انت یا سیدی اللهم انت انت و انا انا انت العواد
بالمغفرة و انا العواد بالذنوب انت المفضل بالجل و انا العواد بالجهل اللهم
فانی أسئک باکنز الضعفاء باعظیم الرجاء بامنفذ العرفه بامنجی اهلکی با
مہبت الاحباء باحمی الموتی انت الله الذی لا اله الا انت انت الذی سجد لك
شعاع الشمس و نور القمر و ظلمة الليل و ضوء النهار و خفطان الطیر فاسئک
اللهم باعظیم بحفک یا کریم علی محمد و آلہ الصادقین و یحیی محمد و آلہ الصادقین

عَلَيْكَ وَبِحَفِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَوْسِ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَوْسِ فَاطِمَةَ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَوْسِ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَوْسِ
الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حَقَّوْقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ نِعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالْشَّانِ الذِّي لَكَ
عِنْدَهُمْ وَبِالْشَّانِ الذِّي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صَلَوةً دَائِمَةً مُنْهَي
رِضَاكَ وَاعْفِرْ لَهُمْ الذَّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَائْتِمِ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أُنْتَمِئَهَا
عَلَى الْإِنْبَاءِ مِنْ قَبْلِ بَاكِهِمْ عَصَ اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَانْتَجِبْ
لِي دُعَائِي فَمَا سَأَلْتُكَ بِسِ بَرٍّ وَبِحَيْدٍ وَجَانِبِ لَيْسَ رُوَا بَرٍّ مِنْ كَذِبٍ أَوْ بُوَا بِسَبْدِي
بِاسْتِدْيِ بِاسْتِدْيِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي وَاعْفِرْ لِي وَبِإِسَارِ بُوَا بَرٍّ
وَالْبَاخُوعِ وَكَرِيمِ بِسِ جَانِبِ بَرٍّ رَابِعِي كَلِمَاتٍ رَابِعِي عَاكِنِ بَاخُوعِ مَخَافِي مَوْلَاكَ
وَكَلِمَاتٍ مَجَامِيعِ غَيْرِ مَعْبُورَةٍ وَشَهْرٍ مِنْ مَرْدِ الشُّكَّةِ دَرَابِ مَقَامِ مَجَامِيعِ وَدَرْدِ عِلْمِ الْكَفَرِ صَادِقِ
عَلَيْهِمَا تَعْلِيمِ بِيكَ زَا صَحَابِ خُودِ فَرَمُودِ نَدِ كَمَا بَايَ حَاجَتِي لِمَا دَرْدِ نَهْرِي كَذَرِكِي
بِمَجْدِ بَرٍّ كُوفَةِ عَرْضِ كَرْدِي فَرَمُودِ كَمَا جَارِ رُكْعَتِ نَمَازِي بِيكَ دَرَانِ مَجْدِ بِيكَ بُوَا بِسِ
كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ لَمْ أَتُخَذْ لَكَ
وَلَدًا أَوْ لَدَاعُ لَكَ شَرِيكًا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ رَجَاءِ الْمَكَارَةِ
لَكَ وَلَا الْأَسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْخُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِ
لَكَ وَلَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَازَلَيْتُ الشَّيْطَانَ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَسَانَ فَإِنْ تَعَدَّنِي
فَبِدُنُوبِي غَيْرَ ظَالِمٍ أَنْتَ لِي أَنْ تَعْفُ عَنِّي وَتَرْجِيئِي فَيُجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ
وَسُكُونِي نَهْرَ غَدَوْتِ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ عَدَوْتِ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ وَلَكِنْ بِحَوْلِ
اللَّهِ وَقُوَّتِهِ يَا رَبِّ اسئلك بركة هذا البيت و بركة أهله و اسئلك أن ترضى
رِزْقًا حَلَالًا لَطِيبًا نَوَافِلِي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَنَا خَائِضِي فِي غَافِيَتِكَ

و در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حد و هر سوره که خواستی پس همیشه سلام داد
و هیچ نمودی پس بگو بسم الله الرحمن الرحیم اللهم ان ذنوبی قد کثرت و لم یبق لها
إلا رجاء عفوک و قد قد مت الاله الحمران الیک فاننا نسئک اللهم ما لا
استوجبہ و اطلب منک ما لا استحققه اللهم ان تعدنی فی ذنوبی لم تظلمنی
شیئاً و ان تغفر لی تخیر و ارحم انت یا سیدی اللهم انت انت و انا انا انت العواد
بالمغفرة و انا العواد بالذنوب انت المفضل بالجل و انا العواد بالجهل اللهم
فانی أسئک باکنز الضعفاء باعظیم الرجاء بامنفذ العرفه بامنجی اهلکی با
مہبت الاحباء باحمی الموتی انت الله الذی لا اله الا انت انت الذی سجد لك
شعاع الشمس و نور القمر و ظلمة الليل و ضوء النهار و خفطان الطیر فاسئک
اللهم باعظیم بحفک یا کریم علی محمد و آلہ الصادقین و یحیی محمد و آلہ الصادقین

بسیار است که زیارت آنحضرت را از اهل بیعت و شدت جان کندن و هوای قبر را بر طرف میکند و آنکه هر سال که در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر دهم هزار دهم و چون در وقت آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال میکنند و چون بر میگردد مشایخ و مصلیان و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین زیارت آنحضرت میآیند و در غارای زواری آنحضرت میکنند و ایشان را بشاها میدهند و حق تعالی نظر رحمت میفرماید بسوی ذرین امام حسین علیه السلام و اهل عرافت و آنکه هر کس روزی زیارت او میکند که کاش زیارت آنحضرت بود از یک شاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و در اوقات و بیعتات و مادیات و زیارات مخصوصه اشاره بپایه از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود در اینجا اکفا میکنیم بدین که زیارت ابن قلوب و کلبی و سید بن طاووس و دیگران در اینک کرده اند بسند های معتبره از ثقة جلیل القدر و معتوبین و بهیچلی کوفه که گفت بکوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصالای خوش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد بآوردگار خود و میگفت یا خداوند یک مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را شفاعت و علوم رسالت را بمانداده و ما را از ارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده بمانده های گن شده را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیده و علم گن شده را بمانده های مریدان ما را بمانداده و آنکه

اَغْفِرْ لِي وَلِاٰخَوَالِي وَزُوَارِقَبْرِ اَيِّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا بِمَا مَرَّ مِنْ اَزْدَانِ مَرَا وَزِيَارَتِ رُكُنَدَانِ قَبْرِ اَيِّعَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَنَّا نَكْخُجُجُ كَرِهْنَا فَاَلْهَامَ خُودَا وَبِرَّ اَوْدَدَا اَزْهَرْ هَادِيَهُمَا خُودَا وَبِرَّ رَغْبَتِ دَرَنِي مَا وَاصِدْ ثَوَالِهَا تُوْرَصْلَهُ مَا وَبِرَّ شَادِرْ دَانِدَنَ پيغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امرها را و برای خمی که بر دشمنان داخل کرده اند و مرا را ایشان خوشنودنت پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنود و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلقت ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گن شده اند بخلافت بکوفه و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار و معاند را و هر ضعیف و شد بد از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بد ایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در و در شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوند دشمنان ما عیب گردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان از زیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزت کردن و بهرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان قَارَحَم

وَعَلَى خَيْرِ مَا يَنْبَغِي * * * (فِي فَضِيلَتِ يَارَ اَمَّا حَسْبُكَ) * * * (٤١٠)

ثَلَاثَ الْوُجُوهِ الَّتِي غَبَرَهَا الشَّمْسُ وَارْحَمَ نَبْلَكَ الْحُدُودَ الَّتِي ثَقَلَتْ عَلَى قَبْرِ اَيِّعَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرَحْمَتِ كُنْ اَنْ رُوْهَا اَنْ اَقْبَابِ شَعْبِ كَرْدَانِيْدَه اَمْت ورحم کن گونه های زیارت که میگردانند و بمیلانند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده ها را که گریه شان جاری شد از رحم بر ما و رحم کن آن دها را که جزع کرده اند و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها که در مصیبت ما بلند کرده اند خداوند انجاها را و بدنها را بتو میپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت با بن خود غامیگرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم اند غاکه من از شما شنیدم اگر در حق کسی میگردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که التی جنتم دارد نرسد هرگز و الله که از تو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و رج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با آنحضرت چه مانع است ترا از زیارتی مغوبه ترك زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای مغوبه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنها باند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترك مکن زیارت آنحضرت را از برای خوفی واحد که هر که از برای خوف ترك زیارت کند انقدر رحمت برد که از تو کند که کاش انقدر بمیانم نزد قبر آنحضرت که در انجا مدفون میشدم ایا دوست نمیدارم که خدا بپند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام ایا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند ایا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گاه بر ایشان نباشد ایا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه میکند (مقصود وی) در آیه که از حضرت سید الشهدا علیه السلام باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آخر و مطهران چند چیز است اول سه روز روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و روزی غل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفون رسول العمل دادند و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المهدی در مفقذات زیارت عیدین که فرموده که چون از راه کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و روزی غل کن و اهل و عیال خود را بخواه جمع کن و بگو اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْتُوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِيْ وَ اَهْلِيْ وَ مَالِيْ وَ وَلَدِيْ وَ كُلَّ مَنْ كَانَ مِنِّيْ بِسَبِيلِ لِقَائِهِمْ وَ اَلْغَائِبِ اَللّهُمَّ اَحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ الْاِيْمَانَ وَ اَحْفَظْ عَلَيْنَا اَللّهُمَّ اجْعَلْنَا فِيْ حُرْكَ وَ لَا تَسْلُبْنَا

وَعَلَى خَيْرِ مَا يَنْبَغِي * * * (فِي فَضِيلَتِ يَارَ اَمَّا حَسْبُكَ) * * * (٤١١)

کشته شده و در خون خود مغلطد پس چون رسید نزد قبر ایشانست خود را بر قبر مال و بگو السلام
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ پس برو بگو نماز و از برای شش غیر رکعتی که بخا آورد نزد آنحضرت
مثل ثواب یک که هزار حج و هزار عمره بخا آورده باشد و هزار بند ازاد کرده باشد و مثل یک که هزار
موقف یا پیغمبر مرسل ایستاده باشد آن خبر و گذشت این روایت با اختلاف کمی در اذاب زیارت
امام حسین علیه بر و ابی مفضل بن عمر زیارت چهار مر از معویه بن عمار منقولست که
جند من حضرت صادق علیه عرض کرد که چون زیارت حضرت امام حسین علیه برو چه چیز بگویم
فرمود که بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَكَ
اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَى بِهِ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ بَرِيٌّ زِيَارَتِ بِحُجْمِ بَسْمِ مَعْتَبِر
منقولست که حضرت امام موسی علیه فرمود یا برهیم بن ابی البلاد که چون زیارت امام حسین علیه برو
چه میگوئی گفت میگویم السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ
اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الَّذِينَ سَفَكُوا دَمَكَ وَانْتَحَلُوا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَى لِيَانِ دَاوُدَ وَ
عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی حسین است زیارت ششم
از حضرت امام جعفر صادق علیه مرویست که بعمار باطی فرمود که چون برسی قبر امام حسین علیه بگو
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ هَيْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَكَانَتْ
بِأَمْرِ رِضَاةٍ مِنْ رِضَى الرَّحْمَنِ وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ
وَحُجَّةَ اللَّهِ وَبَابَ اللَّهِ وَالذَّلِيلَ عَلَى اللَّهِ وَالِدَّاعِيَ إِلَى اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَلْتَ
حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ

أَشْهَدُ أَنْتَ وَمَنْ قَبْلَ مَعَكَ شَهِدَاءُ أَحْبَاءُ عِنْدَ رَبِّكَ تُزَوِّجُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ
 قَائِلَكَ فِي النَّارِ أَدِينُ اللَّهَ بِالْمِرَاثَةِ يَمُنْ قَوْلَكَ وَمَنْ قَائِلَكَ وَشَايَعَ عَلَيْكَ وَمَنْ
 جَمَعَ عَلَيْكَ وَمَنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُخَيِّكَ بِالْبَتْنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا
 مؤلف گوید که این سه زیارت از هزارین قول و پی منقول است و زیارت هفتم شیخ در مصلح
 و زیارت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت موی
 حسین علیه السلام و آنست غاکرم که ذکر کند برای من دستور العملی و زیارت آنحضرت که بان نحو نقل
 بکنم فرمود ای صفوان روز و بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن
 اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْتَوْدِعُكَ الدَّعَاءَ بِسْمِ عَلَیِّهِ تَعْلیم او
 فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد انگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدر سبکه بد و در غیر
 زاد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود هانا این پسر من حسین کشته خواهد
 شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد او را و گاهان او نما
 روز یکم او را و امولد کرده پس هرگاه غسل کنی در ثناء غسل بگو یَسْمِ اللَّهُ وَبِاللَّهِ اَللّهُمَّ
 اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهُورًا وَحُرًّا وَشَفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَنَقِیمٍ وَاقِفٍ وَغَاثَةٍ اَللّهُمَّ طَهِّرْ
 بِلِیِّ قَلْبِیْ وَاشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ سَهِّلْ لِیْ بِلِیِّ اَحْرَیْ و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو
 جامه ظاهر و در رکعت نماز کن در بیرون مشعره که آن همان مکانی است که حضرت خضاعی در شان او
 فرمود و در زمین قطعه ها است نزدیک یکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زراعت و
 خرواسانها است و ونا از یک بیخ رسته و غیر ونا از یک بیخ رسته ابخورد و میشوند بیک آب زیاد
 میدهد بعضی از آنها را بر بعضی ریخته پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حائر بحال
 از ای و قار و کونا و برادر گاه های خود را پس بدر سبکه خداوند تعالی منوبید از برای تو هرگاه که
 بر میدار و حج و عمره بدهد و بر و بادل خاشع و دیدن گریان و بسیار کن ذکر الله اکبر و لا اله الا الله
 و ثابر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و اله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بنا
 کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بنزاره جستن از کانی که در اول پایه ظلم و جور ابراهیم کشته شدند
 پس هرگاه رسید بد حائر بایست بگو الله اکبر کیبرا و الحمد لله کیبرا و سبحان الله بکره

الْعَالَمِ الْمُتَجَبِّينَ أَسْأَلُكَ أَنْ
 تَفْتَحَ عَلَيَّ بَابَ قُدْرَتِكَ
 خُبْرُ أَحْسَبُ وَأَنْ تَجْعَلَ
 لِي خُطْبَةً فِي قَلْبِكَ
 وَتُعَلِّمَ تَطَلُّبِي قَلْبِي
 وَتُرْزِقَ عَلَيَّ الْعَالَمَ قَلْبِي
 وَتُحْفِيَ لِي قَلْبِي لَدُنْكَ
 عَمَّا أَدْرِي قَلْبِي لَدُنْكَ
 أَلَمْ تَكُنْ بَابِي دُونَ
 الْعَبْدِ أَنَا وَجَدْتُهُ دُونَ
 الطَّالِبِ أَنْتَ رَبِّي وَرَبِّي
 الطَّالِبُ الْفَتْبَحِي عَبْدُكَ
 ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمِيكَ
 بِدَابِكَ مَا شِئْتَ صَنَعْتَ بِهِ
 اللَّهُمَّ هَذَا يَا الْأَمْرَانُ
 وَتَكُنْ الْحَرَكَةُ وَالْأَمْرَانُ
 حَسْبُ حَسْبِي وَتَكُنْ

شایع شود که در دعای مجرب که از دعا های مجرب مرده است در شان موضع آن کلمه یعقوب زباده کنند
و کی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی یکجا صفتی وضع کنند بیاورد
اینهمه باران ما ثوره زیارت مجرب جعل کنند و با بودن اینهمه دعا های معتبره مرده به نام صاحبین غالبه
و کلمات فصیحیه بلیغه دعا به ربط در کمال برودن جعل نمایند و نام او را دعا جبه گذارند و زنگنه
عرش از نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انشا از متعبر و سراسر نماید از جمله آنکه
العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بندگی که
این دعا را بخورد و از او عذاب نکند اگر چه مستوجب عذاب باشد و عمر خود را بعبادت گذراند باشد
و مراد بهجوت سجده نکرده باشد من آن بند و ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدم و ثواب هفتاد هزار زاهد
و ثواب هفتاد هزار شهید بدم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشا
باشد بدم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدم و ثواب بعد از یکماه بیابانها بدم و ثواب
هفتاد هزار بقیعه زمین بدم و ثواب هر نبوت رسالت پناه بدم و ثواب عبودیت روح الله و از هر چه خلیل
الله بدم و ثواب اسمعیل نبی الله و مؤمنه کلیم الله و یعقوب نبی الله و ادم صغی الله و جبرئیل میکائیل
و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدم یا بختی که این دعا را بخورد و از او عذاب نگیرد و بیاورد
و شمر دارم که عذاب کنم آنکه و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عجز خند گریه کند کتب اربعه
شیعه که بر تبه متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ می نمودند خودشان از اهل علم بودند و این
روایتی که بخط اهل علم و تصحیح شده علماء بوده و مقابل و تصحیح می نمودند و اگر اختلاف بود در خط
یا ن اشاره میکردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق و بلیغ یا ایمانیه در حاشیه اشاره میکنند در
نسخه این اشخاص و بلیغ یا ایمانیه است و در و اینان شانان الله است یا ایمانیه است یا مثلا فلان
کلمه بخط ابن سکون چنین است و بخط شهید چنین و ممکنه اگر از شجاعت رسید که مختص بکتاب مفتاح
شد که فی الجمله و صفه است و این کتاب مرجع عوام و خواص عربی و عجم گردیده و این نیست خود اعتنا
اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فضلاء اهل بیت اطهار و فی نهون از ائمه
این بدع و اضافات و دروغ ضاعین و تحریف جاهلین و جلوت گرفتن از نا اهلان و از نصرت فاشیخ
ناکار بجای رسید که دعا ها موافق سلیقه ها تلفیق شده و زیارتها و منجیه ها و صلواتها اختراع شده
و مجموعه های بسیار از دعا های دس شده چاپ شده و بجهت مفاسد آنها متولد گشته و که کسراست کرده

مخارج و در حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
بناقلان الخلق و با باری
و با فانی الحقیق و با باری
النعم و فی الموده و فی
الاجتهاد و در اثر الشبان و
خروج الثبات افعاله و
اهله و لا تفعل ما انا
اهله و انت اهل التقوی
و اهل المعرفه پیغمبر خدا
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
گفت خبر دادند بن بقیل
موسی بن جعفر عیسی در روز
ای جماعه از اوقات او بودند
با بجم قصد کرده است مؤمن
مکند در کار او پس گفت با قوم
خود چه رای دارند در این باب
باب گفتند رای ما این است
که از او دور شویم و

بنا بر کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلا کتاب هی لامال بن احقر از ناز و طبع کردند بعضی از
کتاب ان بسلیقه خود در آن تصریفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن ابراهیم و نوشتن از دعا
امام حسین علیه السلام هر دو دست و از کار افتاده بود الحمد لله در لابشان مانند و چون خشک میکرد
الحمد لله در زینشان خون از آنها میچکید الحمد لله و بر اینحال خیر آن مال بود الحمد لله در این دو مطر
عبادت چهار لفظ الحمد لله کتاب موافق سلیقه خود جزم کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب
زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زیارت کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که بخیل
از آنجا که ثواب شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی و حمید بن قحبه نوشته و کن
احباط کرده قحطبه را نخره بدل و نوشته و بعد رتبه را صلاح دید عبد الله نوشته شود و زحرف
قبر که بجای هر جمله است در هر کجا بوده بجم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و ناممکنش بود ام التمه
کرده که غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا و چیز بود یکی آنکه این تصریفاتی را که این شخصی کرده
بسلیقه خود این را کمال دانسته و خلافتش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیز بیکه او کمال را
باعث نقصان است پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهایی که ما از رو جمل و ناذان در دعا ها و زیارات
داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعضی تصرفات می نماییم و از کمال فرض می نماییم بدانیم که همان
چیزها پیش اهل سبب نقصان و اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما
بهیچوجه در این باب مداخله نکنیم و هر چه دستور العمل یادند همان رفتار نموده و از آن تخطی ننماییم
و دیگر غرضم از آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد بطور کند یا
دیگر یا سایر نسخ چه خواهند کرد و بکتابها چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کایه که از مصنفات شهیده علماء
معروفین باشد و نظریه از علماء ان فن رسیده و امضا فرموده باشد و یا بتشد در حال ثقة جلیل
فضیه مقدم در اصحاب ائمه علیه السلام بوسی بن عبد الرحمن که کایه در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب
ابوهاشم جعفری انکار را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام از اطمینان تصدیق فرمود
از آن فرمودند این دین را باین کلمه و هو الحق کلمه هم این دین من و دین پدران من است و تماش
حق است ملاحظه کن که ابوهاشم جعفری با آنکه بکثرت علم و فقا هت جلالت و دینت جناب بوس
مطلع بوده است بهین اکتفا نکرده در عمل کردن از رو کتاب و نا آنکه از بنظر مبارک امام خود رسانیده
و نیز وایتشد از بودق شجاعت هر آنکه که مرید معروف بصدا و صلاح و دین بوده که در سائر خدمت امام

خود را خفی گفته اینان را
نویسند بن حضرت بنده
و نقل بشعربک بن مالک
و عن خبیة ان شلب رقیبا
فلیعلم من اهل البیت
پس بلند کرد دست خود را بپوش
انسان و گفت ای جبرئیل
عذ و شحان لی عیبه و انت
و از هفت یا شایسته و از
لی قوالی مومنه و از
عجیبین خیالات القوادع
صغیرین میثاقات الحوائج
تجربین ذلک تجتنب و لا
صفت لا یجوز فی ذلک
و نورک لا یجوز فی الحقیق
نور فالفیه فی الحقیق
انفسه لی خایبنا ائمه
والله بما عدا ائمه
فی الاخره فلت الحمد علی
ذلک قدر

حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب بوم و بیکه شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان پشاور را با مختصر داد
و گفت فلذا بشو و مجوام در این کتاب نظر فرما و در ذوق از ما لایحه نمائد مختصر فرمود و این مختصر را
آن فعل بد این کتاب صحیح است و شاید است که بان علی غایت از غیر ذلک این احقر را اینک مبداء نام مذاق
مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان از امثال این امور برای تمام حجت حق کوشش بسیار کردم که در عالم
وزیران منقول در این کتاب حق لا امکان از نسخه ها اصل نقل شود و برنخ متعدد در عرضه شود بقدر
از عهد برای تصحیح آن نمائیم تا عاملان از درویشان علمانی عمل نماید تا الله بشرط آنکه کاتبین و ناظرین
تصرف در آن نمایند و خوانند ما خراج و سلبقه ما خود را کار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از
عبد الرحیم قصه نقل کرد که حدیث حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فلذا بشو و مجوام در این کتاب
کردم مختصر فرمود بکن از امر از خراج خود یعنی از کار گذار و برای من نقل کن و نگذاشت که آن دعا
جمع کرده خواند نقل کند و خود مختصر برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مقبره روایت کرد
از عبد الله بن سنان که گفت حدیث حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است میرسد بشما همه پس بنمایند بد و نشا
در احوال و پیشوای مذات کند و نبات بنیاید در آن شب هر مگر کسیکه بخواند دعا غریبتر گفته چگونگی است
دعای غریبی فرمود میگوید یا الله یا رحمن یا رحیم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک
بر گفته یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک حضرت فرمود بد رستیکه خداوند عز و جل
مقلب است قلوب ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک
کافیست تا مثل در این دو حدیث شریف برای نیت کماله که در دعاها بلیقه خود بعضی کلمات زیاده میکند
و پاره تصرفات بنمایند والله العاصم **مطلب دوم** در زیارت حضرت عباس بن علی بن
ابیطالب علیه السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسنده معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام فرمود که چون ازاده نمائد که زیارت کنی قبر عباس بن علی را و آن بر کار فرات بخار
است میبایست بر در روضه میگوید سلام الله و سلام ملائکته المقرنین و انبیاء المرسلین
و عباد الصالحین و جمیع شهداء و الصدیقین و الزکیات الطیبات فیما بقصد
و روح علیک یا بن امیر المؤمنین اشهد لك بالنسب و الصدیقین و الوفاء و الصبیحة
لخلف النبی صلی الله علیه و آله المرسل و الباطن المنجی الدلیل العالم الوصی المبلغ

این مختصر را بیدار الله بن محمد بن
میرزا بنک و اقل حدیث یعنی
نقد زینب و اجمال العمل
فیما یلیه و غیر آن را بنای
السلام و اعین علیک عذر
حاضرین و کون من غیظ
نیفای و من غیظ علیک فای
رسید اللهم دعا یا ابا الجاهل
و انظر نیکیابی بالنسب و ذکر
نما قلیل ما اوعدت الظالمین
در حق ما و عدت فی جایی
الضطلین انک ذو الفضل
العظیم و انک الکافی
بن مقرر شد و در قریب
شدند مگر برای قرآن
مؤمنان و برای قرآن
الحجج و زینب و امام رضا
علیه السلام روایت از بنابر
ماون که گفت

و المظلوم المتهتم فجزاك الله عن رسوله و عن امیر المؤمنین و عن الحسن و الحسين
صلوات الله علیهم افضل الجزاء بما صبرت و احسبت و اعنت فیم عقی الدار
لن الله من قنک و لن الله من جعل حجتك و انتخفت بحرمینك و لن الله من جعل
بینك و بین ماء الفرات اشهد انک قنک مظلوما و ان الله منجز لكم ما وعدكم
جنتك یا بن امیر المؤمنین و اید الیکم و قلبی سیرکم و نایع و انالکم نایع و نصرتکم
لکم معیة حتی یحکم الله و هو خیر الحاکمین فعمکم معکم لا مع عدوکم و انی بکم
و یا بکم من المؤمنین و من خالفکم و قنک من الکافرین قنک الله امة قلنکم
یا الابدی الا لکن بن اخل روضه شود و در بعضی محبت و بکوا السلام علیک ایها العبد
الصالح المطیع لله و لرسوله و لایمیر المؤمنین و الحسن و الحسين صلی الله علیهم و سلم
السلام علیک و رحمة الله و بركاته و مغفرته و رضوانه و علی روحک بد
اشهد و اشهد انک مضیت علی ما مضی به البدر یون و المجاهدین فی سبیل
المناصیحون له فی جهاد أعدائه المبالغون فی نصره اولیائه الذابون عن آجنامه
فجزاک الله افضل الجزاء و اکثر الجزاء و اوفر الجزاء و اوف جزاء احدی من و فی
یدعیه و استجاب له دعونه و اطاع و لاه امره اشهد انک قد بالغت فی الصبیحة
و اعطيت غایة الجهد فبعثک الله فی کله و جعل روحک مع ارواح الشهداء
و اعطاک من جنات افحها منیرا و افضلها غرا و رفع ذکرک فی علیین و حشرک
مع النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن اولک رفیقاً اشهد انک
لم یمن و لم تنکل و انک مضیت علی بصیرة من امرک مقنن یا بالصالحین و مشیعا
لینبیین فجمع الله بیننا و بینک و بین رسوله و اولیائه فی منازل المحبین فانه
ارحم الراحمین مؤلف گوید که خوب است این زیارت را شب قدر و قبله بخوانی چنانکه شیخ

وارد شد ابو الحسن علی بن
موسی الزیاض علیه السلام و بن
بن قطیبه بیرون کرد و از بن
الباق و از جید و حکم
جید و از جید و حکم
انرا بنی نکت شد زمانه که کاتبان
آمد و با او روضه بود و در آن
و گفت باقی این روضه را در
گفتان الباقی ابو الحسن علیه
بن جید با مختصر گفت فلذا
نکردم بدرستی که این زیارت
باقی است روضه و در زیارت
نویسید ان فرمود بنویسید
که از ان خود و در عین جید
گفت ممکنست که از ان مشرف
گفتی این فرمود که ان نویسید
است که هر که نگاه دارد در زیارت
نور دفع میشود بلا از او و زیارت
برای روح از شیطان و زیارت
بخواند دعوی

تهدیب فرموده و فرموده که داخل فانکت علی الفبر و قل وانت مستقبل القبلة التلازم علیک ایها العبد
الصالح و نهی بدانکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکور همان بود که ذکر شد لکن سید بن
طاووس شیخ مفید دیگران بعد از این فرموده اند که پس برویمت بالاسر و در رکعت نماز کن و بعد از آن
خواهی نماز کن و بخوان خدا را بگو در عقب نماز اللهم صل علی محمد و آل محمد و لا تدع
لی فی هذا المكان المکرم و المهدی المعظم ذنباً الا غفرته و لا همماً الا فرجته
و لا امرئاً الا شفیته و لا عبداً الا سترته و لا زلفاً الا بطنته و لا خوفاً الا
امنته و لا شتملاً الا جعته و لا غائباً الا حفظته و از نبته و لا حاجه من حاجی
الدنیا و الاخره لک فیها رضى فیها صلاح الا فضیلتها با ارحم الراحمین
پس برگرد بوضوح و زیارتها بایست و بگو التلازم علیک یا ابا الفضل العباس ابن
امیر المؤمنین السلام علیک یا بن سید الوصیین السلام علیک یا بن اول القوا
اسلاماً و اقدمهم ایماناً و اقویهم بیدین الله و اخوهم علی الاسلام اشهد لقد
نصحت لله و لیرسوله و لاخیک فیم الاخ المواسی فلعن الله امة قتلتک و لعن
الله امة ظلمتک و لعن الله امة استحلّت منک المحارم و انهم کت حرمة الاثم
فنیع الصابر المجاهد الحامی لتاصیر و الاخ الذافع عن آخیه المحب الی طاعة
ربه الراغب فمما زهد فیہ غیره من الثواب الجزیل و الثناء الجمیل و المحکک الله
بید رجاء ابائک فی جنات النعیم اللهم انی تعرضت لزیارتک و ابائک رجاء فی
ثوابک و رجاء لغفرانک و جزیل خسانک فاستلک ان تصلی علی محمد و آله
الطاهرین و ان تجعل رزقهم داراً و عینیهم قاراً و زیارتهم مقبولة و جواتهم
بهم طيبة و اد ریحی دراج المکرهین و اجعلنی من یقلب من زیارتهم مشاهد
اجنائک مفلحاً منی حاقداً شوج غفران الذنوب و ستر العیوب و کشف الکروب
انک اهل التقوی و اهل المغفرة و چون خواهی ذاع کنی انحصار این روایت

در این باب
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطاهرين
الجع الجب
منك ان كنت تقيا
تغني عنك
على جميع ذنوبك
لك على ولا على
على بصيرة ولا على
لا على ثمره ولا على
لا على دمي ولا على
على عصى ولا على
ولا على مالي ولا على
رزقي ربي سترت يني
منك يني التوبة الذي
استغفرت الله به من
تظلمت الجبار و الفراعنة
عن يني عن يني
و راي و محمد
عليه و آله

شريف و بگو این که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند استودعك الله و استودعك
و آفره عليك السلام استأبى الله و رسوله و كتابه و بما جاء به من عند الله اللهم
فاكتبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله اخر العهد من زیارتی قبر ابن اخي رسولك
صلى الله عليه و آله و از رقیب بارئاً ابدأ ما ابغيتني احسنه معاً و مع ابائيه
في الجنان و عرف بني و بنیه و بين رسولك و اوليائك اللهم صل علی محمد
و آل محمد و توقف علی ایمان بك و النصديق رسولك و الولایة لعلي بن
ابیطالب الائمة من اولیة علیهم السلام و البرائة من عدوهم فانی قد رضیت
بآرتی بید لك و صلى الله علی محمد و آل محمد پس عاکن از برای خود و از بر پدر و مادر
و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها مرد غایب که میجوای مؤلف گوید که روایت شد در خبری از حضرت
سید حماد علیه السلام ایضا حاصلش آنست که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایشاد کرد بر خود برادر خود را
و جان خود را فدای آنحضرت نمود تا آنکه در باره او در دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دست
او دو بال باو عطا فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند
و از برای عباس علیه السلام در روز خداوند متعالی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع
شهداء از روی مقام اولست و نفل شد که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود
و آنکه امر البینین مادر عباس علیه السلام در نماز او و برادران اعیان او هر روز مدینه در بیج میشد و در نماز
ایشان چنان ندیده که هر که از آنجا میگذشت گریان میگشت گریستن در شان عجبی نیست
مردان حکم که بزرگتر یعنی بود خاندان نبوت چون برام البینین عبود میکرد از آن گریه او گریه میکرد و
این اشعار از امر البینین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نفل شد -

یا من رای العباس کثر علی حایره التقدیر	و رواه من ابناء خبدر کل لیت و لیت
انبت ان لیت اصیب برای فطوع ید	و لی علی لیلی مال برایه صریب العید
و لها	لو کان نفلک فی یدک لما دکر من خلد
لا اند عیوب و لیک ام البین	تد کرینی یلوث العرب
کانت بون لاری بهیم	

ایضا
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطاهرين
الجع الجب
منك ان كنت تقيا
تغني عنك
على جميع ذنوبك
لك على ولا على
على بصيرة ولا على
لا على ثمره ولا على
لا على دمي ولا على
على عصى ولا على
ولا على مالي ولا على
رزقي ربي سترت يني
منك يني التوبة الذي
استغفرت الله به من
تظلمت الجبار و الفراعنة
عن يني عن يني
و راي و محمد
عليه و آله

الشهيد الشهيد قتيب العبراني وأسير الكرويات صلوة نامة زكية مباركة
بصعد أروها ولا تنفد أخوها أفضل ما صليت على أحد من أولاد الدنيا
المُرسلين بإله العالمين انكاه قبر مطهر بياوس ورواست خود را بر قبر گداز و بعد از آن
رو چهره انكاه دور قبر برگرد و طواف كن و چهار جانب قبر بياوس شيخ مفيد را فرموا انكاه بر روى
قبر على بن الحسين و بابت نزد قبر انجذاب بگو السلام عليك ايها الصديق الطيب
الزكي الحبيب المقرب وابن ربحانه رسول الله السلام عليك من شهيد محجب
ورحمه الله وبركاته ما أكرم مقامك وأشرف منقلبك أشهد لقد شكر الله
سعيك وأجرل ثوابك وأحطك بالذرة العالیه حب الشرف كل الشرف
وفي العرف السامیه كما من عليك من قبل وجعلك من أهل البيت الذين
أذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا صلوات الله عليك ورحمة الله
وبركاته ورضوانه فاشفع اليها السيد الطاهر الى ربك في حظ الأنفال عن
ظهمي وتخفيفها عني وارحم ذلي وخضوعي لك وللسيد آيبك صلى الله
عليكم كما بن بچنان خود را بر قبر بگو زار الله في شرفكم في الآخرة كما شرفكم في الدنيا
وانعدكم كما اسعدكم وكم وأشهد انكم اعلام الدين ونجوم العالمين والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته بر دكن بوشهدا و بگو السلام عليكم يا انصار
الله وانصار رسوله وانصار علي بن ابي طالب انصار فاطمة وانصار
الحسن والحسين وانصار الاسلام أشهد انكم لقد نصحتم لله وجاهدتم في
سبيله فجزاكم الله عن الاسلام وأهله أفضل الجزاء فزكم والله فوزا عظيما
يا ليتني كنت معكم فافوز فوزا عظيما أشهد انكم احياء عند ربكم تزفون
أشهد انكم الشهداء والتعداء وانكم الفائزون في درجات العلى والعلو

[illegible]

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ زَانٍ بَارَكَ وَبَارَكَ بِكَ سَمِعْتُكَ الْخَضِرُ وَنَمَانُ
زِيَارَتِ بَكْنِ وَدَعَاكَ بَرَاءِي خُودِ وَدَعَاكَ خُودِ وَبَرَاءِي بَرَاءِي مُؤْمِنِ وَبَرَاءِي بَرَاءِي
طَاوِسِ بَرَاءِي خَضِرِ عَلِيٍّ الْكَبِيرِ وَشَهَادَةِ قَدْسِ اللَّهِ أَرْوَاحِهِمْ زِيَارَتِ مُشْتَرِكِ بَرَاءِي الْهَافِلِ
كَرْدِهِ مَا بِمَلَاخِطَةِ اخْتِصَارِ وَشُيُوعِ وَاشْتِهَادِ زَانٍ اَنْزَاكَ كَرْنُودِ بَرَاءِي وَبَرَاءِي زِيَارَتِ نِيْمَةِ رَجَبِ
غَيْرِ زِيَارَتِ كَدَشْتِ وَانْ زِيَارَتِ نِيْمَتِ كَدَشْتِ مَضِيْدِ رُوْدِ مَرَارِ نَقْلِ كَرْدِهِ كَدَشْتِ زِيَارَتِ
مُخَصَّصِ نِصْفِ رَجَبِ كَدَشْتِ كَدَشْتِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ مِيْكَوْنِدِ بَعْنِ نِيْمَةِ رَجَبِ اَغْفِيلِ مِيْكَوْنِدِ زِيَارَتِ
لِسَبِّ غَفْلَتِ عَامَةِ مَرْدِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ اَنْزَاكَ اَغْفِيلِ
وَاَنْزَاكَ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ اَغْفِيلِ
وَبِكُوْ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَللّٰهُ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَفْوَةَ اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَةَ
اَللّٰهِ مِنْ خَلْفِهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بُرْهَانَ الْغَائِبِ
اَللّٰهُ عَلَيْكُمْ يَا سَفْنَ السَّفَنِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا وَاْرِيثَ عِلْمِ الْاَنْبِيَاءِ وَرَحْمَةُ اَللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ اَدَمَ صَفْوَةَ
اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ نُوحٍ نَبِيِّ اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ
اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ اِسْمَاعِيْلَ نَبِيِّ اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ مُوسَى كَلِيْمِ اَللّٰهِ
اَللّٰهُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ عِيسَى رُوحِ اَللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَاْرِيثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اَللّٰهِ
اَللّٰهُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِيَّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِيَّ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى التَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا بَنِيَّ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِيَّ خَدِيْجَةَ الْكُبْرَى التَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا شَهِيْدُ بَنِي اَلشَّهِيدِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا قَبِيْلَ بَنِي الْقَبِيْلِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا وَلِيَّ اَللّٰهِ
وَابْنِ وَلِيِّهِ التَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلٰى خَلْفِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَابْنْتَ الزَّكَاةَ وَامَرْتِ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَرَزَيْتِ بِالْوَالِدِيْنَ
وَجَاهَدْتَ عَدُوْكَ وَاشْهَدْتَ اَنَّكَ تَنْتَمِعُ بِالْكَلَامِ وَتَرْزُقُ الْجَوَابَ وَاَنَّكَ حَبِيْبُ اَللّٰهِ

تَقْلِبْنِي لِيَاك يَا آدَانِي
غَنِيَّ حَيَاتِي وَلَا تَطْشُونِي وَلَا
تُرَابِي وَلَا تُزَابِي آدَانِي أَتَمَّ
الْأَرْحَامِينَ مَوْلَاكُمْ كَرِيمًا
بَنَ طَاوُسَ قَنَاطِ الْأَعْوَاتِ وَ
رَاجِعَ كَرَمِ دَرَجِ الْأَعْوَاتِ وَ
بَنَ طَوْلَانَةَ بَوْدِ الْخَطَا مِنْ كَفَا
بِهَبْنِ يَكْشُونِ كَرَمِ دَوَارِمْ
دَعَاءِ حَقِّسَ رُؤُلِ صَلَّيْ اللَّهَ عَلَيْهِ
وَالِدَكَ إِمَامَانَ اسْتَازِجِي وَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلِيمٌ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا
شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَكُنْ
لَمْ يَكُنْ أَتَمَّ أَنْ اللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ
إِلَى أَعْوَدِكَ مِنْ شَيْءٍ
تَضَعِي

مَكْرَهُ وَبَابَهُ وَأَمَانَتَهُ وَأَمْنَهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنِّي شِئْتُ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ
عَنِّي بِفَقْرٍ لَا يَجْبُرُهُ وَبِإِلَافَةٍ لَا تُفَارِقُهُ وَبِإِقْدَارٍ لَا يَنْقُصُهُ وَلَا تَغَايِبَةٍ لَا تَزِيلُ
لَا تُغَيِّرُهُ وَتَمَكِّنْهُ لَا تَجْبُرْهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذَّلِّ نَضْبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ
عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالنَّفْسَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ
لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنِّي ذَكَرْتُ كَمَا أُنْسِيتهُ ذَكَرْتُ وَخَذْتُ عَنِّي بِمَعِيهِ وَبَصَرُهُ وَلِيَانَتُهُ وَبَدَنُهُ
وَرِجْلُهُ وَقَلْبُهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ التَّغْمُّ وَلَا تُشْفِهِ
حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي أَكْفِي مَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي
يُؤَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَكَافِي يُؤَاكَ وَمَقْرُجٌ لَا مَقْرُجٌ يُؤَاكَ وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثٌ
يُؤَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ يُؤَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ يُؤَاكَ وَمُغِيثٌ يُؤَاكَ وَمَقْرُجٌ
لَا يُؤَاكَ وَمَهْرَبَةٌ لَا يُؤَاكَ وَمَلْجَأٌ لَا يُؤَاكَ وَمَنْجَاءٌ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّ
ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَقْرَعِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَأِي وَمَنْجَاءِي فِيكَ أَنْتَ فَتُخَفِّضُ وَبِكَ أَنْتَ تُخَفِّضُ
وَيُخَفِّدُ وَالْمُحَمَّدُ أَوْجَهَ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ وَأَتَشَفَّعُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَلِلْإِسْلَامِ الْمُنْتَهَى وَأَنْتَ الْمُشْتَعَانُ فَاسْأَلُكَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُحَمَّدٍ يَا مُحَمَّدٍ يَا مُحَمَّدٍ يَا مُحَمَّدٍ يَا مُحَمَّدٍ
تَكْفِيفَ عَنِّي عَنِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي نَيْتِكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ
وَكَرْبَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ هَوْلَ عَذْرِهِ فَكَيْفَ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ عَنِّي كَمَا
فَرَّجْتَ عَنْهُ وَأَكْفِي عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ وَأَصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَهُ مَا
أَخَافُ مَوْنَهُ وَهَمَّهُ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِمَا مَوْنَهُ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرِفْ فِي بَعْضِ مَا
حَوَّجْتَنِي كَهَافِي مَا أَهْتَنِي هَمُّ مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ

سأله عن زيارته في طاعة
وَأَمَّا اللَّهُمَّ بِالْوَيْلِ عَنِّي
فَدَمْنُهُ مِنْ الْأَذْرَارِ وَالْغَاثِ
لِيَسْأَلُ النَّفْسَ دُجَلًا يَسْبِ
لِلْمَعَالِي عَنِ الْعِلْمِ
جَلَدٌ مَوْزُونٌ
كُرْهُ كَرِهِي كَرِهِي
فَأَنْتَ بِنِجَالٍ تَجُودُ وَهَرَا
شَدِيدٌ وَدُورٌ وَخَوَّارٌ
أَنْ شَابَ بَرَى أَنْ شَابَ
كَرَامَةٌ شَدِيدَةٌ بَشَرٌ
كَرْمٌ وَرَقَّتْ سَبِيحَتُ
كَرْمٌ كَرْمٌ كَرْمٌ وَدَارُ
وَمَنْ نَدِمْتُ وَجْهِي بِرُوحِي
بُورٌ وَكَرْمٌ سَبِيحَتُ
فَاغْنِي عَنِّي بِمَا مَوْنَهُ
بِقُدْرَتِكَ مُتَعَبًا
عَلَى نَفْسِي بِعِزِّ يَدِكَ
وَقُوَّتِي مِنْ شَوْغَلِي
وَمِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ
بِغَضَبِكَ مُتَعَبًا مِنْ الْمَلَكِ
وَلَا فَوْقَ ذَلِكَ
عَلَيْكَ بِمَا عَجَبْتُ

الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا تَقْرِنِ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ أَحْيِي جُودَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ
وَأَيُّشِي مَمَانَهُمْ وَتُوفِّي عَلَى مِلَّتِهِمْ وَأَحْشُرِي فِي رُفْقِهِمْ وَلَا تَقْرِنِ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَهْلُكُمْ زَارُوا
وَمُسَوِّدًا إِلَى اللَّهِ رَبِّ وَرَبِّكُمْ وَمُسَوِّدًا إِلَيْهِ بِكُمْ وَمُسَوِّدًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي
حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَالِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ وَالْحِجَاهَ الْوَحِيدَ وَالْمَنْزِلَ
الرَّقِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِنِّي نَفَلْتُ عَنْكَ مُنْظَرَ الْخَيْرِ الْحَاجَةَ وَقَضَائَهَا وَنَجَاهَهَا مِنْ اللَّهِ
يُفَاعِلُكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَحْيَبُ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَائِرًا بَلْ
يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِعًا مُفْلِحًا مُنْجِيًا بِأَقْصَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعَالِي
إِلَى اللَّهِ أَنْفَلْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
مُلْجِيًا ظَهَرِي إِلَى اللَّهِ مُؤَكِّدًا عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُنِيَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَى
لَنْسِي وَرَأَى اللَّهُ وَوَرَأَى كَرُّ بَأْسَادِي مُشْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدُّ عَمَّاكَ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ عَنِّي لَكُمْ أَنْصَرُ
يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي سَلَامِي عَلَيْكُمْ
مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَأَصِلْ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ مُجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ جَمِيدٌ جَمِيدٌ نَفَلْتُ
يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ نَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ آيِسٍ لَا قَانِطٍ إِلَّا بِأَعَانَتِهِ
وَالْجَعَالِ الزَّيَارَتِ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَإِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعْدَ أَنْ زَهَدْتُ
فِيكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمْ أَهْلَ الدُّنْيَا فَلَا أَخْبِيَنَّ اللَّهُ مَا رَجَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ أَنَّهُ
قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيَفْنِي عَمْرَهُ كَوَيْدِ كَسْوَالِ كَرْدٍ أَوْ سَفْوَانِ وَكَعْمِ كَهْ عُلْفَةٍ بِنِجَالٍ دَعَا بَرَايَ

(مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَأَصِلْ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ مُجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي
إِلَى اللَّهِ أَنْفَلْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
مُلْجِيًا ظَهَرِي إِلَى اللَّهِ مُؤَكِّدًا عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُنِيَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَى
لَنْسِي وَرَأَى اللَّهُ وَوَرَأَى كَرُّ بَأْسَادِي مُشْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدُّ عَمَّاكَ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ عَنِّي لَكُمْ أَنْصَرُ
يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي سَلَامِي عَلَيْكُمْ
مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَأَصِلْ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ مُجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ جَمِيدٌ جَمِيدٌ نَفَلْتُ
يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ نَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ آيِسٍ لَا قَانِطٍ إِلَّا بِأَعَانَتِهِ
وَالْجَعَالِ الزَّيَارَتِ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَإِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعْدَ أَنْ زَهَدْتُ
فِيكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمْ أَهْلَ الدُّنْيَا فَلَا أَخْبِيَنَّ اللَّهُ مَا رَجَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ أَنَّهُ
قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيَفْنِي عَمْرَهُ كَوَيْدِ كَسْوَالِ كَرْدٍ أَوْ سَفْوَانِ وَكَعْمِ كَهْ عُلْفَةٍ بِنِجَالٍ دَعَا بَرَايَ

غیر معروفه است که باز باریت معروفه مندا و له در اجر و ثواب شریک است به شقت گفتن مند
مرتبه لعن و صدمه به سلام و این را ای نانکه شغل ممتی دارند فورا است عظیم و کثرت آن بخوبی در مراد
قد بر نقشه بدون شرح آن چنین است که هر کس دست دارد زیارت کند انحضرت را از بلاد و دور یا
ز دین بر غل کند و برود بحجر یا در بنام خانه خود انگاه دور کند نماز کند و بخواند در آن سوره
قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بخواه حضرت سلام و متوجه شود باین سلام و اشاره و
بنت بآن چنانکه در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی دو کند بکر بلاه مطی انگاه با خشوع و
استکانت بگوید التلازم علیک یا بن رسول الله التلازم علیک یا بن البشیر التذیرو
ابن سید الوصیین التلازم علیک یا بن فاطمه سیده دنیا و العالمین التلازم علیک
یا خیرة الله و ابن خیرة التلازم علیک یا نارا لله و ابن ناره التلازم علیک یا
الور المور التلازم علیک یا نارا لله و ابن ناره التلازم علیک یا نارا لله و ابن ناره التلازم علیک
و اقامت در جوارک و وفادت مع ذارک التلازم علیک یا نارا لله و ابن ناره التلازم علیک
النهار فلفد عظمت بک الرزیه و جلالت فی المؤمنین و المسلمین و فی اهل السما
و اهل الارضین آجیین فانا لله و نانا لله و راجعون صلوات الله و برکاته و
تجانیه علیک یا ابا عبد الله الحسین و علی ابائک الطیبین المنجیین و علی
ذریایک الهدایه المهدیین لعن الله امة خذ لک و ترک نصرک و معونک
و لعن الله امة است اسار الظلم لکم و مهدی الجور علیکم و طرفت الازیتکم
و تحببکم و جارت ذلک فی دیارکم و اشباعکم برئت الی الله عز و جل و البکم یا
ساداتی و موالی و ائمتی منهم و من اشباعهم و انبا عهم و اسئل الله الله اکرم یا
موالی مقامکم و شرف منزلکم و شانکم ان بکرمی بولا بکم و محبتکم و الا بیما
بکم و بالبرائة من اغداکم و اسئل الله البتر الرحیم ان یرزقهم مودتکم و ان یوفیهم
للطلب بشارکم مع الامام المنظر الهادی من ال محمد و ان یجعلنی معکم فی الدنیا

و علی الله الحسین و ابائک الطیبین المنجیین و علی ذریایک الهدایه المهدیین لعن الله امة خذ لک و ترک نصرک و معونک و لعن الله امة است اسار الظلم لکم و مهدی الجور علیکم و طرفت الازیتکم و تحببکم و جارت ذلک فی دیارکم و اشباعکم برئت الی الله عز و جل و البکم یا ساداتی و موالی و ائمتی منهم و من اشباعهم و انبا عهم و اسئل الله الله اکرم یا موالی مقامکم و شرف منزلکم و شانکم ان بکرمی بولا بکم و محبتکم و الا بیما بکم و بالبرائة من اغداکم و اسئل الله البتر الرحیم ان یرزقهم مودتکم و ان یوفیهم للطلب بشارکم مع الامام المنظر الهادی من ال محمد و ان یجعلنی معکم فی الدنیا

و الاخرة و ان یجعلنی المقام المحمود لکم عند الله و اسئل الله عز و جل یحفظکم
و لک ان الذی جعل الله لکم ان یعطینی بمصابی بکم افضل ما اعطی مصابا
بصیبکم فانا لله و نانا لله و راجعون یا لها من مصیبه ما اجمعها و انکما
لقلوب المؤمنین و المسلمین فانا لله و نانا لله و راجعون اللهم صل علی
محمد و ال محمد و اجعلنی فی مقامی من ناله منک صلوات و رحمة و مغفرة
و اجعلنی عندک و جهم فی الدنیا و الاخرة و من المقربین فانی انقرب الیک
بمحمد و ال محمد صلواتک علیهم و علیهم اجمعین اللهم و انی اتوسل و
اتوجه بصفتیک من خلقت و خیرتک من خلقت محمد و علی و الطیبین
من ذریتهما اللهم فصل علی محمد و ال محمد و اجعل محبای محبهم و مما ین
مما هم و لا تفرق بیتی و بینهم فی الدنیا و الاخرة انک سمیع الدعاء اللهم
و هذا یوم تجد فی فیة القنفة و تنزل فی فیة اللعنة علی اللعین برید و علی
ال برید و علی ال زیار و عمر بن سعد و الشیر اللهم العنهم و العن من رخص
بقولهم و فعلهم من اول و اخر لغنا کثیرا و اصلهم حر نارک و اسکنهم جهنم
و ساءت مصیرا و اوجب علیهم و علی کل من شابعهم و بايعهم و تابعهم و ساعدهم
و رضی یفعلهم و افع لهم و علیهم و علی کل من رضی بک لعنائک الی لعنة
بها کل ظالم و کل غاصب کل جاحد و کل کافر و کل مشرک و کل شیطان رجیم
و کل جبار عنید اللهم العن برید و ال برید و بنی مروان جمیعاً اللهم و ضعیف
غضبتک و منخطک و عذابک و نفستک علی اول ظالم اهل بیت نبیک
اللهم و العن جمیع الظالمین لهم و انعم منهم انک ذو نفع من الجرمین اللهم
و العن اول ظالم ظلم ال بیت محمد و العن احوالهم و دیارهم و قبورهم

و علی الله الحسین و ابائک الطیبین المنجیین و علی ذریایک الهدایه المهدیین لعن الله امة خذ لک و ترک نصرک و معونک و لعن الله امة است اسار الظلم لکم و مهدی الجور علیکم و طرفت الازیتکم و تحببکم و جارت ذلک فی دیارکم و اشباعکم برئت الی الله عز و جل و البکم یا ساداتی و موالی و ائمتی منهم و من اشباعهم و انبا عهم و اسئل الله الله اکرم یا موالی مقامکم و شرف منزلکم و شانکم ان بکرمی بولا بکم و محبتکم و الا بیما بکم و بالبرائة من اغداکم و اسئل الله البتر الرحیم ان یرزقهم مودتکم و ان یوفیهم للطلب بشارکم مع الامام المنظر الهادی من ال محمد و ان یجعلنی معکم فی الدنیا

الفائز بکرامتک اکرمته بک هادیه وجونه بالنعاده واجنبته بطیب لولاده
وجعلته سیدا من الساده وقائد امین القاده وذائد امین الداده واعطته
موارث الانبیاء وجعلته حجه علی خلقک من الاوصیاء قاعد رفیع الدعاه
منع النفع وبذل نجاته فیک لیستفید عبادک من الجهاد والجهاد الضلایه
وقد نواز علیک من غریبه الدنیا وباع خطه بالارذل الادنی وشری خیرته
بالامن الاوکس ونظرس وردی فی هواه وانخطک وانخط نیتک واطاع من عباده
اهل الشقاق والنفاق وحمله الاوزار المستوجبین النار فجاهدک فیک صابر
محب احی نیتک فی طاعتک دمه واستیع حرمه اللهم فالعنهم لعنا وبلا
وعذبههم عذاب الیم الامه السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک یا بن سید
الاوصیاء اشهد انک امین الله وابن امینه عیث سجدت ومصبیت جیدت
میت فقیده مظلوما شهیدا واشهد ان الله فخر ما وعدک ومهلک من خذلک
ومعدب من قتلک واشهد انک وقیت بعهده الله وجاهدت فی سبیله حتی استبلی
انک البقیین فلعن الله من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امه سمعت
بذلک فرضیت به اللهم انی اشهدک انی ولی من والاه وعد ولین عاده با بینه
وامی یا بن رسول الله اشهد انک کنت نوراً فی الاصلاب کاشحاً فی الارحام المظهر
لمنحک الجاهلیه بانجایه ما لم یلبسک لدلالت من یبایها واشهد انک
من دعا الدین وارکان المسلمین ومعقل المؤمنین واشهد انک الامام البر
القوی الرضی الرئی الهادی المهدی واشهد ان الامة من ولدک کلمه القوی
واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد انی بکرم مؤمن
وبایاکم مؤمن بشایع ربی فوالله علی قلبی لعلکم سلموا وامنتم لا امرکم

مقدمه زیارت اربعین
یا من اراد السعد فی الدنیا
وآخرة فلیتوجه بیده علی الشیبه
عند التوبه فانه اذا
انصرف بیده علی عذبه
نصره واعانه بالبل الموعود
وانت یقینه فاقم عینی
من اراد فی اقل یوم
کادب بامن قال ان یفعل
الله فلا عالج لک
فوالله لک ان یفعل
فوالله لک ان یفعل
یا من یجاءل الظالمین
فالیقین بامن یفعل
من القوم العادین بامن
فوالله لک ان یفعل
والله لک ان یفعل
یا من یجاءل الظالمین
فالیقین بامن یفعل
من القوم العادین بامن
فوالله لک ان یفعل
والله لک ان یفعل

مسیع ونصر فی کرمه حقی بان الله لک فمعه معکم لامع عدوکم
صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم واجسادکم وشاهدکم وغائبکم وظاهرکم
وباطنکم امین رب العالمین بر در رکعت نماز میکنی ودر غایت میکنی با نچه میخوانی بر میگردد
بدرگز بار نیست که از جابر منقولست وگفت ان چنان است که از عطار روایت شده که گفت جابر
بن عبد الله اضار به بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضه رسیدم در باب فرات غسل کردم وپس
طاهره که با خود داشت پوشید بر گفت که ای بابا تو چیزی هست از بوی خوشی عطا کنم بامن سعد
بر قدره از آن گرفت و بر سر بدن پاشید وپا برهنه روانه شد نا ایشاد نزد سر مبارک امام حسین علیه
وسه مرتبه الله اکبر گفت بر فناد وپهوش شد وچون بهوش آمد شنیدم که میگفت السلام علیکم
یا ال الله الح که بعینه همان زیارت نیت رجاست که ما ذکر نمودیم ویا ان فرقه ندارد جز چند کلمه
که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده بر اگر کسی خواست که از این بخواند رجوع کند
بر زیارت نیت رجبت وها را بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه ودا وقات شریفه ولباله و
اها مرتبه که بغیر از این اوقات ذکر شد نیز افضل است خصوصاً و قاینکه یا انحضرت نبی الله باشد
مانند روز مباهله وروز نزول هل آتی وروز ولادت شریف انحضرت و شبهای جمعه از روزها
مستفاد میشود که حتمالاً در هر شب جمعه نظر مکرر بر انحضرت فرماید وجمع پیغمبران وادعایه
ایشان را بر زیارت او بفرستد واین قولیه از حضرت صادق علیه ودا وقات که هر که زیارت کند قبر
امام حسین علیه ودا در هر جمعه امر زیاده شود البته واز دنیا بیرون رود با حال حسرت از دنیا وگشت
در بهشت یا امام حسین علیه ودا باشد ودر خبر اعشاش است که هائیه او برای او گفت در خواب دیدم
که رفقه ما از آسمان فرو میزند که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه ودا کند
در شب جمعه وبعده از این دو اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب کرده
و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر روایت شده از حضرت صادق علیه ودا وقات که از زیارت
امام حسین علیه ودا وقتی هست که هفت روز وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کند انحضرت را در هر روز
وهر زمان زیارت زیارت انحضرت خیر مقرر است هر که از این پیش بعمل آورد خیر پیش خواهد رفت
وهر که کند کمتر خواهد رفت و سعی کند در زیارت کردن انحضرت در اوقات شریفه که اعمال

یا من یجاءل الظالمین
فالیقین بامن یفعل
من القوم العادین بامن
فوالله لک ان یفعل
والله لک ان یفعل
یا من یجاءل الظالمین
فالیقین بامن یفعل
من القوم العادین بامن
فوالله لک ان یفعل
والله لک ان یفعل

مخاضی و من داخل شدم در صف اول و بر ایستادم و پیداشد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
بیرون آمدم و در حرم تفتحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرآن باو بدم و
شب و زنگاه دارم که همان باشد انگاه بخاطر آمد که انبند که بود و ایات و معجزات گشته را
ملفت شدم از انبشار من امر و از در حاجت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا
باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت میدهم و دیدن طریحاری
در خان موه دار در غریب موسوم و غیر از اینها از آنچه گشت که شب برای یقین من باینکه او حضرت
مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و رسیدن ازین بعد از سلام بر حضرت عسکری
علیه السلام که امام زمان خود را پیشانی چون گفت پیشانی فرمود سلام کن چون سلام کردم بستم کردم
و جواب داد پس آمدم در نزد کشتار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
این سید رفیق تو بود گفت بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شرباب بر دم چون صبح شد رفتم بنزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیدم بودم نقل کردم پس دست خود را بر دمان خود گذاشت و فرمود
نمود از اظهار این قصه و افتاء این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس از آنحضرت جدا شدم و با حد
اظهار نمودم نا آنکه یکماه از این قضیه گذشت و روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی داد بدم که
آمد نزد من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه از روزی که من ندیدم باز اعادة کرد و انکار کرد
بشد انکار کردم پس از نظر ناپدید شد و دیگر او را ندیدم انشی مطلب در قیام

بسی فضیلت دارد که در نزد
گن آنکه میشود بخوابید
کند مطلب خود را اگر در
اول ندید در شبهای مجید
در هفت شب بخوابید
گفته شد در خواب است
همچون و نیز در خلاصه
الادکار است که از حضرت
زفره صلوات الله علیها
روایت است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله را در
شد در وقتیکه در خواب
خود را پس کرده بود و چون
بخواهد از خواب بیدار شود
مگر آنکه چهار بار بخواب
نیم قرآن کی در سیم از این
خود گردان و در زمین زان
خود شود گردان و در زمین
یکی این را فرمود و داخل
نماز شدن و توقف کرد
و نماز خود را تمام کرد

که معطل مانده نا الان و برائنا پیش از بنای بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه السلام مرد کرده
بآن روز مانیکه بمقاله خواجه مروان مرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شد در حاکمیکه
در آن قریه بوده و باین برائنا منسوب است ابو شعیب برائنا عابد و او را کیست که در برائنا ساکن شد
کوخی یعنی خانه که از بن ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن نا آنکه گشت بکوچ او در خیره و اولاد
مستوفیان بکار از بناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همسنگ نظرش بابو شعیب فساد و حال
او را دید از آنحال خوش آمد و جذبه ابو شعیب را کشید بحدی که اسیر او گردید و لاجرم نزد آن عابد
زاهد آمد و گفت من ازاده کرده ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زعم و هیئت
مجرد شوی انعامت من قبول نمود و از آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد و منسلب شد بلباس نالت
ابو شعیب و از تزویج نمود همسنگه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیر دید که ابو شعیب برای حفظ از
رطوبت زمین از در زیر بدن خود افکند گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر و قتی که این قطعه حصیر را
از زیر خود در و افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین مسکوبه باین آدم بجعل یبقی یبیک
حجابا و انت غدا فی بطنی یعنی ای پسر آدم نابین من و خود حجاب قرار میدهم حال آنکه فریاد در شکم من
خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر
و حقی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که مادر کتاب هدیه الزائرین جمله از روای
که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد
معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجد باشد سزاوارست که انسان شد رحال نماید و طی
منار کند تا بنیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود اول مقری نمودن حصیله که در آن زمین
فرود نیاید ریشی بالشکرش جز پیغمبر یا وصی او و در آنکه خانه حضرت مرثیه است آنکه زمین حضرت
عربی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مرید ظاهر شد پنجم ظاهر کردن حضرت امیر علیه
الانجمه را با عجز خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مرید حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا
هفتم بیرون آوردن حضرت انس را از آنجا با عجز و نصب نمودن از ائمه قبله و نماز کردن بآن
هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و در نوایه او حضرت مجتبی علیه السلام در آنجا
نهم توقف حضرت در آنجا چهارم در زیجیه شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران
خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یا از قم بودن قبر پیغمبر در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

گفتن از رسول الله امیر مود
بسیا چیز که من قدرت ندارم
در بنی قریظ از آنجا او را
حضرت بلیم که فرموده است
بجای من رسول الله آمد و در
آنجا که او را از آنجا آورد
بسیا چیز که من قدرت ندارم
در بنی قریظ از آنجا او را
حضرت بلیم که فرموده است
بجای من رسول الله آمد و در
آنجا که او را از آنجا آورد

که شیخ مرخورد فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد زائنا است و از آن دم بر گشتن انخاب بر آید حضرت
امیر علیه السلام در آنجا و این شرف و فضایل و بر و زایا الهیه و معجزه جدید و در آن معلوم نیست از هزار نفر
زائر یکی آنجا برود با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا میگردند و اگر اتفاقاً کسی بخواند در آنان قضی
ها را تمام بد چون با آنجا رسد و ببیند در مسجد بسته است از دادن جزئی پول بجهت باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فوضات عظیم محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
نمایش بغداد و عمارات جبارین در آن مصر فها کند چه رسد بمصارف عظیم قیمت فضول
معاش و منعمه نخبه یهودیان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زوار است
والله المستعان ﴿مطلب سیم﴾ در زیارت نواب رابعه است
اعنی جناب ابو عمر و عثمان بن سعید است - و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی - و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلد طبعه کاظمین رفتن ببغداد است بجهت زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کند و بعضی زیارت آنها نابل گردد و در آن در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگ جلالت قدر ایشان که نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و طاعت
میان امام علیهم السلام و رعیت فائز شدن بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات پستما جاریه
گردد و گفته شد که بعضی از علماء قائل ببعثت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولعصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانند و در
ورقه حاجت خلق بود با حضرت حال نه زبان منصب شریف فقیرند و باید رفاع حاجت که در شانند
و بنحیه ها نوشته میشود توسط ایشان با حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل
و مناقب ایشان زیاد از آنست که ذکر شود و همبند برای ترغیب زوار بر زیارتان کافیت
و اما کفایت زیارت ایشان بر بنحیه که شیخ طوسی در تهنیت سیدین طاووس در در مضایح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده با زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او با امیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام صاحب الزمان صلوات الله علیه پس بگوئے السلام علیک یا فلان
بن فلان (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر بیدر شهر امیری) آنست که آنک

مثل آنست که در آنجا
کرده و از آن دم در آنجا
الانکار است که در وقت
مطالعہ بخواند اللهم
من غلایات قوم و اگر چه
انفهم الله امره و انما
ابواب رحمتك و انما
خزان علمک و انما
بالرحم الراحمین بینم
روایت شده که شخصی بخدمت
حضرت امام محمد تقی علیه
السلام که در قریب بیستادهم
حضرت نوشتند که استغفار
بجواندن سوره انشا و زیارت
بیت و بگو در حدیث
که مفضل خدمت حضرت
صادق علیه السلام بزرگوار
ننگی نفس دگفت اندک
راهی که بر در فرم
میکرد

بَابُ الْمَوْلَى أَذْبَتْ عَنْهُ وَأَذْبَتْ إِلَيْهِ مَا خَالَفَتْهُ وَلَا خَالَفَتْ عَلَيْهِ قُتْ
خَاصًّا وَانْصَرَفَتْ سَابِقًا جِئْتُكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ وَأَنْتَ مَا خُتْ
فِي النَّادِيَةِ وَالْتِفَارَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفِيرٍ مَا أَمْنَكَ وَمِنْ
ثِقَةٍ مَا أَمَّكَكَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ حَتَّى غَابَتْ الشَّخْصَ فَأَذْبَتْ عَنْهُ
وَأَذْبَتْ إِلَيْهِ بِرَبِّكَ دِي وَبِزَسْلَامِ مِيكِنِي بِرَسُولِ اللَّهِ أَنَا صَاحِبُ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
جِئْتُكَ مُخْلِصًا بِتَوْحِيدِ اللَّهِ وَمُؤَالَاةٍ أَوْلِيَاءِهِ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ وَمِنْ الَّذِينَ
خَالَفُوكَ بِأُحْجَةِ الْمَوْلَى وَبِلَيْتِ الْإِيمَانِ تَوْجِيهِ قِيَامِهِ إِلَى اللَّهِ تَوَسَّلِي بِرَبِّكَ عَامِيكِنِي وَسُؤَالِ
مِيكِنِي أَرْحَمَ الْعَالَمِينَ وَكَأَنَّكَ مِيكِنِي بِشُورِ اللَّهِ تَوْفِيقُكَ وَبِزَسْلَامِ مِيكِنِي بِرَسُولِ اللَّهِ أَنَا صَاحِبُ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
شُود در بغداد شیخ اجل عالم مقام ثقة الاسلام محمد بن يعقوب كليني عظم الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه
و اوثق و اثبت ایشان بود در حدیث و کتاب شریف کافی و اگر روشنی چشم شیعه است در حدیث ایشان
ناایف نمود و الحق منت عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم هاد و بجهت جلالت و عظمت شان انمعظم
این شهر و از مجد مذ هب ما میده در رأس ماه ثالث شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت ثامن الائمه صلوات
الله علیه و آله و آله و آله و آله ثابته شمرده و عا در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمای که در مشاهد
مد فونند هر که طالب است با آنجا رجوع نماید ﴿مطلب چهارم﴾ در زیارت جناب سلمان رضی الله
عنه است بدانکه از تکالیف زوار در کاظمین رفتن بمداش است بجهت زیارت عبد صالح الهی جناب
سلمان محمدی صوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص بشرافت سلمان و اهل البیت و مخرط
در سلك اهل بیت نبوت و عصمت و در فضیلت و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده
سَلْمَانُ بُحْرٌ لَا يَزِفُّ وَكَثْرٌ لَا يَنْفَدُ سَلْمَانُ مَنَا اَهْلُ الْبَيْتِ يَمْنَحُ الْحِكْمَةَ وَ يُؤْتِي الْبُرْهَانَ
و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل سلمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از سلمان فرمود
و حضرت باقر علیه السلام او را از موتیمن شمرده و از زوایا مشفاد شده که انجناب اسم اعظم میدانست
و از محمد بن یحیی فرموده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دوم بوده و عالم یغیب منابا بوده
و از آنحضرت بحث در دنیا میل فرموده و هشت مشاق و عاشق او بوده و خدا و رسول او را دوست

و بنحیه فرمود که بول
در آن گشتن شود و در حدیث
است که شخصی با حضرت
کر و از شرف و توفیق و در آن
اجدان روحی با امامان
بناست سفوف کن و بگو و زیارت
بناست شخصی گفت که بگو
و در زیارت شخصی گفت که بگو
خورد و بر طریقت و بگو
از حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام گفت که حضرت علی
بشهر گشتند و ایشان زود
از شهر و طریقت ایشان و از
چهار ایشان بگو است و از
بیاره مرض با حضرت شاکر
بیاره فرمود که شاکر
نشد و بگو و بگو و بگو
از دنیا بد و بگو و بگو
جانبه با او است بعد از آن
گشتن با او است بعد از آن
بیاره

میداشند حقیقتا پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بجهت چهار نفر که سلمان یکی از ایشانست
و اینها در مدح و اقرار او نازل شد و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد
امر میکرد از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند و با علم منا و با دلا و با انساب و
شبهه برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات
الله علیهما و آلهما چیزهای تعلیم او فرمودند از غزوات و مکه و علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل
انرا نداشته و رسید به مرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود: **اَدْرَكَ سَلْمَانَ الْعِلْمُ الْأَوَّلُ وَالْعِلْمُ**
الْآخِرُ وَهُوَ نَجْرُ لَا يَنْزَحُ وَهُوَ مِثْلُ أَهْلِ الْبَيْتِ سلمان در آنکه در علم اول و آخر او و در پناه است
که هر چه از او بر داشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت و برای شوق زائرین و در غایت شان زیارت
الجناب کافه است تا مثل در اختصاص و امتیازش در میان تمام محابه و جمیع امت با اینکه حضرت امیر المؤمنین
در یک شب از مدینه بمدین رفت و بدست مبارک او را غسل داد و گفت نمود و نماز کرد و بر او با صوفیه پیا
از ملائکه و همان شب بمدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت بخواننده رسالت که انشا
با این مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت الجناب پیر بدانکه سید بن طاووس در مصباح
الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکفای میکنیم همان زیارت اول آن و در
نقل کرده زیارت چهارم را از آنکه شیخ در حدیث ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی الجناب را میتا
ز در قبر او و قبله و میگوئی **السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ**
عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُعْصُومِينَ الزَّائِدِينَ
السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ سَوْلِ اللَّهِ الْأَمِينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْدِعَ أَسْرَارِ الشَّادَةِ الْمُبَايِنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَهُ اللَّهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْمَاضِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَاحَتَهُ
اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَطَعْتَ اللَّهَ كَمَا أَمَرَكَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَمَا نَدَّ بِكَ وَتَوَلَّيْتَ
خَلِيفَتَهُ كَمَا أَرْزَمَكَ وَدَعَوْتَ إِلَى الْإِسْلَامِ بِرَبِّهِ كَمَا وَقَفْتَ وَعَلَيْكَ الْحَمْدُ يَسْنَا
وَأَعْمَدَتُهُ كَمَا أَمَرَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ وَصِيٍّ الْمُصْطَفَى وَطَرِيقُ حُجَّةِ اللَّهِ الْمُرْتَضَى

در حق علی علیه السلام
گفتند و گفتند ای ایشان
در حق او در و هایتان بناد
خواب بود فرمود که در وقت
مکمل از پیدایش آن گردان
علیها از ایشان نازل شد
بیت و بیت از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست
که چون کسی از صاحبان بلاد
پیشتر مرتبه اهل بیت بگوید
او نشود الحمد لله الذي
عاقبنا بآلائه الذي
ثابرت على ما نالنا من
هم كبر ان بلا ما ورسند
در دروایت دیگر است که
الحمد لله الذي عاقبنا بما
ابذلنا به وفضلنا عليه
وعلی کبر من خلق و
اهل بیت بگوید او نشود
اما در جعفر

وَأَمِينَ اللَّهِ فِيهَا اسْتَوْدَعْتُ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ
النَّبِيِّاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الطَّائِفَةِ وَالْبَرَاهِمِينَ وَالذَّلَالِ
الْفَاهِرَةِ وَأَمَّتِ الصَّلَاةَ وَأَبَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَبَيْتَ
الْأَمَانَةَ وَنَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي حَبْسِهِ حَتَّى أَبَيْتَ الْبَقِيْنَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَدَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ أَعْنَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّكَ وَالْمُحَدِّثِينَ
الْبُخْنِ وَالْأَيْنِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلَّ عَلَى عِلْمِهِمُ الْعَذَابُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ سَوْلِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ
يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَالْحَقُّ
بِعَمَلِهِ وَرَافِقُهُ إِذَا تَوَفَّاهُ بَيْتُكَ وَتَحْمِلُ الشَّادَةَ الْمُبَايِنِ وَجَعْنَا مَعَهُمْ بِجَوَارِهِمْ فِي
جَنَّاتِ النَّعِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى الْخَوَانِيكِ الشَّيْخَةِ الْبُرَّةِ
مِنَ السَّلَفِ الْمُبَايِنِ وَأَدْخَلَ الرُّوحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلْفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَفَنَاءِ
إِنَّا نُمْنُ بَيْنَ نَوَلَاهُ مِنَ الْعَتَرَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس بخوان **إِنَّا أَرْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ هَفْتُ مَرْتَبَةً بِجَبَابٍ وَنَمَازٍ مَدْبُوحٍ خَوَامِي مَوْلُوكَ بِدَكَّة**
چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بابت نزد قبر برای ذاع و بگو این و ذاع را که سید در آخر پیا
چهارم ذکر فرموده **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَأْخُذُ**
عَنْهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتُ صِدْقًا وَدَعَوْتُ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ
عَلَانِيَةً وَسِرًّا أَبَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجًّا لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَذَا مَوْدِعُكَ
اسْتَوْدَعْتُ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَانِي عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُسْتَهْلِي أَجَلِي وَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْآخِيَارِ
انگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که چون زائرین زیارت سلمان مشرف شد پس از

ما در حق علی علیه السلام
گفته و گفتند ای ایشان
در حق او در و هایتان بناد
خواب بود فرمود که در وقت
مکمل از پیدایش آن گردان
علیها از ایشان نازل شد
بیت و بیت از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست
که چون کسی از صاحبان بلاد
پیشتر مرتبه اهل بیت بگوید
او نشود الحمد لله الذي
عاقبنا بآلائه الذي
ثابرت على ما نالنا من
هم كبر ان بلا ما ورسند
در دروایت دیگر است که
الحمد لله الذي عاقبنا بما
ابذلنا به وفضلنا عليه
وعلی کبر من خلق و
اهل بیت بگوید او نشود
اما در جعفر

زبارت در تکلیف بگردارد اول نماز کردن در طاق کسره در رکعت باز بار تریون انجاء مصلای حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار باطی که امیر المؤمنین علیه السلام بمد و نزول فرمود
در ایوان کسری با او بود دلف بن بصری نماز کرد در انجا بعد از آن رخاست و بدلف فرمود برخیز باین
و در خدمت آنحضرت خاعی از اهل باطی بر کش کرد در منازل کسری بدلف مفرموز برای
کسری در این مکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که مفرمات پس با انجاء
در تمام آن مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما با انجاء مطلقه که گویا
شما این چیزها را در اینجا ها داده ید و روایت شده که در آن وقتی که حضرت بر مداین مرد مفرموز و آثار
کسری و خرابی از مشاهده مفرمود یکی از آن اشخاص که در خدمت آنحضرت بود از روایت این شعر را خواند

جرت الریاح علی رؤسهم یاریهم * فکأهزم کأنوا علی معارجهم *
حضرت فرمود چرا خواندی که ترگوای من جنای و عبون و زروع و مقامی که دروغ
کافوا فیها فاکهین کذلک و اورثناها قومنا الخیرین فابکت علیهم السماء و الأرض
وما كانوا یظنون بر از آن فرمود ان هؤلاء كانوا واریثین فاصبحوا موروثین لم یکنوا
التغاة فلیبوا ذنباهم بالاعصیة ایما که و کفر النجم لا تحل بیکم التیسم ففرکو

(حاصل این مقام را حکیم خافان بشعر را آورده انجا که فرموده) *
هان ابدل عیبت بین زد بد نظر کن هان * ایوان مداین را ایینه عیبت دان *
بروز که بنهادی بر خوان قره زردین * زین زه کو بر خون رو که ترگوای بر خون *

و در زبارت کردن جناب حدیقه بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصا
امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و ذائق نامها ایشان و
اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفه ثانی بر او نماز نمیگردد و از جناب و سالها در مداین و آله بود پس
او را عزل کرد و جناب سلمان و آله انجاء شد چون وفات کرد دوباره حدیقه و آله انجاء شد و مستقر بود
ناقوت خلافت شاه و لای علی که السلام رسید پس از مدینه رفی مبارک با و فرمان های یوسف
باهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حدیقه در انجا بخوبی که بود اطلاع دادند و لکن حدیقه
بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجناب بصره بجهت دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موکب های ایوان
بکوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حذیفه شعله روایت است که چون حدیقه خواست

السلام و در حدیث دیگر فرمود
که این دعا بخواند مفرموز
و بی نماز کردن این دعا
و بی لای علی که السلام
و لای علی که السلام
انما من النبیین ان صلوات
و زینک و جنای و عمان
لیه و زینک و عمان
النسبین اللهم انک لا یمنین
بهم ایله و یالله و الله اکبر
و قبل علی محمد و آله
و نام فرزند را بر روی بیک
علامه و علی در حلیه فرموده
بدانکه عقیقه فرزند من
مؤکد است و یکدیگر قار
زان باشد و بعضی از علما
واجب میدانند

وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد و را بعلکردن باین نصیحت نامه نافع فرمود ای پسر جان
من ظاهر کن مایوسه از آنچه که در دست مردم است که در این پاس غنی و توانگر است و طلب مکن از مردم
حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که آن هستی بهتر باشد از روزی که نیستی
و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز و ذاع و نماز آخر تو است و مکن کار پر که از آن عد بخوار
و بدانکه در جنب هر جناب سلمان مجید جامع مداین است که منسوب بحضرت امام حسن عسکری
که از اساتخه بار انجاء نماز خوانده معلوم نیست از قبضه و رکعت نماز تحت در آن محل شریف
خود شمر

(فصل فی فضیلت زیارت امام رضا علیه السلام) * نکند

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الاثر و لیحیة المدفون بارض الغریبه بضعة بتدا لوریه
مولانا ابو الحسن علی بن موالرضا صلوات الله علیه و علی ابائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت
زیارت آنحضرت پس پیش از آنکه احضار شود و ماد را بجا ببرد مفرموز بدین که چند خبر و نقل میکنم
اکثر از آن حدیقه الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمود زود باشد که باره ازین
من در زمین خراشان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقیقا بهشت را از برای او
واجب گرداند و بدین اثراتش حتم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که باره ازین من در خراشان
مدفون خواهد شد هر غمنا که که او را زیارت کند البتة حقیقا بهشت را از برای او گرداند و هر گاه کار بیکه او را
زیارت کند البتة خدا کا ها نشانیام زد و درینند معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود
که هر که زیارت کند قبر فرزندین علی او را از خدا بهتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی
استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که
چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا بکسب نزد آنحضرت بنامد چنان
باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی
چون روز قیامت میشود بر عرش اهل چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود
اما پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیه السلام و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین
علیهم السلام پس ریمانی میکشند در پایه عرش پس نشیند با ما از بارت کنندگان قبول نموده و بدین
زیارت کنندگان قبر فرزندین علی درجه ایشان از همه بلند تر و عطاایشان از همه بیشتر خواهد بود
سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که فرمود در خراشان بقعه هست که بران زمان

انکه در روز عقیقه زان
شود و اگر یا خبر کند یا با یوسف
طفل بر بد رشت است و بعد
از یوسف نا ابرخ من خود نش
است و در احادیث معتبره
بیاد دارد شده است که عقیقه
واجب است بر یک که در احادیث بسیار
مفرموز که هر فرزند در گرد
منقول است یعنی اگر نکند او
عقیقه فرزند و انواع بلاها
در عرض من و از حضرت صادق علیه السلام
است و از حضرت عقیقه لا از نیست
منقول است عقیقه باشد و یک
بر یک که غنی باشد و یک
فقیر باشد بعد از آنکه هر دو
بکند اگر چه عقیقه را برای او
نیست و اگر عقیقه بخیر است
ناوخته که فرزند را برای او
فرمان از عقیقه بخیر است
و در حدیث دیگر منقول
است که ان

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنْهُمْ سَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
بِشَيْءٍ زِدْهُمْ مَخْصَرٌ وَمَيَّكُفٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِيَّ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ آدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ إسماعِيلَ
زَيْجِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ عِيسَى
رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَلِيِّ اللَّهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَا
عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُحَمَّدٍ
بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصَّادِقِ الْبَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُوَيْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَذَا
الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَذَا الْوَصِيُّ الْبَارُ النَّبِيُّ الشَّهِيدُ أَنْتَ قَدْ أَقْبَيْتَ
الصَّلَاةَ وَأَنْبَتَ الزَّكَاةَ وَأَمْرَتْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ
حَتَّى أَنْبَتَ الْبَقِيَّةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَيْنَ خُودِ رَابِعِ
خُرُجِ يَحْيَى وَبِكُوفِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ صَدَقْتَ مِنْ أَرْضِي تَقَطَّعَتْ أَيْلَادُ رَجَاءِ
رَحْمَتِكَ فَلَا تَحْتَبِئِي وَلَا تَرُدِّي بغيرِ قَضَاءِ حَاجَتِي وَارْحَمِي قَبْرِي عَلَى قَبْرِ بْنِ أَخِي رَسُولِكَ
صَلِّوَانِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا نَتِّ وَأَجِي يَا مَوْلَايَ أَنْبَتَكَ دَارًا وَافِدًا عَائِدًا مَتَا
جَنَّبْتُ عَلَى ضَرْبِي أَخْطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي تَنْبِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ قَرِي قَفَا قِيَمَتِكَ
عِنْدَ اللَّهِ مَقَامُ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ بَيْنَ دُكْنٍ وَاسْتِزَابِلَةٍ مَيَّكُفٍ دُكْنٍ جَبَلٍ بِرَقَبَةٍ

و مشهور میان علمای تشیع است که عقیده بر این است که زیارت و دعا کردن فایده ندارد بلکه باید صبر کرد تا حاجت برآید و در این است که از برای هر دو گویند و معتبر و بسیار و از برای هر دو گویند و از برای هر دو شناس است که پدر و مادر از گوشت عقیده بخورند بلکه هر تشکیک از طعامی که در آن نجس باشد بخورند و خوردن مادر را که جنتش پیش است و پدر تشکیک عیال پدر و مادر هم که رخصت ایشان میباشند از آن گوشت و طعام بخورند و شناس است که بپزند و خام تصد کنند و قلندر تشکیک با آب نمک بپزند بلکه محملت که این عام

میکشاید و میگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْقَرْتُ إِلَيْكَ بِحَبْلِهِمْ وَبِوَلَايَتِهِمْ أَنْوَلْتُ الْخِرْمَ بِمَا
تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْهَلَّمُ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ دُونَهُمُ اللَّهُمَّ الْعَيْنَ الدِّينِ بَدَلُوا
نِعْمَتَكَ وَأَهْمُوا نَيْبَتَكَ وَجَدُوا يَا بَابَكَ وَتَحَرُّوا يَا مَامِكَ وَحَمَلُوا النَّاسَ
عَلَى الْكَافِ الْإِلْحَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْقَرْتُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحْمَنُ بِنِ بَرِيكِي وَبِنِزَائِي الْخَضِرَ مَبْرُورَ وَمَيَّكُفَ صَلَّي اللَّهُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّي اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبْرَتِكَ وَأَنْتَ الصَّادِقُ
الْمُصَدِّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَانِ بِنِ نَضْرَعِ وَمَبَالِغَةٍ كُنْ دَرُغَتِ كَرْنِ
بِرَكْنَتِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَانَالانِ حَسَنَ وَحُسَيْنَ عَلَيْهِمَا وَفَانَالانِ جَمِيعِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ
وآلِهِ بِسَازِشَتِ قَبْرِ بَرِ وَزِدْهُمْ مَخْصَرٌ وَدُرُكْتَ نَمَازِيكُنْ دُرُكْتَ أَوَّلَ مَوْرَةِ بِنِ وَدُرُكْتَ دُرُكْتَ
مَوْرَةِ الرَّحْمَنِ بِخَوَانِ وَجَدْتَ كُنْ دُرُكْتَ غَارِ قَضَعِ رِبَارِ دَعَا كُنْ زَبْرِي خُودِ وَبِدَرُكْتَ وَجَدْتَ
بِرَادَرَانِ مَوْسُ خُودِ وَنَجْمِ خَوَانِ زِدْهُمْ مَخْصَرٌ بَمَانِ رِبَارِ دَعَا كُنْ زَبْرِي خُودِ وَبِدَرُكْتَ وَجَدْتَ
كُودِ كُنْ زَبْرِي خُودِ وَنَجْمِ خَوَانِ زِدْهُمْ مَخْصَرٌ بَمَانِ رِبَارِ دَعَا كُنْ زَبْرِي خُودِ وَبِدَرُكْتَ وَجَدْتَ
وَتَحَرُّوا يَا مَامِكَ كُنْ دُرُكْتَ غَارِ قَضَعِ رِبَارِ دَعَا كُنْ زَبْرِي خُودِ وَبِدَرُكْتَ وَجَدْتَ
نَمُودَنْدِ بَامَا مَيَّكُفَ تَوَارِجَتِ أَهْلَانِ مَقَرِّ مَوْدِي وَلَكِنْ دُرُكْتَ صَبَاحِ الزَّوَارِ تَحَرُّوا يَا مَامِكَ كُنْ
وَابِنِ نَبِ دُرُكْتَ بَلَكُ شَابِدِ از جَمْعِي أَوَّلِ بِلَشِدِ چَهْ أَنْكُ مَرَادِ از آيَاتِ ائِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ائِمْ جَانَكُ
دُرُكْتَ صَفَرِ بِنِ اِبْدَلَتْ دُرُكْتَ فَصَلِّ بِمِزَابِ بَابِ وَكُلْ مَعْلُومُ شَدِ وَبِدَانِ نَبِ كُنْ لَعْنَتُ كَرْنِ بَرِ فَانَالانِ ائِمَّةِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِنِ بَانِ كُنْ كَرْدِ شُدِ خُودِ وَاكْرَابِ عِبَارَتِ رَاكْرَاK

نصف کند هم خوب است و آن عقیده بر این است که زیارت و دعا کردن فایده ندارد بلکه باید صبر کرد تا حاجت برآید و در این است که از برای هر دو گویند و معتبر و بسیار و از برای هر دو گویند و از برای هر دو شناس است که پدر و مادر از گوشت عقیده بخورند بلکه هر تشکیک از طعامی که در آن نجس باشد بخورند و خوردن مادر را که جنتش پیش است و پدر تشکیک عیال پدر و مادر هم که رخصت ایشان میباشند از آن گوشت و طعام بخورند و شناس است که بپزند و خام تصد کنند و قلندر تشکیک با آب نمک بپزند بلکه محملت که این عام

ایند عاجزانند اللهم انی سئلك يا الله الدائم في ملكه العاقبة في غيره المطاع
في سلطانك المنفرد في كبريائه الموحّد في بمومته بقائه العادل في برّيته
العالم في قضيتيه الكريم في ناخيره عقوبته الهی حاجاتي مصروفه اليك واما
موقوفه لدنك وكلما وقفني من حرج فانك دليلي عليه وطريقي اليه يا
قدیر الاوده المطالب باملياً بلجاء اليه كل راغب يا زلت مضجعا بمنك بيا
جار باعلى عازي الاخوان والكريم استلك بالقدرة النافذة في جميع الاشياء
وفضائك المبرم الذي تجبه يا بئر الدغاء وبالظرف التي نظرت بها الى
الجيال فتناحت والى الارضين فتطحت والى السموات فارفعت والى
البحار فتجرت يا من جل عن ادوات الحظايب البشر ولطف عن دقائق خيرات
الفكر لا تجد يا سيدي لا يوفيني منك بقضي حقد ولا تشكر على اصغير منه
الا استوجبته بها شكر اقمي تغاوك يا الهی و تجاوزي لاوك يا مولاي
وتكافي صنائعك يا سيدي من نعمك محمد الحامد ون من شكرك يشكر
الشاكرون وانت المعتمد للذنوب في عفوك والتاثير على الخاطئين جناح
سيرك وانت الكاشف للضرر بيدك فكرو من سبته اخفاها حليمك حتى يهلك
وحسنه ضاعفها فضلك حتى عظم عليها فجازا لك جلالت ان تخاف منك
الا العدل وان برحى منك الا الاخوان والفضل فامنن على بما اوجبه
فضلك ولا تخذلني بما تكلم به عدلك لو علمت الارض بدنوبه لساخذ
بي والجيال لهدني والسموات لاخطفني والبحار لاغرقتني سيدي سيدي
سيدي مولاي مولاي مولاي قد تكررت قوفي لضيافتك فلا تخير مني ما وعدت
المعترضين لمستللك يا معزوف العارفين يا معبود العابدين يا مشكور الشاكرين

حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
مقولت که در وقت خست
کردن بر این دعا بخوانند
و اگر در آن وقت بستر نمود
باید بلند شدن طفل هر قدر
که بستر شود و آن طفل بخواند
که از او حشرات امن را از گنبد
و غیر آن دفع میکند عبادان
اللهم هذا سئلك و
شكركم يبتك صلواتك
عليه و آله و اتباعه منا
لك و لبيك عيشك
و بارادتك و فضلك
لا امر اردنه و فضلك
حسنه و امر افندنه
و ادقته من الحيد
في خيانه و حجامه يا
انت اعرف به مني اللهم
فقط من الذي نوب و رزق
في غير ذلك

يا جليل الذاكين يا محمود من حمدك يا موجود من طلبك يا موصوف من وحدك
يا محبوب من احبه يا غوث من اراده يا مقصود من اناب اليه يا من لا يعلم
الغيب الا هو يا من لا يصرف السوء الا هو يا من لا يدبر الامر الا هو يا من لا
يعفو الذنب الا هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا يترك الغيب الا هو
صل على محمد و آل محمد و اغفر لي يا خير الغافرين رب اني استغفرك استغفارك
جاء واستغفرك استغفارك رجاء واستغفرك استغفارك انابه واستغفرك
استغفار رغبه واستغفرك استغفار رهبه واستغفرك استغفار طاعه
واستغفرك استغفار ايمان واستغفرك استغفار اقرار واستغفرك استغفار
اخلاص واستغفرك استغفار نفوس واستغفرك استغفار توكل واستغفرك
استغفار ذلة واستغفرك استغفار غميل لك هارب منك اليك فصل
على محمد و آل محمد و نب على وعلى والدي بما نبك وتوب على جميع خلقك
يا ارحم الراحمين يا من يسمي بالغفور الرحيم يا من يسمي بالغفور الرحيم يا من يسمي
بالغفور الرحيم صل على محمد و آل محمد و اقبل توبتي و رزك عملي واشكر سعي
وارحم ضرر اعني ولا تحجب صوتي ولا تحجب مسئلتني يا غوث المستغيثين
وابلغ ائمتي سلامي و دعائي و شفعمهم في جميع ما سئلك و اوصيل هذا الخدم
كما ينبغي لهم و زد لهم من لك ما ينبغي لك يا ضامن يا حصصها غمرك و لا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم و صلى الله على اطيب المرسلين محمد و آله الطاهرين مؤلفك
که علامه مجلسي در چهار از بعض مؤلفات قدماء اصحاب باره برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل
کرده که معروفست بخودیه و در آخر آن زیارت که نماز زیارت بها اورده و شیخ کن و هدیه نما
از ابا نصر تبرکوا اللهم انی سئلك يا الله الدائم و این دعا را تا باخون فلک و بر هرگاه

الافان عن بدیه و الان
عن خیر و رزق من العی
ارفع عنه القدر فان
لا انقام
بیت هفتصد مرتبه بخوان
دعوت خطیب منصف
کرده که از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله نقل کرده که هرگاه
خواستی تقابل بزنجبار خدا
جل بر بخوان سوره اخلاص
مربعین صلوات بر سر هر یک
و ان الخضر سر مشربین کجی
اللهم انی سئلك و رزق من
و توکل علیک فان من
توکلت علیک من شیء
تکلیک فاقم لی حاجتی
المکون فی قلبک تبرک
جامع را یعنی قرآن که جامع
نورانی باشد و بگوید
از خط اول از جانب اول بدو
انکه شکر اولان
و بخوان

و انتم هم مقدس از بار ترا خواندی بن دعا از آنکه مکن زیارت دیگر زیارتی که این قولی در
 از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون بنزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اللهم صل
 علی عی بن موسی الرضا الرضا الرضا الامام النقی النقی و جنتک علی من فوق الارض
 و من تحت الثرى الصديق الشهيد صلوة کثیره ثامنه زاکیه متواصله
 متوازیه مترادفه کافضل ما صلیت علی احد من اولیائک زیارت دیگر زیارتی
 است که شیخ مفید در منبعه نقل کرده فرموده میبایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل بکند
 و پاکیزه ترین جامه ها خود را پوشیده باشد و میگوید السلام علیک یا ولی الله و ابن ولیه
 السلام علیک یا حجه الله و ابن حجه السلام علیک یا امام الهدی العزیز
 الوفی و رحمة الله و رکانه اشهد انک مضیبت علی ما مضی علیه باؤک
 الطاهر و ن صلوات الله علیهم لم یؤثر عی علی هدی لم یمل من حی الی باطل
 و انک نصحت لله و لیرسوله و اذنت الامانة فجزاک الله عن الاسلام و امله
 خبر الجراء انبتک یا بی و اخی زار اعار فابحفتک موالیا لا ولیائک معادیا
 لا عدائک فاشفع لی عند ربک بن بچیان خود را بقبر و یوس از او بکن ارد و طرف
 رو خود را بران بر بگرد بجا بر بگو السلام علیک یا مولای یا بن رسول الله و جنتک
 الله و برکانه اشهد انک الامام الهادی الولی المرشد ابرء الی الله من اعدائک
 و اقرب الی الله یولایک صلی الله علیک و رحمة الله و برکاته بر در رکعت
 نماز زیارت بخواند و بعد از آن هر چه خواستی نماز کن و دیگر بطرف پا بر دعا کن یا بچه بخوانی السلام
 مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مخصوصه با حضرت فضیلت بسیار دارد
 خصوصاً در ماه رجب بیست و بیست و نهم ذی القعدة و بیست و نهم ان و ششم ماه رمضان چنانکه
 در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که با آنحضرت اختصاص دارد
 و چون خواند و دعا کن آنحضرت را پس بگو یا بچه را که در دعا حضرت رسول صلی الله علیه و آله میکند

و بدانکه علامه مجلسی اینص
 مؤلفان احباب از خط شیخ
 یوسف قطبی نقل کرده و اد
 از خط ابوالقاسم علامه که زیارت
 شده از حضرت صادق علیه السلام
 که فرمود هرگاه اراده کردی
 که استخاره کنی ز کتاب عزیز
 بگو بعد از بسمه ان کان
 فی قضائک و قدرک ان
 من علی شیء الا بحکم الله
 السلام علی من یرحمه الله
 علی خلقک فان یرحمک الله
 الیه من کلک تشکر خدا
 شکر از او بکن و در رکعت
 و از در حقتم بگو یا بچه
 سطر نظر میکنی در آن و بپای
 از آن بر در میا در و شیخ
 مفید روایت کرده فرموده
 و از جمله استخاره ها

لا جعله الله اخر تسلی علیک و اگر خوانی بگو السلام علیک یا ولی الله و
 رحمة الله و برکانه اللهم لا تجعله اخر المهدین زیارتی بن بیتک و جنتک
 علی خلقک و اجعنی ربابه فی جنتک و احشرنی معه و فی جریه مع الشهداء و
 الصالحین و حسن اولک رفیقاً و اسود علیک الله و استر عیبت و اقره علیک
 السلام امثابا لله و یا رسول و یا جنتک به و دلالت علی فاکتبا مع الشاهدين
 مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسبست ذکرش اول بسند معتبر حضرت
 امام علی نقی علیه السلام منقولست که هر که را بوی خدا حاجی بوده باشد پس زیارت کند قبر حیدر
 حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس خال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت
 نماز بکند و در قوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدرستی که مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی
 با قطع رحمی سؤال کند بدرستی که موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه های بیست و هجتم
 او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقیقتاً او را از آنش جهنم از او میبکند و داخل جهنم میگردد اند
 درم علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد القدر الدمشقی که شیخ ابوالقاسم
 حسین بن احمد فیقه رازمی روایت نموده که هر که زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام
 پس در زیارتان امام بجای آورد نماز جعفر را برای او نوشته شود هر کس ثواب کسی که هزار حج و هزار
 عن بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد اباد باشد یا
 پیغمبر مسل و برای او است هر گامیکه بر میدارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه
 خدا تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر را اعمال
 روز جمعه گذشت ستم روایت شد از تحول بحسنه که چون مامو طلب کرد امام رضا علیه السلام را از
 مدینه بخراسان حضرت بجمه و ذاع با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرراً بقبر
 آنحضرت و ذاع کرد و بیرون میآمد و بر میگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه
 بلند بود من نزدیک آنحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس گفت گفتن او را بیان سفر
 فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون میروم از جوار جدم و میبهرم در غرب و در غن بشوم در هلو
 هر روز و شیخ یوسف بن خاقان شافعی در در النظم فرموده که روایت کردند جماعه از اصحاب

استخاره بعد از نماز
 نبوده در بعضی های گذشته
 پیش از زیارت بسند کبریا
 رضی الله عنین و بن جلاله
 الشیخی حاج و شیخ غفر
 رضی الله عنه و ما روایت
 این استخاره را با جمیع مرتب
 از جامع از شاخ خود مان
 شیخ کبری فاضل جلال الدین
 المصطفی از والدش رضی الله
 عنین و از پدرش رضی الله
 عنین صاحب الاموال الصلوة
 حضرت صاحب الفقه را در مدینه
 و السلام مجازی و کلمات
 و انشاسته منجازه سوره قدر
 که بنی بن مجاز این دعا
 و منته بن مجاز این دعا
 سر سینه اللهم انی استخیر
 لیعلیک بغایت الامور
 استخیرت لیکن
 غفر

و صورت ان کتبه چنین است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ من عظیم توفیقان الله سبحانه
 ان وفق السلطان الاعظم مولی ملوک العرب العجم صاحب البیت الطاهر النبوی الحسب الباهر العلوی
 تراب اقدام خدام هذه العتبة المطهرة اللاهوتیه غبار غلال زوار هذه الروضه المنوره الملوکویه
 مرتجع انا راجدا المصوبین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس الحسینی الموصوفی الصفوی
 بنادر خان فاستعد بالمحیی ثابا علی قدیمه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذه الحرم
 الاشرف وقد تشرف بریتة هذه العتبة من خلص ماله فی سنة الف و عشرين و ثمان مائة الف و ثمان
 و عشرين شیخ طبریه در اعلام الوری بعد از ذکر جملة از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته و اما اینچه ظاهر
 شده برای مردم از بعد از شهادت آنحضرت از زمان ما از برکت شهادت مقدس آنحضرت و علامات و عجایب
 که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق ان نمودند و مخالف و موافق اقرار بآن نمودند
 بسیار بلکه از حد حصر خارجت و همانا در اثمه مقدس کورنادر زاد و ابرص شفا یافتند و
 در عافا مستجاب شد و حاجان برآورده شد و شدائد و ملمات برطرف شد و ما بسیار از اینها را
 خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در آن راه نباید پیدا نمود و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات
 الهدایة بعد از نقل اینکلام از شیخ طبریه فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحسینی میگوید که من
 دیدم و مشاهده کردم بسیار از این معجزات را همچنانکه شیخ طبریه مشاهده نموده و یقین برای من
 حاصل شد همچنانکه برای و یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست
 و شش سال میشود و ششده چیزها را در این باب که از حد توان گذراند و در خاطر ندارم که من دعا
 کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شد الحمد لله و تفصیل را بعدا
 گنایش ندارم لهذا اکفا کردیم باجمال مؤلف این کتاب عباس بن ابی گوید که در هر زمان انقدر که امان
 و معجزات از این روضه مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل قایع گذشته نیست و ما در باب دوم
 در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم بچیزیکه مناسب به مقام بود و فعلا مقام را گنایش بطول
 نیست لهذا آنکه این فصل را بهین جا ختم کنیم و اینچند شعر را که از جای نقل شد در مدح آنحضرت نقل نماییم

سلام علی ال طه و بی	سلام علی ال حبیب التیبتین
سلام علی روضه حل فیها	امام نبیهای به الملك والذین

امام بحق شاه مطلق که آمد | حریم درش قبله گاه سلامین | که کل عرفان گل نایح احسان

اینچنین که مبارک استخاره میشود
 میخواهد استخاره را می خواند
 که با اصلاح است که بگوید
 باید و میخواهد را می گوید
 با رکنه استخاره کند که
 مصحح است در فصل یاد
 رکن و این از چیزهای است که
 داخلست در بحث عموم
 با استخاران و بعضا احکام
 علامه مجلسی در فرموده که کلام
 بند در جواز استخاره در کلام
 غیر خاله ارقه نیست بجمعه
 عموان خصوص در روزه
 قصد کند تا باشد برای
 که بگوید شخص مستخرج
 مکن چنانکه بند بآن اشاره
 فرموده و این جمله است
 داخل کردن استخاره را در
 تحت اجتناب خاصه کن اول
 و لوط انکه صاحب طبع
 خود را استخاره کند
 برای

در درج اسکان به ریح یکین | علی بن موسی رضا کر خدایش | رضا شد لقبش ان مبارک
 ز فضل و شرف نبی و ارجانی | اگر بودت تیر چشم جهان بین | بی عطر و بند حوران جنت
 غبار در شرابکیموس شکیس | اگر خواهی آری بکشت اسیر | برودن از هر چه جزاوت من

(فصل هیتم)

در زیارت ائمه ستم رانی علیهم السلام و اعمال سرباز مطهر و در آن دو مقام است مقام اول
 در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی بنی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون زیارت
 شد بستم رانی نشاء الله و خواستی زیارت کنی اند و امام همام علیهما را پس غسل کن و بعد از
 رعایت ادب دخول در محرابه بآنانه و وقار روانه شو باید در حریم مطهر و اذن دخول عمومی
 که در او اهل این باب کوشد بخوان پس داخل حریم شود زیارت کن ان در بزرگواران این الفاظ که
 زیارتت السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا جحیی الله السلام علیک یا
 یا نور الله فی ظلمات الارض السلام علیک یا من بد الله فی شایکما انتمکما از ان
 غایفا بحقیقکما معادیا لا عدا انکما موالیا لا اولیا انکما مؤمنایما امنتمایه کافرایما
 کفرتمایه محققایما حقیقما مبطلایما ابطالما اسئل الله ربی و ربکم ان
 یجعل حظی من زیارتکم کما الصلوة علی محمد و آله و ان یرزقنی مراقتکم فی الجنان
 مع ابائکم الصالحین و اسئله ان یعق ربیبی من النار و یرزقنی شفاعتکم و
 مصاحبتکم و یعرف بنیبی و یبیتکم و لا یسلبنی حبکم و حب ابائکم الصالحین و
 ان لا یجعل لای اخر العهد من زیارتکم و یخسر فی معکما فی الجنة برحمته اللهم
 ارزقنی جهنما و توقی علی ملئهما اللهم العن ظالمی ال محمدی خفهم و انقم
 منهم اللهم العن الاولین منهم و الاخرین و ضاعف عنهم العذاب و ابلغهم
 و یأشبا عهم و یحییهم و یسعیهم اسفل درک من الحیم انک علی کل شیء قدیر اللهم
 عجل فرج ولیدک و ابن ولیدک و اجعل فرجنا مع فرجهم با ارحم الراحمین

در درج اسکان به ریح یکین | علی بن موسی رضا کر خدایش | رضا شد لقبش ان مبارک

خود را که مانند بیدار خبری
 که از دست بابت در جوار
 و کالت در استخاره و اگر این
 با واج بود احتیاج است
 از ائمه علیهم السلام و اگر
 نقل میشود برای الا اقل
 و لایعجل و انکه مضطرب
 است با حاجت و دعا و اقر
 فلو من تبت از حق رسول
 بیست و هشتم از منقول
 صلی الله علیه و آله و سلم
 هر کس بخواند تا پاک برآید
 و گوید الحمد لله الی ان
 علیک بالاسلام و بیات
 علیک بالاسلام و بیات
 نیاید و یعلی ایام و بیات
 انخوانا و بالکعبه و بیات
 خدا میان او و ان کافر
 جهنم جمع کنند مؤلف
 که از باب و اخبار

الزاجين يا نور يا برهان يا مبين يا مبين يا رب اكفي شر الشرور واذا في الدهور
وانسلك النجاة يوم ينفخ في الصور ودعا كن برأي هر چه خواهی و بسیار بگو باعدته
عند العدى و بارجائى والمعمد و باهقى والتند يا واحد يا احد و باقل هو
الله احد استك اللهم بحق من خلقت من خلقت ولم تجعل في خلقت مثله
احد اصل على جنائهم وافعل في كذا وكذا و بجای این کلمه حاجت بخواه همانا را بابت
شده ازا حضرت که فرموده من از خداوند عز وجل خواستم که نامید برنگراند کبریا که بخواند

ابن دغازاد در روضه زيارت حضرت امیر حسن عسکری علیه السلام من بعد از من

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روايت کرده که فرموده من در سر من رانی مان است از برای اهل و وجاه
از بلاها و عذاب خدا مجلسی اول اهل و جانبها بشعه و سقى معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت
روست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب مان بغداد شد آخ و سبب
بن طاروس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام او رجیع آنچه را که در
زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا می آید و در باب نزد حضرت آنحضرت و بگو
السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي الهادي المندى رحمة الله
وبركاته السلام عليك يا ولي الله وابن اوليائه السلام عليك يا حجة الله
وابن حجة السلام عليك يا صفى الله وابن آصفائه السلام عليك يا
خليفة الله وابن خلفائه و ابا خليفة السلام عليك يا بن خاتم النبيين
السلام عليك يا بن سيد الوصيين السلام عليك يا بن امير المؤمنين السلام
عليك يا بن سيد نساء العالمين السلام عليك يا بن الامم الهادين السلام
عليك يا بن الاوصياء الراشدين السلام عليك يا عصمة المتقين السلام
عليك يا امام الفائزين السلام عليك يا ركن المؤمنين السلام عليك يا
فرج المهوفين السلام عليك يا وارث الانبياء المنجيين السلام عليك يا

و بايستند از حق و بايستند از حق
با حسن با محمد با حسين با
مفضل انت الذي جدد لنا
سواد الليل و نور النهار
و نور القبر و شعاع النور
و نورى الملو و جففت العين
بالله يا الله يا الله انت
و حذرك لا شريك لك
يا مكرم الله و جففت العين
بالله يا الله يا الله انت
خود را در كسي بن بر رسته
انجاي خود در خواهي مانست
که مستجاب بشود ان شاء الله
سلام به كسى از صفات النبي
فكر کرده كه كه بنو سيد النبي
بيم الله را بر دريدن از
من خود را من از هلا از
خواهد گشت اگر چه كار بند
د گفته كه دعوت

خازن علم وصي رسول الله السلام عليك ايها الداعي بحكم الله السلام عليك
ايها الناطق بكباب الله السلام عليك يا حجة الحج السلام عليك يا هادي
الائم السلام عليك يا ولي النعم السلام عليك يا حجة العلم السلام عليك
يا سيفه الجمل السلام عليك يا ابا الامام المنتظر الظاهر للعاقل حجة و
الثابت في اليقين معرفته المنجى عن عيب الظالمين والمعقب عن دولة الفالسا
و المعيد و بنابيه الاسلام جديد بعد الانظار و القرآن غصبا بعد الانذار
اشهد يا مولاي انك اتممت الصلوة و اتممت الزكوة و اتممت بالمعروف و نهيت
عن المنكر و دعوت الى سبيل ربك بالحكمة و الموعظة الحسنة و عبادت
الله مخلصا حتى انك البقي انزل الله بالثان الذي لم عند ان يقبل نيار
لك و بشكر سعيي اليك و بتجيب عاني بكم و بجعلني من انصار الحق و انبائه و
اشباة مواليه و محبيه و السلام عليك و رحمة الله و بركاته بن يوسف بن محمد
و بكن از طرف راست صور خود را بران بن طرف چپ را گذار و بگو اللهم صل على سيدنا محمد و اهل
بنيته و صل على الحسن بن علي الهادي الى دينك و الداعي الى سبيلك علم الهدى
و منار النقي و معدن الحجي و ماوى الهوى و غيث الورى و سحاب الحكمة و بحر الموعظة
و وارث الامم و التهديد على الامم المعصوم المهذب الفاضل المقرب المطهر
من الرجز الد و رفته علم الكتاب الهمة فصل الخطاب نصبتة علما لاهل
قبيلتك و قرنت طاعتك بطاعتك و فرضت مودته على جميع خلقك اللهم
فما انا ببحسن الاخلاص في توحيدك و اردي من خاض في تشبهك و حامى عن
اهل الايمان بك فصل يا رب على صلوة بحق بها محل الخاشعين و يعملو
في الجنة يد رجاء جده خاتم النبيين و يبلغه مناجاة و سلاما و اريانا

خداوند زود هلا كنند
مهلك دارا و دارا از عاقل و
و بويست از حجة الله را
بود بر در صف اول خد
و صف اول و حق و حق و حق
که از خدا خواست شرف هلا
او را و بظن مكنى بغير او
نظر كنيم يا حجة فاشد و در
من بگويم يا بن محمد و اهل
است که در حق ابو الله را
خبر را ندانند که خانه را
گفت و خواست گفت با سر
دار از چپ گفت با سر
بن علو رشتد که خانه را
هر سوخته خانه او و سوخته
گفت از چپ را و از حق خانه
فوق خدا است گفت زيار
که شدم از سوخته خانه که
هر در صبح ايند عاقل زود
از و زيار

امر اخلفه ابوہ فی المدینہ طفلا و قدم علیہ سائرا مشندا و مضی الی الرجوع الی الحجاز و لما بلغ بلد علی نعتہ فرأی من توفی و مشہدہ هناك و لما توفی ثقی ابو محمد علیہ ثوبہ و قال فی جواب من غابہ علیہ قد ثقی مؤثر علی اخیہ فزون و کانت وفانہ فی حدود اثنین و خبیرین بعد المائین و بالجملہ چون خواستی دعا کنی عکرتین علیہما را بابت ز قبر مطهر و یگو

السَّلامُ عَلَیْکَما یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَسْئُرُ عَمَّا کَانَ اللّٰهُ وَاَقْرُبُ عَلَیْکَما السَّلامُ اَمْتَابِ اللّٰهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْنَا بِهِ وَ دَلَّلْنَا عَلَیْہِ اللّٰهُمَّ اَکْفِنَا مَعَ الشَّاهِدِیْنَ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اِخْرَ الْعَمِیدِ مِنْ زِیَارَتِہِ اِنَّا ہَا وَاَرْزُقِی الْعَوْدَ اِلَیْہَا وَاَحْشُرْ فِی مَعْہَا مَعَ اَبَائِہَا

الطَّاهِرِیْنَ وَالْفَائِزِیْنَ **مَقَامِی قِیَمَ** مِنْ ذِی رَحْمَتِہَا اَیَّامَ الرَّحْمٰنِ

در اذاب سراب مطهر و کفیت زیارت حجتہ اللہ علی العباد و بقیہ اللہ فی البلاد الامام المہدی حضرت حجتہ بن الحسن صلی اللہ علیہ و علی ابائہ و قبل از شروع نبیہ کہیم بر امری کہ در کتاب ہدیہ از کتاب تحبہ نقل کردیم در آن امر نیست کہ این سراب مطهر داخل در خانہ آن برزگواران بودہ و زان سراب در قدیم قبل ازینا جدید و ساختن صحن و قبہ و حوض از پشت سر زدی یک بقبر زجس خوانون بود و شاید حال در رواق باشد انجا پائین ہر چند و زان لان در از ناریکی داشت چون از انجا میگذشتند بد سراب غبت ہر سیدند کہ حال اینہ کاری شد و پنجرہ از طرف قبلہ بصحن عکرتین علیہما باز میشود و آن دراز وسط این سراب باز میشود کہ حال کاشہ دیوار بجای از این کل محرابی ساخته اند و ہر اعمال این سر امام علیہم از یکرم میشد و ہذا اشہد اول در مزار بعد از زیارت عکرتین علیہما زیارت سراب را ذکر کردہ پس از آن زیارت زجس خوانون را و در یکصد سال و چہرہ قبل مؤید مدہ احمد خان دہلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیہما را بنحویکہ الان موجبات جذام و وبائہ آن روضہ و رواق و قبہ غالبہ بریانمود و برای سراب مطهر صحنی علیحدہ و ابوائہ و راہی و پلہ جدا و دہلہزہ و سرابی مستقل برای زنان ساخت چنانچہ حال دیدہ میشود و آن راہ اول و پلہ ہا و در سراب بالمرہ مدہ و شد و نشانہ از آفتاب است و محلی برای مجاہدین بودند بعضی از اذاب وارہ نمائند و لکن محل جللہ از زیارات کہ اصل سراب شریفیت تعمیر نمی نکرده و اما

در این کتاب
کند و در دست
باشد و در دست
راست کردہ باشد
از آنکہ نظر بر یکی
نکین از اینجانب
بگرداند و بیان
سورہ و آیت از کتاب
القدیر و آیت از کتاب
امنت بابت و حد
شریک لہ و کفر
و الطاعون و آمنت
الجمیل و علیہم
و بالعلم و اولیہم
پس چون چنین کند
عالمان و دانشمندان
در از زیارت نگاہ دارد
نازل میشود و
انچه

اسیدان خواندن اذن دخول پس بحسب استقامت در ہر زیارت و تصریح علماء بر ہر دو یکہ از انجا مرسوم شد دخول در انحراف از ہر اما مہیکہ باشد بابت و غایت کرد و در انحراف محترمہ اذن داخل نیابد شد الحال شروع کنیم در کفیت زیارت بدانکہ اذن دخول خاص سراب مطهر همان زیارت نیست کہ بعد از این بیاید و اولان السَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلِیفَہُ اللّٰهِ است و در از خوان اسیدان میشود و بابت از اردر سراب پیش از پائین رفتن از پلہ ہا خواند و اذن دخول دیگر سیدین طاوس نقل کردہ قریب بھمان اذن دخول اول کہ در فصل و قریب از باب زیارات نقل کردیم و اذن دخول دیگر علامہ مجلسی از نسخہ قدیمہ نقل کردہ کہ اولان اللّٰهُمَّ اِنَّ ہٰذِیۃَ بَقْعَۃً طَہَّرَہَا وَعَفَوَہَا شَرَفَہَا است کہ مانع از بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس با انجا رجوع نمائیم و بیان کلام اسیدان کن پس از آن بر و داخل سراب مطهر شود و زیارت کن انحضرت را با پنجرہ خود دستور العمل دارد اند چنانچہ شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی در کتابش رہنما حجاج رواہ کردہ کہ از ناچہ مقدسہ بہرہن آمد بوی محمد جہرہ بعد از جواب از مسائلی کہ از انحضرت سوال کردہ بود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَا اَمْرَ تَعْمَلُونَ وَلَا مِنْ اَوْلِیَائِہِ تَقْبَلُونَ حِکْمَہُ بِاللَّغَہِ فَا تَغْنِیَ لِنَدْوِ السَّلامِ عَلَیْکَما وَ عَلَی عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِیْنَ ہر گاہ خواستید توجہ کنید بوی مابوی خداوند تبارک و تعالی و بوی مایں گوئید چنانکہ خدا تعالی فرمودہ سَلامٌ عَلَیْ اِلَیْہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا رَاعِی اللّٰہِ وَ رَبَّائِی اَبَائِہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا بَابَ اللّٰہِ وَ دُتَّانَ دِیْنِہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلِیفَہُ اللّٰہِ وَ نَاصِرِ حَقِّہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّۃَ اللّٰہِ وَ دَلِیلَہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا نَالِی کَلَامِ اللّٰہِ وَ رَجَائِہِ السَّلامُ عَلَیْکَ فِی نَاءِ لَبْنِکَ وَ اطْرَافِ تَہَارِکَ السَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیۃَ اللّٰہِ فِی اَرْضِہِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا مِشَاقَ اللّٰہِ الذِّی خَدَّہُ وَ کَدَّہُ السَّلامُ عَلَیْکَ یا وَعْدَ اللّٰہِ الذِّی ضَمِنَہُ السَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّہَا الْعِلْمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَۃُ الْوَاسِعَۃُ وَ عَدَا غَیْرِ مَکْدُوبِ السَّلامُ عَلَیْکَ جِبْنَ تَقْوَمُ السَّلامُ عَلَیْکَ جِبْنَ تَقْعُدُ السَّلامُ عَلَیْکَ جِبْنَ تَقْرُؤُ وَ بَیِّنِ السَّلامُ عَلَیْکَ جِبْنَ تَصَلِّی وَ تَغْتَسِلُ السَّلامُ

در این کتاب
کند و در دست
باشد و در دست
راست کردہ باشد
از آنکہ نظر بر یکی
نکین از اینجانب
بگرداند و بیان
سورہ و آیت از کتاب
القدیر و آیت از کتاب
امنت بابت و حد
شریک لہ و کفر
و الطاعون و آمنت
الجمیل و علیہم
و بالعلم و اولیہم
پس چون چنین کند
عالمان و دانشمندان
در از زیارت نگاہ دارد
نازل میشود و
انچه

حرم انحصار و بگو السلام عليك يا خليفة الله وخليفة اباائه المهديين السلام
عليك يا وصي الاوصياء لما صيبت السلام عليك يا حافظ اسرار رب العالمين
السلام عليك يا بقیة الله من الصفوة المنجيين السلام عليك يا بن الانوار
الزاهرة السلام عليك يا بن الاعلام الباهرة السلام عليك يا بن العزة الطاهرة
السلام عليك يا معيد العلوم النبوية السلام عليك يا باب الله الذي يوتى
الامنه السلام عليك يا سبيل الله الذي من سلك غيرك هلك السلام عليك
يا ناظر شجرة طوبى وسيد ردة المشركين السلام عليك يا نور الله الذي لا يطفى السلام
عليك يا حجة الله التي لا تنفى السلام عليك يا حجة الله على من في الارض والسماء
السلام عليك سلام من عرفك بما عرفك به الله ونعتك ببعض نعوتك التي
انت اهلها وفوقها شهد انتك الحجة على من مضى ومن بقي وان حزبك هم
الغالبون واوليائك هم الفائزون واعداك هم الخائرون وانت خازن
كل علم وفايق كل رفيع ومحقق كل حق ومبطل كل باطل ورضيتك يا مولاي
اماماً وهادياً وولياً ومرشيداً لا ينبغي لك بدلاً ولا لا اتخذ من دونك ولياً
اشهد انك الحق الثابت الذي لا عيب فيه وان وعد الله فيك حق لا ارباك
بطول الغيبة وبعد الامد ولا اتخبر مع من جهلك وجهل بك منظر موقع
لا ياميك وانت الشافع الذي لا ينزع والولي الذي لا يذفع دخول الله لضره
الدين واغزاز المؤمنين والانتقام من الجاحدين المارقين اشهد ان بولايتك
تقبل الاعمال وتزكي الافعال وتضاعف الحسنات وتخي التيمات فمن جاء
بولايتك واعترف بامامتك قبلت اعماله وصدقت اقواله وتضاعفت حسناته
ومحييت سيئاته ومن عدل عن ولايتك وجهل معرفتك واستبدل بك غيرك

حضرت صادق علیه السلام فرمود که در روز قیامت
دعای که من از آن بخوانم
بنی اسرائیل است که بخوانند
است بخوانند و در روز قیامت
چون که کلمات میگوید از خود
انت الاول قبلی و انت الاخر
و انت الاخر قبلی و انت الاول
بنی و انت الاخر قبلی و انت الاول
فوقك بنی و انت الاخر
قبلی و انت الاخر قبلی و انت الاول
الغیر الخ الخ

خاتمه

در بعضی از ادب و ادب منکر
بنی اسرائیل است که بخوانند
ظاهر شود اولی که باید
خود را است که سرایند
دارد

كتبه الله على منيره في النار ولم يقبل الله له عملاً ولم يقم له يوم القيمة
وزنا شهيد الله واشهد ملائكة واشهدك يا مولاي هذا اظهرك
وسيره كلاً نبیه وانت الشاهد على ذلك وهو عهدى لك وميثاقك لك
اذا انت نظام الدين وبعوب المنين وعز الموحدين وبذلك امرني رب العالمين
فلونطاولك الدهور ونمادى الاعمار لم ازد فيك الا يقيناً ولك الاجتناب
وعليك الامتثال ومعمداً او ظهورك الامتثال ومنظر او جهادى بين يديك
مترقباً فابدل نفسي بمالى ولدى اهل وجميع ما حولي بقي بين يديك و
التصرف بين امرك وهديك مولاي فان اذرك اتمامك الزاهرة واعلامك
الباهرة فما انا داعبك المنصرف بين امرك وهديك ارجو به الشهادة بين
بدبك والفوز لدبك مولاي فان اذرك الموت قبل ظهورك فاني توسل
بك وبابائك الطاهرين الى الله تعالى واسئله ان يصلي على محمد وآل محمد
وان يجعل لي كوة في ظهورك ورجعة في ايامك لا تبلغ من طاعتك مرادى
واسئله من اعدائك قوادى مولاي وقفت في زيارتك موقف الخاطئين التائبين
الخائفين من عقاب رب العالمين وفداً تكلت على شفاعتك ورجوت عوالاتك
وشفاعتك نحو نوبى وترجوت مغفرة زلي فكن لوليك يا مولاي عند
تحقيق املى واسئله الله غفران زلي فقد تعلق بحبك وتمسك بولايتك
وتبر من اعدائك اللهم صل على محمد وآله وانجز لوليك ما وعدته
اللهم اظهر كلمته واعل دعوته وانصره على عدوه وعدوك يا رب العالمين
اللهم صل على محمد وآل محمد واظهر كلمتك النائمة ومحببتك في ارضك
الخائف المشرق اللهم انصره نصر عزيز وافق له فتح ابي الله

و در روز قیامت
بنی اسرائیل است که بخوانند
افزاید نگاه و اغراض
از کلمات و توبه که کلمات
و تضرع و زاری بخوانند
کردن کارگاهان گشتند
در گذرد و در احوال و احوالی
کرد پیش از در و در و در
نگار در کتب و در و در
و حق خدا را که در و در
زمنه او باشد از آن که در و در
نگار در کتب و در و در
از دستش در و در و در
اموال خود نکرد و شباهت
و ان و توبه ما کند او طاعت
و از زبان او و از فاعل شود
و از او بری سازند و او را
چون نیاید و گوید که
که نیاید

به الدين بعد الحول وأطلع به الحق بعد الأقول وأجل به الظلمة والكيف
 به الغمة اللهم وأمن به البلاد وأهد به العباد اللهم أملا به الأرض عدلاً
 وقسطاً كما ملئت ظلماً وجوراً أنت سميع مجيب لتسلم عليك يا ولي الله
 أئذن لوليكت في الدخول إلى حرملك صلوات الله عليك وعلى آباءك الطاهرين
 ورحمة الله وبركاته پس بر بزرگوار غیبت انحصار و بیان دور ریختن و درها را بدست
 خود بگردد و تمنح کن مانند کسکه ریخت داخل بدن طلبد و بسم الله الرحمن الرحیم بگو
 و یا بین رو بیا فی وضو قلب و در کت نماز در عرصه سرب بکن پس بگو الله اکبر الله اکبر
 الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر و لله الحمد الحمد لله الذي هدانا لهذا وعرفنا
 أوليائه وأعدائهم ووقفنا لربنا ردة أمتنا ولم يجعلنا من المعاندين الناصيين و
 لا من الغلاة المفوضين ولا من المزيين المفسرين السلام على ولي الله وابن أوليائه
 السلام على المدخر لكرامة أوليائه الله وبوار أعدائهم السلام على النور الذي راد
 أهل الكفر وظفائهم فابى الله إلا أن ينم نوره بكرهم وأبداه بالجموع حتى يظهر
 على بده الحق برغمهم أشهد أن الله اصطفيك صغيراً وأكمل لك علومه كبيراً
 وأنت حي لا تموت حتى تبطل الحجة والطاغوت اللهم صل على عبدك وعلى خلائمه
 وأعوانه على غيبته ونبيه واسترته ستر أعز وأجمل له معصلاً حراً واشدد
 اللهم وطانتك على معانديه وآخرين مواليه وزاريه اللهم كما جعلت
 قلبه يذكرك معوراً فأجعل سلاحه يضره مشهوراً وإن حال بيني وبين لقاءه
 الموت الذي جعلته على عبادك حماً وأقدرت به على خلقك رغافاً نصيبه
 عند خروجه ظاهراً من خروبي مؤزراً كفتي حتى أجاهد بين يديه في الصف الذي
 أثبتت على أهله في كتابك فقلت كأنهم نبيان مروضون اللهم طال لأخطا

الفرد كماله انما عال ثباته
 حوام ورمال خود بگو و ازاد
 نشوند و حرس و ندامت
 سود غیبت پس بعد از نیکو
 خود از روی خویش آن قصد
 و جهالت و انچه صاحب حال
 خود را ندانست کند که
 بی اراده ذمه از او دران
 مؤمن خود بطلبد و هرگز
 که غیبت کرده باشد با آنها
 ما از او را باور سازد و بد
 اگر حاضر باشد از ایشان
 التماس کند که او را حلال
 کنند و اگر حاضر نباشد
 از او دران مؤمن التماس کند
 که برای او از ذمه بخورند
 پس مؤزراً و کلاً و عیال
 خود را بعد از توکل بر خدا
 مقدس الهی یا من
 بگذارد

وسميت من الفجار وصعب علينا الانصار اللهم أرنا وجهك وليك الميمون
 في حياتنا وبعد المنون اللهم إني أدب لك بالرجعة بين يدي صاحب هذه
 البقعة الغوث الغوث الغوث يا صاحب الزمان قطع في وصليتك الخلا
 وهجرت لربنا ربك الأوطان وأخفيت أمري عن أهل البلدان لتكون شفيعاً
 عند ربك وربى وإلى آبائك وموالت في حين التوفيق لي وأسبغ النعمة علي
 وسون الأحرار إلى الله صل على محمد وآل محمد أصحاب الحق وقادة الحق
 واستجب مني ما دعوتك وأعطني ما لم أنطق به في دعائي من صلاح ديني ودنياه
 أنت حميد مجيد وصلى الله على محمد وآله الطاهرين بر داخل صفة شور و در کت
 نماز کن و بگو اللهم عبدك الزائر في فناء وليك الممور الذي فرضت طاعته
 على العبيد الأحرار وأفدت به أوليائك من عذاب النار اللهم اجعلها زياراً
 مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدي يوليكت غير من زيار اللهم لا تجعله آخر
 العهد به ولا بربنا فيه ولا تقطع أثره من مشهده و زياره آية وجده اللهم
 أخلف على نفقي وأنفعني عمار وقتني في دنياه وآخرته في لاخوانه وأبوي و
 جميع غيري استودعك الله أنها الأماز الذي يفوز به المؤمنون وهلك على
 بده الكافرون المكدون بامولاي باین الحسن بن علي جنبك زائر لك ولأبيك
 وجديك مسبقنا الفوز بكم معتقداً إمامكم اللهم اكتب هذه الشهادة والزيار
 لي عندك في عليين وبلغني بلاغ الصالحين وأنفعني مجيهم يارب العالمين
 و بابت دیگر زيارت که سید بن طاووس نقل کرده آن چنانست که میگوید السلام علی الحق الجدید
 و العالم الذي علمه لا یبید السلام علی محبی المؤمنین و مبیری الکافرین السلام علی
 مهدی الامم و جامع الکلیم السلام علی خلیف التلیف و صاحب الشرف السلام علی

روقی ایلی و لا صغیر
 تعین کند پس کفن نور الهی
 نماید و از شهدا و بن و غایب
 از کار و ادعیه و امانت و بن و مال
 مینویسد و در کت و در تب و تب
 نماز کن و بگو اللهم عبدك الزائر في فناء وليك الممور الذي فرضت طاعته
 على العبيد الأحرار وأفدت به أوليائك من عذاب النار اللهم اجعلها زياراً
 مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدي يوليكت غير من زيار اللهم لا تجعله آخر
 العهد به ولا بربنا فيه ولا تقطع أثره من مشهده و زياره آية وجده اللهم
 أخلف على نفقي وأنفعني عمار وقتني في دنياه وآخرته في لاخوانه وأبوي و
 جميع غيري استودعك الله أنها الأماز الذي يفوز به المؤمنون وهلك على
 بده الكافرون المكدون بامولاي باین الحسن بن علي جنبك زائر لك ولأبيك
 وجديك مسبقنا الفوز بكم معتقداً إمامكم اللهم اكتب هذه الشهادة والزيار
 لي عندك في عليين وبلغني بلاغ الصالحين وأنفعني مجيهم يارب العالمين
 و بابت دیگر زيارت که سید بن طاووس نقل کرده آن چنانست که میگوید السلام علی الحق الجدید
 و العالم الذي علمه لا یبید السلام علی محبی المؤمنین و مبیری الکافرین السلام علی
 مهدی الامم و جامع الکلیم السلام علی خلیف التلیف و صاحب الشرف السلام علی

حُكْمُ النَّبِيِّينَ وَجَدَ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَبَدَلَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تَعْبُدَ دِينَكَ
بِهِ وَعَلَى بَدْلِهِ جَدِيدًا غَضًا مَحْضًا صَحِيحًا لَا غُوجَ فِيهِ وَلَا بَدْعَ مَعَهُ وَحَتَّى
تُنْهَى بَعْدَ لَهُ ظُلْمَ الْجَوْرِ وَتُظْفَى بِهِ نِيرَانُ الْكُفْرِ وَتُؤَخَّجَ بِهِ مَعَاوِدُ الْحَقِّ وَتُجْهَرُ
الْعَدْلُ فَإِنَّهُ عِبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ
عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ بَرَاءَةً مِنَ الْعُيُوبِ طَهْرَةً مِنَ الرِّجْسِ سَلَمَةً مِنَ الدَّنَسِ
اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْتَعِذُّكَ بِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الظَّامَةِ إِنَّهُ لَمْ يَذْنِبْ ذَنْبًا وَلَا
أَتَى حُوبًا وَلَمْ يَزْنِكْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْنِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ
يُبْدِلْ لَكَ فَرِيضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرْعًا وَأَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي الظَّاهِرُ النَّفِيُّ
النَّفِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ اللَّهُمَّ اعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمَّتِهِ
وَجَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُفَرِّقُهُ عَنْهُ وَتَسْرِ بِه نَفْسَهُ وَتَجْعَلْ لَهُ مُلْكَ الْمُلْكَاتِ كُلِّهَا
قَرِيبًا وَبَعِيدًا وَغَرِيبًا وَذَلِيلًا حَتَّى تُجَرِّي حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ
بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى بَدْلِهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْحَيَاةَ الْعُظْمَى
الطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْعَالِي بِكُلِّ بَيْتٍ تَابَعُوا عَلَى طَاعَتِهِ يَتَنَبَّأُوا
عَلَى مُشَابَعَتِهِ وَأَمْنٌ عَلَيْهِمْ مِمَّا بَعَثَ بِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ الْقَوَامِينَ بِأَمْرِ الصَّالِحِينَ
مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمَا صَحَّ بِهِ حَتَّى تَخْشُرْنَا بِوَمَةِ الْفِيئَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَ
وَقُفُوبِهِ سُلْطَانِهِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَشَبَهَةٍ وَرِيَاءٍ
وَمَنْعَةٍ حَتَّى لَا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ وَحَتَّى تُجْلِسَنَا حِمْلَهُ وَ
تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَاعْدُنَا مِنَ السَّامَةِ وَالْكَفْرِ وَالْفِتْنَةِ وَاجْعَلْنَا مِنْ تَنْصُرُ
بِهِ لِدِينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَفْسَكَ وَلَيْتَكَ وَلَا تَسْبُدْ لَنَا غَيْرَ نَا فَإِنَّ اسْتِئْذَانَكَ بِنَا غَيْرُنَا
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا أَكْثَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلَدِ عِمْدِهِ وَالْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَ

در روز دوازدهم که بنویسد
در کتب معتبره در هر یک از این
فلان نیت که لا اله الا الله
له وان محمد رسول الله
وان عليك السلام
والا اله الا الله
بن امانان زاد کرد
بنی بنویسد
الهدى الى بارئ بنویسد
یا بارئ یا بارئ یا بارئ
و باید غسل و نوبت باشد
بغسل از دل بستر
دور باب کافور بیدر
خالص و کفایت غسل است
اول بشتن دستها میکند
در مرتبه پس میشود و در
از آبکی از

يَا لَيْتَهُمْ أَمَا لَهُمْ وَرَدَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَأَعَزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمَّتْ لَهُمْ مَا اسْتَدَتْ إِلَيْهِمْ مِنْ
أَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبَّتْ دَعَائِهِمْ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ أَعْوَانًا وَعَلَى دِينِكَ أَنْصَارًا فَإِنَّا نَسْتَعِذُّكَ
مَعَادِينُ كَلِمَاتِكَ وَخُرَانُ عِلْمِكَ وَأَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمُ دِينِكَ وَوَلَدُ
أَمْرِكَ وَخَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَوْلِيَاؤُكَ وَسَلَائِلُ
أَوْلِيَاؤِكَ وَصَفْوَةُ أَوْلَادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

(فصل)

در روز یازدهم که بعد از زیارت خوانده میشود و صلوات بر حج ظاهره علیهم السلام
و مخفی بر چند مقام است (مقام اول) در روز یازدهم که هر ساله
بان زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و ما بد که چند زیارت از آنها اکفا میباشیم زیارت اول
شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال کردند در زیارت
امدن بنزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بکن از بعد از مسجد هائ که در اطراف قبر حضرت است و مجری
است در هر مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام با مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند
مزار ائمه نبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام که احوال ظاهر اینک بگوئی السلام علی اولیاء الله و اصفیائیه
السلام علی ائمه الله و احبائیه السلام علی انصار الله و خلفائیه السلام علی خلائ
معرفه الله السلام علی مساکین ذکر الله السلام علی مظهری مرآتیه و هبیه السلام علی
الدعاه الی الله السلام علی المستغفرین فی مرضات الله السلام علی المخلصین فی طاعة
الله السلام علی الابرار علی الله السلام علی الدین من والاهم فقد والی الله و من
عاداهم فقد عادی الله و من عرفهم فقد عرف الله و من جهلهم فقد جهل الله
و من اعصم بهم فقد اعصم بالله و من تخلى عنهم فقد تخلى عن الله عز وجل و
اشهد الله انی سلم لمن سالتهم و حرب لمن حاربهم مؤمن بامرهم و عدا لعدائهم فمفوض
فی ذلك کلام البکر لعن الله عدو ال محمد من الجن و الانس و ابوء الی الله منهم و

در روز یازدهم که بعد از زیارت خوانده میشود و صلوات بر حج ظاهره علیهم السلام

اشنان سه مرتبه در غسل نیت
در روز یازدهم که بعد از زیارت
در کتب معتبره در هر یک از این
فلان نیت که لا اله الا الله
له وان محمد رسول الله
وان عليك السلام
والا اله الا الله
بن امانان زاد کرد
بنی بنویسد
الهدى الى بارئ بنویسد
یا بارئ یا بارئ یا بارئ
و باید غسل و نوبت باشد
بغسل از دل بستر
دور باب کافور بیدر
خالص و کفایت غسل است
اول بشتن دستها میکند
در مرتبه پس میشود و در
از آبکی از

حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب زکما انزل بارت دو پر حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب قرار داد و هر دو پارت
پنج زبانت الحمد لله الذی شهدنا مشهد اولیائهم فی رجب است که در اعمال ماه
رجب گذشت پس آنچه از زبانت جامع این کتاب مبارکست پنج زبانت و کتابت میکند انشاء الله

(مَقَامِ قِيَمِ)

دُرُودِ عَافِيَةٍ كَبِيرَةٍ بِأَرْبَعِ مِائَةِ عَشْرَةٍ خَوْدَهٗ يَشُوْدُ بِتِسْعِ طَاوِسٍ مُّفْرُوْدَةٍ كَمَا مَسْتَحَبٌّ أَنْ
دُعَا خَوْدَهٗ ثَوْعَبَ بَارِتْ ائِمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْكَانَتْ دُنُوْبِي قَدْ اَخْلَفْتُ وَجْهِي عِنْدَكَ
وَحِجَّتْ دُعَائِي عَنْكَ وَحَالَكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَاسْئَلْكَ أَنْ تُقْبِلَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَتَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَتُنْزِلَ عَلَيَّ بَرَكَاتِكَ وَأَنْكَانَتْ قَدْ مَنَعَتْ أَنْ
تَرْفَعَ لِي لَبَّكَ صَوْنًا أَوْ تَغْفِرَ لِي نَبَا أَوْ تَجَاوِزَ عَنْ خَطِيئَةٍ مُّهِلَكَ فِيهَا أَنَا ذَا
مُسْتَجِيرٍ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ مُتَوَسِّلُ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبُ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ خَلْقِكَ
إِلَيْكَ وَأَكْرَمِهِمْ عَلَيْكَ وَأَوْلَاهُمْ بِكَ وَأَطْوَعِهِمْ لَكَ وَأَعْظَمِهِمْ مَنَازِلَهُ وَمَكَانًا
عِنْدَكَ لِمُحَمَّدٍ وَيَعْتَرِيهِ الظَّاهِرِينَ الْأَيُّمَةُ الْهُدَاهِ الْمُهْدِيَيْنِ الدِّينِ فَرَضْتَ
عَلَى خَلْقِكَ طَاعَتَهُمْ وَأَمَرْتَ بِمُودَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلاَةَ الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَمْدٍ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَبِأَمْعَرٍ الْمُؤْمِنِينَ بَلَغَ جَمْعُهُودِي
فَهَبْ لِي نَفْسِي السَّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَضٍ حَرِي
بِوَسْوَءٍ هَرْدٍ وَطَرَفٍ رَوْدٍ بِرَضٍ بِكَدَارٍ وَبُكَوِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَسْأَلٌ لَا يَرْجُو مَنْ فَاتَهُ
فِيهِ رَحْمَتُكَ أَنْ يَنَالَهَا فِي غَيْرِهِ وَلَا أَحَدٌ أَشْفَى مِنْ أَمْرِ قَصْدِهِ مُؤْمِلًا قَابِ
عَنْهُ خَائِبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْأَيَّامِ وَخَيْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُنَاقِصَةِ
عِنْدَ الْحِسَابِ يَا رَبِّ أَنْ تُفِرَّنْ طَاعَةً وَلِيَّكَ بِطَاعَتِكَ وَمُؤَالَاتِهِ
بِمُؤَالَاتِكَ وَمَعَصِيَتِهِ بِمَعْصِيَتِكَ فَدُنُّوْنِي زَائِرًا وَالْمُحْتَمِلَ مِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ
إِلَى قَبْرِهِ وَعِزِّكَ يَا رَبِّ لَا يَنْفَعِدُ عَلَى ذَلِكَ ضَمِيرُهُ إِذْ كَانَتْ الْقُلُوبُ إِلَيْكَ بِالْجَمَلِ

تَشِيرُ بِنَمَازِ بَارِتْ كُنْ وَجُونِ خَوَمِ رَاغِ كَمِي دِرْ كَرْدِي بِكُو اَلْتَلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ
التَّوْبَةِ وَمَعْدِنَ الرِّسَالَةِ سَلَامٌ مُؤَدِّجٌ لَاسْمِ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
الح وشیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده و لکن بعد از اینجیل تشریف فرموده پس بگو یا ولی الله
اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا اِلَّا رِضَاكَ فَيَحْيِي مَنْ اُتَمَّنَكَ عَلَيْهِ
يَسِّرُهُ وَاسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلِيفَةٍ وَفَرَنْ طَاعَتِكَ يَطَاعُكَ وَمَا لَانَكَ يَمُوتُ اِلَانِهِ
تَوَلَّ صَلَاحَ حَالِي مَعَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكَ تَخْلِي طِيحًا لِي صِيحْرًا
الَّذِينَ تَسْتَلِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي عُنُقِ قَائِمِهِمْ وَتَرْغَبُ إِلَيْهِ فِي حُسْنِ ثَوَابِهِمْ وَهِيَ
أَنَا الْبُورُ بِقَبْرِكَ لَا مَدُّ وَبِحُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّي غَائِدٌ قَتَلْتُ فِي بَا مَوْلَايَ وَادْرِكْنِي
وَاسْتَلِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ مَقَامًا كَرِيمًا وَجَاهًا عَظِيمًا صَلَّ
اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا مُؤَلَّفُوكَ بِهِ كَهَيْئَةِ انْسُكٍ زَارِ جُونِ خَوَامِدِ رَغَا كُنْدِ دَرِ شَاهِدِ
شَرِّهِ بَلَكُهُ هَرِ عَا كُنْدَهُ دَرِ هَرِ كَجَا كَهْ بَاشَدِ بَرَايِ هَرِ مَطْلَبِ حَاجِي اَنَكُهُ مُقَدَّمُ دَارِ دِرْ دَعَايِ خُودِ
رُغَا بِرِ سَلَامَتِي بِجُونِ مُقَدَّرِ حِجَّتِ عَصْرِ حَضَرِ صَاحِبِ الْاَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا اِيْنَ مَطْلَبِ بِيَارِ هَتَمِ وَدَا زَا اِيْ
فَوَائِدِ هَتَمِ اَنْتَ كَهْ شَرْحِ مَنَاسِبِ اِيْنجَانِيَّتِ وَشَيْخِ مَرْجُومِ دَرِ بَابِ رَقْمِ كِتَابِ نَجْمِ ثَا قَبْلِ مَطْلَبِ اَمْرُ حَا
ذِكْرِ نَمُودِهِ وَبَعْضِي زَادِ عِيْشَةِ مَخْصُوصِ بَابِ نِقَامِ زَادِ كُوفَرِ مُوْدِهِ هَرِ كَهْ خَوَامِدِ بَا اِنجَارِ جُوعِ كُنْدِ وَبِخَضَرِ تَرِيْنِ
اَلْهَادِ غَائِبِيَّتِ كَهْ دَرِ اَعْمَالِ شَبِ بَيْتِ وَبِسْتِمِ مَاهِ رَوْضَانِ دَرِ مَحْنِ دَعَا هَايِ شِيْهَايِ هَتَمِ اَخِرِ ذِكْرِ
شَدِّ وَنَادِ دَرِ ذِكْرِ اَزَابِ زَارِ اَمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَاغَايِ نَفْلُكَ دِرْ كَهْ دَرِ هَتَمِ شَاهِدِ شَرِّهِ خُونِ دَمِي
مقام سیم در صلوات بر حجج ظاهره عليهم السلام است شیخ طوسی در مضباح در اعمال و
جمعه فرموده خبر داد ما از اجاعی از اصحاب ما از ابو الفضل شیبانی که گفت حدیث کرد ما از از لفظ
خود ابو محمد عبدالله بن محمد غابد بدله گفت سوال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه
در منزل آنحضرت بتر من را ای سنده رویت و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من بعضی کلمه بفرماید
که بقت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله عليهم را و حاضر کرده بودم با
خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدو و آنکه از کتاب به بیند فرمود

راه رود و پیش جُنازه رود
 و ظاهر اکثر احادیث آنست که
 اگر جُنازه مؤمن باشد پیش
 آن راه رفتن مذکوب خوب
 نیست زیرا که ملائکه او را
 استقبال بعذاب میکنند و یا
 جُنازه سوار و رفتن مکروه است
 و از خص رسول صلی الله علیه
 و آله منقولست که هر که جُنازه را
 و آله منقولست این دعا را بخواند
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا أَمَّا وَعَدَ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَتَلْبِيسُ
 الشَّيْطَانِ ذَا اِيمَانًا وَتَلْبِيسُ
 الشَّيْطَانِ الَّذِي تَقْرَأُ بِالْقُدْرَةِ
 الْحَقِّ عَلَيْهِ الَّذِي يَأْتِي بِكَ
 وَتَهْتِكُ الْعِيَارَ بِالْوَيْهِ
 وَالْإِيمَانِ نَمَانْد مگر آنکه گوی
 کنند از برای نعم با و از خص
 اما بعضی ضادی
 علیه

فَبَشِّرْ بِالْجَنَّةِ مَنْ تَوَاتَبَتْ وَانْدَرَبَتْ لَآلِمُهُ مِنْ عِقَابِكَ وَحَدَّ رِبَاسُكَ وَذَكَرَ بِأَنَابَتِهِ
وَأَحْلَ حَلَالِكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَّ شَرَابِعَكَ وَقَرَّاضَكَ وَخَضَّ عَلَى عِبَادِكَ
وَأَمْرًا بِطَاعَتِكَ وَفَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
أَوْلِيَاءِكَ وَذُرِّيَّتِهِ أَيْدِيًا تَكُنْ بِهَا لَهَ الْعَالَمِينَ ذَاوِي بَن صَلَواتِ بوجوهی گفت که چون
حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فارغ شد و نویث بر خود انتخاب سپید ساک مانند عرض کرد
که کیفیت صلوات بر ابا قریب فرماید فرمود اگر نه این بود که ذکر این عالم دین است و خدا امر فرموده نماز
که با هلس برسانیم هر آنکه دوست داشته که ساک نافر و لکن چون در مقام دین است بنویس
(صَلُّوا بِرَحْمَةِ طَاهِرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ)
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ خَازِنِ
عِلْمِكَ وَالْمَذْكُورِ يُوحِيْدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَخَلْفِ أَمْتِهِ الدِّينِ لَهْدَاؤِ الرَّاشِدِينَ
وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ بِأَرْبَابِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ
وَحُجَّكَ ذِي صَلَواتِ بَرَوِي الْأَمْرِ الْمُنْتَظَرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَسُلَا إِلَهِ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ الدِّينِ فَضْلَ طَاعَتِهِمْ وَأَوْجِبَتْ
حَقَّهُمْ وَأَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ تَطْهِيرَ اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْ بِلَدِينِكَ
وَأَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَيْعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِدْهُ مِنْ
شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَ
عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَآخِرَتِهِ وَأَمْنَهُ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ لَبَّ لَبَّ وَاحْفَظْ فِيهِ
رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَآيِدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ
خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْلِبْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُخْلِدينَ
حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ
عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ

در فضیلت طاهر علی
باب در فضیلت طاهر علی
بگوید که صلوات بر پدرش
دوخته من در این عالم
و لا یجوز لها حقیرة من حقیر
النار و سزاوارست که حقیر
نازل بر رهنه و بار رهنه
باشد باند های گشاده
بر بکر و سر و دامن سر و دامن
در فرزند و بگوید در فضیلت
بیم الله و یالله و فی سبیل الله
و علی علیه و آله و سلم
ایمانانیک و تصدیقاً
بجلیک هذا ما وعدنا الله
و رسوله و صدق الله
و رسوله اللهم زدنی ایماناً
و تقویاً برب العالمین
جانب راست در وادار بقدر
کند و بگوید بنده
کنم را

وَأَعْوَانِهِ وَأَنْبَاءِ وَشَبْعَتِهِ وَأَرْبَابِ فِي الْحَيَاتِ مَا بَابُ مَا لَوْ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا جَحَدَ رُؤُوسَ
إِلَهِ الْحَيِّ الْإِیْمَنِ (خاتمه) در بیان زیارت انبیا عظام علیهم السلام و زیارت امامان
عظام علیهم السلام و زیارت قبور مؤمنین اسکندرم الله ذوالسلام و مشتمل بر سه مطلب مطلب اول
در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام بدانکه نکریم و تعظیم انبیا علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازمت
لا یفرق بین یاقین احدی من رسله و زیارت ایشان واجب و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند با سجد
زیارت ایشان و عدان بر کوازان اگر چه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است
و قبور آنها بیگانه نقد استخصی هم از این قرار است حضرت ادم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت ابراهیم
مد فونند و حضرت ابراهیم در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار حضرت
جناب ساره و زوجه حضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل و مادرش
هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در او است قبور انبیا علیهم السلام و از حضرت باقر علیه منقولست که ما
در کن و مقام معلوم است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه منقولست که ما بین رکن همام و حجر الاسود
هفتاد و پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و
سلیمان و غیره ما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل انجاء معروفند و قبر جناب کریم علیه السلام در
معروفست و از برای جناب یونس علیه در شریعه کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و
در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شطراف در نزدیکی کوفه بمشافت چند فرسخ
معروف است و در شهر موصل است قبر جویس پیغمبر و در پیرین شهر قبر شهاب علیه السلام و در شهر
قبر انبیا پیغمبر و در قبلی مسجد بزرگ جناب یوشع علیه و غیره ما سلام الله علیهم اجمعین و اما
در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوص برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت
حضرت ادم و نوح علیهم السلام که در باب زیارت حضرت ابراهیم علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت
جامعه که ما از اول زیارتان جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیا علیهم السلام نه زبان زیارت کرده اند
شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهد در مزار و سید اجل علی بن طاووس در مصباح الزائر و غیر
ایشان رضوان الله علیهم در ازاب خول کوفه همین زیارت شریفه را از برای شهادت حضرت یونس علیه السلام
ذکر کرده اند و مضمون آنست که نقل ایشان زیارت مذکور را از زوهران کلبه باشد که از خبر ظاهر
میشود بهر حال اگر کسی از زیارت جامعه در مزار قدس شریف انبیا علیهم السلام بخواند مناسبست و چون زیارت

از جانب و پای و دیگران
صورت منبر ایشان و منجلیت
کریم از باب و خبر از زیارت
همین علی بن حسین است
و بگوید آن کی که پیغمبر
اللهم صل و از غیر حضرت
و شمس و از غیر حضرت
از کن این من رخت
رخت و تنه من
من یواک و از غیر
لکان بقوله من الان
انکاه من و منجلیت که باقی
کرده شود و منجلیت که باقی
انما اشته علیهم السلام و منجلیت
در فضیلت از جسد نبی
تبی بگوید باقی من
این بگوید بجز نبی که در باب
در باب مسجد بر آن ذکر شده و آن
قد آن قبر شریف مشهورست
(۵۶۱)

فرمانه و خزانه علیه حفظه سیر و مهبط وجهه و عندكم امانات النبوة و وراثة
 الرسالة انتم ائمة الله واجباؤه وعبادته واصفياءه وانصار توحيد و
 اركان تجميد و دعائه الى كبيه و حربه خلايقه و حفظه و ذابيح الانبياء
 نساء الملائكة في الاخلاص الخشوع ولا يضادكم ذوابها في خضوع اتي ولكم
 القلوب التي تولى الله رباضها بالخوف والرجاء وجعلها اوعية للشكر والشاء
 وامنهم من عوارض الغفلة وصفاها من سوء الفهم بل يفترب اهل السما
 بجحكم وبالبرائة من اعدائكم وتوازي البكاء على مصابكم والاسخفاريه بجهنكم
 ومحبيكم فانما شهد الله خالقي واشهد ملائكته وانبيائه واشهدكم بامواله
 ابي مؤمن بولايتكم معتقد لائما منكم مفتر بخلافكم عارفت بمنزلةكم مؤمن
 بعصمتكم خاضع لولايتكم متفرق الى الله بجحكم وبالبرائة من اعدائكم عالم
 بان الله قد طهركم من الفواحش ما ظهر منها وما بطن ومن كل ريبه ونجاسته
 ودينه ورجاسته وتحكم رايه الحق التي من تفد مهاضل ومن تاخر عنها
 ذلك وقرض طاعتكم على كل سود وابيض واشهد انكم قد وقبتم بعهد الله
 ورفقته وبكل ما اشترط عليكم في كتابه ودعوه الى سبيله وانفذ في طاعتكم
 في مرضائه وحكمه الخلائق على منهاج النبوة ومساليك الرسالة وسيرته فيه
 يسير الانبياء ومداهيب الاوصياء فلم يطع لكم امر ولم تصنع اليكم اذن فقلوا
 الله على ارجاحكم واجسادكم بس خوراب من نور ميجبان وميكوف بايانت وانه
 باحجة الله لقد ارضعت بشدي الايمان وقطعت بنور الاسلام وغذيت ببر البشير
 والبيت حلال العظمة واصطفيت وورثت علم الكتاب لفتت فصل الخطاب ونسخ
 تمكنايك معارف التنزيل غوامض الناول وسلمت اليك رايه الحق وكلفت
 هداية الخلق وبيد اليك عهد الامامة والزمت حفظ الشريعة واشهد يا

روایت کرده چون حضرت
 حسن و همدان در دعا خواند
 بعد از آنکه سب در آمد و
 رضوانه کرد و چهار رکعت
 نماز که است هر روز نور
 هون که در دست هر که
 تا انحضرت از زندان دعا
 کردند سبزم دعا فرج
 اللهم ان كان ذنوب
 قد اخطئت و فحيت عندك
 فاني اوجه اليك بيبك
 نبي الرحمة محمد صلى
 الله عليه و آله و علي
 وفاطمة و الحسن و
 الحسين و الامم عليهم
 السلام و بسانه ابعث
 فرج بشارت و از ابعث
 فرج است دعا
 ابي

مولای آنک و قبت بشرائط الوصية وقضيت ما لزمك من حدة الطاعة و
 خصت باعجاب الامامة واخذت مثال النبوة في الصبر والاجتهاد والتجربة
 للعباد وكظم الغيظ والعفو عن الناس وعرفت على العدل في البرية والتصفية في
 القضاة وكدت الحجج على الامامة بالادلة الصادقة والشرعية الناطقة و
 دعوت الى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فنبغت من تقويم النفع
 وسد الثلم وصلاح الفاسد وكسر العانيد واجباء الشن ومانه البیدع
 حتى فارقت الدنيا وانت شهيد ولقيت رسول الله صلى الله عليه واله وانت
 حبيب صلوات الله عليك تترادف وتريد بعد بر و بطن باين بای مبارك وبكو يا
 سادتي يا رسول الله اني بكم اتقرب الى الله جل وعلا بالخلاف على الدين غد
 بكم وتكونوا بعبكم وحمدوا ولايتكم وانكر وامر انكم وخلصوا ريفه طاعتكم و
 هجر اسباب موديتكم وتفرقوا الى فراغتهم بالبرائة منكم والاعراض عنكم و
 منعواكم من اقامة الحدود واستيصال الجحود وشعب الصدع ولم الشعث
 وسد الخلل وشقيف الاود وامضاء الاحكام وهذيب الاسلام وقمع الاثام و
 ارجوا عليكم نفع الحروب والفتن وانخوا عليكم سبوف الاخطار وهنكوا مينكم
 السور وابتاعوا بجهنكم الخور وصرفوا صدقات المساكين الى المضيقين والتم
 وذلك بما طرقت لهم الفسفة العواة والحسد البغاة اهل التكث والغدر و
 الخلاف والمكر والقلوب لئنت من قدر الشريك والاجساد المتحن من درن
 الكفر الذين اصبوا على النفاق واكبوا على علايق الشقاق فلما مضى المصطفى صلوا
 الله عليه واله اخطفوا الغرة واشهرزوا الفرصة وانهكوا الحرمة وغادروا على
 فراش الوفاة واسرعوا ليقض البعده ومخالفة المواثيق المؤكدة وخيانة الامانة
 المعروضة على الجبال لرئيسه وابت ان تجعلها وجملها الانسان الظلوم

ممنوع الامان قد خابت
 اولادك الخ واستدعا
 در دعای دعا عال شب جمعه
 در شد چهار رکعت دعا
 کرد نماز و خواند مایه
 علامه مجلسی در جاران ان
 کتاب خیار نقل خود فرمود
 میگویند است خود را بجا
 ایمان و سبک بایک تجبیه
 اصدر عن بابک تجبیه
 منک قد قصدت ان علی
 یقاه بک الی کیف توی
 من عطا آنک و قد امرت
 بدعا آنک و رغبی ان الله
 والحق و خطی علی العجل
 الایمن و خطی علی العجل
 وانقطع علی الامان و
 افضیت الی

خَيْرًا اَوْ تَعْلَمَ مِنِّي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْهُمْ فِيْ صَالِحِ دُعَائِيْ وَزِيَارَتِيْ لِشَهِدِ حُجَّتِكَ وَ
وَلِيَّتِكَ وَاَشْرِكْنِيْ فِيْ صَالِحِ اَدْعِيَّتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَبَلِّغْ وَلِيَّتِكَ مِنْهُمْ
السَّلَامَ وَالتَّلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِيْ يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَنْتَ وَسَيِّدِيْ اِلَى اللهِ وَذَرِّعْنِيْ اِلَيْهِ وَلِيْ
حَقِّ مَوْلَايَ وَنَاصِيْلِيْ فَكُنْ شَفِيعِيْ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلٰى قِصَّتِيْ هٰذِهِ وَصَرِّفْ
عَنْ مَوْقِفِيْ هٰذَا اَبَايَ التَّجَنُّجِ مَا سَأَلْتُكَ كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَقَدْ رَزَيْتَهُ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ عَقْلاً
كَامِلاً وَلُبّاً رَاحِماً وَعِزّاً بَاقِياً وَقَلْباً زَكَاً وَعَمَلاً كَثِيراً وَادِّبَا بَارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ
كُلَّهُ لِيْ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بِخَيْرٍ رِّدْكَ زِيَارَتِ وَدَاعِ كَمَا هِيَ
اِثْمَةٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بَانَ وَدَاعِ كَرْدَةً شُونَْدَةً بَدَانَكَةَ اِنْجَلَةُ اَذَابِ زِيَارَتِ چنانچه در محل خود ركَشْتِ
وَدَاعِ كَرْدَنِ زَارُ اسْتِ مَزُو رَدَادِ رُوقِ بِيْرُونِ رَفْتَنِ اَزِ بِلْدَانِ بَزُو كُوَارِ بَا چَنَه اَزِ اِيْشَانِ رَسِيْدِ چنانچه
در غالبِ بازاتِ مشاهده میشود و مادرِ مفاہِجِ در ابوابِ بازاتِ ائمه عليهم السلام برای هر يك از
از ایشان صلوات الله عليهم و داعی نقل کرد هر دو در دواعِ حضرت سیدالتهاماء علیه السلام اکفنا
کرد بر بھانِ زيارتِ و داعی کہ در ادبِ بیستم از اذابِ زائرِ آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر
سببکنیم این زیارت و داعی را کہ شیخ محمد بن ائمه از ادبِ بابِ دواعِ مراد کسب نقل کرده و سببِ بطنِ
بعد از زیارتِ جامعہ مذکورہ و مانقل میکنیم از از مصباح الزائر فرمودہ چو خواستی و داعی کنی
و برگردی یعنی در هر يك از مشاهد مشرفہ کہ هستی بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ
وَمُعَدِنِ الرِّسَالَةِ سَلَامٌ مُّوَدِّعٌ لَا سَمَّ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلُ
الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ سَلَامٌ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مُخْرِفٍ عَنْكُمْ وَلَا مُتَبَدِّلٍ
بِكُمْ وَلَا مُؤَثِّرٍ عَلَيْكُمْ وَلَا زَاهِدٍ فِيْ قُرْبِكُمْ لِاجْعَلْهُ اللهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ
و اٰثَانِ مَشَاهِدِكُمْ وَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ حَسْرَتِيْ اَللّٰهُ فِيْ زَمْرِكُمْ وَ اَوْرَدَنِيْ حَوْضَكُمْ وَ
رِضَاكُمْ عَنِّيْ وَ مَكْنَنِيْ فِيْ دَوْلَتِكُمْ وَ اَحْبَابِيْ فِيْ رَجْعَتِكُمْ وَ مَلَكْتِيْ فِيْ اَنَامِكُمْ وَ شُكْرُ سَعْيِيْ
كُمْ وَ غُفْرُ ذُنُوبِيْ بِشَفَاعَتِكُمْ وَ اَقَالَ عَشْرِيْ بِحُجَّتِكُمْ وَ اَعْلَى كَعْبِيْ عَمَّا لَا يَكُنْ وَ شَرَّفَنِيْ

تَجِدُ رُونَ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ
قَدِيدٍ فَاشْهَدْ بَأَنَّهُ
كَافٍ التَّهَادُّ بِأَنَّهُ
أَشْهَدُكَ بِنَيْتِ مُصَدِّقٍ
بَأَنَ لَكَ الْفَضْلَ
الْقَوْلُ فَمَا تَمَامُكَ
عَلَى مَعَ قَلْبِهِ شُكْرُ
لَكَ فِيهَا بِأَنَّهُ عَمَلٌ كَلَامُ
مِثْلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
طَوْفِي أَمَانًا مِنْ حَوْلِ
الْخَطِ الْعِلَّةِ التَّكْرَارِ وَجِبْ
لَا بِأَنَّهُ مِنْ أَمَامِ الْعَمَلِ
بَعْدَ الْغَفْرِ أَطْرَافِ
خَيْرِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَلَا تَنْفَلِنِي يَوْمَ تَرْوِيهِ
وَأَتَمِّنُ قَلْبِي لِرِضَاكَ وَلِجَنِّ
مَا تَقَرَّبَ بِهِ إِلَيْكَ فِي دِينِكَ
لَكَ خَالِصًا وَلَا أَجْمَلًا
لَا زُورَ

[illegible]

بیت از خیر و زیاده بآورد
فکر کند که این دعا از او عبور
تر قدس است و آن سحر است
دعا است که برای حاجت و نیاز
و آخرت و شایخ از بابا انیسوی
متصل نقل کرده اند و بعضی از
او عبور آن در مصباح متعجب
و مصباح کفیی ذکر کرده و هر که
طالب تمام آن است رجوع کند
بکتاب بلد الامین یا کتاب کما
بخار یا جواهر السنه و ما در
اینجا یک دعا دیگر از آن نقل کنیم
همچنین و نیزه در او عبور است
که هر که اراده کرده که بیرون
روان اهل خود یا حاجتی
سفر و دوست داشته باشد
در او بر گیرانند و او را بر آوردن
دانش بین بگوید و فیکه
ن می تواند

وَمَوْطِئًا وَمَتَقَرَّهَا وَمَا وَهَبَ لَهَا قَائِمًا وَلَيْسَ لَهَا مَوْلَاهَا فِي يَوْمِ غَايِبَتِ كَه
بندان نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام خوانده شود و دعا این است اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا
الْمَرْبُوبُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا
السَّائِلُ وَأَنْتَ الرَّزَاقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْغَادِرُ وَأَنَا الْعَاجِزُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا
الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْمُعْجِبُ وَأَنَا الْمُسْتَعْجِبُ وَأَنْتَ الْكَامِلُ وَأَنَا الْزَائِلُ وَأَنْتَ الْكَبِيرُ
وَأَنَا الْخَصِيرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَأَنْتَ الْمُؤَيَّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا
الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الرَّفِيعُ وَأَنَا الْوَضِيعُ وَأَنْتَ الْمُدِيرُ وَأَنَا الْمُدِيرُ وَأَنْتَ الْبَاقِي
وَأَنَا الْفَانِي وَأَنْتَ الدَّيَّانُ وَأَنَا الْمُدَّانُ وَأَنْتَ الْبَاعِثُ وَأَنَا الْمَبْعُوثُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ يُجِدُّ مِنْ تُعَذِّبُ يَا رَبِّ غَيْرِي لَا أَحَدًا مِنْ رَجَائِي
غَيْرَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ قَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
نَصْرِي لَكَ وَوَحْشِي مِنَ النَّاسِ أَنْبِيَّكَ يَا كَرِيمُ نَصِّدُّ عَلَى فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ هَدِي هَذَا قَلْبِي وَتَجَمُّعُهَا أَمْرِي وَلَمْ يَشْعُرْ بِتَبَيُّضِهَا وَخَمِ
وَنَكْرُهَا مَقَامِي تَحْطُّ بِهَا عَنِّي وَزُرِّي تَغْفِرُهَا مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَتَعْصِمُنِي فِيهَا
بَقِي مِنْ عَمْرِي وَتَسْخِطُنِي فِي ذَلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا بَرَّضْتِ عَنِّي وَتَحْنُمُ عَلَيَّ بِأَخْسَنِ
وَتَجْعَلُ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَتَسْلُكُ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَتُعِينُنِي عَلَى صَالِحِ مَا أُعْطَيْتَنِي
كَمَا أَعْنَتِ الصَّالِحِينَ عَلَى صَالِحِ مَا أُعْطِيَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَبَدًا وَلَا تَزِدْنِي
فِي سَوْءٍ اسْتَفْذَنْتَنِي مِنْهُ أَبَدًا وَلَا تُثْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَايِدًا أَبَدًا وَلَا تَكِلْنِي إِلَى
نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنٍ أَبَدًا وَلَا أَقْلَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارِنِي الْحَقَّ حَقًّا فَابْتِغَاءً وَابْتَاطِلًا فَاجْنِبَهُ وَلَا
تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُتَأَهِّبًا فَاتَّبِعْ هَوَايَ بِغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوَايَ تَبَعًا لِمَا طَاعَتِكَ

خداوند منم و متقربها و ما و هب لها قایم باشد و لیس لها مولیها فی یوم غایبت که
بندان نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام خوانده شود و دعا این است
اللهم انت الرب وانا المرئوب و انت الخالق وانا المخلوق و انت المالك وانا المملوك و انت المعطى وانا
السائل و انت الرزاق وانا المرزوق و انت الغادر وانا العاجز و انت القوي وانا الضعيف و انت المعجب وانا
المستعجب و انت الكامل وانا الزائل و انت الكبير وانا الصغير و انت المؤيد وانا العبد و انت العزيز وانا
الذليل و انت الرفيع وانا الوضع و انت المدير وانا المدبر و انت الباقي وانا الفاني و انت الديان وانا
الممدان و انت الباعث وانا المبعوث و انت الغني وانا الفقير و انت الحي وانا الميت يجد من تعذب
يا رب غیری لا احدا من رجائی غیرک اللهم صل علی محمد و آل محمد و قرب قرجهم و ارحم ذلی بین
یدیك و نصری لك و وحشی من الناس انبیك یا کریم نصد علی فی هذی الساعه
برحمه من عندك هدی هذا قلبی و تجمعها امری و لم ی شعر بتبیسها و خم
و نكرها مقامی تحط بها عنی و زری تغفرها ما مضی من ذنوبی و تعصمنی فیها
بقی من عمری و تسخطنی فی ذلك كلیه بطاعتك و ما برضت عنی و تحنم علی بأخس
و تجعل لی ثوابه الجنة و تسلك بی سبیل الصالحین و تعیننی علی صالح ما أعطیننی
كما أعنت الصالحین علی صالح ما أعطیهم و لا تنزع منی صالحا أبدا و لا تزدنی
فی سوء استفذننی منه أبدا و لا تثمیت بی عدوا و لا حایدا أبدا و لا تکلنی
إلی نفسی طرفه عین أبدا و لا اقل من ذلك و لا أكثر یا رب العالمین اللهم صل
علی محمد و آل محمد و ارین الحق حقا فابتغاء و اباطلا فاجنبه و لا
تجعل علیه علی متاهبا فاتبع هواي بغیر هدی منك و اجعل هواي تابع لما طاعتك

وَخَذَ رِضًا نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي أَهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَا نِكَ إِنَّكَ تَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ مِنْ حَاجَاتِ خُودِهَا اخْتِطَابُكَ بِرَأْوَدِهِ هُوَ أَهْدَى لَنَا
و زيارت دیگر از برای حضرت زيارت السَّلام عَلَى الْبَابِ لَا قَصْدَ وَالظَّرِيقِ
الْأَرَشِدِ وَالْعَالِمِ الْمُؤَيَّدِ بِنُوعِ الْحِكْمِ وَمِصْبَاحِ الظُّلُمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ الْعَجْمِ هَادِي
إِلَى الرِّشَادِ الْمُؤَقِّفِ بِالْإِثْبَاتِ وَالْتِدَارِ مَوْلَايَ ابْنِ جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ أَشْهَدُ
يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنَّكَ أَفْنَتَ الصَّلَاةَ وَأَنْبَتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَهُ وَعَبَدْتَ اللَّهَ تَخْلِصًا حَتَّى أَتَيْتَ الْبَقِيَّةَ
فَعِثْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ
و بركانه پس بوس تربت شریفه و بگذاورد صورت را بر آستان و در رکعت نماز زیارت زيارت
و دعا کن بعد از آن هر چه بخوای سوره سید اجل علی بن طاووس رضی الله عنه در مصباح الزائر
دو زیارت از برای امامزادگان نقل نموده که بان زیارت کرده میشوند و نقل در اینجا مناسب
فرمود که چون قصد کردی زیارت کنی یکی از ایشان مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند
امیر المومنین علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام را که مقبول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان
باشد در حکم بن بایست بر سر قبرشان و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ الظَّاهِرُ الْوَلِيُّ
و الدَّاعِي الْحَقُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصَدَقْتَ حَقًّا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَانِي
و مَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا فَارْتَبِعْ وَتَجِي مُصَدِّقُكَ وَخَابَ وَخَيْرُ مَكْنُوكٍ وَ
الْمُخْتَلَفُ عَنْكَ أَشْهَدُ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةُ لِأَكُونَ مِنَ الْفَائِزِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ
وَصِدْقِكَ وَاتِّبَاعِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا ابْنَ سَيِّدِي أَنْتَ بَابُ اللَّهِ
الْمَوْتَى مِنْهُ وَالْمَاخُودُ عَنْهُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجًّا لِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَاتَا إِذَا
أَسْتَوْدَعْتُكَ دِينِي وَأَمَانِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلامُ عَلَيْكَ
و رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرْكَانُهُ زیارت دیگر از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگویند السَّلامُ عَلَیْكَ

و خذ رضا نفسك من نفسي اهدينی لما اختلف فیہ من الحق یا ذا نیک انک تهدی
من تشاء إلى صراط مستقیم من حاجات خودها اختطابك برأوده هو اهدی لنا
و زیارت دیگر از برای حضرت زیارت السَّلام عَلَى الْبَابِ لَا قَصْدَ وَالظَّرِيقِ
الْأَرَشِدِ وَالْعَالِمِ الْمُؤَيَّدِ بِنُوعِ الْحِكْمِ وَمِصْبَاحِ الظُّلُمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ الْعَجْمِ هَادِي
إِلَى الرِّشَادِ الْمُؤَقِّفِ بِالْإِثْبَاتِ وَالْتِدَارِ مَوْلَايَ ابْنِ جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ أَشْهَدُ
يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنَّكَ أَفْنَتَ الصَّلَاةَ وَأَنْبَتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَهُ وَعَبَدْتَ اللَّهَ تَخْلِصًا حَتَّى أَتَيْتَ الْبَقِيَّةَ
فَعِثْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ
و بركانه پس بوس تربت شریفه و بگذاورد صورت را بر آستان و در رکعت نماز زیارت زيارت
و دعا کن بعد از آن هر چه بخوای سوره سید اجل علی بن طاووس رضی الله عنه در مصباح الزائر
دو زیارت از برای امامزادگان نقل نموده که بان زیارت کرده میشوند و نقل در اینجا مناسب
فرمود که چون قصد کردی زیارت کنی یکی از ایشان مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند
امیر المومنین علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام را که مقبول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان
باشد در حکم بن بایست بر سر قبرشان و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ الظَّاهِرُ الْوَلِيُّ
و الدَّاعِي الْحَقُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتَ حَقًّا وَصَدَقْتَ حَقًّا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَانِي
و مَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا فَارْتَبِعْ وَتَجِي مُصَدِّقُكَ وَخَابَ وَخَيْرُ مَكْنُوكٍ وَ
الْمُخْتَلَفُ عَنْكَ أَشْهَدُ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةُ لِأَكُونَ مِنَ الْفَائِزِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ
وَصِدْقِكَ وَاتِّبَاعِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا ابْنَ سَيِّدِي أَنْتَ بَابُ اللَّهِ
الْمَوْتَى مِنْهُ وَالْمَاخُودُ عَنْهُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجًّا لِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَاتَا إِذَا
أَسْتَوْدَعْتُكَ دِينِي وَأَمَانِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلامُ عَلَيْكَ
و رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرْكَانُهُ زیارت دیگر از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگویند السَّلامُ عَلَیْكَ

خاتمه

کتاب مستطاب مفتاح الجنان بتأییدات خداوند متعال بپایان رسید این کتاب
که از تالیفات دانشمند متوفی آقای حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه است
بابت و ملک آقایان حاج سید محمد حاج سید محمود خوان کتابچی بچاپ رسیده نظر
خط خوش و خوبی گراور و داشتن اضافات و حواشی و مخصوصاً بی غلط بودن آن امتیاز
بسیار دارد که در مقدمه آن مسطور است.

ضمناً از جدیت و مراقبت بی پایان آقایان مهدی علی انفرجانی صاحبان بنگاه
گراور سازی انفرجانی که خوبی کار و سرعت عمل و امتیاز دستگاههای گراور سازی
جدید آن معروف است پیوسته میکوشد مراجعین خود را از هر جهه راضی نگاه دارد
قدردانی و سپاسگذاری میکنیم و نیز از مساعی چاپخانه تابان در طبع این کتاب تشکر حاصل است

روغن زعفران را نیم روز در سرکه بنفشه و در مسکه مالیده و در آفتاب مالش
 زیاد داده شود بسیار نافع است تجربه رسیده - برای راجوش نیده بعد از صاف نموده و در دهانه
 روغن زیتون روغن پراغن موم عسرو روغن بادام تلخ چند قطعه برگ درخت بیدار
 ۳ گرم ۱۰ گرم ۲۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم

دعائی است عظیم الشأن برای حفظ از مکاره و شر هر صاحب شر
 اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ
 كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
 وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 مره نهر العبد المذنب محمد قزوینی در شب جمعه نهم شهر صفر ۱۳۷۳ مطابق بپنجشنبه چهارم مهرداد ۱۳۳۲

